

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

БОЖЕСТВЕНО УЧЕНИЕ ЗА
ИЗПИТИТЕ И ИЗПИТАНИЯТА

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

БОЖЕСТВЕНО УЧЕНИЕ ЗА ИЗПИТИТЕ И ИЗПИТАНИЯТА

Варна, 2015 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

I. ВЕЛИКА ИСТИНА

1. Всички ще държат изпит.....	15
Животът на Земята е Велико училище	15
Днес предстои голям изпит	17
В сегашния свят всички са на изпит.....	21
Не може без изпити.....	25
Който се изпитва, той е благонадежден.....	27
Има сериозни изпити в живота.....	28
Не можем да минем както и да е.....	35
Трябва да бъдем готови за изпитите.....	38
Изпитната комисия е строга, но справедлива.....	39
Най-важният въпрос — издържане на изпитите ..	43
Блажени са тези, които издържат изпитите си ...	45
Получават диплом.....	47
Учителят и ученикът, професорът и студентът ...	50
2. Изпитите са служители на всеобщото	
развитие.....	56
Изпитите на вярващите и религиозните хора.....	56
Изпитите в духовния свят.....	59
Изпитите в невидимия свят.....	61
Изпитите в окултните Школи.....	63
Изпитите на окултните ученици	69
Най-мъчните изпити	77
Изпитите в отвъдния свят.....	79

Изпитите на Възвишените същества	83
Изпитът на Адам и Ева	85
3. Всички ще бъдат опитани.....	88
Учителя: Аз ще ви изпитам.....	88
Бог ще ни изпита	93
И Христос изпитваше	101
Невидимият свят ще ни изпита	103
Животът и Природата ще ни изпитат	107
Провидението и съдбата ще ни изпитат.....	112
Дяволът ще ни изпита	114
Духовете ще ни изпитат.....	116
Бедните хора ще ни изпитат.....	117
Онези, които обичаме и които ни обичат, също ще ни изпитат	121
4. Всички ще бъдат проверени.....	122
Всеки човек ще бъде изпитан.....	122
Любовта на човека ще се изпита	124
Характерът на човека ще се изпита.....	126
Силата на човека ще се изпита	128
Знанието на човека ще се изпита.....	130
Човек ще бъде изпитан във всяко отношение....	130
Човек ще бъде изпитан по много начини.....	132
Щом реши или каже нещо, човек веднага ще бъде изпитан	134
Всички положения в живота са изпит	136
5. Всички ще минат през изпитания	138
Ние живеем в свят на изпитания.....	138
Изпитанията са неизбежни	140
Какво представят изпитанията?	147
Защо идат изпитанията?.....	150
Каква е целта на изпитанията?	151
Изпитанията са необходими.....	153

Сега са времена на големи изпитания.....	159
Страшни са вътрешните изпитания.....	163
Окултните ученици ще имат много изпитания.....	164
Тежки изпитания се срещат навсякъде в живота.....	165
Често хората сами стават причина за изпитанията си.....	168
Има нещо скрито в изпитанията.....	175
Това са потънкости на изпитанията.....	176
Дават се точно според силата на човека.....	179
Изпитанията са мярка.....	180
Изпитанията показват позлатен ли е човек, или е от чисто злато.....	183
6. Изпитанията са наши приятели.....	185
Изпитанията са привилегия.....	185
Изпитанията имат велико предназначение.....	186
Изпитанията са благословение.....	187
Всяко изпитание е известно посвещение.....	192
7. Всички трудни положения са възможност за вътрешен напредък.....	195
Страдания.....	195
Мъчнотии.....	200
Болести.....	202
Изкушения.....	204
Сита.....	208
Противоречия.....	209
Мъчни задачи.....	210
Трудни уроци.....	214
Бури.....	217
Огън.....	220
Реторти.....	227
Смърт.....	233

II. БУДНО РАЗБИРАНЕ

1. Да обърнем внимание.....	236
Пропадане на изпитите.....	236
Причини за пропадане на изпитите	241
Положително мислене.....	243
Насърчаване и явяване отново на изпит.....	244
2. Да не допускаме.....	246
Съмнение	246
Обезсърчение.....	247
Отчаяние.....	248
Страх.....	250
Прекъсване на съзнанието.....	251
Роптание.....	252
Неразумно питане.....	254
3. Да не се лъжем.....	256
Каква е тази вяра и любов към Бога?	256
Какви са тези убеждения?	258
Можем ли да разчитаме на тези неща?	259
Хората нямат онази абсолютна вяра	260
Отричат се от Бога	261
Не могат да издържат най-малкото изпитание..	262
Заблуждават се.....	264
Къде е неговата сила?	264
Колцина биха издържали?	265
4. Да познаем себе си в изпитанията.....	266
Човек не познава себе си	266
Всеки сам ще се познае.....	267
Всеки сам ще види докъде е стигнал	269
Всеки ще познае своите добри и лоши черти.....	271
Потребно е човек сам да се изпитва.....	272
Никой няма право да изпитва брата си.....	275

5. Да погледнем ясно на живота	276
Да имаме ясна представа за нещата	276
Да разсъждаваме дълбоко.....	283
Да поставим здрава основа в живота си	287
Божественото начало в човека е същественото.....	289
Не е лесно влизането в Царството Божие	291
Хиляди години още има да учим	292
Всичко става според Божия Замисъл.....	294
Всичко е за наше добро	297

III. БОЖЕСТВЕНА НАУКА

1. Божествената Школа	300
Изисквания към окултните ученици	300
Това е истинският ученик.....	303
2. Превъзможване на изпитанията, страданията, мъчнотиите и противоречията	305
Условия за превъзможване	305
Издържане	308
Понасяне	310
Справяне.....	311
Преодоляване.....	315
Разрешаване.....	318
Освобождаване	320
3. Методи на Божественото Учение.....	321

IV. ВИСОКО СЪЗНАНИЕ

1. Да имаме основание в Бога.....	326
Беззаветна Вярa в Бога	326
Упование в Бога	327
Любов към Бога.....	328
Правa идея за Бога	330

Познаване на Бога в изпитанията	331
Връзка с Бога	332
Свещенодържие в Бога.....	335
Обръщане към Бога	336
Бог всякога помага на човека	337
2. Да бъдем силни.....	339
Разумност.....	339
Будност.....	343
Вглъбяване в себе си	345
Увереност в себе си	346
3. Да бъдем непоколебими.....	348
Велик характер.....	348
Самообладание	349
Търпение	353
Устояване	355
Вяра.....	356
Любов.....	357
Воля.....	358
Смелост	359
Геройство.....	362
Борба докрай.....	364
Напред!.....	365
4. Да бъдем достойни	367
Благодарност в изпитанията	367
Доволство в мъчнотиите.....	372
Радост в страданията.....	373
Божествен Подход във всички трудности	376

V. СВЕЩЕНО ПОУЧЕНИЕ

1. Предания, разкази, случки.....	380
2. Опитностите на Напредналите същества.....	391

Учителя.....	391
Великите хора.....	392
Адептите.....	394
Светиите.....	396
Апостолите и мъчениците.....	400
Библейските образи: Мойсей.....	402
Авраам.....	403
Йосиф.....	405
Пророците.....	405
Йов.....	406
Давид.....	410
Тримата момци.....	411
Даниил.....	412
Петър.....	413
Йоан.....	414
Павел.....	414
Великият изпит на Христос.....	414
3. Всички ще минем през техния път!.....	425

ПРЕДГОВОР

Да ти е даден изпит, това е доверие.

Този, Който ти дарява изпита, Той ти дарява и събуждащата Светлина.

Изпитът е символ — той е вход, позволение да влезеш в едно по-дълбоко място в себе си; а когато се яви могъщо изпитание, то е вече специален дар, то е позволение да влезеш в Бога.

Да влезеш в себе си, то е себепознание, то е да станеш смирен; а да влезеш в Бога, то е да станеш Мъдър.

Ако си умствен, изпитанието ще те пониже. Ако си духовен, ти ще го понижиш.

Когато мине през изпитанието, чистотата става увереност.

Ако не издържиш изпитанието, ще дойде трагедията. Що е трагедията? Изцеление. Тя изцелява човека от по-дълбоко падение. Падението се лекува, само невежеството не се лекува, т.е. това, което не желае да се учи.

Какво може да стори изпитанието на един Мъдрец, който отдавна си е подготвил усмивка срещу смъртта?

Според даосите в изпита е скрит покой — Мъдрият го вижда.

Ако едно голямо изпитание попадне в човека на покоя, то се чуди що за непроницаемост е това.

Не е важно изпитанието, важно е дали си в единство с Бога. Ако си в единство с Бога, Бог е изпитанието отвън и Бог е възходът отвътре. Така Той израства в нас и ние — в Него.

Когато изпитания обсаждат Мъдреца, той се превръща в канара от спокойствие. Не е ли това безмълвно красноречие?

Каквото и да е изпитанието, Мъдрият има увереност в тайната сила.

Път без изпитания не е благословен. Ние знаем, че в този свят трудностите са благотворни.

Понякога изпитанието е пронизващ меч срещу човека. Понякога Истината в човека е пронизващ меч за изпитанието.

По време на голямо изпитание не бъди зает с изпитанието, бъди зает постоянно с Бога. Не е ли това Древният Ключ?

В тежки времена Древните имаха метод, наречен „Хагея“. „Хагея“ означава „Призови целостта си!“.

Всяко изпитание трепери пред Божията интензивност. Кое страдание може да понесе явяването на Бога?

АУМ

Елеазар Хараш
Декември, 2014 г.

I. ВЕЛИКА ИСТИНА

1. Всички ще държат изпит

Животът на Земята е Велико училище

Животът е Велико училище, в което ще учиш и ще държиш изпити... Учителят, който обича учениците си, непременно ще ги изпита. Ако не ги изпитва, те нищо не печелят. (книга 58/стр. 272)

Животът на Земята е Велико училище, в което ученикът постоянно се подлага на изпити. (37/стр. 235)

Като ученици, вие сте дошли на Земята да учите и да бъдете изпитвани. Ще ви изпитват по различни предмети: по търпение, по любов, по обхода, по деликатност, по вяра и т.н. Какви са вашите бележки по тия предмети? (37/стр. 352)

Знайте, че докато сте ученици, вие ще учите и ще ви изпитват. Вие сте дошли на Земята да учите. Дадени ви са задачи, които непременно трябва да решите. Ще решавате и ще ви изпитват. Животът на Земята е красив, докато има изпити. Без изпи-

тания животът няма смисъл. Да ви изпитват, това значи да се интересуват от вас. (40/стр. 55, 56)

Велико бъдеще очаква човека, но за това той трябва да учи. Земята е Велико училище, Велик университет, в който хората са дошли да учат. И Христос прекара 33 години в този университет. Като издържа матура, тогава Той се върна на Небето, дето зае определеното за Него място. (48/стр. 46)

Сега на вас казвам: Трябва да учите! Животът е Велико училище, Велик университет. Като влезете в него, трябва да учите. Учениците в обикновените училища си служат с различни хитрини: преписват едни от други, пишат някои формули по ръкавите си, на ръцете си и т.н. В университета на живота не се позволяват никакви хитрини. Като влезеш там, ще учиш самостоятелно, съзнателно и ще държиш матура. (46/стр. 54, 55)

Всичко, което човек придобива, трябва да бъде заслужено. Земята е Велико училище, дето всекиму се дават специфични задачи. Определено е всекиму какви задачи да се дадат. Когато ученикът държи матура, дават му се три въпроса, или три задачи, на които той трябва да отговори. Според отговора — и бележката. (26/стр. 299)

За да бъде приет като ученик в Божествената Школа, т.е. в Школата на Великия живот, човек се

изпитва в търпение, милосърдие, любов и знание. Като изпитва човека, Невидимият свят проверява какво може да излезе от него. От успеха, който човек е показал при изпитите си, зависи неговото място в света. ...Невидимият свят определя мястото на всеки човек в живота. (85/стр. 275, 276)

Така както светът е създаден, той представя Велика Школа. Ще кажете, че искате да бъдете ученици, да следвате окултна Школа. Целият свят е окултна Школа. Щеш-не щеш, ще следваш тази Школа; ще те учат, ще ти държат лекции, ще държиш изпити. Ако не разбираш какво ти се преподава, ще влизаш, ще излизаш и ще кажеш: „Това не се отнася до мене“. „Искам да бъда окултен ученик.“ Че ти си вече в голямата окултна Школа — в живота. (66/стр. 365, 366)

Днес предстои голям изпит

Съвременните хора се намират в края на една епоха и трябва да държат изпит за завършено образование. Дните до този изпит са изброени. (31/стр. 317)

Сега вие сте на края на века и кой каквото е научил, ще го изпитат. Всеки ще се яви на матура да покаже какво е научил и разбрал. Матурата може да бъде за отделенията, за прогимназията, за гимназията или за завършване на университе-

та. Важно е, че всеки ще държи изпит за завършен курс. Колкото по-горе се качваш, толкова по-трудна става матурата. Ако мислите, че лесно ще влезете в Царството Божие, вие сте на крив път. Някои влизат лесно в Царството Божие, защото са държали своята матура. (58/стр. 264)

Всички пробудени души са поставени на голям изпит. От времето на Христа цялото човечество се намира пред същия изпит. Всички хора държат матура. Никой не може да избегне от този изпит. Ако не го издържат, ще го повторят. (55/стр. 45)

Много от вас са държали матура, свършили са гимназия, други са свършили университет. Важен е обаче изпитът на живота — да влезете в житейското училище. Иде времето на този изпит. Той е сериозен, всеки ще бъде сам в стая без никакви речници, никакви помагала, никакво подсещане. Ще разполага с десет часа и каквото напише през това време, то ще реши съдбата му. Ако напише работата си добре, ще му кажат: „Хайде, на добър път!“ (55/стр. 45)

Сега аз не говоря за изпитанията, които носи новата година. Те не са важни за мене. Аз говоря за онзи велик изпит, пред който е поставено цялото човечество още от времето на Христа. Желая на всички да издържите този изпит добре... (55/стр. 45)

И тъй, не се страхувайте от изпита, който предстои да минете. Всеки изпит крие нещо добро в себе си. Желая ви да се пригответе добре, да издържите изпита си с успех. (31/стр. 318)

Каин и Авел принесоха две различни жертви в един и същи момент... Понеже Бог прие жертвата на Авела, Каин завидя на братя си, взе едно дърво, удари Авела в главата и мъртъв го повали на Земята... И двамата принесоха своята жертва едновременно, за да видят кой от тях е по-праведен. Тук се прояви тяхното тщеславие. Димът от жертвеника на Авела възлизал нагоре, а този от жертвеника на Каина пъплел по земята...

Днес всички хора трябва да влязат като ученици във Великата Школа на живота, т.е. в Школата на Царството Божие. Никой не се приема за ученик на тази Школа без изпит. За жената изпитът е един, а за мъжа — друг. Жената ще бъде прекарана пак през дървото за познаване на доброто и на злото, но ако си позволи само да погледне към него, тя пропада. Жената трябва да мине и замине край това дърво, без да пожелае да го види. Най-малкото желание от нейна страна — само за момент да погледне към това дърво — решава съдбата ѝ: веднага я връщат назад. Мъжът пък ще бъде поставен на изпит върху въпроса за жертвоприношението. Ако той си позволи да погледне към жертвеника на своя брат да види накъде отива димът от не-

говата жертва, веднага ще бъде върнат назад. Съвременните мъже трябва да бъдат внимателни да не повтарят погрешките на Адам и Ева, на Каин и на Авела. Мъжът трябва да върви напред, да не проявява никакво любопитство по отношение на своя брат да гледа накъде отива димът на неговата жертва. Жената трябва да прояви послушание, като минава покрай дървото за познаване на доброто и на злото; да помни думите, казани ѝ от Господа, и да не се съблазнява от красивите плодове на това дърво. (39/стр. 64, 67, 68, 78, 79)

Тия десет години, които сега минавате, ще трябва да се калите, да бъдете силни, защото след тия десет години ще има един такъв велик изпит, какъвто светът не е виждал. Вие ще трябва да бъдете герои. Този изпит ще бъде не само за вас, но и за целия свят. Вие трябва да бъдете герои, да посрещнете този момент. Ще има едно такова силно проявление на духовния свят, такова мощно сътресение по целия свят, и вън, и вътре, че всички глави ще узреят. Даже и най-заспалите хора ще се пробудят. Не мислете, че тъй лесно ще мине. Ние сме вече в края на тази епоха и всички ще минете през 35 000 000° топлина. Разбирате ли? Този ток ще премине през този свят и той ще бъде пречистен. Не отлагайте, не си правете илюзии... Затуй именно сега ние в Школата искаме да ви калим, геройски да посрещнете нещата и да се ползвате от тях... И

всички може да издържите този изпит. Ако не е така, аз не бих си отворил устата да ви говоря и да ви казвам, че всички можете да си издържите изпита. (11/лек. 30: стр. 34, 35, 36)

Вие още не сте истински ученици. Цялата бяла раса, цялото човечество минават през изпит и който издържи, приемат го за ученик... (67/стр. 184)

В сегашния свят всички са на изпит

Та казвам: В сегашния свят всички сте на изпит. Ако сега не издържите добре изпита си, кога ще го издържите? (75/стр. 121)

Човечеството е съставено от индивиди, от които всеки трябва да мине своя изпит. Това няма да стане изведнъж — всеки на своето време. Никой не може да влезе в духовния свят, докато не издържи успешно своя изпит. Духовният свят е съвършен. Следователно ще издържите изпита си на Земята и след това ще влезете в духовния свят. (68/стр. 138)

Докато не минат през строгите житейски изпити, хората гледат повърхностно на живота. Те търсят блага, търсят щастие, но не ги намират. (23/стр. 19)

Помнете, че Земята е място на изпит. Тук хората идат на проба. Земята е пробно място. Най-великите хора на Небето, когато искат да ги опи-

тат, ги пращат тук. Следователно вярвайте, че идете на проба. Ще се пробва вашето търпение, ще се пробва вашият ум, ще се пробва вашата добродетел, ще се пробва вашата ученост, ще се пробва вашето знание, ще се пробва вашето изкуство. В музиката ще се пробвате. Всичко трябва да мине през проба в света. Само онова, което е пробвано, то остава в човешкото съзнание... Онова, което не е пробвано, се изгубва. (65/стр. 116)

Всяка мисъл, всяко чувство трябва да се подложат на изпит да се провери тяхната издръжливост. (73/стр. 262)

Всеки човек ще бъде поставен на изпит да се провери неговата вяра и любов към Бога. (40/стр. 270)

Цялото съвременно човечество е поставено на изпит. Бог иска да опита човечеството колко Го обича. Целият свят е пълен с хора, които хвалят Бога, славят Го. Той им дал пари, никого не съди, много добър е. Господ иска да направи с хората един опит. Казва: „Толкоз същества създадох, все Ме хвалят, чакай на някои да отнема благата — какво ще кажат за Мене“. Сега хората се изпитват: без да им дава блага Господ, колко ще Го обичат. (75/стр. 38)

Сега всинца ще ви поставят на изпит. Този Отец, за Който ви говори Христос, Той ще ви постави на изпит за Любовта. Изпит идва за всички

хора. И след като ви пресеят, онези, които останат, на тях ще се дадат нови условия за развитие. И Земята ще се пресее, ще остане наследството само за добрите хора. Ще останат само тези, които разбират Любовта и които издържат изпита на Любовта.
(30/стр. 177)

Ще мълчите, ще търпите като Христа на кръста. Ще ви бият, ще ви хулят, но вие ще търпите. Когато издържите изпита си, Любовта ще дойде и ще ви покаже, че тя е единственият път, по който светът ще се оправи. (46/стр. 98)

Един е пътят и Исус Христос го казва: „Аз съм пътят“... Може да каже някой: „Аз не вярвам“ и да тръгне по друг път, но един ден бездруго ще се убеди, че този е пътят; животът ще му го каже, защото той е един велик изпит. (19/стр. 65)

Днес целият свят е подложен на изпит. От Разумния свят е изпратена комисия да изпита търпението на всички хора. По отношение на търпението хората са слаби. Малко хора могат да издържат изпита си със среден успех, повечето ще пропаднат. Като знаете, че ви предстои изпит по търпение, работете върху себе си да го издържите. Страшно е, ако не издържите изпита си. Малко хора има, които могат с търпение и самообладание да посрещат мъчнотиите в живота си. (51/стр. 236)

Днес човечеството минава през изпити за калаяване на характера, за отношенията му към Бога.
(28/стр. 107)

Та законът, който съществува, е: Ний в света сме поставени на един голям изпит. Не седим в една хармонична среда. (18/стр. 213)

...Ние като закъсаме, Бог ни изпитва. Всички трябва да минем през изпит. И всеки, според степента на изпита, трябва да издържи. И всички не са изложени на едни и същи изпитания. И ако ги издържите, Бог десетократно ще ви възнагради.
(72/стр. 35)

Съвременните хора се намират пред един вътрешен изпит да познаят Божиите дела... Бог създаде Земята, следователно тя е добра. Той създаде водата, следователно тя е чиста. Той създаде въздуха, следователно направи го носител на Своите прави мисли. Той създаде и светлината като пътеводител на човека в правия път. Изучавайте великите Божии дела и знайте, че всеки момент сте под наблюдение, под зоркото око на вашия Създател.
(51/стр. 267, 268)

И философите още не са се научили да превеждат езика на Природата. От създаването на света до сега са се явили много преводчици на Природата, но ще дойде ден, когато Бог ще извика всички тия

преводчици — философи, учени, проповедници — и ще ги постави на изпит, като накара всеки едного да създаде един свят според своята философия, според своите знания и проповеди. За тази цел Невидимият свят ще изпрати велика комисия, която да присъства на този изпит. Всички учени, философи, проповедници, музиканти, художници ще бъдат поставени на този изпит. Между тези хора ще бъдете и вие. Много от вас са били видни философи, учени, писатели; някои са били владци, патриарси с жезли в ръце; други са били жреци с корони на глави; някои пък са били царе и царици. Днес обаче сте взели една привидно скромна форма и незавидно положение, но сте запазили съзнанието си за величието, което сте били. В каквото положение и да се намирате днес, няма да избегнете изпита. Ще кажете, че искате да служите на Бога. Какво мислите сега, как сте решили да живеете, това е за днес. Изпитът ще бъде за миналото. (3/стр. 101)

Всички живи същества, от най-малки до най-големи, минават през изпит, след което заемат своето определено място. (23/стр. 19)

Не може без изпити

„Не може ли без изпити?“ Не може, законът на Земята е такъв. Който държи изпит, ще се определи в коя област да влезе и ще се ползва от благоприятните условия на живота. (51/стр. 430)

Който мисли, че може без изпити, той се лъже. Не, ще минеш изпита по всичките правила. Нито с цветя, нито с подаръци ще можете да издържите изпита си. С нищо не се подкупват тези професори. Всички ще учите, ще работите усилено. Който има слаба памет, ще си записва всичко, което му се преподава, и същевременно ще работи за усиляване на паметта. (54/стр. 173, 174)

Ако не минете през изпити да се провери знанието ви, не можете да се подигнете. (26/стр. 112)

Че си влязъл в университета, че си слушал една лекция, това не показва, че си студент. За да бъдеш студент, ще слушаш лекции и ще държиш изпити. Защо идат изпитанията? Защото сте студенти. Някой казва: „Аз няма да държа изпити“. Значи, слушател си. Така може да прекараш и десет години в университета, но студент няма да бъдеш. Ще придобиеш известно знание, но тъй като не си държал изпити, знанието ти не е узаконено. За да се узакони, ще държиш изпит по предметите, които си изучавал. Кое е по-добре: с изпит или без изпит? По-добре е да си редовен студент, отколкото — слушател. (26/стр. 112)

И на Земята има кандидати за Ангели... От тях зависи дали ще станат Ангели. Някой е кандидат за съдия, но дали ще стане, това е въпрос; кандидат

е за музикант, но за да стане такъв, той трябва да свири, да учи, да държи изпити. (26/стр. 310, 311)

Който се изпитва, той е благонадежден

Приятно е, когато Невидимият свят изпитва хората. Който се изпитва, той е благонадежден човек. Кога учителят изпитва ученика си? Когато ученикът е учил, когато е приготвил урока си. Този учител обича ученика си и затова го изпитва. (40/стр. 270)

Привилегия е за ученика да бъде изпитван. Само добрият, способният ученик се изпитва. Неспособният ученик всякога ще намери причина да се извини пред комисията да не го изпитват. (61/стр. 136)

Способният ученик се поставя на изпитания, на мъчности, които той непременно трябва да реши. Живият човек се поставя на изпитания, а не мъртвият. (61/стр. 136)

Ти щом страдаш, тебе те готвят за нещо. Щом те изпитват, имай надежда. Щом един ученик изпитват и обръщат внимание (на него), ще стане нещо от него. (4/стр. 185)

Когато някой човек страда, това показва, че учителят му го изпитва. Един ученик е надежден, обещава нещо, докато учителят има вяра в него и го

изпитва. Престане ли да го изпитва, той е безнадежден ученик. (84/стр. 89)

Някой казва: „Все на мене ли ще се дават страдания?“. Да се зададе такъв въпрос, то е все едно добрият, способният ученик да се запитва защо му се дават уроци и защо след това го изпитват. Щом си добър, силен ученик, разбира се, че ще имаш изпити. Ако си слаб ученик, няма да се явяваш на изпити. Кой се бори в живота? Юнакът се бори. Ако се бориш, ти си силен, ти си здрав човек. Щом не можеш да се бориш, ти си слаб, болен човек. (44/стр. 49)

Кои хора се изпитват? Изпитват се силните хора, а не слабите; изпитват се знаещите, а не невежите. Изобщо слабите и невежите имат най-малко изпитания. (48/стр. 37)

...Само силните хора се подлагат на изпитание. Само силните хора се подлагат на изкушение. Само на силните хора се туря голям товар. Само силните хора са повикани да воюват. Силен трябва да бъде човек в умствено отношение, силен трябва да бъде и в морално отношение, силен трябва да бъде и във физическо отношение! (1/лек. 30: стр. 20)

Има сериозни изпити в живота

Ако ме питате какво ви чака, ще ви кажа: Чака ви един важен изпит, от който ще зависи целият ви

бъдещ живот. Ако го издържите, ще минете в едно ново състояние; ако не го издържите, ще се приготвявате пак отново да го издържите.

(34/лек. 17: стр. 29)

...Вие ще обичате Бога. „Где ще Го намерим? Как ще Го обичаме?“ Това е ваша работа. Този е един от сериозните ви изпити, който непременно трябва да издържите. Ако започнете да питате как да обичате или дали правилно обичате, вие ще пропаднете на изпита. Обичайте — нищо повече! (21/стр. 91, 92)

Да имаш Божествена Любов, това значи да стоиш на онази вечна канара... Който иска да има такава Любов, ще му се даде изпит да се опита доде е достигнал. (28/стр. 107)

Щом това, Божественото чувство заговорва в нас, то е изпит в живота ни. Бог ни изпитва. Трябва абсолютно да Му се подчиним! Възприемеш ли Божественото, изпълни го. (27/лек. 24: стр. 6, 7)

Христос казва: „Това, което направихте на бедните, на болните, на страдащите, на затворниците, все едно че на Мене направихте. Аз бях в тях“. Следователно, ако не прегледате болни, бедни, страдащи, все едно че Христа не сте прегледали. Тази е външната страна на изпита. Като го издържите, ще дойдете до вътрешната страна на изпита, който

е по-мъчен. Като издържите и него, ще срещнете Онзи, Който ви обича и Когото вие обичате.

(48/стр. 33)

Бог изисква от нас само едно: да изучаваме вложеното от Него и да го развиваме. Така именно ще ви поставят на изпит. Ще видите доколко сте разбрали онова, което е вложено във вас. (57/стр. 183)

Според мен три вида служение има: да знаеш как да служиш на ума си, да знаеш как да служиш на сърцето си и да знаеш как да служиш на душата си... А пък след като знаем да служим на сърцето, на ума си и на душата си, тогава ще се държи един изпит и тогава може да се служи на Господа.

(72/стр. 200, 201)

И тъй, вие трябва да знаете, че и в живота сте ученици. Вземете сега, за пример, този приятел са го поставили на изпит върху Истината. Щом те поставят на изпит, тогава законът те задължава да говориш Истината и ти трябва да изпълниш закона точно. (11/лек. 28: стр. 20, 21)

Ако при сегашните условия си търговец, а трябва да проповядваш Христовото Учение, това именно ще ти бъде слабата страна, но туй ти е изпитът. Турен си там като търговец да те изпита Господ дали ще лъжеш хората. Търговията, това е място на лъжата. Ти ще си кажеш: „Няма да лъжа!“. Ама

против твоя интерес е. Нищо, честно ще продаваш стоките си. (11/лек. 22: стр. 17)

Ти си ученик, но си поставен търговец, за да придобиеш честността — тя не ти достигала. Страхлив си като ученик, ще те направят хирург, лекар. Хубаво ще правиш операциите, не само отгоре-отгоре, за пари, но внимателно ще ги правиш. Изпитват те. Та всички професори, свещеници, съдии — и това са изпитни места, през които ще минете. Свещеник си; някои мислят, че тази служба е една привилегия. Не, изпит е това. Ти ще заемеш това място и щом ти изпитат ума, ще те уволнят и ще кажат: „Сега ще ти дадем истинското място“. Та всеки на своето място трябва да се изпита докрай. (11/лек. 22: стр. 17, 18)

Днес казваш, че не можеш да живееш без това или онова, но един ден ще те поставят на изпит да ти докажат, че можеш без всичко това. (90/стр. 80)

...Когато сиромашията причинява страдания на човека, тя се дава за изпит. Издържи ли изпита си, човек придобива богатството като благо на живота. (70/стр. 325)

Всички изпити, всички добри и лоши мисли, които минават през ума ви, не са произволни; те са числа, величини точно определени. (44/стр. 90)

Вслушвайте се в себе си да разберете какво е състоянието на слънчевия възел. Някъде под лъжичката има специален център, с който можете да се разговаряте като с човек. В ума ви се говори едно, в този център — друго и вие изпадате в противоречие, докато излезете от този център... Трябва да бъдеш гениален, за да излезеш благополучно от това място. Изпит е това. (55/стр. 335)

Като дойде омразата, ще се развалят отношенията. Сега вие сте подложени на един вътрешен, духовен изпит и не знаете произхода, и се чудите защо Господ направил света така. Вижте какво трябва да научите от омразата... Всеки човек в света, който е обърнат с главата надолу, той мрази; всеки човек, който е обърнат с главата нагоре, обича. (12/стр. 341)

Щом дойде Любовта, веднага ще те поставят на изпит да видят дали можеш да поддържаш нейните принципи. Момата, която се влюбва, тъкмо се разговаря със своя възлюбен, ето, идват баща ѝ и майка ѝ и я питат: „Що търси тоя момък тук?“. И той започва да се отрича. (50/стр. 104)

Не е въпрос до разочарованията в любовта. Това е временно нещо. Защо иде разочарованието? За изпит. (58/стр. 310)

Съвременните хора говорят за Любов, търсят я, плачат за нея, но все още не са дошли до истинска-

та Любов. Днес всички хора са поставени на изпит те сами да видят докъде са стигнали в Любовта. За пример, добра жена се оженва за лош, неразбран мъж, за да (се) види доколко тя е готова да изяви Божията Любов. Ако има тази Любов в себе си, тя ще бъде готова, и като я тормози мъжът ѝ, да му покаже, че Бог живее в нея. Рече ли да бяга от мъжа си, тя не е проявила правилно Божията Любов. В лицето на лошия мъж жената трябва да вижда един от любимите синове на Бога, тя трябва да го обича заради Господа. Същото се отнася и до мъжа. В лицето на своята лоша и упорита жена мъжът трябва да вижда Бога и да я обича заради Него. Този е последният изпит, на който се поставя всеки човек, бил той мъж или жена. (64/стр. 156)

Представете си, че имате един добър приятел, когото обичате и той ви обича: приема ви (в) дома си винаги добре, разположен е към вас, угощава ви хубаво и т.н. Това ви радва, задоволява и вие се чувствате щастлив, доволен. Един ден отношенията на приятеля ви се изменят към вас по разни причини — материални, духовни или поради самото естество на приятеля ви. Сега вие се поставяте на изпит; ако сте морален човек, ще останете верен на приятеля си, няма да се поколебавате в отношенията си към него. Ако нямате морал в себе си, веднага ще се измените към него, ще му дадете гръб.

(83/стр. 47, 48)

...Всички, които сте кандидати за новата култура, за новата религия в света, за новото човечество, отворете един лист и трябва да се запишете студенти. За да бъдете студенти, първият изпит, който ще държите, е по търпението. То е приеман изпит. Вторият изпит ще бъде щедрост. Третият изпит е кротост и въздържание. Ще държите изпита за личната сила, която вие имате. (75/стр. 19, 20)

Когато хората дишат, във въздуха има един елемент на безсмъртие. За това са говорили старите алхимици. Те са казвали, че има една течност, от която човек ако вземе една капка, се подмладява. Този еликсир иде от Слънцето. Хората дишат и не могат да вземат еликсира, той минава през тях и не остава в тях. Индусите имат разни системи за дишане, но още нито една не се е домогнала до онази тайна на Природата. Защо? Онзи, който иска да се домогне до този еликсир, той трябва да държи изпит върху надеждата, ще държи изпит върху вярата и ще държи изпит върху любовта. Щом издържи, вече му позволяват да има този еликсир. (75/стр. 202, 203)

...Ще държите изпит по вярата, по надеждата, за любовта ще държите изпит, по търпение, милосърдие, кротост, въздържание, щедрост. А пък има още и други предмети — ще държите изпит по пене, музика, гимнастика. (72/стр. 28)

Всеки ще бъде подложен на приеман изпит, за да мине в по-горно училище на живота. Който из-

държи изпита, ще мине в по-горна област на живота; който не го издържи, ще остане да повтаря.

(51/стр. 430)

Младите имат приемен изпит, а пък старите са вече приети. Те нека учат. Той е на 80 години. Тъкмо... можеш да учиш сега. Няма какво да се увлича умът ти от Петко, Стояна, Драгана. А пък като станеш на 120 години, тогава ще държиш матура... И желая ви сега на 120 години да държите отлична матура. Това е зрелостният изпит на човека!

(72/стр. 91, 92)

Не можем да минем както и да е

Не си правете илюзии да мислите, че можете да минете както и да е. Не, вие трябва да научите добре всичкия материал, от единия до другия край, да не остане един урок ненаучен. Вие трябва да знаете всички уроци отлично. Който не е готов да държи матурата си, може да я отложи, но временно само. Обаче кога и да е, той трябва да държи матура. (31/стр. 318)

Като се разсъждава..., може да се дойде до закона на вероятностите в математиката. Всеки, който познава и изучава този закон, знае, че в живота се срещат повече или по-малко случаи за реализиране на нещо, а някога тия случаи могат да се реализират 100% — значи вероятността е абсолютна, пълна. Например ученикът, който редовно учи уроците

си през годината, знае всичкия материал и вероятността за него да издържи изпита си успешно, е 100%. Обаче за ученик, който оставя някои предмети ненаучени, вероятността да издържи изпита си успешно, се намалява. Следователно, колкото по-малко учи един ученик, толкова по-малка е вероятността да издържи той изпита си. Такъв ученик разчита вече на щастие, на късмет, както казват турците, и той очаква да му се падне нещо, което знае. Ако той знае само един предмет, има само единица вероятност да издържи изпита; ако му се падне някой въпрос от този предмет, това значи, че между сто празни билета има само един пълен. Тогава вероятността да се падне този билет, е едно на сто. Опитвали ли сте колко пъти трябва да бръкнете в кутията, за да извадите пълен билет? (35/стр. 77, 78)

Ако ученикът не учи редовно уроците си и ги пропуска, ще дойде ден, когато ще го заставят да залегне и да свърши всичките си изпити. (31/стр. 41)

Сега аз се обръщам към онези ученици, които искат да се подигнат. Туй Учение на Любовта не е Учение за децата. Другите могат да живеят, както искат, но онзи ученик, който е учил четири години в университета и държи изпит или докторат, той трябва да застане на нозете си и да защитава своята теза, да я доказва. Само така може да получи докторат. Онзи ученик, който ще държи матура, не трябва да написва цифрите на ръкавите или на ръ-

цете си и оттам да гледа, но трябва да има знания, трябва да знае общите принципи. ...Той трябва да ги знае, за да издържи изпита си. Ако не може да го издържи първия път, да се яви втори, трети път, но да го издържи. (30/стр. 177)

...На физическия свят нещата се преценяват с бележки — тройка, четворка, най-много до шесторка. Обаче в Божествения свят може да се мине от един клас в друг само с десеторка. Ако си получил бележка девет, не можеш да минеш в по-горен клас. Когато ученикът държи изпит в Божествения свят и отговори на два въпроса добре, а на третия не отговори, той пропада. При най-малкото колебание в отговорите си ученикът пропада. Там всичко трябва да се знае безпогрешно. (3/стр. 110)

В училищата на Земята ученикът може да повтаря един клас две години, а при специално разрешение — три години. Ако след три години не мине в по-горен клас, той се изключва от училището. В невидимия свят ученикът има право да повтаря класа хиляда години наред. Ако след това не може да мине в по-горен клас, дават му почивка хиляди години, докато дойде новата епоха, в която той ще влезе и започне отново първо отделение. В невидимия свят учителите са крайно възискателни: хиляда години ще държат ученика в първо отделение, докато го научат както трябва. (3/стр. 110)

Някой ученик работил много, приготвил се добре и мисли, че всичко знае и не могат да го скъсат, но остава изненадан, когато пропадне на изпита. В невидимия свят ученикът не минава по благоволение. Там се изисква знание — нищо повече! (3/стр. 110)

Трябва да бъдем готови за изпитите

Способните и добри ученици са всякога готови за изпит. Казвам: Всички хора трябва да бъдат готови за изпит. (58/стр. 269)

Трябва ли ученикът да хвали учителя си? Ще му каже, че е много учен. Учителят ще му отговори: „Колко съм учен, то е моя работа. Ти по-добре мисли, че скоро ще дойде изпитът; гледай да научиш добре материала“. И вие понякога отивате при Господа и казвате: „Господи, колко си велик, колко си добър!“. „Колко съм велик и добър, това не е ваша работа. Скоро ще държите изпит, гледайте да се подготвите добре, да отговорите на всеки зададен въпрос.“ (26/стр. 265)

Какво ще отговорите на въпроса защо живеете? „Живеем, за да се усъвършенстваме, живеем за Бога.“ Ако ви поставят на изпит, ще издържите ли? Когато живее за една идея, човек е готов на всички жертви. (9/стр. 255)

Колцина от вас, ако ви поставят на изпит да се самопожертвате, са готови да издържат този изпит?

Много мъчно се издържа изпитът на самопожертване. (34/лек. 34: стр. 78)

Някои от вас ще минат през големи изпити. Който иска да влезе в Божествения свят, трябва да бъде готов за големи изпити. (54/стр. 281)

Сега вие казвате: „Ние имаме вяра“. Питам ви: Вашата вяра може ли да издържи на всички изпити? Аз не казвам, че няма да издържите, но важно е да знаете, че ще се изпита вярата на всеки един от вас. За всички културни хора идат такива изпити, каквито никога не са виждали. И вие трябва да се пригответе. (34/лек. 17: стр. 29)

Вие трябва да се готвите, да работите върху себе си, защото един ден ще ви поставят на тежък изпит и ако не сте готови, ще дойдете до отчаяние.

(60/стр. 78)

Изпитната комисия е строга, но справедлива

Още малко време остава, докато дойде изпитната комисия. Едни ще държат изпит за прогимназия, други — за гимназия, трети — за университет. Няма човек в света, който да не мине през ръцете на изпитната комисия. Строга и крайно взискателна е тази комисия. Много ученици ще бъдат скъсани на изпита си. (31/стр. 317)

Ако не можеш да решиш задачата си, ще искаш да ти дадат друга по-лека. Но в духовния свят няма лесни задачи. Професорите, които изпитват там, не са снизходителни. Те са справедливи, но не са снизходителни. Не правят отстъпки. Могат да те скъсат десет пъти. (54/стр. 173)

Трябва да се научите да разсъждавате, понеже влизате в един свят, има една комисия там, която ще ви опита и която е безпощадна. Най-учените хора, най-добрите, най-благородните — те изпитват, ще дойдеш там. Ще държите изпит, не може да не държите изпит. Ти може да си цар, княз, може да заемаш най-високо положение; като дойдеш до туй положение, (ще) държите изпит — тъй както всеки друг изпит. И всеки ще държи изпит... Че си станал това-онова, то е едно добро, че си от високо положение, но ще държите изпит. (12/стр. 243)

Привилегия е за човека да бъде изпитван. Ти се намиращ пред комисия. Тя те наблюдава, изпитва това, което става в ума, сърцето и душата ти. Щом възприемеш нещо чрез своите мисли, чувства и постъпки, турят ти известна бележка. Ти си мислиш: „Издържал ли съм изпита, или не?“. (54/стр. 65)

Изпитната комисия ще се произнесе издържал ли си изпитите си, или не. Някога мислиш, че си издържал, всъщност не си издържал; друг път мислиш, че си пропаднал, а комисията намира, че си издържал. (55/стр. 162)

Щом си религиозен, няма да мислиш за себе си, но ще мислиш как да изпълниш Божията Воля. „Ще оценят ли моята работа?“ Това не е важно. Ти ще работиш добросъвестно, а ония, които стоят по-високо от тебе, знаят какво ти трябва. Те ще дадат нужната преценка. Когато ученикът се явява пред изпитна комисия, от него се иска едно — да пее. Комисията, която разбира повече от него, ще се произнесе добре ли пее, или лошо. (63/стр. 304)

Добрият човек, в пълния смисъл на думата, лесно решава задачите си... Комисията го изпитва и му пише шесторка. На слабия пише единица. (20/стр. 79)

Напуснете стария си живот, идете при комисията да ви изпита да видите какво знаете и какво не знаете. Онова знание, което влиза в работа, ще задържите; непотребното ще изхвърлите. (20/стр. 82, 83)

Искате ли да знаете дали сте праведен, духовен човек, огледайте се в Божественото огледало и се запитайте имате ли нужното благоухание, сърцето ви благо ли е, умът ви светъл ли е. Щом искате да знаете това, от Разумния свят ще изпратят комисия да ви изпита. Тя ще провери уханието ви, благостта на сърцето ви, светлината на ума ви, богатството ви и като разбере как използвате дадените ценности, ще определи към кои хора спадате. Тогава ще ви постави съответна бележка, както тук оценяват учениците, и ще ви изпрати при Бога за одобрение. (20/стр. 79)

Всички хора са дошли на Земята да работят. Бог казва: „Дайте работа на всеки човек да се прояви“. Като свърши дадената му работа и комисията се произнесе за успеха му, едва тогава Бог ще даде душата Си къде да го поставят, отляво или отдясно на Христа. (20/стр. 79, 80)

Щом сте призовани да участвате в новата култура, вие трябва да вярвате в професорите, които ще ви изпитват. Ако обичате Бога и вярвате в Него, колкото строги да са, те няма да ви скъсат. (2/стр. 76)

Като се явите на изпита, вие трябва да имате вяра в професорите си. Те няма да ви късат несправедливо. Те са добри, любещи и справедливи.
(31/стр. 317, 318)

Няма по-красиво състояние за ученика от това, да се яви на изпит в невидимия свят. Сега всички трябва да се готвят, защото за всеки едного ще дойде денят, когато трябва да се яви на изпит пред тази велика комисия. Какво ще бъде положението ви, когато застанете пред масата, около която са наредени 24 почтени Старци, пълни със Знание и Любов! Вие цял ще потреперите пред погледа на тия светли Старци, които ви чакат да отговорите на зададените от тях въпроси. Те ви поглеждат и си казват: „Да видим сега дали този млад човек е достоен за това знание“. Те са строги, но не са жестоки. Когато видят, че някой иска да мине повърхностно,

както е било на Земята, тогава те са строги. Но когато видят, че ученикът е благороден, справедлив, те се отнасят с него много внимателно. Тези почтени Старци са прозорливи, виждат всички скрити неща в учениците. Нищо не може да избегне от очите им. (3/стр. 110)

Най-важният въпрос — издържане на изпитите

Всякога ще учиш, ще се молиш, да издържиш изпитите си добре. Ако не ги издържиш, не си учил както трябва. (67/стр. 91)

Животът на всеки човек е редица от изпити, които той трябва добре да издържа. За това се изисква вътрешна сила, смелост и самообладание.
(70/стр. 149)

...Днес всички сте в морето; някои от вас са по-силни, други — по-слаби, но всички трябва да издържите този изпит. Работата трябва да се доведе докрай. (34/лек. 22: стр. 14)

Когато те изпитват и издържиш, това е силата на твоята вяра, на твоето знание. (25/стр. 260)

Като се поучава от другите, без да съди, човек запазва любовта си. Той е издържал изпита си и може да върви напред. (41/стр. 162)

От хиляди години насам гълъбът не е изменил на вегетарианството. И при най-лошите условия на живота той е останал вегетарианец... При каквито трудни условия за хранене да се е намирал, той е издържал на своята идея. Ако гълъбът може да издържа на неблагоприятни условия на живота, колко повече човек може да издържа. В това отношение гълъбът е символ, който, приложен в живота, показва, че за разумния човек не съществуват неблагоприятни, лоши условия. При всички условия на живота той може да издържи своя изпит.

(78/стр. 322, 323)

„И там имаше някой си човек, болен от 38 години.“ (Йоана — 5: 5) Работете съзнателно, че когато Христос дойде при вас да ви лекува, веднага да станете от леглото, на което сте лежали 38 години, и да издържите изпита си. Не е въпрос да се апелира към Божиата Милост, но да учим, да работим, да издържим изпита си пред Него. (64/стр. 45, 67)

Не отлагайте изпитите си за онзи свят. Тук трябва да ги издържите. Ако не ги издържите и отидете на онзи свят, веднага ще ви върнат назад.

(49/стр. 336)

И всички сега ще се изпитат и които минат в новата култура, те са устояли. Те са устояли в изпита.

(72/стр. 233)

Онзи, който иска да научи Божествения закон, да приеме една по-висока степен, да се издигне в областта на светиите, отгдето да гледа ясно на живота, и Господ да гледа благосклонно на него, непременно трябва да свърши Божественото училище на Земята със зрелостен изпит. В това свършване седи благо то на всекиго. (19/стр. 68)

Блажени са тези, които издържат изпитите си

Щом издържите изпита си добре, вие ще се повдигнете на подобаваща висота в Божествения свят.
(31/стр. 318)

Като се обезсърчи, човек казва:

— Свърши се моята работа.

— Не, тя едва сега започва.

— Пари нямам.

— Ще дойдат.

— Здраве нямам.

— Ще дойде.

— Приятели нямам.

— И приятели ще имаш.

— Кога ще дойде всичко това?

— Когато издържите изпитите си, когато се справите с противоречията на живота. (84/стр. 108, 109)

Блажени са тези, които издържат изпитите си.
(79/стр. 194)

Христос беше с корона на главата Си, образува-
на от светлината на добродетелите. Такава корона
се дава на всеки, който издържи изпитите си.

(20/стр. 145)

Как познавате кой човек е издържал изпита си?
По начина на обличането вие познавате дали даден
ученик е издържал изпита си. Ако някой човек е
добре облечен, външно и вътрешно, той е издържал
изпита си добре. Ако не е облечен в нови дрехи, той
не е издържал изпита си... Обличането с нови дре-
хи е вътрешен, а не външен процес. (31/стр. 318, 319)

За всеки човек е важно да свърши изпита си
благополучно. Да издържи изпита си благополучно
и да се облече в нови дрехи, в това седи смисълът на
човешкия живот. (31/стр. 319)

Бялото Братство си служи с тия естествени ме-
тоди, които са отлични. Аз искам да приложа тези
естествени методи. Те са нови методи и не са прила-
гани досега. Ние ще ги приложим само на онези от
вас, които, като ги поставим на изпит, издържат...
С всеки един метод вие ще разрешите една ваша
задача в живота си. (11/лек. 24: стр. 15)

Светиите... Ще присаждат по един най-нов на-
учен начин. И вие ще отидете в това училище да
учите тази нова наука. Приготовлявайте се!... Изис-
кват се повече велики хора, които да знаят как да
присаждат. Ще кажете: „Ама то е за светиите“. След

като присадят вас, тогава вие ще отидете да се учите в туй училище, после ще държите изпитите си и като ги издържите, ще ви пратят да присаждате. След вас ще дойдат други. Така ще имаме повече велики учени хора да знаят туй велико изкуство как да присаждат добродетелите на човешката душа.

(30/стр. 511)

Вярата, надеждата и любовта трябва да се приложат. Като се научите да прилагате любовта в служенето, вярата в благостта и надеждата в добрите постъпки, вие ще издържите конкурсния изпит. Като отидете на оня свят, ще ви спрат пред райската врата и ще ви запитат: „Служихте ли?“, т.е. каква беше любовта ви? „Бяхте ли благоугодни?“, т.е. каква беше вярата ви? „Постъпвахте ли добре?“, т.е. каква беше надеждата ви? Ако отговорите на всичко положително, ще отворят вратата и ще ви пуснат в рая. Това е паспортът ви, с който може да влезете в Разумния свят. Това е резултатът от вашия конкурсен изпит. (58/стр. 238, 239)

Получават диплом

Истински човек е оня, който издържа с успех своя изпит. Студентът или ученикът получава диплом за свършване на науките си, когато издържи изпитите си с успех. (23/стр. 19)

Какво правят учениците в училището? Способните ученици помагат на слабите. Те им разказват

урока, обясняват им каквото не разбират и в края на краищата слабият ученик получава по-добра бележка от силния. Това е истинска помощ. Способният ученик, и да получи по-долна бележка от слабия, не се смущава. Той всякога може да се прояви, защото носи знанието в себе си. Дипломът е външна страна на знанието. (67/стр. 233)

Вие имате много знания, но те трябва да се проверят. Проверката става чрез изпит. Всички хора ще бъдат подложени на изпит, както подлагат учениците, за да проверят знанието им. Като издържат последния си изпит, ще получат диплом за завършено образование. Страданията в света показват именно това, че всички хора минават през изпити да завършат учението си и да получат диплом. Който работи и учи добре, той ще свърши матура с отличен успех. (2/стр. 75, 76)

Ще бъдеш студент, ще ти преподават и ще те изпитват. Изпитът е съдбата. Ако свършиш добре изпита си, ще ти турят висока бележка и ще получиш диплом. (26/стр. 115)

Човек трябва да има висок идеал, да желае да бъде изпитан от най-видния професор в света и от него да получи диплом. (64/стр. 50)

Какъв учен ще бъдете, ако свършите университет за една година и получите диплом за завършено

образование? Какъв инженер ще излезе от вас, ако учите само една година? И да получите диплом, знание нямате. Какъв музикант е този, който изучавал музика само една година? Какъв концерт може да даде този музикант? Диплом, получен по бърз начин, не е истински, не отговаря на вътрешното съдържание на човека. Много такива дипломи има в света — лъжливи дипломи. (67/стр. 227)

Сега желая ви да учите добре, да свършите благополучно изпитите си, да получите диплом. Професорите са добри. Те ще ви дадат правилна преценка. Ще минете през големи страдания и плач, но благополучно ще свършите. След това ще зърнете Христа отдалеч. (39/стр. 201, 202)

Щом издържите изпита си, веднага ще ви дадат диплом. Всички знаете какви дипломи се дават на Земята, но какви дипломи се дават в духовния свят, не знаете. Там се дава ново тяло на човека, изтъкано от фина, свършена материя, с добре развити органи и сетива. Какъв по-добър диплом можете да очаквате? Който не издържи изпита си, той не може да получи ново тяло. Това значи: той не може да се радва на ум и на сърце с нови разбирания, с нови мисли и чувства. (31/стр. 318)

Един ден Бог ще те повика и ти ще трябва да дадеш отчет. Ще се върнеш в дома си като ученика, който носи дипломата си. Той ще иска да види, че

си свършил училището добре, че носиш диплома, че си завършил образованието на Земята. (75/стр. 62)

Учителят и ученикът, професорът и студентът

Ако студентът е способен и се възгордее, ...ще провери закона. Той започва да си въобразява, че знае почти като професора си, с което го настройва против себе си. Един ден професорът му дава мъчна задача и го скъсва. След време, като съзнае погрешката си, студентът изправя своето поведение и професорът му помага да издържи изпита си. (10/стр. 56, 57)

Някой ученик е много самонадеян и казва, че никой учител не може да го скъса. Той се самозаблуждава. Силното всякога може да спре движението на слабото. Професорът е силният, а ученикът — слабият. Следователно професорът всякога може да скъса студента или ученика. (9/стр. 98)

Ако някой ученик е тщеславен, той мисли, че всичко знае. Ако учителите му не го задоволят, както очаква, той казва: „Този учител нищо не знае, онзи нищо не знае“ и т.н. Учителите не трябва да се разправят с него, но нека го подложат на изпит да му докажат какво знае. Учителят по математика влиза в клас, извиква тщеславния ученик и му

дава да реши една задача. Ученикът започва да решава: мъчи се, пъшка, поти се — не може да реши задачата. Той става засрамен от мястото си, подава листа на учителя и сядва на мястото си. Ето как се възпитава такъв ученик. Няма защо учителят да се разправя с него, да му доказва, че не знае. Като не може да реши задачата, ученикът ще признае, че има неща, които той не разбира и не знае. Така ни учи и Природата. Като види, че протестираме и негодуваме против нея, тя ни дава една мъчна задача и ни оставя да решаваме. Щом не можем да я решим, само по себе си ние капитулираме, започваме да се молим да ни се помогне и признаваме, че не знаем. (74/стр. 283, 284)

Когато учителят изпитва учениците си, между тях се създава вътрешна връзка. Ученикът може да не знае урока си, учителят може да премълчи, да не му пише слаба бележка, но между тях се създава връзка. Значи, връзката се дължи на изпитването на учителите, както и на изпитанията, през които ние минаваме. (58/стр. 272, 273)

...Професорът е среда, с която студентът трябва да се хармонизира. Не може ли да се хармонизира, колкото и да е учил, ще стане нещо неочаквано и той ще пропадне на изпита. Какво може да стане? Или паметта му ще изневери, или съзнанието му ще потъмнее. (9/стр. 98)

За да не ви късат на изпитите, трябва да поставите лодката си в хоризонтално положение. Това значи да отправяте към учителите си добри, светли мисли и чувства. Между учителя и ученика трябва да съществува правилна обмяна, т.е. хармонично преливане на чувствата и на мислите. Това е възможно, когато ученикът не се поставя по-горе от учителя си, нито наравно с него. За да може да излива нещо от себе си, учителят трябва да стои по-високо от ученика си. (9/стр. 145)

Невъзможно е учителят да скъса ученик, у когото обикновеното съзнание и свръхсъзнанието са в хармония. И да желае да го скъса, не може, защото хармоничната връзка между двете съзнания на ученика действа благоприятно върху учителя. Като го изпитва, той става весел, разположен, поглежда с усмивка към ученика и последният дава добър отговор. (10/стр. 138)

И тъй, за да има разположението на професора си, студентът трябва да се смири. Смирението подразбира проява на Божественото съзнание. Щом прояви Божественото съзнание, студентът въздейства вече на своя професор, у когото също се проявява висшето съзнание. Така между тях се създава връзка. Професорът се вслушва в отговорите на студента и му помага да издържи изпита си добре. Обаче рече ли студентът да доказва на професора знанията си, последният ще го скъса. Какви знания

има студентът? Той не знае повече от професора си. Следователно той може само да покаже какво е научил от професора си. (10/стр. 138)

Когато дойде учителят, а ти не си учил урока си, страх те е! Но щом си готов и знаеш урока си, ти си смел и решителен. Учителят познава, че си учил, в неговата душа има любов към тебе. Щом не се учиш, ти се страхуваш. (27/лек. 19: стр. 11)

...Ученикът — той плаче, пъшка и се чуди как учителят му не вижда колко много страда! Той казва: „Сърцето ми ще се пукне от мъка!“. С пукане на сърцето урок не се учи. Сърцето трябва да бъде здраво, да издържа, а ученикът трябва да научи урока си. Докато не научи урока си, учителят няма да го погледне. (82/стр. 155)

Учителят по математика познава учениците си. Той знае кой с какви елементи разполага в себе си. Той няма да каже на учениците си, че еди-кой си е неспособен, еди-кой си е ленив, но ще ги извика един по един пред черната дъска и ще ги постави на изпит, ще им даде по една мъчна задача. Който може да реши задачата, той е способен ученик. Който не може да я реши, той не е способен. Неспособният сам ще види силите си и ще си поплаче малко. Тогава учителят ще му каже, че и за него има възможности, чрез които да преодолее мъчнотиите си. Как? Чрез труд и постоянство. (33/стр. 25, 26)

...Ученикът... Пред всеки изпит той трепери да не го скъсат. Отде произлиза думата „скъсване“? Конецът се къса, но как ще скъсаш ученика? Значи, той е бил вързан с нещо. С какво? С мързела. Оттук вадим следното заключение: учителят къса само онзи ученик, който е вързан за мързела. Щом е така, ученикът трябва да благодари на учителя си, че го освобождава от мързела. (49/стр. 342, 343)

Не е позволено човек да лъже, но още по-страшно е, ако лъже себе си. По отношение на себе си никаква лъжа не се позволява. Ученикът прочетѐ урока си само един път и казва, че го е научил. Учителят го вдига на урок и се оказва, че нищо не знае. „Четох урока си.“ Чел си го, но само веднъж, не си го запомнил. Не лъжи себе си. (51/стр. 415)

...Това са хора, които като учениците лесно се възхищават. Слушат учителя си как преподава, възхищават се. Щом ги вдигне учителят на урок, малко знаят — външната страна на урока. Дойде ли до същественото, там ги няма. (54/стр. 81)

Често нещата не стават, както ние желаем, не вървят по определения от нас път. За пример, някой ученик е учил урока си цяла нощ, наизуст го е научил и си мисли, че сутринта, като го изпита учителят, ще получи шест. Обаче, като го дигне учителят, той се смути и отговори едва за три. Друг уче-

ник е прочел урока си само веднъж и сутринта, като го вдигне учителят му на урок, получи шест. Защо стават тези неща? Ние имаме същото положение, когато някой беден човек се моли по три пъти на ден, а получава храна само за обяд. Друг пък се моли само веднъж на ден, а получава много пари и живее богато. Първият е получил едва тройка, а вторият е получил шесторка. Защо работите на първия не се уреждат, а на втория се уреждат? И Псалмопевецът се озадачава от тези факти в живота, и казва: „Онзи, който малко познава Бога, живее по-добре от мене“. Когато Псалмопевецът влезе в светилището, дето животът му се развива добре, той разбира вече първите противоречия и казва: „Поставил ги е Господ на хлъзгава почва“. Тъй щото, когато ученикът е прочел урока си само веднъж и учителят му е писал шест, с това той го е поставил на хлъзгава почва. (81/стр. 164, 165)

Учителят обича прилежните, способни и даровити ученици... Даровитият ученик има силна воля, може да решава трудните задачи, които учителят дава. Колкото и да е мъчна задачата, той не се отчайва, но работи върху нея, докато я реши. (76/стр. 30)

Колкото по-способен е ученикът, толкова по-добре решава задачите си. И учителят се радва на способните ученици. Те го разбират по-добре, затова той им дава по-мъчни задачи. (79/стр. 201)

...Само онзи човек печели..., на когото съзнание-то е по-силно от окръжаващата среда. На този закон се основава успехът и неуспехът на хората... Има случаи, когато ученикът знае добре материала си, но е страхлив, вследствие на което съзнанието му се раздвоява. Щом се раздвои съзнанието му, той изгубва вяра в себе си и пропада. Този ученик се оплаква от живота си и казва, че е нещастен. Ако ученикът владее добре материала си и съзнанието му е силно, то колкото строг и взискателен да е професорът му, той непременно ще издържи изпита си. Той казва за себе си, че е щастлив човек. Както и да го изпитва професорът, ученикът запазва присъствието на духа (си) и отговаря правилно на зададените въпроси. (70/стр. 147, 148)

2. Изпитите са служители на всеобщото развитие

Изпитите на вярващите и религиозните хора

Някои религиозни хора и днес дават такъв прием на Христа, какъвто Му дадоха евреите. Това беше изпит за тях. Това е изпит и за сегашните християни. Едни издържаха изпита си добре, други не можаха да го издържат. Петър даже се отрече от Христа. (63/стр. 186)

Днес всички хора са подложени на изпит да се провери вярата и любовта им. Това се отнася до ония, които минават за вярващи. Безверниците се намират при други условия. Вярващите се изпитват по един начин, безверниците — по друг. Кажели някой, че вярва в Бога, веднага пред него ще се изпречи един беден човек да му помогне. (2/стр. 129)

Някой казва, че вярва в Бога. Който вярва в Бога, той ще бъде подложен на изпит. Как? Ще му кажат да продаде имането си, да го раздаде на сиромаси и да тръгне да проповядва. Този е един от начините за изпитване вярата на човека. Питам: Колко души в България са готови да изпълнят тази заповед?

(69/стр. 232)

Представете си, че някой благочестив човек е прекарал цели 20 години в пустиня в пост и молитва, в служене на Бога и след това слиза в света да помага на хората. Потропа на една врата, не го приемат; потропа на втора врата, не го приемат; потропа на трета, на четвърта, пак не го приемат. Стотици врати обиколи, но никъде не го приемат. Ако при това положение този човек се обърне към Бога с молба да го напъти там, дето се нуждаят от него, и благодари на тези изпитания, без да роптае, без да се огорчава, той е постъпил по Христовия закон. След това Бог ще го напъти към онази врата, дето ще го приемат с благодарност. Започне ли да роптае, да съди, да критикува хората, че не

са внимателни, не са добри, този човек е далеч от Христовия закон, той не може да се нарече християнин. Това е мъчение, а не страдание. Съвременните християни минават през същия изпит, но като не са готови за него, те се мъчат. Онези християни, които са минали този изпит, не се страхуват. Те гледат на него като на книжен нож. (61/стр. 215, 216)

Сега вас най-първо може да ви изпитат. Сега верующите един ден ще ги поставят на такъв изпит. Ще ви създаде Провидението голяма нужда от пари. ...Искаш да се покажеш, пък нямаш пари, бедняк си, дрипав си; ще те турят в една стая с една каса отворена да видят ще бръкнеш ли да вземеш, или ще погледнеш само. Ако минеш — гледаш парите и казваш: „Да взема“. Пак погледнеш, пак заминеш. Какво трябва да бъде твоето състояние, като погледнеш парите? Ако влезеш вътре и се зарадваш на парите, че не са за тебе, погледнеш и кажеш: „Колко са хубаво облечени тия пари! Така желая и аз да бъда чист, както е златото“. При онзи, истинския изпит да кажеш: „Колко хубаво са облечени парите. И аз бих желал да бъда така чист“. Ти като излезеш навън, парите ще тръгнат подир тебе. Ти излезеш навън и те — подир тебе, и отиваш вкъщи, и те — подир тебе. Пък ако си пожелал да ги вземеш, щом като бръкнеш в касата, ръцете ти ще се схванат и ще те намерят на касата, и ще изгубиш своята свобода. (17/стр. 118, 119)

Понеже всякога в религията се говори за едно ново Небе и една нова Земя, ще има един нов свят. Какво място ще завземете вие в този нов свят? Ще държите изпит. Нали учениците в гимназията държат изпит? Ако получи шест, той влиза вече в университета. Ако свърши прогимназия с отличие, ще го приемат в гимназията. Ако свърши първоначалното училище с отличие, ще го приемат в прогимназията. Казвам: Религиозните хора с какво трябва да свършат? Най-първо религиозните хора изпит ще държите. Ще ви турят да примирите двама души, които са врагове, които с хиляди години не могли да се примирят. Ако ги примирите, ще влезете в рая; ако не ги примирите, няма да влезете. Предметно учение. Ако имате знание, ще знаете как да ги примирите. (16/стр. 389, 390)

Изпитите в духовния свят

...Като искате да влезете в един по-висок живот, какъвто е духовният, не мислете, че там изведнъж ще ви посрещнат с финикови вейки. Най-първо ще ви подложат на изпит. Когато искате да постъпите в един университет, първо ще ви поставят на изпит. Ако искате да постъпите в гимназия, също ще ви поставят на изпит. И когато издържите изпита си, тогава ще ви приемат и ще ви окажат всичкото уважение и почитание. Когато издържите изпита си, ще имате уважението на учителите си. Ако не

издържите изпита, ще ви кажат, че не сте за училище. (16/стр. 239)

Чудно е, че на мнозина се проповядва, че могат да отидат в духовния свят без изпит. Те мислят, че там ще ги посрещнат с песни и китари, с венци на глава, както са посрещнали Христа. Такива венци даваха и на ония в Олимпийските игри, но за това трябваше да има надбягвания. Ония, които издържаха победа, те получаваха венци. (16/стр. 239, 240)

Като влезете в духовния свят, всички ще бъдете поставени под общ знаменател. И най-ученият човек от Земята, поставен на изпит в духовния свят, непременно ще пропадне. И простият, неученият човек също така ще пропадне в духовния свят.

(82/стр. 50)

Един ден ще дойдете до едно място — в духовния живот има едно място, че като влезеш в стаята, ще чуеш кряскането на целия свят... И най-лошото, и най-хубавите работи. Тогава какво ще кажеш? А пък нямаш власт да затвориш този телефон. Ще те опитат доколко си търпелив. Нямаш власт да затвориш радиото. Много светии там са плакали и са пропадали. Ще се напълни умът ти с най-отвратителни мисли, които някога си си въобразявал в живота. Най-лошото ще дойде. Стаята е приготвена така, за да те опитат. Тогава трябва да приличаш на патка: като влезеш във водата, водата отгоре да те

облива, но да не прониква под перата. Като влезе кокошката във водата, тя излиза мокра, но патицата е умна — тя се намазва с мас. И водата си остава отвън. Та някои религиозни хора са като кокошката. Като влязат в този изпит, излизат всички измокрени. А пък някои са като патицата — излизат навън сухи, водата не може да проникне в тях... Масло трябва да има. А пък това масло произтича от обичта. Човек, който не обича, всякога ще бъде мокър, а пък който обича — никак. И да навлезе във водата, тя не може да проникне в него. То е голямо изкуство. (72/стр. 70, 71)

Като влезете в духовния свят, ще ви дадат едно изпитание на любовта. (89/стр. 161)

Изпитите в невидимия свят

Сега, като сте дошли на Земята, вие трябва да учите... Като ученици в отделенията ще минете през едни учители, като ученици в прогимназията ще минете през други учители, в гимназията — през трети, в университета — през четвърти. Най-после ще влезете в училището на невидимия свят, дето трябва да имате отлични бележки. По всички предмети трябва да имате 12 — най-високата бележка. Първо ще ви запитат обичате ли майка си и баща си. Кажеш ли, че ги обичаш, веднага ще ти дадат една свещ и ще те накарат да я запалиш. Тази свещ може да се запали само при мисълта за майка ти

и баща ти. Ако свещта не се запали, ти не обичаш майка си и баща си. Тогава пак ще се върнеш на Земята да работиш отново. След време пак ще те поставят на същия изпит. Докато свещта ти не се запали при мисълта за майка ти и баща ти, ти не можеш да бъдеш ученик в училището на невидимия свят. (41/стр. 37)

Понеже вие сте от страхливите, затова не може да се каже вашето бъдеще. Че ако вие влезете в невидимия свят, излезете из туй тяло, да кажем, с вашия етерен двойник или с вашето астрално тяло, или с вашето ментално тяло — и тогава в този свят ще ви прекарат през голяма пещ. И ако вие запазите съзнание, този горящ огън на Земята нищо не може да направи. Имате онзи опит, дето тримата младежи били турени в пещта*. (12/стр. 16)

Вие трябва да учите, защото, като отидете в някоя Школа на невидимия свят, там ще ви изпитват. И там имат големи черни дъски, ще ви изкарат на дъската и ще ви накарат да смятате. Вие всички тук минавате за много учени, мислите, че знаете всичко, но ако излезе някой от вас на дъската да реши някоя задача, няма да може... (34/лек. 10: стр. 22)

Та казвам, влезли сте в училището. Как ще свършите изпитите? Като отидете в невидимия свят, ще ви подложат на изпитание. Вие искате слава. Онова,

* Даниил — гл. 3.

което ще му даде Небето на човек, той трябва да го е заслужил. Всички вас ще ви пробват. Ако вие при най-малките изпитания не може да издържите, какво място ще ви дадат в невидимия свят?

(18/стр. 264, 265)

Изпитите в окултните Школи

Вие сте влезли в Школата много лесно, всички сте влезли без никакви изпити и мислите, че сте в окултната Школа. Не! Вие сте в преддверието на окултната Школа и сега, който ще влезе в окултната Школа, ще мине през един изпит; през девет огъня ще ви прекарат. Не мислете, че то е лесно.

(11/лек. 16: стр. 9, 10)

Вие нали казвате: „Ние сме в Школата на Христата“. А, за да влезете в Школата на Христа, вие трябва да претърпите едно такова морално падение, т.е. един такъв тежък изпит, какъвто не сте виждали.

(11/лек. 16: стр. 32)

Сега, ако посещавате една Школа, каквато и да е, където и да е, била тя в Индия, в Китай, в Тибет, в Америка или в Германия, във всички тия Братства има едно и също правило: всички ще ви подложат на изпит. Във всяка една окултна Школа правилото навсякъде е едно и също. (11/лек. 22: стр. 14, 15)

И в двете Школи, тази на Бялото Братство и тази на Черното Братство, правилото е едно и също.

Най-първо ученикът ще се изпита верен ли е, или не. Вярност, смелост се изисква. (11/лек. 22: стр. 15)

В древността учениците на окултните Школи били подлагани на специални изпити, за да проверят доколко са смели. Връзвали очите на ученика с кърпа и го завеждали между непознати хора, въоръжени с ножове, които веднага се хвърляли върху него. Сваляли кърпата от очите му и го оставяли сам да видят как ще се справи. Голям ужас преживявал ученикът, но когато въоръжените почвали да го мушкат с ножовете, оказвало се, че ножовете били от картон. Това е изкуствен изпит, но животът поставя ученика на много изпити, по-страшни от този, и който може да издържи, се приема за ученик в Школата. (79/стр. 279, 280)

Когато франкмасоните приемат нов член в обществото си, първо го подлагат на изпит да видят дали може да издържи. Първият изпит е на безстрашието. Ако не издържи, не го приемат помежду си. Срещу него излиза човек с отворена сабя, готов да го промуши. Щом се уплаши, пропада на изпита. Сабята е книжна. Като рече да го мушне, тя се прегъва. (23/стр. 30)

Представете си, че искат да ви изпитат, че се намирате пред изпитания. Има окултни общества, които поставят своите членове на изпит за храброст. Когато искат да изпитат един от ново-

дошлите членове в храброст, те го поставят на следния изпит. Десетина души от същото общество се обличат с лъвски кожи, престорват се на лъвове и пресрещат своя другар в някое уединено място, в някоя гора, и излизат срещу него. Ако той се уплаши и започне да вика за помощ, те разбират вече, че той не е човек за тяхното общество. Обаче, ако се справи и започне в себе си да размишлява, че е поставен на изпит, и не се страхува, че ще бъде нападен и изяден от тия лъвове, той се приема за член в това общество. Тогава лъвовете постепенно се отдалечават, прибират се в домовете си и събличат лъвските кожи.

Че ако покрай видимите мъчности, които ви заобикалят, нямате и някои вътрешни, вие още не сте ученици. При това, трябва да се справите със своите мъчности. Болестта е една мъчнотия, беднотията е друга мъчнотия, смъртта е трета мъчнотия. И ако вие нададете вик, не се справите с тия мъчности, вие не сте за това общество. (13/стр. 79)

В старите окултни Школи ученикът се поставял на подигравките и закачките на своите съученици и трябвало той да издържи. Един го удари, друг скубне косата му, трети му каже обидна дума или го заплюе. Какво значи да те заплюе човек? За съзнателния ученик това е все едно да паднат върху него няколко дъждовни капки. Той знае, че минава през известна дисциплина. Изпитанията, изкушенията, недоразуменията са условия за дисциплиниране

на човека. От най-старо време, още в Школата на Питагора, и до днес хората минават през тази дисциплина. (67/стр. 183, 184)

Знаменитият Питагор е седял и чакал 20 години при египетските пирамиди. Учен човек бил той. Египтяните са имали крайно недоверие в гърците. Толкоз голямо недоверие, че единствения грък, когото са приели в Школата, 20 години са го изпитвали. (72/стр. 281)

Едно време учениците от Питагоровата Школа са минавали ред изпитания да се калят, да дойдат до положение лесно да трансформират състоянията си. Седи един ученик и размишлява върху някой въпрос. В това време един от учениците се приближава при него, удря му една плесница и си заминава. Първият ученик се стресне, разгневи се, иска да си отмъсти. Колкото по-будно е съзнанието му, толкова по-скоро той ще се овладее. Не само чувствата му се подлагат на изпитания, но и неговите мисли, неговите идеи. (33/стр. 18)

В старо време учениците от Школата на Питагора са се подлагали на тежки изпити. Тежкият изпит седи главно в очистването на кира. (27/лек. 18: стр. 20)

...Питагоровият изпит. Четири години ще мълчиш, като ученик да не говориш; ще слушаш, без да говориш. Цели четири години ще те подиграват

и той трябва да издържи на подигравките. Те ще му кажат всичките неща и той не трябва да изгуби равновесие; „прост, невежа си“, какво ли няма да му турят и той трябва като философ да ги понесе. Само да се поусмихнеш. Като издържиш изпита, тогава те вземат като ученик в училището. (65/стр. 14)

Та казвам сега: Първото нещо — ще знаете как да владеете своята мисъл. В Школата на Питагора учениците са ги приемали: като дойде ученикът, цяла година ще го подиграват, ще го обиждат и ако той издържи на всички тия подигравки и обиди, ще го приемат. Ако не издържи, казват му: „Не си за ученик“. (17/стр. 13)

Питагор, който вземал своите ученици, по някой път своите ученици поставял една, две, три, четири години на подигравките на другите. Такива подигравки, каквито не сте сънували. Ако можеш да издържиш, ще влезеш като ученик да те посветят в работите.

Казваш: „Аз не искам така“. Като дойдеш на Земята, ще те турят на подигравки. Такива големи подигравки, каквито не си виждал. (13/стр. 522, 523)

Обидните думи... повдигат човека. Ние можем да направим следния опит: ще поставим един от учениците при условия, щото през ден да му се казва по една обидна дума. Друг ученик пък ще поставим при условия през ден да му се казва по една

приятна дума. Опитът ще трае три месеца. След това ще проследим кой от двамата се е повдигнал. Онзи, към когото се насочват обидните думи, в първо време ще се огорчи, после ще се ядоса, ще започне да търси начин как да отговори на тия, които са го обидили; след това ще започне да мисли какво съдържа всяка обидна дума, докато най-после се домогне до някоя гениална мисъл и се издигне над обикновените условия на живота. Вторият ученик, на когото казват само приятни, сладки думи, ще започне да се вглежда в положението си, докато реши, че не трябва да работи... И вместо да се повдига, този ученик все повече регресира.

(33/стр. 188, 189)

В древността, за да изпитат учениците на окултните Школи, те били поставяни на изпит. Така проверявали знанията им. Например неочаквано ученикът заболявал. Ако успявал да се справи с болестта си, той имал знания. Колкото по-дълго време боледувал, толкова по-малко знания имал. Това са задачи, които ученикът трябва да решава. И вашите мъчнотии сега са елементарни задачи, които трябва да се решат. Ако трябва Учителят да освобождава ученика, това показва, че изпитът не е издържан. Ученикът трябва сам да решава задачите си.

(54/стр. 78, 79)

Който ще носи кръст, голям кръст трябва да носи! В Индия, когато прекарват някой човек през

посвещение, подлагат го на изпитания, едно от които е следното. Те имат големи каменни кръстове, на които заковават на гръб този, когото ще посвещават, и тъй прекарва цели три дни. Ако може да изтрае, ще се посвети, ако ли не, ще остане за друг път да го посвещават. Та казвам: Не се заблуждавайте с вашите малки мъчности! (34/лек. 2: стр. 24)

Изпитите на окултните ученици

Ще кажете, че сте в Школата. Извинете, още не сте ученици. Привидно минавате за ученици, но сте далеч от Школата. Вие не сте минали още изпитите на ученика. (55/стр. 40)

Като влезете в окултния свят, ще дойдат изпити, за да пречистят мислите ви, за да облагородят сърцата ви и да калят волята ви. Който не разбира това, ще мисли, че е нещо лошо, но окултният ученик счита за една голяма привилегия това, което му се е случило. (11/стр. 18, 19)

И сега, като ученици на окултната Школа, вие ще бъдете подложени на изпити. Те са съществували за всички ученици на миналите векове, затова и за вас няма да се направят изключения.

(34/лек. 31: стр. 136, 137)

Любовта на Учителя е изпитана, тя не може да се изпитва. Любовта на ученика не е изпитана и трябва да се изпита.

Знанията на Учителя са изпитани, няма защо да се изпитват. Знанията на ученика не са изпитани и трябва да се изпитат.

Чистотата на Учителя е изпитана. Той е минал през този изпит. Чистотата на ученика не е изпитана, тя трябва да се изпита. (74/стр. 23)

Следователно любовта, знанието, чистотата, милосърдието на ученика трябва да се подложат на изпит. Това е потребно, то е в реда на нещата. Не мислете, че можете да минете по друг път. По този път са минали вашите Учители, по този път и вие ще минете. (74/стр. 23, 24)

Без музика не можете да бъдете ученици. Още при влизането в Школата ученикът държи изпит по музика. Той е първият изпит. Ще ви дадат една лека песен, но трябва да я изпеете по всички правила на музиката. Не я ли изпеете правилно, пропадате на изпита. Ще пеете и ще мислите, но не за мнението на окръжаващите, а върху пеенето като изкуство. (79/стр. 285)

Някой път вие казвате: „Учителю, каквото ни кажете, ние ще го направим“. Аз зная, че има неща, които вие не може да направите. ...Да ви кажа да минете през един мост, ще минете, ще ме послушате. Да ви кажа: „Качете се на една лодка да минете“, вие ще се качите. Да ви дам една торба със злато да я поносите, ще го направите. До пощата — ще

идете. Но ако ви опъна един копринен конец и ви кажа: „Минете през копринения конец“, не може да ме послушате. Защо? Аз разбирам положението. Аз влизам в положението ви. Много добре влизам, зная цялата философия. То е изпит. Че вие защо не направите опит да минете по копринения конец? Защото вие най-първо се плашите, че конецът не може да ви издържи. Убедя ви аз, че този конец няма да се скъса. Второто положение: вие не може да пазите равновесие. Как ще минеш през тънкия конец? Какво присъствие на духа трябва! Но то е казано да минеш. Как ще минеш през този конец? (12/стр. 248)

Като ученици на Великата Школа, вие имате задачи, които трябва да разрешите. Вие имате изпити, които трябва да издържите. Ще учите, ще работите, за да не пропаднете. (56/стр. 211)

Пожелае ли човек да влезе в Божествената Школа като ученик, той непременно трябва да изучава методите за трансформиране на състоянията, за преминаване от един полюс в друг, за да може да се справи с изпитите на тази Школа. В Божествената Школа изпитите са по-трудни, отколкото в обикновените. (83/стр. 50)

Не може да бъде приет за ученик в окултна Школа онзи, който не е в състояние да превърне желязото в злато и обикновения камък в диамант.

Това са изпити, през които всеки човек неизбежно трябва да мине. (85/стр. 275)

...Икономическият въпрос е от голяма важност за човека. Този въпрос е голям изпит за ученика, докато той го разреши правилно. За правилното му разрешение се изисква необикновен ум. (82/стр. 176)

Веднъж сте влезли в Школата, знайте, че ще ви поставят на различни изпити, малки или големи... Окултната Школа дава на учениците си ред задачи и опити, но тя изисква от тях послушание и деятелност. (56/стр. 213, 214)

Упражнение: в продължение на една седмица да не мислите лошо за никого. Срещнете ли някой човек, намерете в него една добра черта. Кажете ли ви някой нещо добро или зло, знайте, че ви изпитват дали ще издържите и направите упражнението си както трябва. (67/стр. 97, 98)

...Училището е изпит и вие трябва да държите изпита си. Като издържите изпита си, ще дойде онази вътрешна връзка на живота. (34/лек. 34: стр. 54)

Вие някой път питате: „Защо Господ направи така?“. Не. Всяко училище си има своя програма и доста изпити. Всеки ученик трябва да бъде изпитан. Казвате: „Тежки изпити“. Те изпитват за онази материя, която ти си учил. Какво лошо има, ако

един ученик го поставят на изпит? Изпитват те със сиромашията. Това е един предмет, който си учил. С богатството как ти живееш и със сиромашията как да живееш. (18/стр. 58)

Законите в света, с които трябва да се борите, са такива. Защото тъй както сега сте поставени, като ученици, Провидението кармически ви поставя на един изпит. Вън от изпита, на който аз съм ви поставил, има друг един изпит, на който сте поставени, и аз не искам там да пропаднете. Аз искам при вашето сегашно съзнание благополучно да го минете. Вие минавате един велик изпит и втори път туй няма да го минете. Не по отношение на мене, по отношение на вашето съзнание. Туй съчетание втори път няма да го намерите. (11/лек. 18: стр. 16)

...Това е изпит за учениците, а не за онези, които вярват... Обикновеният вярващ живее като обикновен човек и умира такъв. За него изпити не съществуват. Щом станеш ученик, изпитите веднага дохождат. Значи, ученикът се изпитва, а обикновеният човек е свободен. Не съжалявай, ако не те изпитват още. (6/стр. 171)

След като прекара известно време в Школата, дето изучава законите на разумната Природа, ученикът се подлага на изпит да се види как той разбира и прилага законите. Много трудности ще срещне

той, но като разбира смисъла на изпитанията, ще може да се справи с тях. (79/стр. 32)

Е, представете си сега, че един от учениците каже: „Аз научих вече един от окултните закони“. Тогава ние ще ви създадем един изпит върху този закон. (11/лек. 27: стр. 14)

Изпитите, които учениците минават, не са нищо друго освен проверка на знанията им.
(33/стр. 107)

Аз много пъти съм говорил, че трябва да станете певци... Някои казват: „Аз певец няма да ставам“. Ако вие певци няма да станете на Земята, на Небето не ви приемат. Нито един от вас, който не е певец, няма да бъде приет на Небето. Ще ви върнат от Небето. Аз мога да ви подпиша това сега. Макар и по всичките други предмети да имате по шест, ще ви върнат, за да издържите изпит по пеене. И като вземете изпита, ще ви се отворят царските врата. (38/стр. 83)

Една сестра иде тук, гледам какво е състоянието ѝ. Вярваща сестра, знай я, от 20 години е в Новото Учение — заболяла. Изпит държи на 20-те години, държи матура. Хванала я една болест. Пита ме: „Ще оздравея ли? Кога ще оздравея?“. „Като издържиш изпита.“ „По-рано не може ли?“ Тя иска по-рано

да оздравее. Колкото време държи изпита — може година, две години, може да (го) държи три години; някой път — един ден, един час. (4/стр. 404, 405)

Ако вие не преминете през ред сътресения, през ред изпити в живота, какви ученици ще станете? (11/лек. 19: стр. 22)

Каквото се случи в живота ви, използвайте го за каляване. Спокойно приемайте нещата. Представете си, че сте ученик... и ви поставят на изпит всички ученици да се изредят пред вас и да ви заплуют. Какво ще бъде вашето положение? Ще се върнете (у) дома си огорчен, обиден и втори път няма да се явите между съучениците си. Защо няма да отидете на училище? Защото ви оплюли. (33/стр. 116, 117)

Пък ако искате да покажете геройство, най-силните, които са, може да ви подложим на 15, 20, 30, 35, 40-дневен пост. Тогава ще изберем помежду вас някой ученик и ще му кажем: ти еди-къде си, еди-как си ще издържиш поста си, 40 дни няма да те има между другите. Изпит е това! Тия между вас, които ще могат да издържат такъв изпит, са само двама, трима, четирима, пет, шест до седем. Ако има такива седем души герои в България, много работа може да свършат. В Библията се говори за пророк Илия, който постил 40 дена, за да се магнетизира. (11/лек. 22: стр. 22)

Има ученици от Индия, които специално ги пращат в Европа, за да участват на бойните полета и с мисълта си да може да отклонят страха. Много пъти някои адепти специално образуват войни, за да представят един действителен урок на своите ученици. Те създават една война между два народа, за да дадат изпит на учениците си. Ами че какво мислите? Вие се биете, а истинските ученици се учат: шрапнелите минават покрай тях, а те седят тихо и спокойно и се учат. Туй не е свещен егоизъм, това е геройство! А пък вие тук трябва да използвате условията. Хората създават войни, те са отговорни за тях, а вие покрай тях ще държите изпитите си. За пример, една самарянка отиде на бойното поле, дето падат шрапнелите, да вземе един ранен и да го изнесе извън бойната линия; това е един изпит за нея, съзнателно или несъзнателно... Та някои от вас ще ги пратим да си държат изпита там, на бойното поле. Ние ще използваме всички условия. Ние не създаваме войните, но вие, като ученици, трябва да се изпитате. (11/лек. 33: стр. 16, 17)

Изобщо в сегашната култура учениците на християнството, или на Божествената Школа, ще преминат през голямо пресяване, за да се опита доде е стигнала тяхната вяра, тяхната интелигентност и техните способности. То ще бъде генерално пресяване, генерален изпит. Това наричаме край на една епоха, която завършва, и начало на друга нова, в която сега влизаме. (71/лек. 8: стр. 30)

Окултният ученик трябва да бъде свободен. Чрез свободата той ще се прероди, ще влезе в новия живот. Това е необходимо за всеки ученик, защото сега е краят на старата култура, и той трябва да държи своя последен изпит, матура. Без този изпит ученикът не може да влезе в новата култура, която иде вече. Който издържи матурата си, той ще бъде записан за ученик на новата култура. Като се запишат учениците, ще им дадат отпуск за един-два месеца, след което ще започне приложението на новата наука. (83/стр. 112)

Най-мъчните изпити

Можете ли да ми кажете кой е най-малкият изпит в света? Много е трудно да се отговори на този въпрос. Най-малкият изпит е най-страшният, най-мъчният, а най-големият изпит е най-лесният. (34/лек. 2: стр. 12)

Та работата е там, че и вие казвате: „Колко обичам Господа!“. Щом ви чуят, веднага ще отиде имането ви, къщата ви. Страшно нещо е да се изпитва любовта на човека. Няма по-голям изпит. Той може да изгори. Затова преждевременно не се изпитвайте, не подлагайте вашата любов на изпит. Нека остане най-последно. Като изпитате всичко и няма какво да изпитвате, тогава последно опитайте това. Кажете: „Обичам Господа както никой друг“. Кажете това и ще имате една опитност. (25/стр. 166)

И сега да знаете, ще дойде ден, когато и да е, когато на един от вашите изпити вие ще трябва да положите цялата си душа... Ще дойде този изпит, а може би да е сега. Вие и сега имате изпити, но тия изпити не могат да се сравнят с този, който ви предстои за в бъдеще. Когато вложите цялата си душа, само тогава ще разберете какво нещо е Любвта. (50/стр. 152)

Какво бихте направили, ако ви поставят на изпит да се отречете от всичко, което имате, от себе си, от своя живот? Не е лесен тоя изпит. Вие сте между близките си и страдате, ако не ви обичат, ако не ви вярват, ако не оценяват работата ви, мислите и чувствата ви. Това е изпит. Ако може да се справите с тоя изпит, вие сте се отрекли от себе си, от своята личност, от своя живот. Как ще се справите с тоя изпит? (58/стр. 274)

Лесно се говори..., но опитности са нужни. Знаете ли какво значи да посветиш живота си на Бога, да прекараш в пустинята цели 20 – 30 години и в края на живота си да бъдеш поставен на тежък изпит? Ти мислиш, че всичко си изгубил, нямаш почва под краката си; изпитваш също пълно недоволство от себе си, поддаваш се на лоши мисли и чувства; не знаеш какво да правиш. Чудиш се отде дойде това изпитание и как да се справиш с него. То е порой, който носи калта на живота. Десетки

години си обработвал своята нива и в един ден пороят завлича всичко. (66/стр. 164, 165)

Ще дойде ден, когато човек ще бъде изоставен от всички. Тогава той ще изпадне в пълно разочарование. Страшно е да останеш свършено сам. Всички, които са били около тебе, ще те изоставят. Това е последният изпит на човека. Ако може да уповава на Бога, той ще издържи изпита си. (63/стр. 105)

ИЗПИТИТЕ В ОТВЪДНИЯ СВЯТ

Животът е училище, вие сте на училище. Като се върнете на Небето, ще ви изпитват какво сте научили на Земята. Вие мислите, като идете на оня свят, ще ви посрещнат с диплома. Най-първо ще ви питат какво сте научили. Ще дадете отчет, искат да знаят. Оня свят е свят, дето ще ни изпитват какво сме научили на Земята. Не е лошо, много добре е. Но в изпита може да те скъсат. Като те скъсат, може да те върнат на Земята и пак ще повтаряш. (65/стр. 144, 145)

Сега вие мислите да идете в оня свят, облечени хубаво, без никакъв изпит, да ви посрещнат Ангелите, да видите лицето на Христа. Хубави, поетични работи са. Ти като влезеш в един университет или в една колегия, или в една гимназия, учителят няма да те посрещне с венци, но ти ще седнеш, ще учиш, ще държиш изпит. (65/стр. 145)

Казвате, че като отидете на оня свят, ще се подмладите. Да се мисли така, това е все едно да отидеш на училище и веднага да те приемат. Могат да те приемат, ако издържиш изпита. Ако не го издържиш, няма да те приемат. Колко младежи при желанието си да постъпят в университета, не ги приемат. Защо? Нямаат нужния ценз. За някои специалности се иска общ успех петорка или шесторка... Каква бележка ще дадете на човек, който не познава Истината? (73/стр. 159, 160)

Онзи свят е място на учене... Там ще бъдете гости само два-три дена. После ще ви поставят на изпит да видят какво носите от Земята. Готови ли сте да ви подложат на изпит? Първият изпит ще бъде върху любовта да видят как сте я разбрали. Втората теза ще бъде върху добродетелта да видят как сте я приложили. Третата теза ще бъде върху справедливостта. Ще цитирате стиха: „По благодат сме спасени“. Искате да кажете, че Христос е държал изпит по тези въпроси, няма защо и вас да подлагат на същия изпит. Лъжете се. И учениците мислят, че като препишат урока си от книгата, всичко знаят. Обаче учителите не приемат такова знание. То не се приема на онзи свят. Ти сам ще развиеш тезата си, и то така, че всяка дума да бъде на мястото си, да няма двояк смисъл. Само една дума да не си турил на място, веднага ще те изпъдят от рая. Ще се върнеш на Земята да учиш отново, да проникнеш в дълбокия смисъл на всяка дума. (66/стр. 341)

Не е лесно да вземеш титлата доктор. Трябва да се явиш пред 12 видни професори, да отговаряш на всеки зададен въпрос от тях и ако можеш достойно да защитиш тезата си, едва тогава ще получиш титлата доктор... Ако на Земята се взима мъчно докторат, колко по-мъчно е това на Небето! На всички е позволено да влязат в Небето, но само онези се признават за граждани на Небето, които издържат доктората си с отличие. Само онзи носи титлата доктор, който е издържал с успех всичките си изпитания. (57/стр. 210, 211)

„Не ме оценяват.“ Когато заминеш за другия свят, тогава ще те оценят. Изпитната комисия е в другия свят, а не на Земята. Земята е място за преподаване на уроци и за учене, а невидимият свят — място за изпитване. Там дават преценка за всеки човек дали е трудолюбив, или не. Който не е готов за този изпит, той получава свободен билет да се върне на Земята, да почне отново да се учи. На свидетелството на този ученик пише: „Ето един от учениците, които обичат да се разхождат и да не учат“. (41/стр. 166)

Желая на всички, които сте тук, да бъдете от ония ученици, които обичат да учат. И като се явите пред изпитната комисия, да издържите изпита си добре, да пишат за вас: „Ето ученици, които всякога са учили уроците си добре и са завършили училището с успех“. (41/стр. 166)

Един ден, когато се върнете в невидимия свят, всички ще бъдете поставени на изпит да проверят доколко сте прилагали закона на Любовта. Видят ли, че сте си служили с критика, ще ви запитат защо сте критикували. Ако кажете, че сте искали да направите хората, веднага ще ви запитат: „Себе си изправихте ли?“. (41/стр. 313)

Когато се говори за съдба на света, това подразбира преглед на книгата, която човек е написал. Когато човек замине за другия свят, Господ няма да го съди, но ще заповяда на някой Ангел да отвори книгата на неговия живот и да започне пред него да чете всичко, което е писал с езика си. Ангелът ще чете книгата на вашия живот, а вие ще се измъчвате от това, което слушате. Като чувствителни хора, вие не можете да издържите този изпит; ще пожелаете по-скоро да слезете на Земята да изправите погрешките си. (41/стр. 90)

Като отидете в другия свят, първият изпит, на който ще ви поставят, е пеенето. Ако не знаете да пеете, ще ви върнат назад. (39/стр. 166)

Какво ще правите, ако отидете на Небето — ще свирите или ще слушате? Ако искате да слушате, ще ви допуснат, но след концерта ще ви изпитат да видят какво сте разбрали. Ако се окаже, че нищо не сте разбрали, веднага ще ви върнат на Земята. Там не приемат хора, които не разбират музика. (39/стр. 258)

Един познат ме запита какво ще прави, като отиде в другия свят. Казах му, че никой не може да отиде в другия свят, докато не изучи добре растенията, пеперудите, рибите, птиците, животните. За всяко нещо ще държи изпит. Пеперудите представят картинна изложба на Ангелите. Като посетите тяхната изложба, ще разберете какъв смисъл крие тя. (76/стр. 28)

Изпитите на Възвишените същества

Ако едно от тия Възвишени същества би слязло на Земята, то ще слезе като един слуга, ще свърши работата си, ще се прояви и ще си замина. Голямо смирение има у тези същества! Ако го пратят за изпит във вашия дом за една седмица само, то ще слезе, ще ви стане слуга, ще прояви смирение, ще ви остави своята веселост и след седмица ще изчезне, като казва: „Аз имам работа, трябва да замина“. В неговия ум има благородство! (1/лек. 15: стр. 30)

Слушате някой да казва, че иска да стане Ангел. И това е възможно, но за да се подигне до тази степен, Ангелът е минал през големи изпитания. (42/стр. 39)

Едно време, когато Ангелите са били в положението на хора, минавали през различни изпити. Едни от тях издържали изпитите си, а други не ги издържали и паднали. Те и до днес измъчват хората. (68/стр. 258, 259)

От Невидимия свят често изпращат Ангели да се учат на Земята и тук да държат изпитите си. Тия Ангели, които са живели милиони години на Небето в хармония и съгласие с Божиите закони, като дойдат на Земята, веднага пропадат. Има милиони Ангели на Земята, които се държат още за материята, не могат да издържат изпитите си. (82/стр. 134)

Мислите ли, че е лесна задачата на Ангела, който слиза от Небето да спаси една грешна душа? Това е една от най-трудните задачи, която се дава на всеки Ангел. Защо е най-трудна задача? Защото грешникът не е нищо друго освен най-голямата сиромашия, с която и Ангелите едва се справят. Първите Ангели, които дойдоха на Земята да решат тази задача, пропаднаха. Както виждате, и Ангелите не можаха да я разрешат. И досега те правят опити да я разрешат, да издържат най-мъчния си изпит, на който някога са пропаднали. (88/стр. 89)

Често от Небето пращат някой Ангел да подигне един от най-големите грешници. Ако мисли, че с един замах може да го изправи, Ангелът е пропаднал на изпита си. С десетки и стотици години този Ангел ще бъде свързан с грешника, докато го подигне. Не го ли подигне, той не е разрешил задачата си. Той ще върви след грешника, ще слиза и ще се качва с него, докато го постави на прав път. След това може да се върне на Небето, дето го възнаграждават за успешно завършена работа. Ако е

бил еднокрил, млад чин, ще му поставят два чифта криле и го произвеждат в чин Слуга, т.е. Служител на Бога, минал през големи изпитания. (42/стр. 39, 40)

Изпитът на Адам и Ева

Човек е дошъл на Земята да учи търпението и послушанието. Още Адам трябваше да учи тези уроци, но не издържа изпита си. (26/стр. 232)

...Бог постъпи по същия начин с Адам и Ева. Той ги остави да живеят свободно в райската градина и ги изпита. (58/стр. 274)

...Господ... Като каза на Адама да не яде от дървото за познаване на доброто и злото, с това Господ иска(ше) да изпита Адама да види доколко е готов. Адам не сгреша като Ева, но неговата погрешка седеше в това, че той не искаше да остави Ева сама. Когато Господ искаше да изпъди Ева от рая, Адам каза: „И аз ще отида с нея“. И Господ му позволи да излезе. Той предпочете да напусне Бога, но да не се отдели от жена си.

Сега всички вие заради мъжете си и заради жените си напускате Господа. Това е свободата, която имате. (24/стр. 179)

Знаете ли защо съвременните хора пропадат във всички свои изпити? Защото не вярват в Христа, не вярват и в Бога. Коя е причината, че те не вяр-

ват в Бога? Адам например стана безверник, откак Бог му даде жена. Той повярва в жена си, а изгуби вярата си в Бога. Жената го съблазни. И Ева стана безверница, откак видя змията, която я съблазни.

(62/стр. 96)

Когато първият човек се постави на едно изпитание в райската градина, Бог го предупреди... Че Бог му казва просто така: „От плодовете на всички дървета ще ядеш, но от туй дърво няма да ядеш. Защото, в който ден ядеш, ще умреш. И ще изгубиш всичко“. Свършва се въпросът и човек се поставя на едно изпитание. Когато дойде змията, онзи, ученият адепт, каза: „Не сте разбрали заповедта, така не е искал да каже Той. Вие сте много прости, деца сте. Той ви каза, че в който ден ядете, като Него ще станете“. Обърна се заповедта. И тогава хората, без да проверят, го послушаха. Те се обезвериха в Бога и повярваха в другия, който нищо не беше направил за тях. Господ направи райската градина, всичко им даде, а онзи, който дойде да ги излъже, без да е направил нещо за тях, щом им каза първата реч, че ще бъдат като Бога, бяха готови да ядат... Вие, за пример, все роптаете защо Ева яла. Че няма някой от вас, който да не е ял. По три пъти на ден ядете.

(12/стр. 114)

Адам, първият човек... Когато беше в рая, той имаше всички условия да прояви Божественото в себе си, но всичко изгуби. Той виждаше нещата отвън, а не отвътре, вследствие на което не видя по-

грешката си и не издържа своя изпит. Погрешката му се заключаваше в желанието да има жена.

(21/стр. 141, 142)

Причината за пропадането на първия човек беше голотата му. Той беше подложен на изпит и пропадна. Голотата се отрази на съзнанието му, затова той не издържа изпита. В съзнанието му имаше нещо неустойчиво. Значи, истинската причина за пропадането на първия човек се крие в неговото съзнание. (57/стр. 53)

...Адам не носи всичката пълнота в себе си. Когато се тури на изпитание в Школата, той не можа да издържи изпитанието. Най-първо от неговата плът направиха една жена, която не издържа. Материалът, от който е направен първият човек, той не издържа. Следователно в неговото поколение, дето се казва в Евангелието „родените от Бога“, разбира се новият Адам, за Христа се казва. (4/стр. 248)

Защо сгрешиха Адам и Ева? Защото не учиха добре. Те пропаднаха на матура. Те се занимаваха с работи, които не влизат в изпита им, и не можаха да учат както трябва. (31/стр. 319)

Какво трябваше да направи първият човек? Той трябваше да се въздържа, по-малко да яде, а главно да не яде от забраненото дърво. Какво направи той? Издържа ли изпита? Не, първият човек яде именно от забраненото дърво. Тъй щото това, което първи-

ят човек не може да направи, вие ще го направите. Ще се учите на въздържание. (21/стр. 53)

Както мъжът не трябва да оставя жената сама, така и жената не трябва да оставя мъжа сам да се разхожда из рая... При първия изпит в рая Ева направи погрешката. Сега иде втори изпит за Адама. Той ще се постави днес пред дървото на живота, но Ева трябва да бъде при него. Ева трябва да бъде при Адама да му даде един добър съвет. Иначе и Адам ще направи погрешка както Ева и тогава ще отидат още 8000 години на изпитания и страдания. При първия изпит змията дойде при Ева и много лесно я изкуси. Сега към същото дърво се приближава Адам и неговата възлюбена трябва да бъде при него, двамата заедно да разрешат въпроса. (35/стр. 203, 204)

Като се яви в новото човечество, Ева ще издържи изпита си. Ева в новото човечество, което сега иде, ще роди нещо хубаво. Те ще се нарекат „хората на братството“. (65/стр. 99)

3. Всички ще бъдат опитани

Учителя: Аз ще ви изпитам

Казваш: „Аз съм всякога радостен, добре разположен“. Ще те изпитам. Ако при най-малката скръб не загубиш своята вътрешна радост, ти си наистина разположен човек. (26/стр. 337)

Казваш, че имаш здрава нервна система, че всичко издържаш. Ще те бодна с един голям шиш и ако не трепнеш, наистина имаш здрави нерви... Ще направя още опити да видим колко ще издържат в ходене, в носене на тежести. Ако при изкачване на най-ниския връх се изморите, при носене на тежести не издържате, тогава какво ще кажете? После ще се подложим на 10-дневен глад. Така ще се опитаме кой е здрав и кой — болен. Не само това, но като гладуваш, ще работиш. Ето защо, преди да говори, човек трябва да е изпитал силите си. Казваш за някого, че е болен, а той пръв се подлага на тези опити и ги свършва с успех. (28/стр. 198, 199)

Първото нещо, което искам от всинца ви в Школата, е точност. То е едно от правилата! После ще ви поставя на изпит, ще държите изпит за точност. Така трябва, точно навреме, другояче не може. (11/лек. 18: стр. 26)

Като излизате оттук, на никой от вас да не дойде нито една лоша мисъл, да не се разсърди, да постъпва добре целия ден. Можете ли го направи? Ето, аз ще ви дам премия от десет хиляди лева. Нали някои казвате, че сте сиромаси; десет хиляди лева давам. Но всички онези, които ще ми обещалят, аз ще изпратя да ги изпитат. Ще кажа: „Вземете по една губерка“ и като минеш ти, който искаш да изпълниш Божия закон, всеки ще те бодне. Колкото души и да те намушкат с иглата, да кажеш: „Благо-

даря, много ми е приятно, че ме мушкате“. После, като те обиди някой, да кажеш: „Колко хубаво говориш! Такъв разговор не съм чувал, като мед ми пада на сърцето“... Туй е реалното в живота. Докато човек не може да се самовлада, не може да изпълни Божия закон. (43/стр. 7)

Следния път ще подложа на изпит едного от вас да видим какво е разбрал от лекцията. Всички ученици ще му кажат по една обидна дума да видим как ще може той да ги трансформира. Не е лесно да се издържи такъв изпит. Разбира се, този, който се подложи на изпита, трябва да има здрав гръбнак да издържа. Не мислете, че ще минете без такива изпити. Всички ще минете през сито. Страшен е този изпит! Той е цяла операция, за която се изисква голямо присъствие на духа. Когато подложат на изпит, поставят го в реторта и там започват изпитанията. (74/стр. 69)

Тази вечер мога да ви подложа на един изпит. Какъв може да бъде този изпит? Да изкарам някой от вас, който обича да говори много, да ви държи два часа да го слушате. Кой от вас ще седи спокойно, без да се обръща на една и на друга страна? Той да ви говори, а вие да го слушате, като че ви говори неща, които не знаете, и да кажете после, че сте слушали много умни неща. Вие обаче какво ще кажете? „Отде се намери този брат? Учителя него ли

намери? Нямахте ли някой по-умен да излезе да говори? Ние ще оглупеем, ако речем да го слушаме.“ Не, ще слушате. (34/лек. 29: стр. 73, 74)

Аз изпитвам онези, които постъпват като ученици: например дали ще изпълнят една заповед относно някаква тайна. В действителност няма никаква тайна, а само гледам как ще изпълнят заповедта. Казвам на някои ученици: „Каквото видяхте, няма да го казвате!“. После наблюдавам дали ще изпълнят това, което заповядах. Те отиват при една сестра и разправят какво са видели. Бяха обещали едно, а направиха обратното и какво стана? Роди се една малка дисхармония: какво видял този, какво видял онзи... Нищо не са видели... Ще помните, че щом ви се каже за нещо, не трябва да го разправяте. Не говорете, мълчете! Аз много съжалявам за този голям недостатък у вас, специално у софиянци. Те са готови да окрякат орталъка като кокошка за едно яйце. И най-малкото яйце така ще го разправят! А когато го одумат, ще се съберат и ще кажат: „Да мълчим вече, да не го казваме“. Не, не бива така. Не говори, това е изпит! (52/стр. 53)

За вас вече имам свое мнение. Аз ви поставих всинца на един изпит и зная на какъв уровень седите и какво мислите за мен. (11/лек. 18: стр. 15)

Мнозина, на които съм преподавал, като ги поставя на изпит, казват тъй: „Досега аз мислех за

Учителя, че е умен, но ако беше умен, нямаше да постъпва тъй. Той крайно ме обиди...“ (30/стр. 161)

Някой път Учителя може нарочно да ви изпита дали туй чувство на справедливост е развито във вас. (11/лек. 19: стр. 24)

Аз може да ви отворя касата, мнозина от вас са бедни, касата да я оставя отворена и да ви поставя вътре. Колцина от вас така ще минат? Касата е пълна със злато. Тази каса ще олекне най-малкото с едно кило. Ако наполовин килограм олекне, малко. Сега какво лошо има в това? Вие вземате от касата пари — вие нямате любов. Защото, ако вие вземете, вие сте предвидили по-малко. Аз, който оставих касата, ако издържите на изпита, аз ще ви дам повече, отколкото вие си въобразявате. (16/стр. 536)

Туй нежно чувство на Любовта аз го определям така: когато ме види тази, красивата жена, сърцето ѝ да не трепне и аз да не бъда тъй намръщен, но да ѝ отправя един мек поглед и в моите очи да види, че пред себе си има една душа, един човек, в пълния смисъл на думата, и да се зарадва. И нейната радост да се оправдае от всичките мои постъпки. Няма нищо по-благородно от това на света!...

И тъй, аз ще ви срещна. Знаете ли как ще ви срещна? Аз ще бъда тази, първата красива жена в гората, каквато не сте виждали, а вие ще бъдете този мъж. Ще застана пред вас, за да ви опитам, и

след като ви изпитам, ще кажа: „Аз съм онзи проповедник, който говори там“. Ако вие постъпите съобразно себе си, аз ще ви дам една целувка и ще ви кажа: „Радвам се, братко!“. Една свещена целувка ще ви дам. Но ако намеря, че не постъпите както трябва, аз ще се изгубя. Ще си кажете: „Виждам ли, или не виждам?“. Така ще бъде с вас. Така ще ви изпитам. ...Така ще ви изпита Господ! Една ваша приятелка или един ваш приятел, който ви обича, без да знаете това вие, ще ви срещне в гората да види дали го обичате, или мислите нещо друго.

(30/стр. 228, 229)

Бог ще ни изпита

Бог се проявява навсякъде — и на Небето, и на Земята. Той изпитва всички хора. (79/стр. 366)

Бог ви е поставил в живота, за да ви изпита. Светът е училище. Бог ви изпитва търпението, милосърдието, постоянството, верността, надеждата, знанието ви; всичко изпитва каквото сте усвоили. И така е устроено, че всякога има условия да ви изпитва какви сте. Там, дето не подозиращ, Той ще те опита какво мислиш. (24/стр. 206)

Няма защо да разправяте за отношенията си към Първата Причина. Какви са отношенията ви, доколко са трайни, това и вие не знаете. Бог сам ще ви изпита. (86/стр. 194)

Бог изпитва човека доколко е силна вярата и любовта му. (86/стр. 226)

„Ето, идат дни. И ще проводя глад на Земята.“ С този вътрешен глад именно Бог ни изпитва колко Го обичаме. Този глад е вътрешното начало.

(44/стр. 129)

Писанието казва: „Когато пътищата на един човек са угодни на Господа, Бог го примирява с враговете му“. Значи, Господ изпитва пътищата.

(65/стр. 118)

Бог изпитва човека в мъчнотиите и страданията. (55/стр. 292)

Понеже ние искаме да познаем Бога, Той ни поставя на ред изпитания и страдания в живота, чрез които да ни изпита. Като ни поставя на тия изпитания, с това Бог ни проверява за какво Го обичаме: дали за благата, които ни дава, или за самия Него. (35/стр. 145)

Ако обичате Бога, Той никога няма да ви излъже. Ако се съмнявате в Него, ще опитате горчивините на живота. ...Бог ще изпита всички, които Го любят. (68/стр. 14)

Ако сте слуга на Господа, вие заемате най-почетното място в света. Ето защо слугувате ли на някого,

знайте, че слугувате на Господа. Той ви изпитва как ще свършите работата си. (85/стр. 317)

На всеки човек е дадена една задача, която трябва да разреши. В изпълнение на задачата си човек не е сам — Бог присъства в него и всеки момент го изпитва. Като греши, Той го поучава, съветва го втори път да не прави същата погрешка. (39/стр. 227)

Господ ни изпитва как ще постъпим спрямо Него. Господ ще се прояви като една свещена идея в тебе. Ти можеш да Го изхукаш, но Той тих и спокоен, с голямо смирение отново ще се обърне към тебе. Виждали ли сте Бога в смирение и унижение? Ти може да Го нахукаш, но Той няма да каже: „Знаеш ли кой съм? Аз създадох света!“. Когато ти постъпиш с Бога така, Той макар че не плаче, ти ще видиш в този случай да капне една сълза от очите Му. (50/стр. 117)

Ще се научиш да служиш на Бога в себе си. Той във вас живее: във вашия ум, във вашето сърце. Като дойде Господ у вас и щом не Му слугувате, Той ще отиде на друго място. Господ като дойде във вас, вий искате Той да ви слугува. Не. Той ще ви изпита доколко вий може да служите. И ако вие в Негово присъствие внесете противоречива мисъл във вашия ум, противоречиво чувство във вашето сърце и проявявате най-грубите си недостатъци, каква е вашата култура, какво е вашето възпитание? Каз-

вам: Това не е обхода. Кажи: „За Бога, Който живее в мене, ще направя“. (38/стр. 303)

Помнете... следното: В дадения случай Бог изпитва вашия ум как го употребявате, изпитва вашето сърце и вашата воля. Във всеки момент на живота си вие сте изпитвани. И когато аз ви говоря, пак Бог ви изпитва. (17/стр. 134, 135)

И постоянно Бог изпитва сърцата и умовете на хората. Той е турил при тебе една красива жена, турил е пари, човешката слава, много работи. Той ще те прекара през всички пътища, за да опита ума ти, сърцето ти доколко ти (ще) разбереш законите, които Той е положил. (24/стр. 16)

Когато младият момък или младата мома влязат в съзнанието ти, ще разбереш, че Бог те изпитва, и ще внимаваш да не изпаднеш в изкушение. (67/стр. 194)

Понякога Бог ни поставя в условията на сиромашията, за да ни изпита. (13/стр. 400)

Чрез изпитанията, мъчнотиите и горчивините Бог изпитва хората доколко са готови да плащат задълженията си. (79/стр. 379)

Първото нещо, което се иска от човека, е да има правилни отношения към Бога. Той изпитва чове-

ка по два начина: първо Бог влиза във вас да види достатъчно ли ви е дал и доволни ли сте от полученото. После влиза в ближния ви да види как и колко давате вие. Така Той изпитва доволството и щедростта ви. (54/стр. 98)

...Ти се молеше на Господа и четеше: „Отче наш, Който си на Небесата, да се свети Името Ти, да дойде Царството Ти, да бъде Волята Ти както на Небето, така и на Земята“. След всичко това не беше готов да посрещнеш един страдалец. Това не е молитва, така не се чете „Отче наш“. В лицето на този страдалец се крие баща ти, брат ти. Чрез тях Бог иска да те изпита как се отнасяш с ближните си. (49/стр. 173)

...Господ ви изпитва чрез хората. Дойде някой, поиска от вас пари или друга някаква услуга, вие му отказвате под предлог, че нямате пари или че нямате свободно време да му услужите. Не, по този начин не може да се живее. (40/стр. 56)

...Бог изпитва хората. Той изпраща някой Ангел между тях и гледа как ще се отнасят с него. От поведението на хората към този Ангел се познава и техният характер. (21/стр. 149)

...Бог ви изпитва. Представете си, че някой от вас е женен, обича жена си. Вашият приятел дохожда често в дома ви, разговаря се с жена ви. Вие започ-

вате да се страхувате от приятеля си да не изгубите своето богатство — жена си. За да не стане това, вие постепенно затваряте вратата на своя дом за приятеля си и ставате към него хладен. Обаче Бог ви дава задача да обичате жена си, но да обичате и приятеля си, без да се съмнявате в тях. (21/стр. 157, 158)

Казваш: „Не мога да обичам тази сестра“. Че ти никога не си я обичал. Ако я обичаш, значи Бог те е посетил. Защото обичта е от Бога. Ако не я обичаш, значи Бог не те е посетил. Той те изпитва. Бог ти казва: „Ако можеш сега да станеш проводник на Моята Любов, добре ще бъде и за тебе. Аз трябва да я обичам чрез тебе“. Отговаряш: „Нямам време. Мога да направя това с някоя друга сестра, но не с тази“. Тогава ти даваш на Бога упътване какво да прави. Ти трябва да кажеш: „Да бъде Волята Ти, Господи!“. (67/стр. 214, 215)

Когато изпитва човека, Бог изпраща любовта. Когато се изпитва умът на човека, Бог изпраща вярата. Когато изпитва човека на физическия свят, Бог изпраща надеждата. (58/стр. 144)

Значи, Бог изпитва сърцето на човека чрез любовта, ума — чрез вярата, а волята — чрез надеждата. (58/стр. 144)

Сега Господ иска нас да ни изпитат доколко можем да приложим Неговата Любов. (4/стр. 92)

И днес Бог ви изпитва всеки момент да види какво можете да направите за Него безкористно и от любов. (8/стр. 197)

Аз гледам сега: някои, които вървят в това Учение, мислят, че Бог ги изпитва. Е, хубаво, ако те изпитва Господ, не е достатъчно само да издържаш, но отговори ли правилно при този изпит?
(30/стр. 181, 182)

Кой изпитва? Учителят може да изпитва, когато предаде на учениците си известна материя. Бог може да изпитва хората. Знанието, силите, които ви е дал, може да ги изпита... (30/стр. 215)

Похлопате ли веднъж на вратата на Господа... Ще чакате, докато Господ изпрати благословението Си. Ако се забави малко, причината за това е, че Той иска да изпита, да провери стремежа, усърдието ви, и тогава да ви отговори. (62/стр. 285)

Сега, като ученици, започнете да превръщате нисшите енергии във висши... Не е достатъчно само да ядеш, но да превръщаш нисшата енергия във висша. Като ядеш, ще трансформираш енергията правилно — в тебе ще се явят дълбоки чувства, светли мисли и стремеж към прилагане. Това е плодът, който определя степента на твоята любов. От проявата на любовта съдят за твоята работа. Така Бог изпитва сърцата ви. Така Той проверява как сте превърнали нисшата енергия във висша. (68/стр. 306)

Бог е скрит и в малките, и в големите неща и чрез тях ни изпитва. (49/стр. 173)

Бог постоянно ни изпитва. Ние седим и Го отричаме. Господ седи до тебе и ти Го отричаш.
(75/стр. 302)

Мнозина от вас ще кажат: „Всичко, което ни се говори, е добро, но как да се справим с условията на живота?“. Условията на живота са в ръцете на Бога. „Как да разрешим мъчнотиите си?“ Мъчнотиите са в ръцете на Бога. „Какво да правим с лошите хора?“ И лошите хора са в ръцете на Бога. Каквото и да се случва в живота ви, всичко е в ръцете на Бога. Чрез тези неща Той ви изпитва и калява. Той всеки ден ви проверява дали изпълнявате Волята Му, или не.
(81/стр. 102)

Сега Бог ни изпитва да разберем дали това, което вършим, е добро или зло; дали това, което желаем, е добро. (55/стр. 292)

Бог изпитва хората на коя страна ще се определят: на страната на доброто или на злото, на живота или на смъртта. (66/стр. 132)

Казва се, че Бог изпитва човека. Защо го изпитва? За да се познае сам и Бог да го познае. И до днес още Бог изучава хората. „Не ги ли познава?“ Понеже човек е изложен на промени, нужно е постоянно да се изучава. (63/стр. 192, 193)

Нужно ли е Бог да изпитва човека? Не знае ли колко е будно съзнанието му и доколко е готов за Божествения свят? Ти знаеш, че дърветата растат, но щом си ги посадил, непременно трябва да отиваш при тях да видиш как растат. И Бог знае, че човек расте и се развива, но Той слиза близо при него да види как се проявява, за да вземе съответни мерки за изправянето му. (57/стр. 61)

И Христос изпитваше

Христос изпита търпението на учениците Си чрез хананейката. Те искаха от Христа или да ѝ помогне, или да я прати да си отиде — нямаха търпение да дочакат края. (45/стр. 30, 31)

„Жено, голяма е твоята вяра!“... За да каже Христос на жената, че вярата ѝ е голяма, това показва, че Той я подложил на изпитание. Защо трябваше да я изпитва? За да разбере дали може да се излекува дъщеря ѝ. (45/стр. 19)

„Там имаше някой си човек, болен от 38 години.“ Когато видя този болен, Христос го запитва: „Защо седиш тука?“. „Скъсаха ме професорите ми. Пропаднах на изпита, а сега чакам реда си да бъда отново изпитан.“ Христос го подложи на изпит. Той замести изпитната комисия. Болният издържа изпита си. Тогава Христос му каза: „Бъди здрав! Влез в живота да работиш“. В този час болният оздравя и напусна къпалнята. (64/стр. 50)

Коя е първата заповед на Мойсея? „Аз съм Господ Бог твой, да нямаш други богове освен Мене!“ Първите четири заповеди са положителни. Евреите се спряха на последните заповеди, които бяха негативни: „Не убий, не кради, не лъжесвидетелствай!“ и т.н. ...Когато онзи младеж запита Христа какво трябва да прави, за да придобие Вечен живот, Христос му отговори какво трябва да направи; младежът каза, че всичко това е сторил. Какво още не му достига? Наистина този младеж е спазил тия заповеди, но в техния негативен смисъл. Когато Христос му даде първия изпит — да раздаде имането си, оказа се, че той не разбира законите. Той не схвана закона, наведе главата си и излезе натъжен навън. Следователно той не е разбрал Мойсеевия закон, не го е приложил. (34/лек. 18: стр. 12, 13)

Казва им Христос: „Ами тази вечер вие всички ще се отречете от Мене. Аз ще ви поставя на изпит и вие ще се отречете“. Петър казва: „Всички могат да се отрекат, но аз — никога“. „Ти ще видиш, Петре: преди да пропее петелът три пъти, ще се отречеш от Мене“ — казва Христос... Питат Петра, казват: „Ти не беше ли с Него?“. „Не познавам този човек.“ Вие ще кажете, Петър се отрекъл. Кой е в света, който не се отрича; кой е в света, който не се колебае? (65/стр. 32)

Да кажеш на някого, че го обичаш, това трябва да отговаря на Истината. Като кажеш, че вярваш,

и това трябва да отговаря на Истината. Кажеш ли нещо, трябва да устояваш на него. В това ви изпитва Христос. (68/стр. 216, 217)

Невидимият свят ще ни изпита

Невидимият свят изпитва всеки човек.
(53/стр. 107)

Мнозина идват при мене, искат да ги запозная с Невидимия свят. И аз желая същото, но то не става механически. Тези, които работят върху вас, са учени. Щом видят някого, те първо го изпитват да видят как може да се работи върху него и какво може да излезе. Те имат свои методи и знаят с кого как да работят. Аз наричам тези работници „Братя на човечеството“. (54/стр. 128)

С най-малкото изпитание, на което те поставя, този, Разумният, Невидимият свят веднага те изпитва докъде си достигнал. Тези Разумни същества имат красиво чувство към нас, искат да знаят външната ни форма каква е, интересуват се докъде сме достигнали. (25/стр. 260, 261)

Много от изпитанията и страданията на човека са създадени от Разумния свят съзнателно, за да го изпитат. (42/стр. 79)

...Всички съвременни хора са поставени на такива опити. В живота тези опити не са нищо дру-

го освен изпитанията, страданията и мъчнотиите, които хората преживяват. Невидимият свят постоянно подлага хората на такива опити да види доколко могат да издържат. (33/стр. 240)

Страданията и радостите са реални величини, чрез които Разумните същества работят. Чрез тях те изпитват, изучават човека да видят какво му липсва, за да има добър, правилен живот. (37/стр. 200)

Докато се ползва от благата на живота, човек е добре разположен. Щом се отнеме едно от тия блага, разположението му изчезва. По този начин Невидимият свят изпитва любовта на хората. (21/стр. 60)

...Сега Небето ни изпитва със служенето, което ни се налага. (19/стр. 88)

Сегашните хора се готвят за възприемане на Великата Истина. Разумният свят ще подложи всички хора на изпит. Да възприеме човек Истината, това значи да придобие свободата. Само свободният може да влезе като гражданин в Царството Божие. (79/стр. 365)

Влезете ли в Божествения живот, първото условие, което се иска от човека, е доволство, от всичко да е доволен и за всичко да благодари. За пример, като бяхте това лято на Мусала, там прекарахте много положения, чрез които Невидимият свят ви

даде условия да развиете в себе си доволството. Там ви валя дъжд, брули ви вятър и вие изнесохте това с радост и доволство в себе си. Изложени на открито без палатки и особени приспособления, вие прекарахте няколко дни с песни и веселие. Благодарение на огъня вие се сушихте ту от едната, ту от другата страна, макар че дъждът непрестанно валеше. Това беше една от важните задачи, която, като ученици, трябваше да прекарате. За мнозина това положение служеше за съблазън защо Бог да не послуша молитвата ви дъждът да престане, да се изсушат и стоплите. Обаче от Невидимия свят ви поставиха на изпит да понесете тези условия, да се калите, да погледнете на нещата от дълбочина, да разберете, че всичко иде от Бога. (82/стр. 221)

...Минавате покрай някоя гостилница точно по 12 ч., време за обяд. Искате да влезете вътре да се нахраните. Пипате джоба си, но се оказва, че няма те пари. Тръгвате из улиците недоволен, неразположен, като носите във въображението си образа на всички ония хора, които ядат. ...Вие се чудите защо днес трябва да постите. Чрез този пост Разумните същества са ви поставили на изпит да опитат волята ви. Този ден именно не трябва да минавате покрай гостилниците... Този ден останете (у) дома си и разсъждавайте философски: „Толкова години вече, как ям и пия. Какво съм придобил от това? Не мога ли поне един ден да не ям и да постя?“. Така трябва да разсъждава окултният ученик. (74/стр. 28, 29)

Да допуснем, че някой човек е свършил четири факултета, минава за учен и започва да проповядва на хората морал как трябва да живеят, какви отношения трябва да съществуват помежду им и т.н. В това време Невидимият свят го поставя на изпит, като го лишава от всички средства за живеене, оставя го без пет пари в джоба. Той се намира в чудо, не знае какво да прави. Ходи натук-натам, мисли отде да намери пари назаем. Да поиска от другарите си, не смее — честолюбието му не позволява. Най-после той се отправя към дома на един богат човек и казва: „Дали ще се реша да му поискам пари, или няма да се реша, не зная; каквото случаят ми донесе, това ще направя“. Влиза в дома на богатата. Поканват го да почака малко, докато домакинът на къщата си дойде. Той се озърта на една, на друга страна, вижда в един ъгъл на стаята касата на богатата. Вслушва се внимателно, не чува никакви стъпки из къщата. Седи, мисли и най-после решава: „Нима такъв човек като мене, който е свършил четири факултета, няма право сам да вземе един малък заем от касата на някой богат човек? Ама щели да кажат, че това не е морално! Нека казва кой каквото ще, аз зная, че моралът се отнася само за децата, но не и за учените хора като мене. Ще отворя касата, ще взема колкото пари ми трябва и когато имам, ще ги върна“. Отваря касата, взима известна сума и си излиза. ...Ако този човек беше истински учен, той не трябваше да бърка в чуждата каса. (80/стр. 130, 131)

Щом видите един недъг в себе си, не се затваряйте, но разгледайте ваша ли е тази проява, или чужда. По този начин Невидимият свят ви изпитва.
(34/лек. 31: стр. 138)

Животът и Природата ще ни изпитат

Най-добрият учител е животът. Той изпитва хората. (77/стр. 189)

...Знайте, че животът изпитва човека и след като го прекара през различни изпитания, той сам ще познае какъв е, но и другите ще го познаят.
(20/стр. 107, 108)

Когато се намери в трудно положение, ...човек сам не забелязва как посяга даже върху някоя своя добра мисъл или върху някое благородно чувство... Това говори за неустой на човешкото естество. Животът подлага човека на ред изпитания да познае себе си и да се кали. Днес всички хора се намират пред този изпит и трябва правилно да го решат.
(86/стр. 103)

Не можете ли и вие да станете братя, да ликвидирате с личния егоизъм? Колко души между вас са готови да се откажат от него? Ако трябва да гласувате с вдигане на ръка, лесно става, но животът ще ви изпита по друг начин. Той ще ви причини някаква неприятност или голяма болка и ще ви застави

да се справите с нея. Ако лесно се справите, вие сте ликвидирали с личния егоизъм. (79/стр. 15)

Природата е един дом, в който ни е въвела и ни опитва умовете. Разглежда те и те опитва от всички страни. Вие се намирате пред голям изпит, резултатът зависи от добрата постъпка. (57/стр. 86)

Природата дава всичко на човека, но същевременно го изпитва доколко може да устои, каква стабилност има в себе си. (40/стр. 252)

Природата поставя всеки човек на изпит да види доколко той може да издържа страданията в живота. (3/стр. 128)

Справедлива е разумната Природа! Щом ни види веднъж само, тя вече ни оценява. Тя ще ни постави на различни изпити, ще ни даде възможност да се проявим напълно и да се познаем. Последната се произнеса, и то най-справедливо. (14/стр. 25)

Когато и да е от вас Природата ще го познае. Как го познава? Тя всеки ден прави своите изпити. И знаете ли какви отлични изпити прави? Тя за да изпита какво се крие вътре в гънките на вашата душа, какво се крие в гънките на вашия ум, сърце, туй, което вие сте скрили, какви пориви имате и какво може да стане от вас, тя създава в градината си най-прекрасни плодни дървета и ги окичва с

плодове от разни качества. Ще те пусне в тази градина и ще внимава кой плод ще вземеш. Ако имаш висок идеал и намериш най-хубавия плод, тя ще каже: „Ето едно мое умно дете“. И веднага ще отбележи в своята книга: „От теб човек може да стане“. ...Тоя плод на дървото трябва да е най-добрият. Може да ти коства животът, за да го вземеш, но ако ти се качиш и го откъснеш, тя ще каже: „Смело е това дете, взема най-хубавото“. Но ако туй дете погледне нагоре и каже: „Кой ще се качва сега?“, и погледне долу да види дали не е паднала една круша, и после посегне от близките клонища да си вземе, тя казва: „Това е едно от забравените деца, от него човек няма да стане“. Сега забележете всички, тя гледа само на вашите вътрешни стремежи. Тя само констатира фактите, само ги наблюдава и според каквото вижда, така и бележи... Тя не е турила нито повече, нито по-малко. Тя е отбелязала просто факта и от този факт тя изважда своите заключения. Сега кои са тия заключения, които ще повлияят на вашия живот? Те са вашият избор, който вие сте направили. (27/лек. 1: стр. 4, 5)

Първо турете в ума си мисълта... да бъдете честни — каквото обещаете, да го изпълните. Ако решиш да отидеш на екскурзия в Името на Господа, иди. Каквото и да е времето — дъжд, буря, не се спирай, върви. Ще се измокриш, нищо от това. Щом си обещал, ще вървиш. Дъждът иде да те из-

пита. Ако не искаш да се мокриш, не трябваше да обещаваши. (76/стр. 49)

Много умна и много досетлива е Природата! Тя има всичките методи, за да изпита човека. И какво беше времето през целия ден? Току изведнъж се поправи времето, небето се отвори. Всички казват: „Оправи се времето!“ . Мине се половин час, отново завали дъжд. Всички казват: „Сега вече ще ни наква-си“. Мине се половин час, времето пак се оправя. Така целия ден времето си игра с нас — ту дъжд, ту слънце. (27/лек. 25: стр. 14, 15)

Трябва ли човек да яде много? Това не е в съгласие със законите на Природата. Чрез яденето тя опитва хората. За да ги изпита, на едни дава много, на други — малко. (87/стр. 34)

Като ученици, вие трябва да изучавате вътрешната страна на химията, да знаете как да се справяте с различните видове материя и с различните сили в Природата. Както можете от безопасното вещество глицерин да получите взривно вещество динамит, така можете да превръщате опасните вещества в безопасни. Природата постоянно изпитва ученика да види доколко е разумен. Тя му дава на разположение елементите на любовта и отдалеч следи какви реакции ще образува от тях. Каквито съединения образува, такива ще бъдат и последствията. (85/стр. 142, 143)

Природата не обича позлатени неща. Ние сами се позлатяваме. Щом се позлатим, Природата веднага ни изпраща на пазара да ни изпитат. И тя има специален камък, специални киселини, с които изпитва хората доколко са чисто злато или само позлатени. (13/стр. 273)

...Истинският господар се познава, когато слезе от положението, в което се намира, и стане слуга. Ако като слуга запазва свободата си и изпълнява службата си с любов, той е разумен господар и може да издържи на всички изпитания... Истинския слуга пък ще познаете, като го поставите в положението на господар. Ако при това положение той не се измени и запази същите отношения към хората, каквито имал като слуга, той е умен и благороден човек. Той може да бъде господар. Следователно искате ли да познаете господаря, поставете го на мястото на слугата; искате ли да познаете слугата, поставете го на мястото на господаря. По този начин и Природата изпитва хората. (90/стр. 187)

Има случаи в живота, когато човек се движи пред Природата, държи изпита си. Природата го изслушва внимателно и му пише бележка. Понякога става обратното: Природата се движи пред човека, предава му урок. Той я слуша и се произнася върху работата ѝ; казва, че предава добре, разбрано. (10/стр. 116)

Провидението и съдбата ще ни изпитат

Провидението опитва, постоянно опитва нашия характер. Каквато краска и да турим, животът ще се опита. Изпитанието е да се прояви до каква степен нашият ум е развит, до каква степен нашето сърце и нашата воля са развити. (38/стр. 398)

Сега не е важно какво ние мислим. Ние мислим някой път това-онова, но Провидението подлага всичко на изпит. Туй, което ти можеш да направиш, това си ти. (25/стр. 40)

Някой може да е свършил два факултета, но пак не може да се назначи за учител в гимназия. Какво трябва да прави този учен човек? Ако някой богат го покани да се занимава с неговото петгодишно дете, той не трябва да отхвърля това предложение. Ако пък срещне на пътя си човек, на когото кракът е счупен, също не трябва да го пренебрегва. Нека се спре при него, да го дигне на гърба си, да го занесе у дома му. Болният ще му благодари. Ако е богат, той щедро ще го възнагради. Провидението е поставило този човек на пътя му за изпитание. Чрез него той ще разреши мъчнотията по отношение на своя икономически въпрос. (37/стр. 68, 69)

Каквато погрешка направите, малка или голяма, бъдете готови да се изповядате пред себе си. Искре-

ни трябва да бъдете пред себе си. За пример, някой млад човек постъпва в университет, иска да учи, да свърши по някакъв предмет. Но той е беден, няма средства. По едно време Провидението го поставя на изпит да види доколко той е готов да издържи в своята честност. Така се съчетават условията, че той се намира пред отворената каса на един богат човек. Поглежда към касата, поглежда към вратата на стаята да не влезе някой да го види и като се увери, че е сам, бръква в касата, изважда две хиляди лева и казва: „Ще свърша с тези пари и като се назнача на някаква работа, ще помагам на бедни студенти и те да свършат университет“. Какво става после? Откриват кражбата и го хващат. Той започва да се извинява, че не знаел какво го чака, не знаел, че ще носи отговорност, но мислил, че трябва да свърши университет и самото Провидение му предлагало тази помощ. Невъзможно е човек да не знае какви са последствията на кражбата. Ако не знае, в затвора ще ги научи. Човек трябва да бъде искрен пред себе си, да се изповяда, да признае погрешката си. (74/стр. 154, 155)

Цялата история е пълна с факти, които показват, че когато Провидението ни доведе до изпити, в които не можем да спазим законите, идват нещастията. (30/стр. 221)

...Зад сиромашията се крие голямо богатство. Тя разкрива богатството си на онзи, който я оби-

ча и познава. Същото може да се каже и за злото. Зад злото се крие голямо богатство. Тъй щото човек може да се ползва от богатството на сиромашията и на злото само когато ги познава. Те са пробен камък, чрез който Провидението изпитва човека.
(37/стр. 202, 203)

Ако си гъвкав, ти може да предотвратиш всеки удар и можеш лесно да се справиш със своята съдба. Някой път и съдбата те дебне, изпитва те. За пример, тя иска да те удари някъде, а ти тъй ще се превиеш, тъй ще се огънеш, че ударът едва те допре.
(12/стр. 155)

Когато лошата съдба дойде при Мъдреца да му донесе най-големите страдания, той става на крака, усмихва се, посреща я любезно, учтиво и я пита: „Какво обичате?“. Тя е сериозна, обикаля около него, ходи натук-натам, дава му наставления, а той работи... И най-после, като го прекара през ред изпити, тя отваря една врата и му казва: „Заповядай, свободен си вече“. (3/стр. 50)

Дяволът ще ни изпита

Ще дойдат изпитания... Дяволът ще ви тури някое изпитание. (72/стр. 20)

Благодарете и на дявола, който ви е ударил две плесници. Не се обезсърчавайте от това, но изучавайте характера му. Той е добър педагог. (76/стр. 33)

В един от съборите на боговете Бог запитал Сатаната: „Обърна ли внимание на раба Ми Йова да видиш, че няма подобен на него?“. Сатаната отговорил: „Позволи ми да го изпитам, после ще се произнеса дали е такъв, какъвто казваш“. (76/стр. 33)

Бог се обърнал към дявола с думите: „Познаваш ли Моя раб Йов? Като него няма подобен на Земята“. „Верни са думите Ти — отговорил дяволът. — Йов е добър, праведен, понеже е поставен при добри условия. Той има на разположение камили, говеда, овце, ниви, лозя, добри синове и дъщери. Който да би бил на негово място, нямаше да бъде по-лош от него. Опитай се да му отнемеш всичко това и тогава ще го познаеш. Остави на мене аз да го изпитам.“ Бог предостави тази работа на дявола. Наистина Йов беше поставен на големи изпитания. Той изгуби всичко, което имаше. Като издържа изпита си, всичко му се върна отново. (85/стр. 168, 169)

Какво представя дяволът? Той е един от главните членове на изпитната комисия, пред която се явяват всички хора. Помнете, че всеки момент и вие се намирате пред тази изпитна комисия. Следователно не говорете лошо по адрес на дявола. Какви са неговите качества, това не е ваша работа. Негова задача е да ви изпита, да ви прекара през сериозни изпити и тогава да ви пусне готови в живота.

(85/стр. 169)

Като се случи нещо лошо на човека, той веднага се запитва отде дойде дяволът да му създаде тая неприятност. Той не подозира, че Бог си е послужил с дявола да изпита човека. (76/стр. 43)

Духовете ще ни изпитат

Днес всички хора са изложени на изпитания. Духовете ги изпитват... Така всеки ще разбере дали мисли и чувства правилно. (55/стр. 109)

Онези същества, които поставят човека на изпит, са големи майстори. Имаш едно богатство, разположен си, весел си, като че имаш цялото богатство на света. Дойде един момент, за нищо и никакво, за пет пари работа кажеш нещо и в една минута всичкото ти щастие изчезне. Може да мине ден, два, три, цяла седмица, докато ти мине.

(27/лек. 18: стр. 28)

Сега аз не насърчавам страданията, та да кажете: „Ако е така, чакай да мушна тази сестра, да ѝ причиня едно страдание!“... Господ има приготвени такива духове, няма защо вие един друг да се мушкате. Когато дойдат да те изпитват, ще пратят майстор най-първо; вие не сте майстори. И като те изпитат, тия духове, като се върнат при Господа, казват: „Изпитахме го, Господи“. „Е, как е?“ „Много корав е, издържа.“ (34/лек. 12: стр. 18, 19)

Светът, в който живеете, е пълен с невидими същества, които вървят в крив път. Те постоянно ви следят и по незабелязан от вас път ви създават ред изпитания и изкушения. Големи тънкости има в техните методи. За тази цел вие трябва да бъдете будни, да различавате техните похвати и да не им се поддавате. Докато не се научите да различавате техните методи, вие всякога ще бъдете нещастни.
(46/стр. 140)

Сега изпитанията в света не произтичат от добрите същества. Изпитанията идат от по-нисши същества от нас. (65/стр. 14, 15)

И светиите, и апостолите, и обикновените хора са опитали доброто и лошото влияние на своите приятели и неприатели от невидимия свят. И Христос, този велик човек, Син Божи, също беше поставен на изпитания от същества, които искаха да Го спънат. Апостол Павел също се оплакваше от тия същества. За едно от тия същества той казва, че е влязъл в плътта му като трън. (90/стр. 56)

Бедните хора ще ни изпитат

Един просяк — той е дошъл, той е пратен, той е умен. В него има едно същество, което ви изпитва. Трябва да бъдете много внимателни. (89/стр. 226)

Кой е ближният на човека? Това не е човекът, когото виждаме пред себе си, а онова, което е скри-

то в него. Ближният може да е Ангел, скрит в човека. Чрез човека Ангелът те изпитва доколко си готов да се отзовеш на неговите нужди. Този човек може да е болен, беден, да страда и ти трябва да му помогнеш. Ангелът може да е скрит в една млада мома и от твоето поведение към нея той вижда доколко си разбрал Божията Любов. (57/стр. 200, 201)

Да обичаш ближния си, значи вътре в себе си да му отдадеш всички права, които искаш и за себе си. Кои са нашите близни? Това са разумните души, чрез които ние всеки ден сме подложени на изпит. Нашите близни са Ангелите, които се проявяват на Земята чрез хората. Срещате един беден, слаб, немошен човек, чрез когото ви изпитват; чрез него се проявява някой Ангел, който иска да ви изпита да види как ще постъпите. (48/стр. 33)

Много Ангели са идвали и до днес идат в домовете ви, но като не ги познавате, казвате: „Дотегнаха ни тия бедни просяци и страдащи“. Ангелът не е обикновен просяк, нито обикновен страдащ. Той е дух от високо произхождение, слязъл на Земята да ви изпита. Като влезе в дома на човека, той го следи как постъпва с хората. (58/стр. 255)

Ти седиш на стола си и като влезе някой беден в стаята ти, погледнеш отвисоко към него, посочваш му стол да седне и го питаш какво иска. Ако дойде при тебе някой министър, веднага ставаш прав,

предлагаш му стол да седне и през всичкото време се разговаряш учтиво с него. Значи, на богатия и на силния ти ставаш прав и му правиш път да мине, а на бедния и на слабия не обръщаш внимание. Той не е големец, не е силен човек, нямаш интерес от него. Тоя беден и прост човек е дегизиран Ангел, който иде да те изпита. Като се върне на Небето, той ще даде рапорт за тебе, за твоето поведение, въз основа на който ще те уволнят. (58/стр. 255)

Понякога Господ слиза на Земята, облечен в разни форми, да не Го познаете и по този начин ви изпитва. Той ще влезе в някой страдащ, нуждаещ (се) човек и вие трябва да се пожертвате, да направите нещо за този човек. Това, което направите за страдащия, направили сте го за Господа. (61/стр. 132)

Бог изпраща един беден човек при тебе да те изпита да види имаш ли любов и милосърдие. (58/стр. 256)

Просякът хлопа на вратите на хората, за да изпита тяхното милосърдие. (45/стр. 69)

Сега аз не говоря за земните просяци. Аз говоря за бедните хора, които са светии, предрешени светии с дрипави дрехи, шапки, обуца, че искат да ни изпитат как ще постъпим с тях. Като дойде той, скрит е той, поусмихне се малко, че ме изпитва как ще му дам. (12/стр. 219)

Богатият е един голям нехранимайко, който ме изпитва, и сиромашът е скрит светия, който ме изпитва. (12/стр. 219)

За добрината на човека не се говори, тя се изпитва. Някой проповядва, че трябва да си помагаме. Обаче близо до него живеят десет бедняци. Дойде един при него, иска да му помогне. С колко трябва да му се помогне? (61/стр. 301)

Търговец си, седиш пред касата си. Дойде един беден, иска помощ. Ти можеш да му дадеш нещо, но те мързи да си повдигнеш ръката, да бръкнеш в касата си, да извадиш два-три лева. Тоя ден ще изгубиш стотина лева. Трябва ли да се чудиш защо губиш? Не е въпросът, че бедният не е получил помощ, но щедростта на хората се изпитва чрез бедния. (73/стр. 149)

Един познат ми разправяше как била подложена на изпит неговата щедрост. Един ден той останал само с един лев в джоба си, нямал пари за хляб. Мислел си какво да прави, отде да вземе пари да се нахрани. През всичкото време попипвал левчето, на него уповавал. Седнал на една пейка в градината и размишлявал върху живота. Поглеждал хората около себе си, все богаташи. По едно време отнякъде се задал един просяк и се отправил към него. Той си помислил: „Толкова богати хора, а право към мене

иде. Какво да правя?“. От вътре нещо му каза: „Дай левчето“. „Дадох последния си лев и преста-нах вече да мисля за него. Като нямаше за какво да мисля, успокоих се. В това време мина край мене един мой приятел, с когото не бяхме се виждали десетина години. Той се зарадва, спря се да си поговорим. Покани ме у дома си, нагости ме добре. Така получих много повече от това, което дадох на бедния. Разбрах, че с тоя лев бях подложен на изпит.“ ...Бъди готов да пожертваш и последния си лев. Ще кажете, че и вие сте готови да пожертвате нещо. Обаче с вас няма да се случи същото. Вие ще бъдете изпитани по друг начин. Нещата в Природата не се повтарят. (73/стр. 149, 150)

Онези, които обичаме и които ни обичат, също ще ни изпитат

Онзи, който ви обича, той няма да поиска от вас много работи. Любовта започва с най-малките опити. Той ще ви поиска най-първо един лев назаем. То тъй ще се случи, че вие имате само един лев, който и на тебе ти трябва. Бръкнеш в джоба, видиш само един лев и казваш: „Нямам“. Ти лъжеш. Не си издържал изпита. Извади лева, дай го. Ти ли си го употребил, или той, е все едно. Онзи, който употреби лева — намясто отишъл. Той няма да поиска от тебе да се жертваш. (4/стр. 90)

Сега онзи, когото вие обичате, той ще ви постави на изпит, ще каже: „Щом ме обичаш, какво ще ми дадеш?“. (38/стр. 32)

Казвате на някого, че го обичате. Той ще ви постави на изпит. Казвате на един беден човек, че го обичате. Той ще каже: „Може ли да ми направите една услуга, да ми дадете нещо?“. Ако сте лекар и му кажете, че го обичате, той ще каже: „Моля, не може ли да ме излекувате?“. (38/стр. 325)

Обикнете ли някого, знайте, че без да иска, той ще ви постави на изпит. В първо време той нищо няма да ви иска, но убеди ли се, че го обичате, ще започне да иска много нещо от вас. При това положение вие трябва да бъдете готови да го задоволите. (32/стр. 336)

4. Всички ще бъдат проверени

Всеки човек ще бъде изпитан

Помнете: Докато е на Земята, човек постоянно се изпитва. (87/стр. 13)

Всеки човек, малък или голям, ще бъде изпитан. (84/стр. 174)

Материалният свят е опитна школа да се види до каква степен на развитие е дошъл човек. Кога-

то искат да опитат една душа доколко е разбрала Божествения свят, пращат я на Земята, т.е. на физическия свят. Ако човек се справи с условията на материалния свят, това показва, че той е разбрал Божествения свят... Помнете: Вие сте дошли на Земята в опитна школа. Сега ви изпитват. (66/стр. 109, 110)

Не е достатъчно да мислите, че имате вяра. Вярата ви трябва да е изпитана. Всеки човек трябва да се изпита. Цигуларят мисли, че свири добре, но не се е изпитал. Като го поставят на изпит, той сам ще види докъде е стигнал в свиренето си. (32/стр. 295, 296)

Това, което смущава, което измъчва човека, не е Божествено. По този начин обаче човек се изпитва доколко е готов да възприеме новото, което носи радост и веселие за неговата душа. За да дойде до свободата, човек непременно трябва да мине през ограничения. (46/стр. 151)

Лъжата, която се шири в човешкия свят, има далечен произход. Тя се проявява на Земята, но крие зародиша си в друг свят. Тя е семе, което чака условия за своето проявяване. Най-благоприятните условия за развиването ѝ са на Земята. Ето защо Земята е пробен камък, чрез който човек се изпитва какво носи в себе си. В другите светове човек може да се крие и никой да не знае обича ли да лъже, или не. Обаче дойде ли на Земята, никакво скриване не може да става. (49/стр. 202)

Вярно е, че война ще има, че ще убият хиляди и милиони хора, но поне ще бъдат изпитани. Няма да остане човек или народ, които да не бъдат изпитани. (51/стр. 415)

Ние, съвременните хора, трябва да зачитаме онова, което Бог ни е дал. Всеки от вас не знае какво велико предназначение имате. Някои от вас сте предназначени в далечното бъдеще да бъдете ръководители на цял един народ. Сега се изпитвате, минавате през един такъв курс. (65/стр. 72)

Любовта на човека ще се изпита

Любовта на човека постоянно се изпитва, за да види той сам колко любов има в сърцето си. (83/стр. 234)

Кръстът е едно от великите изпитания за човешката душа. В страданията, в изпитанията, в паданията си човек се изпитва доколко любов има в себе си. В изпитанията и страданията се изпитва любовта на човека към Бога, към неговите ближни и към самия себе си. (16/стр. 152)

Каквото и да ви се случи в света, когато дойде нещастие във вас, това показва или че любовта ви към Бога е слаба, или че любовта ви се изпитва. Най-големите страдания, които може да дойдат, ще опитат вашата любов. И ако вие от първия изпит се съблазните, тогаз любовта ви е слаба. (72/стр. 88)

Любовта... се изпитва чрез страданията. Бог заповядва да вземат от човека всичко, както постъпиха с Йова, да го изпита как ще прояви любовта си. (20/стр. 304)

Когато любите Бога, ще бъдете поставени на големи изпитания. Ако издържите, любовта ви е силна. За пример, някой е първостепенен учител, заема високо положение в обществото. Обаче, щом залюби Бога, веднага започват да го гонят, докато изгуби службата си. По този начин той ще изпита степента на своята любов към Бога. Ако любовта му е силна, той ще остане тих и спокоен в себе си и ще каже: „Когато хората ме гонят, Бог ме приема“. (21/стр. 54)

Днес всички хора са поставени на изпитания — любовта и знанието им се изпитва. Всеки сам трябва да опита колко е силен конецът, за който се държи любовта му. Ако конецът се къса, любовта му е слаба. Щом конецът не се къса, любовта му е силна. (21/стр. 52)

...Друг иска да знае какво е постигнал в любовта. И това се проверява лесно. Ще го опитат колко може да даде от своите блага и как ги дава. Ако дава, без да мисли за себе си, и не се страхува за утрешния ден, той е постигнал нещо в любовта. Започне ли да се безпокои за себе си, че може да обеднее,

като дава наляво и надясно, той не е готов още за любовта. (79/стр. 84)

Ако любовта на съвременните хора се подложи на изпит, едни от тях ще издържат, други няма да издържат този изпит. (7/стр. 235)

Днес Разумният свят изпитва любовта на всички хора. (2/стр. 180)

Често хората наричат любов онези повърхностни отношения, когато едни-други се ревнуват, дразнят, обиждат и т.н. Това не е никаква любов. Това са само изпитания. По този начин Бог изпитва хората да види каква е тяхната любов. (62/стр. 243)

Характерът на човека ще се изпита

Докато човек се намира при добри, при благоприятни условия, каквито са в невидимия свят, той не се познава... Когато слезе в материалния свят при по-трудни условия на живота, тук той се проявява такъв, какъвто е. Характерът на човека се изпитва повече при неблагоприятните условия, отколкото при благоприятните. (83/стр. 46, 47)

Човек още не е минал през всички процеси на живота да изпита характера си. Всичко, каквото животът и Природата дават на човека — имат за цел да изпитат устойчивостта на неговия характер, като морално същество. И след като се изпита и

познае, едва тогава човек може да говори за любов. Любовта се проявява само при морално стабилен човек. (56/стр. 133)

Казвам: Характерът на хората се познава при изпитанията в живота. (47/стр. 40)

За да се изпита човешкият характер, човекът трябва да бъде поставен на изпитания. Ако вие сте неблагодарни от своите изпитания, какво разрешавате, какво печелите? (1/лек. 4: стр. 8)

Човешкият характер се показва в случайността. Човек се изпитва чрез закона на случайността. (88/стр. 376)

Човешкият характер... се познава по издръжливостта. Поставете човека в мъчнотии, за да познаете силата на неговия характер, развитието на неговия ум и благородството на сърцето му. Вземете парите на човека, за да видите каква е вярата му. (44/стр. 126)

Има някои ученици, ...като ги повалят 2 – 3 пъти на земята, казват: „От нас хора няма да станат“, напуснат полесражението. Това са хора без идеал. Ами че защо сте повикани вие на Земята? За угощение ли? Не. Вас са ви повикали да опитат какъв е характерът, умът ви. (27/лек. 1: стр. 8)

...Някой отива на гости. Домакините го поканват да яде заедно с тях. Той отказва да яде под пред-

лог, че се е хранил. После, като излезе оттам, казва, че е гладен, че нищо не е ял у дома си. Ако домакините настояват да яде заедно с тях, той ще седне пред масата и ще каже, че заради тях ще яде да им направи удоволствие. После ще каже, че ял с голям апетит... Това са прийоми, форми на езика, с които човек си служи. Това са ред примери из живота, чрез които се изпитва човешкият характер.

(40/стр. 216, 217)

Силата на човека ще се изпита

Та казвам: Християнинът, човекът на Новото Учение — и при лошите условия на живота, и при добрите условия на живота той трябва да се стреми да има еднакви състояния. Защото силата на човека се опитва при неблагоприятните условия, които има... При хубавите условия всеки е доволен. Там не се познават хората. Хората се познават при лошите условия. Ако във време на мъчнотия ти се окажеш слаб, малка ти е силата тебе. (12/стр. 244)

Скърбите и страданията са начини, чрез които се изпитва доколко един човек е силен в света. Юнаците се познават доколко са юнаци по тежестта, която дигат; ученият — чрез силата на своето знание, силният — чрез своята сила. (50/стр. 4)

Големият юнак се познава по тежестта, която носи на гърба си. От Невидимия свят, за да изпитат

един човек доколко е силен, турят му скръб, равностилна на едно кило, 2, 3, ...40, 50, 100, 500, 1000 килограма. Колкото повече носи, толкова по-силен е той, по-голям герой; колкото по-малко носи, толкова е по-слаб. Като се питате сега защо ви са скърбите, ще знаете, че ви са дадени, за да изпитат доколко е духовната и физическата ви сила. Тъй седи въпросът. (50/стр. 4)

Казвам: Макар и възрастен, тоя брат може да свърши такава работа, каквато и млади не могат да свършат. Той е силен, може да носи товар от 80 – 100 килограма. Всеки човек ще бъде поставен на такива изпитания, чрез които да изпитат силата му. (58/стр. 246)

Мъглата, която днес ви обикаля, е дошла, за да изпита вътрешната ви сила. В това отношение този ден за вас е пробен. Днес искат да ви изпитат какво можете сами да направите. Досега вие сте уповавали на баща, на майка, на братя, на сестри, на приятели. (32/стр. 212)

Чрез болестите се изпитва силата на човека. Ако е силен, той ще събори болестта. Ако е слаб, болестта ще го събори. И вие ще знаете, че болестите не са нищо друго освен големи юнаци, пехливани, които ви нападат, за да изпитат колко сте силни. Вие ще се борите с тях, ще се огъвате, ще превивате ръцете и краката си, докато един от двамата победи: или вие, или болестта. (41/стр. 67, 68)

Някой християнин си въобразява, че има голяма вяра, много знания, но разболеет ли се детето му, той се отчайва, плаче, страда — не може да му помогне. Нали имаш вяра, знание, защо се отчайваш? Силата на човека се познава в изпитанията.

(45/стр. 23)

Знанието на човека ще се изпита

Идат времена, когато вярата, знанията на хората ще бъдат подложени на изпит. (56/стр. 219)

Съвременните хора са подложени на изпитания. Знанието им ще бъде изпитано. (21/стр. 50)

Колкото малко знание да има, човек трябва да го знае така съвършено, че и на изпит да се постави, да издържи. (44/стр. 90)

Всяко знание трябва да се постави на изпит да се види колко ще издържи. Ако е въпрос за цитати кой какво казал, това още не е знание. Който има силна памет, той може да цитира цели страници от видни автори, но това още не е негово знание.

(40/стр. 268)

Човек ще бъде изпитан във всяко отношение

Съвременните хора са подложени на изпит, опитват ума, сърцето и волята им. (60/стр. 63)

Радвайте се, когато светлината е пред вас. Радвайте се и когато светлината е зад вас. Тогава сте на изпит, умът ви се изпитва. (49/стр. 144)

Човек се изпитва във всички светове. Някой мисли, че може да живее, както иска и както разбира, че никой не държи сметка за това. Не е така, Разумният свят е точен, всичко тегли и преценява. (20/стр. 79)

Някой казва, че бил добър проповедник, добре изпълнявал службата си, бил от добро семейство. Това не е достатъчно. Ще те изпитат във всяко отношение и едва тогава ще се произнесат какъв човек си. (20/стр. 79)

И доколко любите, също може да се изпита! Невидимият свят всеки ден може да ни изпита доколко сме честни, доколко можем да кажем: „Аз съм благороден човек“. Да, смисълът на живота е да сме благородни. Всички може да се изпитаме. (30/стр. 222)

...Трябва да признаете факта, че Божественото е вложено в човека. То трябва да се изпита. (6/стр. 48)

Иде време, когато идеалите на хората ще се изпитат. Трябва да остане само Вечното, което устоява на всякакъв огън. (51/стр. 431)

Една от задачите ви на Земята е да се научите да служите. Може да свършите университет, да стане-

те професори, но в края на краищата ще ви изпитат доколко сте научили изкуството да служите. Няма по-красива и достойна работа от служенето. Който е научил това изкуство, той е придобил знанието на живота. (54/стр. 234)

Ако от горе искат да изпитат дали си твърд, дали имаш търпение и самоотричане, може да те подложат на разни изпитания и ти трябва да ги изтърпиш... (19/стр. 179)

Ако влезеш в стаята ми в присъствието на няколко души и не вземеш нищо, минаваш за честен човек. Но ако си сам и вземеш най-малкото нещо, ти не си честен, не си морален човек. Моралът, честността ти се изпитва, когато си сам: никой да не те следи, никой да не те контролира. (28/стр. 159)

За да се освободи от недъзите си, човек трябва да приложи волята си. Тук се изпитва волята. (79/стр. 248)

Човек ще бъде изпитан по много начини

Големите хора, учените хора за какво ли не се сърдят. За една ябълка, за някоя мандарина, за орехче ще се разсърди. Казал му той една дума, каква? „Теб ти е крив носът.“ Може... да те опитва. Ти може да си поставен на един голям изпит. (12/стр. 34)

Целунал ви е някой. Изпратили са го. Опитва ви той. Може да има някоя слабост той. Няма нищо. (24/стр. 317)

Чрез промените човек се изпитва и изгражда своя бъдещ живот. (31/стр. 312)

За да изпитат човека, понякога му представят две неща да видят кое от тях ще избере. Ако му представят на избор богатството и сиромашията, той ще покаже своето вътрешно разбиране.

(39/стр. 112, 113)

Светът е пълен със сенки, т.е. с недействителни образи, които не трябва да ви спъват. Сиромашията и богатството са сенки на реалността, чрез които се изпитва умът и сърцето на човека. (51/стр. 339)

Щедър е само онзи човек, който при най-голямата сиромашия може да раздели залька си със своя брат. Богатият човек не е щедър. Със сиромашията хората се изпитват доколко те са готови да делят хапката си със своя ближен. (80/стр. 190)

Изобщо в даването човек се изпитва. Някой даде нещо или направи някакво добро и после казва: „Много дадох, излъгах се“. (47/стр. 40)

Слугата е пробният камък за господаря и господарката. Много слуги ще имаш, докато те изпитат. (54/стр. 292)

...Човек се изпитва и проверява при най-малкото зло, а не при голямото. Можете ли да обуздате

най-малкото зло, ще можете да обуздате и голямото; то отпосле ще дойде. (34/лек. 36: стр. 14)

Ако срещнете един член от Белите Братя, той никога няма да каже, че принадлежи към Бялото Братство. Той нищо не говори за себе си, но дори минава за прост, за обикновен човек. С това той изпитва вашата прозорливост, вашето знание. Той носи знака на Бялото Братство, но ако вие сте спял, няма да го видите. (82/стр. 68, 69)

Щом реши или каже нещо, човек веднага ще бъде изпитан

Когато човек реши в себе си да живее чист и свят живот, най-първо той ще се постави на ред изпитания и изкушения да се провери неговата сила и готовност да издържи всички изпитания в живота. Тук ще се познае как ще постъпи: дали ще критикува, или ще приеме нещата с чисто сърце като такива, които са допуснати от Бога. (82/стр. 122)

Един ден ще идеш при Бога и ще Му кажеш: „Господи, аз съм готов да Ти служа, да изправа всичките си грехове“ — и Той ще те постави на изпит. (27/лек. 8: стр. 23)

Казваш: „Господи, готов съм на всякакви жертви за Тебе“. Щом е така, Бог те поставя на изпит да опита любовта ти. Така постъпиха и с Йова. (66/стр. 63)

Когато човек реши да страда и да се самопожертва, Бог го изоставя, подлага го на изпит. И да пострада, Бог ще му направи нова къща, т.е. ново тяло, по-здраво от първото. (23/стр. 146)

Роденият от Бога никога не говори за себе си. Каже ли на някого, че е роден от Бога, той веднага ще бъде подложен на изпитания. (78/стр. 138)

...Не се страхувайте от изпитанията, но молете се да не изгубите вярата си. Каже ли някой, че е вярващ, веднага ще му искат свидетелство за свършен курс по вярата. „Праведен съм.“ „Дай свидетелството си!“ (51/стр. 297)

Щом кажеш: „Аз съм Любов“... С това ти ще предизвикаш известен род сили в Природата да дойдат да те изпитат. Те ще ти кажат: „Щом си Любов, давай сега!“. След тях ще дойдат други, ще ти кажат: „Щом си Любов, давай!“. През целия ден ти трябва да устояваш, за да не опровергаеш Името Божие. (50/стр. 213)

Човек се изпитва за всяка дума, която излиза от устата му. Каже ли някой, че е готов да се жертва за човечеството, веднага го поставят на изпит. Още този момент на вратата му похлопва един просяк, иска да му даде нещо. Този човек, който говори за жертва към цялото човечество, в дадения момент отделя само един лев за просяка. За децата си оба-

че той е готов да даде всичко, каквото има. Значи, това, което човек не може да направи за другите, за децата си може да направи. Това показва, че понятията му за човечеството се ограничават само до неговия дом. (77/стр. 189, 190)

...Онези, които мислят, че знаят много. Щом казват, че знаят много, че са разрешили задачите на своя живот, че обичат всички хора, Невидимият свят веднага ще ги постави на изпит. За пример, едного от тия самонадеяни ученици ще скарат с жена му, опърничава, упорита като Ксантипа, и ще го заставят да се примири с нея не с тояга, но по всички правила на Любовта. След това ще изпратят комисия от Невидимия свят да види как ще разреши задачата си. (40/стр. 269, 270)

Когато човек направи някакво добро или само намисли да го направи, той веднага бива поставен на изпитания. Например някой човек иска да го обичат хората и той да ги обича. Но веднага ще го поставят на изпитание заслужава ли той да го обичат и да обича. Всеки е имал подобни опитности. Обичате един ваш приятел и той ви обича. След няколко години той намира някакъв дефект във вас и ви отхвърля — търси си друг приятел. (88/стр. 278)

Всички положения в живота са изпит

Изпитана е нашата любов, на млади и стари. Жени се млад момък за млада мома — изпитва го

Господ как ще се отнесе към момата. Жени се млада мома за млад момък — опитва я Господ как ще се отнесе към момъка. Раждат дете — изпитва ги Господ какво възпитание ще му дадат. Изпитва Господ един слуга да види как ще се отнесе към господаря си. Всички положения в света, каквито и да са, са само изпитания. Ученик си, изпитва те учителят. Дал ти е Господ един учител да види как ще оцениш този свой учител, да види какъв манталитет имаш, какво е твоето разбиране. (25/стр. 165)

„Това казваше, защото искаше да ги изпита.“ Като какви? Изпита ни като богати и сиромаси, изпита ни като учени и прости, изпита ни като силни и слаби, изпита ни като здрави и болни. Във всички положения ни изпита. (30/стр. 225)

Докато е на Земята, човек трябва да развива всички свои центрове и способности, вследствие на което той трябва да мине през разни положения и изпитания: той трябва да бъде и богат, и беден, и учен, и прост, и красив, и грозен. Човек трябва да мине през всички положения на живота, за да достигне пълно усъвършенстване. (44/стр. 158, 159)

Човек минава през сиромашията и богатството, през знанието и невежеството, за да се опита какво може да направи с тях. (37/стр. 235)

Бог дава богатство на онзи, който е готов през целия си живот да не си служи с лъжата. Тази е

причината, задето нито богатите остават завинаги богати, нито сиромасите — завинаги сиромаси. И едните, и другите се поставят на изпит. (2/стр. 355)

Като не оценяваш богатството, което ти е дадено, ще те поставят на изпит да видиш какво нещо е беднотията. Ако не си доволен от богатството, ще ти изпратят сиромашията; ако не си доволен от сиромашията, ще ти изпратят богатството. Богатството е един род изпитание, а сиромашията — друг род. (87/стр. 172)

5. Всички ще минат през изпитания

Ние живеем в свят на изпитания

Ние живеем в свят, пълен с изпитания. Не мислете, че сте много силни. Всеки момент животът ви виси на косъм. (58/стр. 92)

Ние сме в стълкновение с един порядък. Този порядък е порядък на изпитанията. Светът, в който живеете сега, е свят на изпитания. Ще влезете в друг един свят на оценка. Не само да се изпитвате, но да преценявате нещата. И най-после трябва да видите в какво ще ви послужат. (24/стр. 23)

...Хората са Божествени деца, изпратени на Земята за изпитания. (3/стр. 34)

Днес всички хора — млади и стари — са на изпитания. Няма човек на Земята, който да не е минал и да не минава през тях. Без да подозира човек, Невидимият свят го подлага на изпитания — явни и тайни. Изпитанията разтърсват съзнанието на човека и проверяват доколко той е буден. (57/стр. 60, 61)

..Както параходът се изпитва в морето и в океана, така и ние сме изпратени на Земята за изпитание. Ще дойдат вълните на океана отляво и отдясно и ще ни блъскат. Някой казва: „Защо ме блъскат?“. Блъскат те, за да изпитат устойчивостта на твоя параход, за да изпитат силата и опитността на твоя капитан и неговите моряци. (3/стр. 7)

Всички хора са на изпитание и в доброто, и в злото. И трябва да влезете в положението на всеки едно. ...Всеки ден си има човек своите изпитания. (24/стр. 28)

Та казвам, сега трябва да бъдете всички господари на всички свои мисли. И всеки ден ви се дава възможност, изпитват ви вас. Това, което прекарвате във вашия живот, вие сте в едно изпитание. (24/стр. 15, 16)

Трябва да се самовладаме. Няма да губите своята енергия в света. Този свят е само на препъване. Всякъде ще ни спънат, понеже ще ни изпитват. Ще се спрем. Светът е само за учение. Ще знаем, че ще ни изпитват. (11/лек. 13: стр. 6)

Възкресението е оня капитал, който поддържа живота. Без Възкресението човек е изложен на изпитания, на мъчности, на страдания и недоразумения. (63/стр. 218)

Проповядват едно учение, че всеки, който дошъл на света, има да мине през известни изпитания. Като ги издържи, тогава е герой. (4/стр. 239)

Всички сме турени на голямо изпитание без разлика. Онези, най-великите хора в света най-много страдат. След тях талантиливите страдат. И обикновените страдат. На всяко същество една необходимост е страданието. (65/стр. 120)

Изпитанията са неизбежни

Науката за живота не се придобива в един ден. През много изпитания, мъчности и страдания ще мине човек, докато научи живота като изкуство. (67/стр. 139)

Тъй щото, докато научи уроците си, докато дойде до разумни философски заключения в живота, човек неизбежно ще минава през мъчности, страдания и изпитания. (70/стр. 69)

Ще минете през изпитания независимо от това дали ги желаете, или не. Няма човек на Земята, бил той цар, княз, учен, философ, прост, невежа, кой-

то да не е минал или да не мине през изпитания и страдания. (55/стр. 36)

Всички хора преди вас са минали през изпитания и вие ще минете. (46/стр. 94)

Като изучавате историята на религиите, виждате, че всички религии, всички вярващи са минали през големи изпитания. Всички хора, млади и стари, учени и прости, са минали през изпитания. Няма човек в света, който да не е минал през изпитания. (37/стр. 310)

Няма живо същество, било в миналото или днес, което да не е имало и да няма изпитания. Тъй щото, ако ние искаме да живеем разумен живот, непременно трябва да бъдем в съгласие с Божествените закони, за да се образува връзка между Бога и нас. (80/стр. 134)

Казва: „Бог един ден ще отстрани всичко, ние ще бъдем в блаженство, ще имаме най-добрите условия за живота“. Докато дойдем до тази фаза на живота, ще минем през големи изпитания. Някои казват: „Аз не искам да страдам“. Че ти когато се раждаше, питаха ли те? Когато умираш, питат ли те? (75/стр. 167)

Дето и да се обърнете днес, всеки се оплаква от полици и задължения. Макар и пълен с изпитания,

вие трябва да започнете с този живот именно, да изплатите задълженията си, т.е. да ликвидирате с кармата си. (90/стр. 75)

Дето има съдба, съдене, там е светът на чистенето — човешкият свят. В Божествения свят няма никаква съдба. Казано е: „Бог ще изтрие сълзите ви“. Обаче, докато дойдете до Божествения свят, ще минете през големи мъчности и изпитания. Не питайте защо ви се случва това или онова, но решавайте задачите си правилно. (63/стр. 306)

Изкушенията и изпитанията, горчивините и мъчностиите неизбежно следват човека, но той трябва да знае как да ги посреща. Те съществуват не само на физическия свят, но и в духовния, и в умствения свят. (79/стр. 374)

Забелязано е, че когато влезе в духовния свят, човек се натъква на изпитания. Много естествено, той е ученик, дават му се задачи, уроци, които трябва да реши и да извади поука от тях. (79/стр. 48)

Казвате: „Аз съм добър човек“ — какво си добър...? Ще дойдат такива изпитания! Някой път ще дойде сиромашията, то е едно изпитание. (75/стр. 134)

Не мислете, че ако сте умни и добри, няма да дойдат изпитания за вас. Изпитания неизбежно ще дойдат за всички. (40/стр. 146)

Не мислете, че ако Бог е с вас, всичко ще се нареди добре. Ще имате мъчности, изпитания и страдания, но въпреки това ще успеете, няма да ви погубят. (51/стр. 353)

Вярващите казват: „Аз вярвам в Бога“ и мислят, че всичко е наред. Но и като вярват, дойдат изпитанията. (75/стр. 108)

Някои запитват защо трябва човек да минава през изпитания. Не може ли без изпитания и страдания? Изпитанията имат свой вътрешен смисъл. В изпитанията има нещо разумно, което показва, че без тях не може. (90/стр. 182)

Има изпитания, които не може да се избегнат. Няма да ви разправам за тия вътрешни закони, а ще кажа, че има неща, абсолютно определени от Бога. Ако речем да избегнем от малките, ще дойдат големите. (19/стр. 75)

Има известни изпитания и страдания, които човек неизбежно трябва да мине. Който мисли, че може да мине без изпитания и страдания, той се самоизлъгва. Невъзможно е човек да мине без страдания. (33/стр. 73)

Никой не може да избегне изпитанията в живота. И светията е поставен пред изпитания. Когато Христос слезе на Земята, и Той не избегна изпитанията. (21/стр. 187)

Лесно е да каже човек, че ще се качи на Мон Блан. Дойде ли да реализира това желание, той ще срещне ред препятствия, които ще му попречат. Лесно е да каже човек, че е християнин. Рече ли да приложи Христовите принципи в живота си, той ще се натъкне на ред изпитания, които ще му попречат. Много години са нужни на човека, докато се качи на онази височина, която го определя като истински християнин. (86/стр. 133)

Казвате, че искате да живеете за Бога, за ближните си. Можете да живеете и за Бога, и за ближните си, но трябва да знаете, че ще дойдат поруганията, гоненията, подигравките. Вие трябва да сте готови да посрещнете тия изпитания. (88/стр. 284)

Без изпитания човек не може да се приближи към Бога. Колкото по-големи са изпитанията, толкова повече човек се приближава към Бога. Ако не е изпитал сиромашията, безверието, безнадеждието, безлюбието, злото, мрака в живота, човек никога не би се приближил към Бога и не би Го познал.

(48/стр. 48)

Докато минете земния живот, няма да остане изпитание, и добро, и зло, което да не изпитате. Може би в един живот няма да изпитате много работи, но в много животи ще минете през всички изпитания, докато дойдете до съвършенство. Всички изпитания няма да минете в един живот, но за да стигнете в съвършенство, няма да остане изпи-

тание, което да не сте опитали. И много сладки, и много горчиви работи трябва да опитате. Но това не трябва да ви спъва. (12/стр. 485)

Казвате: „Докога ще идват изпитанията и страданията в живота?“. Докато се усъвършенствате. Невидимият свят не търпи никакви дефекти. Докато човек греши, докато има дефекти, все ще има някой да го ревизира. (47/стр. 30)

Засега хората още не са свободни, вследствие на което имат изпитания. Физическият живот не може без изпитания. Обаче дойдат ли изпитанията във вашия живот, вие трябва да ги разглеждате научно. Нашите изпитания са предметно обучение за други същества. (64/стр. 86)

Докато не мине през изпитания, изкушения и противоречия, човек е далеч от Истината, далеч от Царството Божие. Ако мисли, че може да избегне този път, той се лъже. (57/стр. 65)

Като дойдат външните изпитания, ще кажете: „Защо ми трябваше този път?“. Че този път на изпитания не можете да избегнете. Вие ще минете райски живот на Земята, но ще дойдат и изпитанията. (24/стр. 27)

Мъжът, жената, децата, приятелите ви, семейството, обществото — това са изпитания, през които човек трябва да мине. Ако не се справи с тях, той

ще бъде ограничен, не ще може да се прояви, как-то иска. (68/стр. 56)

Човек не живее сам и само за себе си. Той участва в общия живот, дето живеят много същества, възвишени и нискостоящи. Той има връзка с всички същества, вследствие на което се натъква на мъчнотии и изпитания. (70/стр. 171)

Вие искате да бъдете добри хора и да нямате изпитания. То значи да учите, без да ви изпитват. (4/стр. 309)

...Правия път. Докато дойдете до този път, вие ще минете през ред мъчения, изпитания, скърби и страдания. (53/стр. 73)

И в новия живот да влезете, изпитанията пак ще ви следват. Като влезете в новия живот, ще видите, че и там има области, в които можете да се спънете. Млади и стари могат да се спънат. Учени и прости могат да се спънат. Философът може да се спъне в своята философия, моралистът — в правилата на своя морал. (32/стр. 144)

За да израсте добро жито, знаете ли през колко изпитания минава земята? Плугът минава през нея, разорава я; лопатата и мотиката минават няколко пъти през нея да я очистят от камъни и плевели. След това иде доброто и чисто жито. Новото, което иде, ще преобърне и вашия живот. (66/стр. 328)

Та всинца вие трябва да се родите отново. Докато дойдете до Новораждането, ще минете ред изпитания, страдания. (34/лек. 2: стр. 26)

Какво представят изпитанията?

Животът на човека не е нищо друго освен изпитни* — те са пробният камък, с който се изпитва характерът на човека. (19/стр. 73)

Ще минете през големи горчивини и изпитания и ако издържите, ще влезете в Царството Божие. Изпитанията и страданията са пробният камък за човека, както киселините — за златото. Казано е в Писанието: „Който изтърпи докрай, спасен ще бъде“. (79/стр. 365)

Съвременните изпитания са пробни уроци за верующите. (36/стр. 95)

Изпитанията в живота не са нищо друго освен условия, чрез които се опитва дали основата, на която сме поставили вече живота си, е трайна и устойчива. (22/стр. 6)

Какво представят изпитанията? Те са условия за познаване на себе си, за познаване на своите ближни. (21/стр. 113)

* Изпитни — изпитания.

Значи, изпитанията са бури и ветрове, чрез които човек се изпитва. Ако не мине през изпитания, той не може да се познае. (31/стр. 312)

Всяко страдание, всяко изпитание е формула, останала от миналото ви, и днес вие трябва да я преведете на ваш език, да се ползвате от нея.

(3/стр. 73)

...Ако средата, в която живеете, не ви затрупа, вие не може да никнете. Всяко страдание е малкото пръстича, която се туря отгоре ви. Всяко страдание е пръстта върху житното зърно, за да не го клъвне някоя птичка, а като се посипе с пръст, то може да се движи нагоре и надолу. Когато страдаш, кажи си: „Заровиха ме, погребяха ме, посипаха ме с малко пръст“, т.е. смъртта ми дойде. Но всичко това е привидно и в окултната наука се нарича изпитание. Има зърна, които не могат да поникнат. Това значи, че те не са издържали изпита си. (36/стр. 36, 37)

Изпитанията и страданията са условия за проява на любовта, която човек крие в душата си. Ако страданията не доведат човека до любовта, те остават безпредметни. (90/стр. 340)

Някои питат: „Защо са страданията в света?“. Ще ви обясня с един пример. Върви един беден човек по пътя и вижда, един сакат пред него седи, иска помощ. Той нямам с що да му помогне, но се

помолил на Бога за него и си заминал. Минава друг човек покрай сакатия, ритва го с крака си и го запитва: „Защо седиш тук? Защо не направиш опит да работиш, да се движиш, за да се излекуваш?“. Сакатият след това става, започва да се движи полека-лека и се замисля върху това как да изправи своя живот. От този момент винаги благодарил в себе си на непознатия, който, като го ритнал, станал причина да се излекува.

Та страданията и изпитанията в живота ни, това са тласъците, ударите от страна на Провидението, които ни подтикват към работа, към нов живот.

(71/лек. 1: стр. 24)

...Изпитанието, което ти е дадено, не показва, че Провидението има нещо против тебе. Изпитанията на съвременните хора не са нищо друго освен игра на бащата с детето. Както бащата играе с детето си, подхвърля го във въздуха ту с едната, ту с другата си ръка, така и Бог си играе с човека — подхвърля го нагоре, но не го оставя да падне на земята. Силна е Божията Ръка. Щастлив е онзи, който попадне в Неговата мощна и крепка Ръка. Като те подхвърли няколко пъти във въздуха, най-после Той те поставя на земята да си починеш. Като не знаеш какво е станало с тебе, ти казваш: „Голямо изпитание прекарах“. (2/стр. 270)

Нека се чува Гласът на Господа, Който туря всичко в ред и порядък. Всички страдания на на-

шите физически тела, всички изпитания и противоречия на нашите сърца и умове — това е Гласът на Господа, Който казва: „Нека всички ваши мисли, чувства и желания в живота ви вървят успоредно с Моя живот! Прави правете пътищата Господни!“.

(71/лек. 3: стр. 23)

Опитностите се добиват чрез големи изпитания. В това отношение изпитанията представят Божествен метод, чрез който хората се лекуват от своите физически и психически болести. (61/стр. 118)

Страданията, изпитанията не са нищо друго освен предупреждения от Невидимия свят, които имат за цел да предпазят човека от смърт. (64/стр. 39)

Всички изпитания, които имаме в частния си живот — това са все упражнения за в бъдеще. Ще бъдете изложени на изпитания. Едвам сте започнали вие сега. (72/стр. 233)

Защо идат изпитанията?

В човешкия живот има една тъмна страна, която от хиляди години насам се разрешава и все неразрешена остава. Тази тъмна област се отнася до изпитанията. Всички хора се запитват: „Защо са изпитанията в живота? Без изпитания не може ли?“.

(48/стр. 37)

Всички имате изпитания, страдания и мъчнотии, без да знаете защо идат те. (55/стр. 76)

Питате: „Защо идат изпитанията и страданията в живота?“. За да се изпита любовта на хората да се види на каква основа е поставена. Затова именно изпитаха Йова. Затова изпитаха и Христа. Той даде пример на безкористна Любов. (58/стр. 319)

Питате: „Защо идат изпитанията?“. Много просто: за да правите избор между доброто и злото, между живота и смъртта. (66/стр. 132)

Защо идат изпитанията и страданията? За да се усилят вярата, надеждата и любовта на хората. (45/стр. 6)

Защо идат изпитанията в живота? Има едно мистическо тълкуване на въпроса. Човек се изпитва по единствената причина да знае кой е под него и кой е над него. Така той се учи да различава нещата. (26/стр. 185)

Каква е целта на изпитанията?

Казвам: Всички страдания, изпитания и препятствия в живота на човека целят пробуждане на висшето съзнание в него, т.е. да се роди нещо велико в душата му. (15/стр. 22)

Всички изпитания и страдания в живота на човека целят неговото растене и развитие. Като страда, човек се вглъбява в себе си, търси смисъла на живота. И тогава дойде ли до известно постижение, той изправя отношенията си към себе си, към ближния си и към Бога. (77/стр. 105)

...Чрез страданията и изпитанията Невидимият свят, или Разумната Природа, желае да насочи мисълта на хората в права насока. Започнат ли право да мислят, те ще могат лесно да разрешат и задачите в живота. (62/стр. 282)

Когато иска да възпита човека, Природата го подлага на различни изпитания. Тя ту го лишава от известни блага, ту го поставя да живее при изобилие на блага. (84/стр. 328)

И тъй, за да изработи човек нещо от себе си, да се определи, Природата го е поставила на големи изпитания. (42/стр. 79)

Целта на всички изпитания е да се създаде характер в човека. Страданията, неволите, които изживявате, не са нищо друго освен дисциплина, през която неизбежно минавате. (54/стр. 170)

Каквото и да прави, човек неизбежно ще мине през изпитания и мъчности. Те имат за цел да го калят. (86/стр. 63)

Човек трябва да се кали в живота. Изпитанията имат предвид да калят човека, да го заставят да учи, да работи, да разбере дълбокия смисъл на живота. (33/стр. 97)

Казвам: Всичките изпитания, които идат на хората, са, за да се усили търпението на човека. (43/стр. 144)

Който прилага Божествените методи в живота си, той никога не опетнява Името Божие. Като става сутрин от сън, той чува вътрешния глас да му казва, че няколко дена няма да яде. Щом е решил да слуша Бога, той ще понесе това изпитание с търпение. На четвъртия ден той ще види на пътя си една голяма зряла череша и ще разбере, че има право да си откъсне 40 череши и да ги изяде. Като изяде черешите и задоволи отчасти глада си, той ще разбере смисъла на изпитанието, което му е било дадено. Всяко изпитание има за цел да развива в човека вътрешно послушание. (86/стр. 61, 62)

Всяко изпитание има за цел да опита човека какво и колко неща е придобил в живота си. (47/стр. 30)

Изпитанията са необходими

Ако Ангелът трябва да мине през хиляди изпитания, докато стане истински Ангел, през колко по-

вече изпитания трябва да мине човек, докато стане истински човек! (84/стр. 25)

Бог забравя понякога човека, защото последният трябва да мине през изпитание, необходимо за неговото развитие. (88/стр. 170)

Каквито усилия да правите, през каквито изпитания да минавате, те са необходими за вашето развитие. От всичко трябва да се учите. Добрият човек може да бъде и богат, и сиромас — той от всичко се учи. (56/стр. 134)

...Всички страдания и изпитания са необходими за пробуждане на човешкото съзнание. (84/стр. 319)

Всеки един от вас трябва да мине през големите изпитания на живота. Вие не може да бъдете един шлифован диамант, докато не минете през големите изпитания. Няма да остане изпитание да не минете, за да се оформи характерът ви. Умът ви трябва да мине през известни изпитания, то е една необходимост. Изпитанията са процес на растене. Изпитанията на сърцето — и те са за растене. Сърцето расте. Има страдания и за самото тяло. (43/стр. 37)

Днес човек воюва за сърцето си да го освободи от злото, което се е загнездило в него. За да го освободи, той трябва да мине през големи изпитания и страдания. Страданията са път на освобождаване. (46/стр. 105)

Съвременните хора мелят житото, превръщат го на брашно, после го замесват, правят от него хляб, който пекат във фурни, и най-после ядат. Значи, житото минава редица изпитания, докато се превърне в хляб. Казвам: Както виждате, изпитанията, противоречията в сегашния живот са необходими. (48/стр. 47, 48)

...Човек... Само чрез изпитанията той ще разбере какво представлява истинската Любов, Вяра и Надежда. Само по този начин той ще разбере, че Любовта е по-силна от безлюбието, от ада и от смъртта; Вярата е по-силна от безверието, Надеждата е по-силна от безнадеждието, Доброто е по-силно от злото. (48/стр. 48)

Не се страхувайте от нищо. Трябва да минете през изпитанията, за да станете смели. (67/стр. 258)

Та казвам: В духовния свят има известна мъчнотия, известни изпитания ще дойдат. Те са необходими. Всички изпитания, от какъвто и да е характер, ще дойдат; това трябва да го знаете. (12/стр. 485)

Казвам: Това, което преживявате, са изпитания, необходими за вас, за да развиете в себе си известни добродетели като търпение, кротост, смирение, въздържание и други. (53/стр. 107)

...Вие трябва да имате добра обхода. Обходата не се предава, тя се придобива със съзнателна ра-

бота. Има ред методи за това, но те не са механически. Човек трябва да мине през най-големите изпитания, но същевременно трябва да мине и през най-големите блага; той трябва да мине през най-голямата сиромашия, а също така — и през най-голямото богатство. И като се движи между тия два полюса, той най-после ще изработи начин на обхождане както към себе си, така и към другите. (83/стр. 53)

Човешката мисъл се влияе от вън. За да не се влияе, тя трябва да се уравни. Това значи да бъде изпитана. Не само мислите трябва да се изпитват, но и чувствата, и постъпките. (57/стр. 103)

Значи, мисълта е силна, активна, когато човек се намира в отрицателни състояния. Чрез тях Природата го заставя да мисли. Който има добра, силна мисъл, той не подозира, че е минал през големи мъчности и изпитания, докато се е научил да мисли. Човешката мисъл е изкупена с цената на хиляди скъпи жертви. Достатъчно е да видите своите минали животи, мъчнотиите и страданията, които сте преживели, за да разберете колко скъпо струва вашата мисъл. (10/стр. 88, 89)

За да познае цената на своите мисли, чувства и постъпки, човек ще бъде подложен на ред изпитания. (37/стр. 310)

Единственото същество, което мисли, то е човекът. И като мисли, прави разлика между добро-

то и злото. И изпитанието Бог даде на човека по кой път? Вие казвате: „Пък не можеше ли без това изпитание? Отде се намери това изпитание? Пък не можеше ли друго? И на нас се създадох толкова нещастия“. Вие нямате никаква философия, не разбирате нещата. Щом се даде правото на човека да мисли, ще дойде изпитание да направи разлика между бяло и черно. (12/стр. 208)

Казвам сега: Потребна ви е тази вътрешна светлина, понеже ще минете през един път — животът, през който минавате, е един път. Вие ще го минете; никой не може да ви освободи от мъчнотиите, от страданията и от изпитанията, които има да минете. Тези изпитания са една необходимост, те са поставени нарочно. (12/стр. 239)

Изпитанията, мъчнотиите и страданията в живота на човека са необходими, за да разклатят и уякчат неговата вяра. (56/стр. 224)

Някой следва Божия път, но въпреки това го сполетяват големи нещастия и изпитания. Той се чуди защо става това. Той се запитва защо Бог не го пази, а го излага на такива опасности и нещастия. Каквито противоречиви мисли да минават през главата му, той трябва да мълчи и да изучава както своя живот, така и целокупния. Той ще разбере, че изпитанията са необходими в живота му, както вятърът — за дърветата. (90/стр. 105, 106)

Дъбът, за пример, е станал голямо, силно дърво, защото е минал през големи бури и ветрове, през големи стихии. Малките растения и тревички са слаби, защото не са минали през големи изпитания. Природата постепенно ги излага на големи изпитания, за да уякнат, да се калят, да станат големи, силни. Като знаете този закон, вие разбирате, че не можете да бъдете силни, щастливи, докато не минете през големи изпитания. (21/стр. 188)

За каляване на характера са нужни изпитания и мъчности. (20/стр. 141)

Аз ще ви запitam тогава: Не може ли да имаме езеро, без да се вливат в него други води или без да извира то? Какво ще стане с това езеро? Ако не се влива прясна вода в него, то ще се превърне в локва, в блато. В живота на разумния човек трябва да има изпитания, трябва да има мъчности. Живот без мъчности ще мяза на локва. Живот, в който има изпити, мъчности, мяза на езеро, в което има притоци. Това езеро е богато с чиста вода. (34/лек. 24: стр. 22)

Смиреният човек е деятелен, трудолюбив. Той лесно се справя с мъчнотиите на своя живот. За да придобие смирение, човек трябва да мине през големи изпитания и страдания. (32/стр. 70)

„Потърси Ме в ден скръбен!“ Щом се намери в това положение, човек търси двата стълба, на които да се опре. Кои са тия стълбове? Някога — Мъд-

ростта и Истината, а някога — Любовта и Истината. Когато се намери в трудно положение на живота си, изоставен и забравен от всички, в пълно отчаяние, човек трябва да разчита на нещо... За да се помогнете до двата стълба на живота, вие трябва да минете през ред изпитания, външни и вътрешни.
(77/стр. 122, 123)

Мнозина се питат защо идат изпитанията. Изпитанията са необходими, за да познае човек Божията Любов, да разбере, че не е сам в света, че има кой да мисли и да се грижи за него. Един млад човек останал без работа и цели три дена не ял нищо. През това време той усилено се молел да намери някаква работа, да си купи хляб. Силно уморен от трудностите в живота си, той задрямал на улицата. Като се събудил, видял един хляб до главата си. Кой донесъл хляба, не видял, но веднага го разчупил, изял го и задоволил глада си. Така именно той разбрал, че има Промисъл в света. (77/стр. 123)

При вас не могат да дойдат Ангели, докато не минете през изпитания, страдания, изкушения. Като дойдат, те ще ви учат на Мъдрост, ще ви предадат своето Знание. (20/стр. 370)

Сега са времена на големи изпитания

Съвременните хора се намират пред големи изпитания. Днес никъде не можете да срещнете спокоен човек. (41/стр. 264)

Сега са времена на изпитания. Няма отлагане!
(58/стр. 117)

Казвам сега: Това, което ви смущава, големите изпитания, които идат в човечеството, не са нищо друго, освен (че) от Невидимия свят искат да коригират хората. Затова Бог турил цели народи, цяла култура е турена на изпитание. Големи изпитания са турени, те ще дойдат. (24/стр. 336)

Духовно трябва да уякнат всичките. Сега идат времена на големи изпитания. И всички трябва да бъдете юнаци. Няма кой да ви носи. Няма да има коне, но каквото имаш, на гърба си ще го носиш. Ако не може да носиш, ще останеш на пътя. Хората имат всичкото желание, но няма да могат да ви помогнат. Развивайте тогава в себе си онази вяра, която носи силата на човешкия ум. Развивайте надеждата, която носи силата на човешките чувства. Развивайте и Любовта, на първо място Любовта, която носи в себе си Божествения живот.

(38/стр. 37, 38)

Дошло е време на изпитания. Всеки човек ще бъде изпитан да познае Любовта, да се справи със своя страх. (67/стр. 139, 140)

Та сега ви казвам: Въоръжете се с Любовта, изучавайте възжеходството! Ще дойде един ден, когато ще трябва да минавате големите изпитания по тънкото възже. (12/стр. 253)

Какво означават сенките под очите? Големите и дълбоки сенки показват, че може да имаш големи постижения, но ще минеш през големи изпитания. (55/стр. 32, 33)

Лошите мисли и чувства са подобни на ухапването от комар или от бълха. Тук ви щипне една лоша мисъл, там ви щипне едно лошо чувство, докато излезете от релсите на своето търпение... Животът на хората е нареден така, че без да искат, ще претърпят големи изпитания. Такива изпитания ще имат, че ще подскачат от болка. При това, няма приятели да ги щипят, но такива, които са неприязнено разположени към тях. (33/стр. 239, 240)

Всички хора, учени и прости, добри и лоши, са изложени на големи изпитания, при които малцина ще издържат, а още по-малко ще запазят равновесието си. (51/стр. 297)

На Земята човек е поставен пред големи изпитания. Някога и най-силният не може да издържи. Гледаш го здрав, прав, като планина, но случи му се нещо и в няколко дни заминава за другия свят. (26/стр. 304)

Един ден чрез страданията, чрез големите изпитания, които идват в света, хората ще познаят в какво седи Истината. (16/стр. 586)

Всички ще минат през разумни изпитания. Като минат през големите изпитания, хората ще кажат: „Не се живее така! Има и друг път в живота“. (54/стр. 95)

Сегашните хора се намират при особени условия на живота, когато цялото човечество е подложено на големи изпитания, на специална матура. (66/стр. 369)

Хората ще минат първо през големи изпитания и страдания и върху тях ще дойдат такива мъчения, каквито те никога не са мислили. Няма да има страдание, което да не изпитат. След това ще дойде Божието благословение. (46/стр. 96, 97)

Сега на всички предстои едно голямо изпитание. След туй изпитание техният Учител ще се яви и ще им каже: „Мир вам! Както Ме Отец възлюби, така и Аз ви възлюбих“. (43/стр. 96)

Сегашните хора минават през големи борби и мъчения. Макар че злото ограничава хората, но няма да се мине много време, ще дойде нов добър порядък в света. В света иде нещо хубаво, но преди да дойде то, ние ще минем през едно голямо изпитание. След това изпитание настава въдворяването на Царството Божие на Земята. (16/стр. 92)

...Бог е изпратил човека на Земята да сее, да се учи, да се готви за бъдещата Вселена. Големите приго-

товления се правят за новата Вселена! Затова именно Бог е поставил човека на големи страдания и изпитания. (22/стр. 147)

Страшни са вътрешните изпитания

И тъй, не е въпрос само до външните изпитания. Страшни са вътрешните изпитания, когато човек може да въстане сам против себе си. Колко красиви мисли, чувства и постъпки е екзекутирал човек в себе си! (26/стр. 174)

...Вие живеете в края на века; ще дойдат вътрешни изпитания, а не външни. Вас може да не ви турят на кладата, но ще дойдат вътрешни терзания: терзания на вашето сърце, терзания на вашия ум. (27/лек. 3: стр. 12, 13)

Всички съвременни хора са изложени на вътрешни изпитания, на вътрешно недоволство, които могат да се премахнат само чрез светлата мисъл, доброто чувство и благородната постъпка. (41/стр. 310)

Съвременните окултни ученици минават през една фаза на вътрешни, а не на външни изпитания. В това отношение всеки трябва да работи за превръщане на неблагородните метали в кръвта си в благородни, главно в злато. Златото е емблема на Мъдростта. (80/стр. 143)

Искате ли да познаете силата на мисълта си, направете следния опит: опнете един тънък конец между две пръчици и опитайте се чрез мисълта си да го скъсате. Видимо този опит е лесен, но в действителност малцина могат да го направят. Ако можете да скъсате конеца, вие можете да насочвате мисълта си, където искате, като творческа сила. Вътрешните изпитания на човека представят подобен конец, обтегнат между две малки колчета. Ако може вътрешно да скъса този конец, човек ще може и външно да го скъса. Не може ли вътрешно да го скъса, и външно няма да го скъса. (85/стр. 129, 130)

Окултните ученици ще имат много изпитания

Като четете окултни книги, ще видите, че там в разни форми е предсказано, че учениците... ще бъдат подложени на големи изпитания. За да издържат на тези изпитания, те трябва да имат силна воля. Волята се засилва с ред упражнения и опити. Мъчнотиите, изпитанията ще бъдат повече вътрешни, отколкото външни. (61/стр. 120)

Който влезе в Школата, ще се натъкне на големи изпитания, с които трябва да се справи. Ако не може да се справи с изпитанията си, той не е готов да изпълни Божията Воля. (79/стр. 170)

Като ученици, вие трябва да имате будно съзнание. Знайте, че след всяка лекция ви се дават изпитания от вън да видят как прилагате знанието, което ви е дадено. За пример, ще ви срещне някой и ще ви каже, че нямате никакво разбиране. Вие можете веднага да се обидите. Обаче, ако помислите малко, ще си кажете: „Аз съм ученик и трябва да мисля право“. (31/стр. 142)

Когато ученикът влезе в света, той настъпва в една област на изпитания. (34/лек. 34: стр. 52)

Мнозина от учениците се подлагат на разни изпитания, от които се учат. Едни от изпитанията са тежки, вследствие на което гърбът на някои от учениците се огъва, а на други се строшава. (60/стр. 90)

Който е влязъл в Божествената Школа, трябва да бъде готов на всички жертви; той ще мине през много изпитания и ако ги издържи, ще влезе в новата епоха — епохата на Любовта. (79/стр. 194)

Тежки изпитания се срещат навсякъде в живота

Хората, за да се проявят в доброто, трябва да минат през много тежки изпитания. Само така ще може да излезе онази хубава почва, дълбоко скрита в тяхното естество. (27/лек. 25: стр. 21)

Земетресенията, които стават в Природата, са условия за човека да преодолее своя страх... Земетресенията са едно от големите изпитания за хората. Малцина могат да посрещнат това изпитание с вяра и бодър дух. (40/стр. 413, 414)

Отклонението на хората от правия път се заключава в тяхното погрешно разбиране на женитбата. Те мислят, че като се оженят, ще бъдат щастливи. Обаче работата не излиза така. С женитбата именно започват най-големите изпитания на хората. (69/стр. 5)

Не мислете, че е лесно да се ожениш. Според мене няма по-голямо изпитание в живота от женитбата. Докато беше сам в рая, Адам беше щастлив. Щом пожела да има другарка, нещастieto започна да върви след него. Когато и двамата станаха нещастни, изпъдиха ги от рая. (63/стр. 136)

...Жената трябва да се създава от сега нататък. За да облагороди човека, Природата е подложила жената на такива изпитания, на каквито никое друго същество не е поставено. Знаете ли какво представя бременността на жената? Цели девет месеца да носиш един плод в утробата си! Знаете ли през каква дисциплина, през какви терзания минава жената през това време? (49/стр. 37, 38)

Като ученици на живота, вие ще бъдете поставени в положение да ядете един или два пъти най-много през седмицата. Какво ще правите тогава? Днес хората ядат по три пъти на ден, а при известни положения някой човек ще трябва да яде само един път през седмицата. За това се изисква подготовка... Това изпитание може да се случи един път в живота на човека, но той трябва да е готов да го понесе, да го използва, да придобие нещо от него.
(40/стр. 339, 340)

И тъй, при всички изпитания, които ще минете в живота си, гледайте същественото да запазите. Един ден, след като ви напуснат всички хора и останете сам, да знаете, че има някой в живота, който е винаги с вас. Действително ще дойде ден, когато човек ще остане свършено сам: ще го напуснат и майка, и баща, и братя, и сестри, и приятели; като се види в тази самотия, той ще вика, ще се моли, докато дойде Бог при него и го запита: „Какво има?“. „Всички заминаха, оставиха ме сам.“ „Не си сам, не се безпокой, Аз съм с тебе.“ Мнозина мислят, че са прекарвали тази опитност. Не, вие не сте имали опитността да преживеете тази страшна самотия.
(7/стр. 244)

За да се даде на някого името „мъдрец“, той трябва да мине през такива тежки изпитания, каквито обикновеният човек не може да си въобрази.
(13/стр. 396)

Често хората сами стават причина за изпитанията си

Когато вървиш по красивите линии на живота, ти изпитваш радост и веселие... Щом изгубиш тези линии, веднага идат изпитанията. (57/стр. 218)

Мекотата е броня на човека. Затова казвам: Колкото по-чувствителен става човек, толкова по-мек език трябва да има. Ако чувствителността ти се увеличава, а езикът огрубява, ти сам се натъкваш на мъчности и изпитания. (63/стр. 274)

За нас всяка форма трябва да бъде тъй свещена, както душата е свещена. Засега човекът, като форма, като физическо тяло, не е свещен. Съвременните хора са изгубили тази святост, затова именно всички религиозни и светски хора ще минат през голям изпит. (71/лек. 8: стр. 15)

...Когато някой не върви в правия път, той сам се излага на изпитания. (5/стр. 246)

Защо не следвахте пътя, по който бяхте тръгнали?... Щом си се отклонил от правия път, ти сам се натъкваш на мъчности, на изпитания и на страдания. (84/стр. 125)

Глупавият... търси широко отворени врати. Той търси широкия път, вследствие на което се натъква на големи изпитания и страдания. (86/стр. 173)

Днес Христос поставя всеки човек на везните и го тегли да види колко тежи. Според теглото му Той отсъжда кой има послушание и кой няма. Който слуша и изпълнява Божия закон, ще се ползва от Неговото благословение. Който не Го слуша, ще бъде поставен на големи изпитания. (45/стр. 49)

Днес някоя светла мисъл слиза от Божествения свят и хлопа на вратата на една от тия хубави къщи: „Моля, отворете ми, аз съм посланица от Висшия свят, искам да погостувам у вас. Пътница съм, от далечен край ида“. „Не мога да те приема днес. В този момент аз се обяснявам с моя мъж. Господ ми е дал лош мъж, с когото постоянно се караме. Никого не приемам, не съм разположена.“ Щом тази мисъл, Божията посланица, се връща назад, на другия ден Бог изпраща в този дом болестта дифтерит. Той казва на болестта: „Ще отидеш в еди-кой си дом и ще хванеш за гърлото детето на тази жена, която вчера не (Ме) прие, и ще го задигнеш в онзи свят“. След няколко дни Бог изпраща друга мисъл, посланица в този дом, но вече при мъжа. Посланицата хлопа на вратата и казва: „Моля, приемете ме във вашия дом. Аз съм странница, ида отдалеч, искам да погостувам малко при вас“. „Не мога да приема ни-

кого, не съм разположен, защото днес не можах да спечеля толкова, колкото трябваше за нуждите на жена ми. Иди на друго място!“ Не се минава много време и в работата на този господин настъпва криза, той изведнъж изгубва една сума от 100 000 лева. Питам: Разбирате ли сега на какво се дължат страданията и нещастията, които сполетяват съвременните хора? Тъй щото всички страдания, изпитания на човечеството се дължат на факта, че хората не приемат Божиите посланици в своя дом, но ги пъдят, връщат ги назад. Това значи да не приемате Божественото в себе си. (82/стр. 212, 213)

...Ако българите не изменят поведението си спрямо Небето, ако не се решат да служат на Бога, страданията и изпитанията ще дойдат. (71/лек. 1: стр. 7)

За Господа човек трябва да прави жертви. Той трябва да жертва поне 1/3 от своя живот за Господа. Работи ли девет часа на ден, той трябва да пожертва три часа за Господа, т.е. за Божествения свят, три часа за Ангелите, за Ангелския свят, и три часа за себе си, за физическия свят. Какво правят съвременните хора? Те работят само за себе си. Работи ли човек по този начин, той е изложен на хиляди нещастия и изпитания. (81/стр. 95)

...Бог... Ние като вярваме в Него, ние преставаме да боledуваме. А като се обезверим в Него, тогава идат нашите силни изпитания. (12/стр. 517)

Който изпадне в положението на Йова да мисли, че Бог е крив, а той — прав, че целият свят е лош, а той единствено — добър, ще го поставят на такива изпитания, които ще го заставят да мисли право. (2/стр. 354)

...Това са криви схващания, върху които сме построили нашия живот, вследствие на което носим тежки изпитания. (1/лек. 32: стр. 13, 14)

Съвременните хора се натъкват на страдания и на изпитания именно по тази причина, че не мислят право. (64/стр. 318)

Сегашните хора се натъкват на големи изпитания, понеже се сближават много. Докато не се познават още, хората пристъпват един към друг със свещен трепет, с голямо уважение. Обаче, като се опознаят отблизо, те започват едни-други да се морализират... (51/стр. 147)

Като не разбират законите на живота и на Любовта, хората сами си създават ред страдания и изпитания. (42/стр. 179)

...Вярвайте в единството на Любовта и не правете усилия да я делите. Който се е опитал да раздели Любовта в себе си, той се е натъкнал на големи изпитания. (37/стр. 10)

Докато сте на Земята, никой не трябва да знае за вашата любов. Щом напуснете Земята, хората могат вече да знаят каква е била любовта ви. Знаят ли преди това, вие се излагате на големи спънки и изпитания. (37/стр. 243, 244)

Предаде ли се на човешка любов, ученикът се излага на големи изпитания. Защо? Защото днес ще обича, утре няма да обича. В началото любовта носи радост, а в края — скръб. (86/стр. 13, 14)

Казвам: Никога не се жени без любов. Никога не раждай деца без любов. Ако нямаш любов, не се жени. Женитбата е Божествен институт, Божествена служба. Ако се ожениш без любов, ще дойде Божествената комисия да те изпита и ще каже: „Понеже не си женен по любов, трябва да се разведеш“. (63/стр. 58)

Малка, нищожна причина може да предизвика такова отклоняване, което да създаде страдания в живота. Понякога една дума само, казана не намясто, може да донесе големи изпитания в живота на човека. (40/стр. 214)

Като видя, че някой човек греша, аз няма да се приравня с него да взема да го осъждам, но ще видя как бих постъпил аз при дадените условия. Ако кажа, че той не постъпи добре, аз се поставям

в неговите условия и няма да се мине много време, същото изпитание ще дойде и върху мен.

(34/лек. 1: стр. 22)

Числото девет представя парите, с които човек работи. Остане ли само с тази величина в себе си, той се излага на големи изпитания. Парите са най-неустойчивата величина в света. На тях не може да се разчита. (70/стр. 120, 121)

Да господаруваш или да слугуваш, това са два метода, чрез които Природата си служи като методи за възпитание на човека. Като го направи господар, тя го възпитава по един начин; като го направи слуга — по друг начин. Не може ли да се ползва от положението, което заема, вместо да придобива опитности и знания, той се натъква на изпитания и страдания. (2/стр. 251)

...За да се ползвате от силите на Природата, от знанието, което ви се дава, от вас се иска абсолютна чистота на сърцето. Който разбира какво значи чистота на сърцето, той ще се ползва. Който не разбира, той ще бъде поставен на изпит сам да преживее нечистотата на своето сърце и да се изчисти.

(33/стр. 124)

Човек трябва да бъде безпристрастен към себе си. Направи ли някаква погрешка, той трябва да я признае и да е готов да я изправи. Не признае

ли погрешката си, той ще бъде поставен на изпит и втори път да направи същата погрешка, за да я признае. (42/стр. 118)

Да кажем, в тебе чувството на честолюбие или личните чувства ти се развили чрезмерно. Господ иска малко да ги оглади, да ги постопи. Много са се набрали. Той ще ти даде голямо изпитание да започнат да се топят личните чувства, да се оглаждат. Някъде си развил чувството на честолюбие толкоз, станал си скържав*, връзваш парите в десет възела. Тогава ще започнат изпитанията — този те обере, онзи те обере. Искат да кажат: да се поотвори кесията малко. Някой път ти си станал много набожен, повече, отколкото трябва. Прекален светец и Богу не е драг. Тогава ще те подложат на изпитания. Ще стане тъй, ще ти снемат дрехите. Ти трябва да бъдеш духовен човек, без да знаят хората. Щом хората знаят, че ти си духовен, ти си на крив път. (Само) ти да знаеш, че си духовен. (12/стр. 159)

Бог е приключил с крадците, лъжците и разбойниците. Той казва: „Не прощавам на тия, които са Ме лъгали 999 пъти“. Това не показва, че Той мрази, но ще тури всички хора на изпит да изкупят всички лъжи. За колко години могат да се изкупят? На година по една лъжа. Значи, за 999 лъжи — 999 години. Също така и за всяка кражба — по една

* Скържав — стиснат, скъперник.

година. За 999 години ще се изплатят 999 кражби. Като съберете $999 + 999 = 1998$ години. (68/стр. 140)

Съвременните хора са дошли до един възел, до един кръстопът в живота си, и ако не знаят коя посока да вземат, те ще се натъкнат на такива изпитания, които ще им костват живота. (86/стр. 62, 63)

Има нещо скрито в изпитанията

Всички минавате през изпитания. Защо и за какво са нужни изпитанията, не е важно. Това е тайна, която обикновеният човек не може да разреши. Изпитанията ще минат и заминат, но вие не трябва да се смущавате. (61/стр. 232)

Когато минаваме през изпитания, ние не знаем прицелната точка, към която Бог се стреми.
(19/стр. 74)

Като ученици, вие не трябва да се страхувате от смъртта, нито от болести и изпитания. Болестите и изпитанията ще дойдат, но зад всяка болест, зад всяко изпитание има кръгове, които играят важна роля в процесите на съзнанието. (61/стр. 255)

Ако ви дойде някакво изпитание, не се смущавайте. То е външна опаковка. В него е скрито Божието благословение. (66/стр. 386)

Представете си, че за вас специално е оставена на определено място торба със злато, която сами трябва да си вземете. ...Излизат отнякъде разбойници и ви гонят да вземат златото... Опитайте се да вземете торбата и ще видите, че разбойниците ще отстъпят пред вас. Така ще разберете, че те са ваши приятели, дегизирани с цел да изпитат вярата и самообладанието ви. (67/стр. 29, 36)

Това са потънкости на изпитанията

Сега, като ви наблюдавам, виждам, че имате страдания и изпитания, но понякога не е добре да се казва на човека как да си помогне. Като мине изпитанието или страданието, той сам ще се научи. (16/стр. 126)

...Човек живее едновременно и на Земята, и на Небето. Когато е на изпитания, той е на Земята; когато минава през радости, той е на Небето. Че е така, виждаме какво прави човек, когато страда. Като се натъкне на големи изпитания и страдания, той започва да търси изходен път. Той знае, че някъде има едно светло уютно място, дето може да се скрие от бурите и ветровете. Кое е това място? Небето — място на радост и веселие. (76/стр. 100)

Значи, при всички изпитания в живота си човек все ще намери един спасителен ъгъл да се провери и да излезе благополучно от изпитанието. Този ъгъл се

крие някъде в човешките добродетели. Всяка добродетел спасява човека. Минеш ли през тъгла на известна добродетел, дето и да се намира тя, ти непременно ще бъдеш спасен. (31/стр. 176, 177)

...Когато сърцето е само, непременно ще станат някакви погрешки. Следователно при всяка работата, при всяко изпитание умът и сърцето на човека трябва да бъдат заедно, на едно място. (35/стр. 203)

Малките същества се подлагат на едни изпитания, по-големите — на други, а най-големите — на трети, обаче изпитанията за всяко същество са специфични. Те съответстват на неговите сили и способности. Като знаете това, не се сърдете на Провидението, не казвайте, че вашата съдба е най-тежка или че Провидението е строго към вас. (80/стр. 155)

Често хората разправят за големите изпитания, които са минали, и мислят, че всички ще минат по техния път. Не, по никой начин двама души не могат да минат по един и същ път. Пътищата, методите, които се прилагат за развитието на човека, са различни, специфични за всяка душа, но опитностите, които придобиват, са еднакви за всички хора. (61/стр. 117)

Когато придобивате материални блага, вие се радвате и се страхувате да не ви ги вземат. Може да ги вземат, може и да не ги вземат, но чрез бо-

гатството ще ви дойдат най-големите изпитания и нещастия. (58/стр. 99)

Щом дойдат изпитанията, вие трябва да кажете: „Иде часът!“. Така е казал Христос: „Иде часът на изпитанията, когато ще остана сам“. Въпреки това Христос знае, че никой не е сам. Той съзнава, че Отец Му живее и работи в Него. Човек е сам, когато е на изпит, и то привидно само. Тогава той отговаря на зададените въпроси, от които проверяват какво е научил. (21/стр. 113)

...Уединението на човека е временно, то не може да продължава цял живот. Уединението е изпитно състояние за човека. Мине ли изпитът, престава и уединението. След това той трябва да влезе между хората, да работи с тях и за тях... (7/стр. 126, 127)

Когато човек разбира и преживява опитностите, страданията и изпитанията на хората, той става по-мек, по-снизходителен и по-добър към тях. (83/стр. 53)

В даден случай онзи, който ни помага, той е от Бога пратен. Законът за мислите е същият. Ти имаш много мисли, които не могат да ти помогнат. Те не са от Бога. В сегашните изпитания ще познаем кое е от Бога. (89/стр. 184)

...Да благодарите за всяко изпитание... „Ама сега ли трябваше да дойде?“ Знайте, че всяко нещо иде

на своето време. Всичко в Природата става точно на своето време. Казвате, че известно изпитание е дошло преждевременно. Природата твърди точно обратното: всяко изпитание иде на определеното за него време. (33/стр. 73, 74)

Важно е човек да мисли само за днешния ден. Утрешният ден носи своите задачи, своите блага и изпитания, няма защо да се мисли за него.
(83/стр. 274)

Има страдания, изпитания и мъчности, които са намясто, но има и такива, които не са намясто. Някой път сиромашията и богатството са намясто, а някога не са намясто. Ако сиромашията може да облагороди и подигне човека, тя е намясто; ако изопачи човешкия характер и развие в него ред пороци, тя не е намясто. (64/стр. 247)

Дават се точно според силата на човека

Мъчнотиите са толкова, колкото можете да издържате. Изпитите ще бъдат толкова, колкото могат да издържат вашият ум, сърце и воля. Така е.
(11/лек. 27: стр. 7)

На силния и способен ученик се дават мъчни задачи, големи изпитания, а на слабия се дават лесни задачи, малки изпитания. Като знаете това, не казвайте, че изпитанията ви са много големи. На

всеки човек са дадени страдания и изпитания според силите му. (31/стр. 86)

Преди всичко, изкушенията, изпитанията и мъчнотиите в живота на човека са дадени точно според неговата сила. Те не са по-големи от силата му. Даже нещо повече: силата на човека е по-голяма от мъчнотиите и изкушенията, които му се дават. (88/стр. 367)

Изпитанията са мярка

Човекът се познава във време на изпитанията си. (1/лек. 17: стр. 29)

Бог е дал хиляди блага на човека, но отнемат ли му едно малко благо, той е готов да се сърди, да развали всичко, което е съградил. Човек се познава при малките изпитания. Ако не може да понася малките изпитания, големите още по-мъчно ще понася. (41/стр. 148)

От страданията и изпитанията, които преживявате, можете да съдите за вашето минало. (46/стр. 273, 274)

Какво е човекът? Какъв е неговият характер? Той се познава при изпитанията. Само при изпитания и страдания се познава истинското съдържание на човека. Ако при изпитания захарта ви фер-

ментира и от образуваното вино се опивате, това показва, че чувствата ви не са устойчиви. (26/стр. 173)

Ония чувства, ония мисли, които при всички изпитания, които минава индивидът или обществото, или семейството, или целият човек, туй, което остава при всичките изпитания — то е реалното, на което може да разчитаме. (13/стр. 459)

Казвате: „Тогава кое е сигурното в живота?“. Сигурно е само това, което може да издържи на всички изпитания в живота. (7/стр. 169)

Казват, че човек трябва да бъде хладнокръвен, философски да понася страданията. Преди да са дошли изпитанията, лесно се говори за хладнокръвие, но опитайте се да вземете красивата дъщеря на някоя майка и ще видите колко е хладнокръвна; опитайте се да вземете сина на някой баща да видите колко е хладнокръвен; опитайте се да вземете парите на богатия човек да видите колко е хладнокръвен; вземете красотата на младата мома да видите колко е хладнокръвна; вземете здравето на човека да опитате хладнокръвието му; вземете оръжието на войника, ще видите дали е хладнокръвен. (41/стр. 229, 230)

Сегашните християни не разглеждат само въпроса кой е истински християнин, но те се спират още и върху това коя вяра е най-права. Според мене

този въпрос се решава с опит... Страданията в живота имат за цел да изпитат силата и правотата на човешкото верую. За пример, поставят различните вярвания на едно и също изпитание и гледат кое от тях ще устои, без да се разколебае. Щом едно верую не се разколебава и от най-големите изпитания, то е право и истинско. Ако няколко души вярващи се заблудят в една гора и прекарат в нея няколко дена без хляб, този, който не се разколебае във вярата си и се надява, че хлябът ще дойде отнякъде, е истински вярващ. Неговата вяра е най-силна. Той вярва, че и от небето може да падне хляб, когато другите знаят само един начин за получаване на хляба. Не може ли да дойде по този начин, те са осъдени на глад. (51/стр. 348, 349)

Когато ме срещне някой и ме запита: „Ти праведен ли си?“, аз ще му кажа, че тук не мога да му доказвам това нещо.

— Ами ти праведен ли си?

— Е, аз принадлежа на нашата църква, праведен съм.

— Хубаво, ти вярваш ли в Христа?

— Вярвам.

— Добре, да отидем тогава в Рилската пустиня, там, дето има мечки.

Ако тази мечка и двамата ни оплусне, тогава и двамата не струваме. Ако тази мечка обърне гръб и почне да бяга, пак нищо не струваме; но ако тази мечка дойде срещу нас и ние я погладим, а тя ни се

усмихне, ето къде е Учението, ето къде е Любовта. Които искат, нека дойдат с мене да отидем в Рилската пустиня, да срещнем мечката и въпросът е свършен. (30/стр. 471, 472)

Големите изпитания, през които човек минава, само те определят качествата на любовта. (16/стр. 580)

Ученият, както бижутерът, е събрал наготово известни ценности и ги счита за свои. Доколко са негови, познаваме по изпитанията, в които Провидението го поставя. Ако при всички условия на живота си ученият може да се ползва от знанието си и да се справя лесно с мъчнотиите, знанията му са действително негови. Те са негова плът и кръв. Обаче, ако при всички мъчнотии и изпитания той не може да си помогне, знанията му са излишен товар, който всеки може да му отнеме. (70/стр. 256, 257)

Казвате: „Толкова години работим и учим, нищо ли не постигнахме?“. Изпитът ще покаже какво сте научили и изработили. (63/стр. 212)

Изпитанията показват позлатен ли е човек, или е от чисто злато

...Имаш една златна монета, покрита с кал. Щом я изчистиш, тя веднага светне. Ценна е тази монета, от чисто злато е. Значи, като се изчисти калната монета, тя става ценна. И обратно, имаш монета,

която външно изглежда златна. След време горният пласт се изтрива и отдолу прозира мед... Къде отиде златната монета? Тя била само позлатена, излъгали сте се в нейната стойност. Ако през време на изпитания вашите добродетели се изтриват и не можете да издържите, добри хора ли сте вие? (26/стр. 285)

Човешкото същество — същината на човека — то ще премине през всичките изпитания, за да се опита естеството му златно ли е, или позлатено. Ще минете през изпитания всички. Ако устоите на изпитанията, златни сте; ако не устоите на изпитанията, позлатени сте. (12/стр. 161)

Значи, има истински учени хора, но има и позлатени; има истински музиканти, но има и позлатени; има истински религиозни, но има и позлатени. Истинските учени, музиканти и религиозни са от чисто злато, вследствие на което издържат на всички изпитания. Обаче позлатените не издържат на мъчности и изпитания. (51/стр. 145, 146)

Вижте колко е струвала една похвала на Йова... Ще дойдат големите страдания, които ще раздвижат съзнанието ви. Коя е причината за големите страдания? Някой ви е похвалил. Може и Господ да ви е похвалил. Важно е да чуете съвета на видния професор, който казва: „Турете поне огън да разтопи всичкото злато, за да се види колко злато се крие

в него“. След като мине през всички изпити, тогава ще се разбере заслужава ли похвалата, или не.

(54/стр. 284, 285)

Когато иска да познае дали даден човек е злато или желязо, Невидимият свят го поставя на ред изпитания да види какви свойства има. Ако се окисли и изгуби металния си блясък, той е желязо. Не се ли окисли, той е злато. (37/стр. 218)

И в религиозния живот има външно позлатяване. Не се заблуждавайте! Изпитанията са дадени за онези, които не мислят. Бог не обича лъжата. Има позлатени хора, има хора от злато. (66/стр. 171)

Праведните хора в света са такива отвън, те са само позлатени. Като ги постави на изпит, Бог казва: „Изтрийте ги да видим кой е истински праведен“. Който не се изтрива, той е от чисто злато; който се изтрива, турят го настрана. Следователно изпитанията в живота идат, за да се провери кой е позлатен и кой е от чисто злато. (66/стр. 171)

6. Изпитанията са наши приятели

Изпитанията са привилегия

Дойдат ли страдания или радости, изпитания, богатство или сиромашия, за всичко трябва да се

благодари. За човек с будно съзнание всичко това е привилегия. Тия неща представят условия за работа. (62/стр. 283)

И тъй, дойде ли ви някакво изпитание, благодарете на Бога. Изпитанията са привилегия за хората. След всяко изпитание човек придобива нещо хубаво. (7/стр. 87)

Ако вие бяхте на мястото на Иван Хуса, когото туриха да изгорят, а той си пее! А те гледаха — човек подклажда огъня. Той не каза: „До това ли стигнах?“, но го счете за привилегия! Щом дойде едно изпитание в света, считайте го това за една привилегия. (18/стр. 120)

Изпитанията имат велико предназначение

И тъй, когато се натъкнете на изпитание — голямо или малко, първо се запитайте защо е дошло то, какво е неговото предназначение. Всяко изпитание има своето велико предназначение. То не се дава само на един човек, на мнозина се дава. Важно е да се справиш с него. Никой на никого не може да помогне. Щом е дошло изпитанието, ще го преживееш — нищо повече. (57/стр. 196)

Хората се женят, раждат деца, събират се на едно място все по своя воля, по някакъв вътрешен стремеж. За да дойде до положение да върши не-

щата по Божествен подтик, човек трябва да е минал през големи изпитания. След това само той ще започне да разбира Волята Божия и да я изпълнява. (84/стр. 324)

Без изпитания не може да се създаде връзка между Бога и нас. Чрез изпитанията човек закрепва, а връзката му с Бога се усилва. (58/стр. 273)

Ще дойдат изпитанията и ще ви заставят да проявите Любавта. (50/стр. 134)

Когато Ангелите искат да развият музикалното чувство на някой човек, те го поставят на големи страдания и изпитания. С това същевременно те развиват и дълбочина в чувствата му. (80/стр. 54)

Чрез изпитания и страдания човек намира мястото, което му е определено в живота. (61/стр. 208)

Това, което сега става на физическия свят — страдания, изпитания — всичко иде в помощ на съвременните хора да ги подтикне към новата култура, към новия живот. (74/стр. 287)

Изпитанията са благословение

Изпитанията, страданията са благословение за човечеството. Казано е в Писанието, че когото обичат, него изпитват. Който се учи добре, него благославят. (37/стр. 310)

Ако спазваме великите Божии закони, ще видим, че всяко страдание, всяко изпитание, всяко нещастие носи след себе си велики блага. (84/стр. 108)

Всяко изпитание, всяко страдание в света е възможност за придобиване на нещо велико и благородно. Това е закон. Никой в света не се е подигнал без изпитания. Ето защо вие трябва да се радвате на изпитанията, през които минавате сега. (16/стр. 368)

През всички изпитания, през които човек минава, има нещо, което може да израсте и да укрепне. Това ще остане в него и в бъдеще, а другите неща са скрити. (16/стр. 498)

...След всяко изпитание, което може да преминете, вие ставате по-силен. Който има малки изпитания, той нищо не придобива. Туй виждаме в Природата — ония дървета, които са изтърпели големи изпитания, станали са големи дървета. Дъбът, за пример, големи изпитания издържа (и) е голям. А малките тревички, които не са били подложени — и сега ги подлагат и тях на изпит. Хиляди животни минават отгоре им и ги тъпчат. Защо? За да станат яки. За да уякнат. За тяхното добро е това. (12/стр. 580)

Чрез изпитанията човек придобива търпение, което му е необходимо да преодолява мъчнотиите в живота си. (85/стр. 275)

Какво по-страшно за лозето от това, когато лозарят дойде със своя нож и започне да реже пръчките му? Страшно е това за лозата, но пръчките ѝ трябва да се режат... Не е ли ужасно положението на камъните, когато ги трошат? Не е ли ужасно положението на желязото, когато го турят на огъня да се топи? Не е ли ужасно положението на хората, когато минават през големи страдания и изпитания? Ужасни са тия неща, но човек минава през всичко това съзнателно, подкрепен от мисълта, че тялото главно страда, а душата се освобождава от ограничителните връзки и придобива богатства.

(69/стр. 62, 63)

Да срещнете добър, учен, умен, гениален човек, това значи, че този човек е минал през велики изпитания и страдания. (69/стр. 62)

Знайте, че в Природата няма случайности. Всяко страдание или всяко изпитание е намясто и за в бъдеще ще донесе несметни блага за онзи, който го разбира. Като проследите историята на човешкото развитие, ще видите, че този е пътът за постигане на съвършенство. (48/стр. 45, 46)

...От две хиляди години насам евреите минават през големи изпитания, вследствие на което се смекчиха малко, станаха по-умни и започнаха да творят. (74/стр. 268)

Всяко изпитание в разумния живот внася един малък приток към тази разумност. По този начин човешката разумност се увеличава. (34/лек. 24: стр. 22)

Каквито времена и да дойдат, не се страхувайте. Ще станете по-разумни, ще се сближите повече. Общите страдания и изпитания сближават хората. (40/стр. 413)

Чрез тези изпитания между хората ще се създаде хармонична, благоприятна атмосфера, в която те ще отворят душите си. (53/стр. 107)

Като дойде приятелят ви във вашия дом да намести изкълчения ви крак, благодарете му за услугата, която ви е направил. Че ви е причинил болка, това нищо не значи. За вас е важно, че той е наместил добре крака ви. Случи ли се да ви оберат, пак не роптайте. Знайте, че и в това се крие нещо велико. Изобщо на всеки човек се дават такива изпитания, които го водят към познаване на Бога. Да познаете Бога, това е най-великото благо, което може да ви се даде. Заслужава човек да пожертва всичко, за да познае Бога. (37/стр. 122, 123)

Онези, които не са минали през тези изпитания, те не познават Бога, те не се нуждаят от нищо още. Но онези, които са минали през големи изпитания, те познават Бога и вярват в Него. Между Бога и тях има известни отношения. (13/стр. 427)

Щом човек мине през всички страдания и изпитания в живота, той възлюбва Бога и живее в Него. (44/стр. 60)

Като се поставя на ред изпитания, човек постепенно развива надеждата, вярата и любовта си. Без надежда той не може да разбере човешкото сърце. Без вяра той не може да разбере Ангелите. Без любов той не може да разбере Божествения свят, т.е. Духа Божий. (37/стр. 235)

Като помиришете едно цветенце, между цветята и вас ще се образува една моментна връзка и вашето душевно състояние ще се измени... Като се приближиш до някоя роза или до някое бяло карамфилче, те казват: „Не се тревожи, не бой се, твоето положение не е така лошо. Изпитанието е благословение!“ (27/лек. 38: стр. 24, 25)

След като минеш през изпитания, тогава започваш да разбираш и да се радваш на това, което се родило от тебе. Тогава и ти като Павел ще кажеш: „Добре ми стана, че се наскърбих“. (54/стр. 285, 286)

Христос казва: „Който мине през всички изпитания и всички положения, той разбира Великата Истина“. (5/стр. 139)

Всяко изпитание е известно посвещение

Всяко изпитание означава известно посвещение. (51/стр. 132)

Един религиозен, вярващ човек искал да отиде в Индия, да мине някакво голямо посвещение. В какво се заключавало това посвещение? Щели да го вържат за някакъв каменен кръст, дето трябвало да прекара цели три дена в пост и молитва. През това време щяло да се извърши посвещението. Ако е въпрос да прекара човек вързан за такъв кръст, целият свят е пълен с такива кръстове. Като мине през страданията и изпитанията на света, човек е минал вече през ред посвещения. (39/стр. 49, 50)

Срещате един човек, който се радва, че намерил един добър приятел в живота си. След една-две години той се оплаква от приятеля си — преживял някакво разочарование. Това е първото посвещение.

След няколко години същият човек среща млада красива мома, влюбва се в нея и се оженва. Сега той минава второто посвещение.

Срещате същия човек, но станал баща на няколко деца. Той е загрижен, главата му е увиснала надолу, големи разходи има, не може да свърже двата края. Той минава третото посвещение.

Най-после чувате, че този човек е умрял. Значи, той минал и четвъртото посвещение.

Какво представят посвещенията? Който не е минал през приятелство, свързано с интерес, през женитба, през бащинство и майчинство, а най-после — и през смъртта, той не знае какво нещо е посвещението. Минал ли е обаче през такова приятелство, през женитба, през бащинство и майчинство и през смъртта, той разбира дълбокия смисъл на посвещенията. След като е минал през школата на своя приятел, на своя мъж или на своята жена, на своите деца, а най-после — и през сърпа на смъртта, той знае какво нещо е посвещението. Той знае какво означава каменният кръст на страданието и не се стреми към Индия, там да го завързват за някакъв каменен кръст. (39/стр. 50, 51)

Да се ожениш, това значи да минеш през посвещението. Жената, децата ти ще те опитват по различни начини да видят колко си добър. Мъжът пък ще опитва жена си. Голям курс, голяма наука е женитбата. Сиромашията и богатството също така са условия за посвещението. (37/стр. 235)

„Какво да правим със страданията?“ Ще търпите. Като страдате, ще се учите на търпение. Някой търговец изгубил стотици хиляди лева — ще търпи. Това е посвещението. Мома обича някой момък, сгодила се за него, но той я напуснал. Това е посвещението. Дете се родило някъде, но скоро след това умира. И това е посвещението. Всичко, което се

случва в живота на човека, добро и зло, е изпитание, което има предвид да събуди човешкото съзнание, да му покаже какви са разбиранията му и докъде е дошъл в развитието си. (39/стр. 58, 59)

Казвам: Всички трябва да се готвите за този изпит, за идването на съдбата. Той е третото посвещение. (3/стр. 54)

Питам: Ако този човек помни и доброто, и злото, което хората са му причинили от ред години, от ред прераждания, защо му е тази памет? Няма по-голямо нещастие за човека от това, да помни и добрините, и злините, които хората са му причинили. Затова именно Бог е заличил всичко от паметта ви да не помните кой какво зло ви е причинил. Един ден ще дойде страшният изпит, когато Бог ще дигне завесата на вашето минало, ще ви покаже какви са били отношенията ви с всички хора, едни от които са ви правили добро, а други — зло, и вие да погледнете към тях, да погледнете към Бога и да бъдете готови да простите. Така ще се изпита вашата любов. Първо Бог ще ви постави пред ония, които не са ви обичали и които само са ви пакостили. И ако можете да простите, ще минете третото посвещение. След това Бог ще ви постави пред ония, които са ви обичали и които са ви правили добрини. Ако можете да им благодарите както трябва, ще минете през четвъртото посвещение. (3/стр. 48)

...Христа... Той казва: „Потърпи малко“. Ти казваш: „Как да търпя?“. Христос казва: „И Аз учих това търпение. Когато Ме биха онази вечер, Аз търпях...“. Представете ли си какво беше на Христа положението онази вечер?... Като се изредиха всичките римски войници да Го бият вечерта, те казаха: „За пръв път видяхме един човек, който може да търпи, който може да издържи!“. Вие още не сте минали това. Този опит е едно посвещение! Бог не е ли бил във всичките тези ръце? Бог не беше ли в тези удари? Христос знаеше, че във всеки удар е Бог! И каза: „Благословена да бъде Ръката, която Ме бие!“. Това е вече характер, сила на човека! (38/стр. 33, 34)

7. Всички трудни положения са възможност за вътрешен напредък

Страдания

Невидимият свят постоянно ви поставя на ред страдания и следи за вас разумно да ги използвате, да имате придобивки от тях. Няма човек на Земята, който да не е подложен на страдания и изпитания. И Великите Учители даже се подлагат на изпитания. Всеки човек трябва да мине през известна дисциплина. (80/стр. 155)

Значи, чрез закона на страданията ще ви изпитат... Затова истинската философия в живота е: чо-

век в дадения момент да може да издържи страданията. Онзи човек, който може да издържи едно страдание, в него има много по-голяма воля, отколкото (в) онзи, който може да издържи една радост.
(30/стр. 5, 6)

За да развие своето сърце и придобие права мисъл, човек минава през ред страдания и изпитания.
(33/стр. 185)

И тъй, каквото и да правите, лесно няма да се освободите от мъчнотиите и страданията. Те са необходими. Страданията изглаждат човешкия характер. (33/стр. 188)

Човек се изпитва чрез страданията. Те са пробният камък за изпитване силата и характера на човека. Който издържа на страданията, той е силен човек. Не може ли да издържа, той е слаб, безхарактерен човек. (51/стр. 61)

Какво представя страданието и нещастieto за човека? Какво представя радостта? Страданието и радостта представят пробен камък за човека. Чрез тях се изпитва любовта, устойчивостта на човека.
(37/стр. 200)

Скръбта и нещастieto не са нищо друго освен изпити. Чрез тях ви изпитват колко сте готови на жертва. (8/стр. 196)

Много страдаш — страданието опитва характера ви на търпението. Трябва някъде търпение, трябва да търпиш. (12/стр. 35)

И тъй, животът, като Велика Школа, предвижда два пътя за хората: пътя на страданието и пътя на хромела. Който избере първия път, той ще се посее като житно зърно на нивата, дето ще мине през ред изпитания и страдания; който избере втория път, той ще остане с години в хамбара, отдето един ден ще го прекарат през хромела. За предпочитане е човек да бъде посят на нивата, отколкото да мине през хромела. На нивата той ще има възможност да расте, да цъфти и плод да връзва. (46/стр. 68)

Като казвам, че и вие ще бъдете изпитани, имам предвид страданията. Чрез страданията човек се изпитва и калява. Ако използва разумно страданията, човек се повдига и облагородява. Не ги ли използва разумно, той се понижава и в края на краищата изгубва живота си. Изгуби ли живота си, човек спира своето развитие и от него остава само едно голо съзнание, че някога е съществувал, живял, радвал се и страдал, но нищо не е придобил. (90/стр. 28)

Мнозина се оплакват от страданията, искат да ги избегнат. Страданията са изпити, на които се подлагат всички хора. (47/стр. 17)

Дойде ти едно голямо нещастие на главата. И ти почнеш да обвиняваш Господа, и казваш: „Аз какво

мислех за Господа, а Той съвсем ме изостави“. Че какво представляват страданията на Земята? Някои страдания представляват изпит върху материал от първо отделение, други — от второ отделение; от първи клас, втори клас, трети клас и т.н. Има три матури. Като свършиш четиритях отделения, ще държиш матура за отделенията. После ще държиш матура за прогимназията — това са друг род страдания. После има гимназиални страдания. Че това са все изпити. Най-после дойдеш до университета. Когато имаш едно страдание, това е един изпит.

(72/стр. 149)

Мнозина роптаят против Бога, че им изпратил страдания. Страданията са привилегия за човешката душа. (22/стр. 204)

Ако ръката на твоя ближен е проводник на Божествената Любов, целуни тази ръка, която те е ударила. Тази плесница е намясто. Тя ще събуди съзнанието ти и ще те върне от опасния път, по който си тръгнал. В този смисъл разумните страдания не са нищо друго освен Божествени плесници, които имат предвид да върнат човека от опасния път на злото, към който е тръгнал. Върнеш ли се от пътя на злото, целуни ръката на този, който те е ударил. Който разбира вътрешния смисъл на страданията, той понася геройски всички мъчности и страдания. (85/стр. 274)

...При най-големите страдания да виждаме Любовта на Бога. Туй значи нищо да не е в състояние да измени идеята ни за Бога. Никога не мислете, че Бог е жесток. Страданията са един изпит за вас. В най-големите страдания да кажете: „Всичко е от Онзи, Който е благ“. (25/стр. 208, 209)

Всичките страдания са, (за) да ни изпитат. Бог е, Който изпитва душите. Понеже Той ни е създал, тия страдания са, за да ни изпитат, и Той сам наблюдава доколко ще издържим. На Бога е потребна тази форма. На Бога е потребен моят ум, иска да види до каква степен ще издържа. Нему е потребно и моето сърце — до каква степен ще издържи и моето сърце. Нему е потребна и моята воля.
(43/стр. 37, 38)

„Ама защо ни се дават толкова страдания?“ За изпит. Бог ви изпитва чрез децата ви, чрез мъжа ви, чрез жена ви, чрез приятелите ви, чрез всички ваши близки и познати. (21/стр. 112)

...Страданията не са нищо друго освен изпит за вашата любов да се види на каква основа е дошла. Ако основата е външна, животът ви може да се разруши. И да стане това, не съжалявайте. Защо? Защото успехът ви е резултат на крайния ви живот. Има временен успех в живота, но той не ражда нищо. (8/стр. 156, 157)

В Америка, когато направят една машина, първо я изпитват как работи, колко е устойчива и тогава я пуцат в търговията за продаване. Ако пуснат някоя машина в работа, без да са я опитали, тя може да причини някаква пакост... Същият закон се отнася и до човека. Човек се изпитва чрез страданията и радостите. Когато намерят, че е готов за работа, пуцат го в света. Не е ли изпитан, има опасност да причини ред пакости. Не само един път се изпитва човек, но почти всяка година. (37/стр. 200)

И най-големите човешки страдания не могат да се сравнят с бъдещата слава, която ви очаква. Започнете още сега да се готвите за тая слава. Знайте, че страданията са изпити, които ще ви доведат към бъдещата слава. (23/стр. 30)

Мъчнотии

Закон е: Мъчнотиите, страданията са неизбежни, понеже са условия за развитие, за разрешаване на задачи. (83/стр. 36)

Има закони, по които страданията и мъчнотиите могат да се избегнат, но ако една мъчнотия се избегне, вместо нея ще дойде друга, два пъти по-голяма. Такъв е законът. (84/стр. 181)

Който се е повдигнал над обикновените условия, лесно се справя с мъчнотиите си. Всяка мъчнотия е изпит, който трябва да се издържи. (68/стр. 56)

Мнозина се оплакват от мъчнотиите си. Всяка мъчнотия в живота ви е изпит сами да видите какво знание и каква любов имате. Ако не можете да разрешите мъчнотиите си, де е любовта ви към Бога? Няма мъчнотия, която да не се разрешава с Божи-ята Любов. (63/стр. 145)

При сегашните условия мъчнотиите са изпитателно средство да ни опитат любовта доколко обичаме Господа. (25/стр. 165)

При всички мъчнотии човек не трябва да се спира... Мъчнотиите са едно изпитание за вашата воля. Топлината е едно изпитание за вашето сърце. Светлината е изпитание за човешкия ум. (38/стр. 109)

Наред с придобиване на знания човек минава през големи мъчнотии. Като свърши гимназия, ученикът отива в странство да придобие още повече знания. И най-после след големи мъчнотии и изпитания той влиза в живота като опитна школа за приложение на придобитото знание. Колкото по-добре прилага знанието си, толкова по-щастлив се чувства човек. Каквото става с човека на физическия свят, същото става и в духовния свят. За да придобие духовно знание, човек трябва да мине през мъчнотии и изпитания. (39/стр. 155)

Нищо не е произволно в живота. Задача ви е дадена. Имаш живот на мъчнотии, то е задача. Ако знаеш как да постъпиш, ще излезеш... (89/стр. 102)

Мъчнотиите не са случайно нещо. Те нарочно са създадени от Възвишени Разумни същества, както учените хора нарочно създават трудни задачи за учениците в училищата. Има трудни, сложни задачи, върху които ученикът трябва да мисли дълго време, докато ги реши. (88/стр. 140)

Бог е на страната на ония, които се борят за Славата, за Името Му. Той никого няма да изостави, но трябва да минете през борби, през мъчнотии и изпитания. (42/стр. 300)

Всеки човек може да каже: „Даде ми се всяка власт“. Кога може да каже така? Само когато изпие горчивата чаша, която Отец му е дал. Като ви се даде тази власт, от какво ще се плашите? Следователно, за да не се плашите, вие трябва да минете през големи мъчнотии и изпитания. Тогава само ще дойде спасението. Тогава ще дойде Възкресението на човешката душа. (46/стр. 107)

Болести

Под „болести“ аз разбирам всички ония изпитания, които преживяват хората. (54/стр. 173)

Какво представят болестите и страданията? Те са пробен камък, чрез който Невидимият свят изпитва вярата, търпението, любовта и мъдростта на човека. (85/стр. 231)

Някои едва се разболеят, казват: викайте еди-кой си лекар, еди-кой си свещеник, еди-кой си про-рок. Това може да е един изпит за тебе, затова ти ще се поставиш така, че между тебе и Бога ще се образува една непоколебима връзка, и ще кажеш: „Господи, нека Твоята Воля да действа върху мене, аз ще изпълня Волята Ти!“ (34/лек. 3: стр. 34)

От всяка една болест, която идва от Бога, човек придобива едно велико благо... А у нас като дойде някоя болест, скоро викаме лекар, консилиум. Бог казва: „Слушай, ти ще легнеш 10 — 15 дена и Аз ще ти направя една операция“. А ние тези операции, които прекарваме, тези резултати, които Разумната Природа ни праща, наричаме болки. Не са болки, това е учене на нещата. Защо при болестите да не се учим на геройство? Защо, като дойде болката, да не седиш да видиш доколко можеш да издържаш? (30/стр. 153)

Да кажем, имате уроци на търпение. Ти имаш ревматизъм в крака си. То е предметно учение. (38/стр. 360)

Всяка болест служи за изпитание на човека да провери неговото търпение. Болестта не е нищо друго освен инспектор, който дохожда да провери и изпита как е устроено тялото на даден човек, каква е издръжливостта на някои удове от организма му и т.н. (47/стр. 29, 30)

Всяка болест представя едно опитно училище за човека. Чрез болестите се изпитва силата на човешката мисъл. Ако с мисълта си човек не може да се освободи от главоболието си, силна ли е тази мисъл? (37/стр. 87)

Чрез болестите се изпитва характерът на човека. Докато е здрав, човек проповядва, съветва хората, учи ги, но щом се разболее, той изгубва опората на своя живот. (42/стр. 132)

Чрез болестите се изпитва степента на човешкото развитие. Който има „аз-а“ в себе си, той разполага с различни методи да се освободи от неспособния товар на живота. (42/стр. 132)

И тъй, гледайте на болестите като на уроци, в които се крие нещо ценно, някакво богатство. Щом намери богатството, болният оздравява, т.е. минава в по-горен клас... Значи, при всяко минаване от един клас в друг човек боледува. През много изпити трябва да мине той, за да свърши училището на Земята. Същото става и в живота. Преди да влезе в живота, ученикът минава от едно училище в друго, докато най-после дойде до университета. (49/стр. 342)

Изкушения

Изкушението подразбира изпитание, изпитване. Значи, ако човек не се изпитва, животът му

няма никакъв смисъл. Чрез изкушението човек се изпитва да познае колко може да издържа. Като ни поставят на изкушения, т.е. на изпитания, има смисъл да се молим на Бога да ни избави от ръцете на лукавия. (49/стр. 267)

Даже и Христос мина през изкушения и страдания. Пред Него се изпречи един от великите адепти на злото и започна да Го изкушава. Защо трябваше и Христа да изкушават? Хората се изпитват чрез изкушенията, както ученикът — чрез уроците, които учителят му преподава. Не е ученик онзи, който само посещава училището, без да учи. За да се провери знанието му, учителят го изпитва. (67/стр. 139)

Който влезе в Школата, ще бъде изложен на големи изкушения и изпитания. Защо и за какво идат изпитанията, не трябва да знае. Важно е той да учи, да се справи с изкушенията си. Колкото по-добре се справя, толкова повече неща ще научи. Изкушенията ще дойдат и от вън — от окръжаващите, и от вътре — от самия него. В ума му ще се явят противоречиви мисли, а в сърцето — противоречиви чувства. Защо идат противоречията, не питайте, но ги разрешавайте правилно. (79/стр. 303, 304)

Ние всички ще минем през тия вътрешни борби и Невидимият свят ще изпрати една комисия да види как ще постъпим. Съблазните непременно ще дойдат за изпит. (30/стр. 40)

Красивата мома изкушава момците. Банкерът изкушава апаша. Земеделецът със своите пълни хамбари изкушава сиромаша. Кръчмарят изкушава пияницата. Защо поставят човека на изкушение? За да го изпитат да видят какъв е неговият морален устой. (39/стр. 112)

Светът ти казва като онази жена: „Ела с мене, аз съм много хубава, инак ще влезеш в затвора“ — изпитва те дали ще се изкушиш, или ще следваш Божия закон. А трябва да се лишиш от всички блага, които те съблазняват, да победиш изкушенията и да следваш Божия закон. (19/стр. 80, 81)

През големи изкушения ще мине човек, докато разбере Волята Божия. Той ще търси красиви моми и момци, но космите на главата му ще изпадат от тях. (84/стр. 324)

Изобщо човек не е свободен от изкушението. Имаш добро разположение на духа; мислиш, че всичко си придобил, но в един момент те подлагат на изпит и не можеш да го издържиш. Защо изгуби разположението си? Защото беше в градината и не може да издържиш изпита си. Недоволен си, отчаян си, не знаеш какво да правиш. Трябва да дойде някой от вън да ти помогне. Какво може да излезе от човек, който чака външна помощ? (57/стр. 60)

Трябва да знаете, че у човека има нещо зло, но то трябва да се победи. Представете си, че аз съм

беден човек, пътувал съм няколко дни, гладен съм. Минавам покрай една богата къща, вляза в стаята на някой милионер, виждам касата му отворена, гледам парите — намирам се пред едно изкушение, пред един изпит. Има един закон вътре в мене, който ми говори да не се изкушавам. Разбира се, ако има стражари, аз ще бъда много изправен. Няма ли стражари, няма закон. Не, има един велик закон вътре в света, който регулира нещата. (30/стр. 425, 426)

Изкушения и съблазни ще дойдат, но ако имате вяра, ще издържите. (61/стр. 231)

Като се натъквате на изпитания, на изкушения, вие трябва да работите върху въздържанието. Дали боледувате, дали ви обиждат, вие трябва да се въздържате. (78/стр. 107)

Човек не може изведнъж да се освободи от изпитанията и изкушенията си, но ще прави опити, ще се бори, докато победи. Те са ваши приятели от миналото, с които сте яли и пили, не можете изведнъж да скъсате отношенията си. Ще им кажете, че сте тръгнали в нов път, че сте се отказали от гуляи и скитания; ако искат да бъдат с вас, нека и те влязат в новия път; ако не искат, да ви оставят свободни... (79/стр. 91)

Каквито изпитания и изкушения да дойдат от вън, човек не трябва да им се поддава. От неговата

устойчивост зависи бъдещото му развитие и напредък. (2/стр. 384)

Сита

През много сита, едри или ситни, ще мине ученикът, докато се изпита. (79/стр. 194)

Как ще се познае кой ученик е добър и разумен? На пътя на ученика Невидимият свят е поставил сита, едри и ситни, чрез които ще изпита кой е добър и кой — разумен, кой е смел и решителен и кой — страхлив. Невидимият свят не обича ученици, които са страхливи и неразумни... (40/стр. 409)

Има един стих в Библията: „Господ, като направил човека, разкаял се“. И сега Той турил хората при такива условия, да преминат през всички сита, и след като ги изпита, тогава ще ги приеме в Царството Си, ще им даде сила, знание и Мъдрост да управляват света. (6/стр. 65)

Колкото по-нагоре се качвате, толкова повече сита ви очакват. (90/стр. 12)

Ние се намираме в края на един век на най-големите изпитания. Ние се намираме в една епоха, гдето всичкото жито, което е събрано, ще мине през решето, ще се пречисти. Ще имаме друга една нова епоха, ще дойдат нови порядки, нови разбирания. (13/стр. 532)

И всички вие, ако искате да минете от християнската култура в новата, през девет сита ще минете! (72/стр. 233)

Противоречия

Някой път в живота се случва някое противоречие, изпитват ви. Вие искате да влезете в Божественото училище, най-първо ви турят на изпитание. Ако малкото изпитание не можете да понесете, как ще понесете голямото изпитание? (65/стр. 14)

И тъй, противоречията, които съществуват в живота, имат дълбоко предназначение. Те са изпити за учениците, за разумните хора. Всичко, което се случва в живота на разумния човек, е за негово добро. По този начин той се изпитва, а същевременно познава и себе си. (80/стр. 129)

Противоречията са резултат на ред погрешки от миналото. Каквото и да правите, ще разрешите противоречията си. Те са изпити за вас. (6/стр. 46)

Та когато дойдат противоречията в живота, вие трябва да държите в ума си мисълта, че зад всяко противоречие седи Божественият Дух, Който скрито работи; чрез всяко изпитание Господ изпитва ума и сърцето на човека. (24/стр. 179)

Вярата на човека се изпитва при най-големите противоречия. Здравият параход не се изпитва на

брега на океана, на пристанището, но всред големите вълни, всред бурите и ураганите, при блъскане, при удряне, при огъване на една и на друга страна... (61/стр. 23)

Мъчни задачи

Не забравяйте, че вие от сега нататък ще се борите с навиците на хиляди поколения. Предстои ви да решавате мъчни задачи, без разрешението на които не можете да минете курса, който ви се преподава. (66/стр. 312)

Който е дошъл на Земята, ще му дадат да разрешава трудни задачи, за да се развива неговата разсъдливост, неговата интелигентност. Ако човек не се натъква на неразрешени задачи, как ще развива способностите си? Ако той не се обезвери, как ще придобие истинската вяра? (80/стр. 7)

Казвам: Колкото по-високо се подига човек в умствено отношение, толкова по-трудни задачи му предстои да решава. Сам по себе си животът за децата е играчка, за възрастните — занимание, а за светиите — трудна задача, която те трябва да разрешат. (88/стр. 84)

Човек е дошъл на Земята да учи. Той иска да получи диплом за завършен курс. Комисията има право да му даде най-мъчната задача. (76/стр. 47)

Някои изпитания мъчно се издържат. И тогава казвате: „На мене ли се даде такова изпитание?“. Ти държиш сега матура и ти се дават най-мъчните задачи. Защо трябва да дигаш толкова шум? Утре на други ще се дадат същите задачи — и техният ред ще дойде. Сега е твой ред и ти ще гледаш да издържиш добре изпита си. Дали другите ще издържат изпита си, това е тяхна работа. (54/стр. 173)

И на верующите се дават трудни задачи. Може да ти се даде такава една задача от Невидимия свят. Защото всичко става от Невидимия свят. (18/стр. 265)

Ще дойдат изпитания. Вие всички сте на добър път, но Учителят ще ви даде една мъчна задача. Вие трябва да я разрешите. Господ всякога се радва, когато правилно разрешавате задачите. (67/стр. 215)

Какво знаете и доколко знаете, ще ви опитат. Как? Като ви дават мъчни задачи, които трябва да решите. Добрият ученик се познава по това как решава задачите си. (82/стр. 53)

Кога ученикът се поставя на големи изпитания? Колкото по-големи знания придобива ученикът, толкова по-сложни и мъчни задачи му се дават. (16/стр. 358)

„Ама задачите са трудни, не мога да ги реша.“ Ако си решавал редовно задачите си, и трудните ще решиш. (26/стр. 128)

...Физическото съзнание. ...Ангелското съзнание. ...Божественото съзнание. Дойдете ли до последното съзнание, всяка работа се завършва правилно. В Божественото съзнание се разрешават и най-трудните задачи. Някой казва: „Тази задача е много трудна, не мога да я разреша“. Питам: Преди да кажеш, че не можеш да я разрешиш, опитал ли си възможностите и на трите кръга? (81/стр. 93, 94)

Човешките движения се отнасят към сложните, а Божествените — към простите... Сегашният човек върви по пътя на сложните движения, които водят към мъчноразрешими задачи. За да реши задачите си, той трябва да бъде съобразителен, издръжлив, да има такт, умение, воля, знания. (79/стр. 324, 337)

Като ученици, вие сами трябва да разрешавате задачите си. Мъчни задачи ще срещате, но трябва да ги разрешавате. (84/стр. 176)

Следователно, като ученици, вие трябва да бъдете прилежни. Каквато мъчнотия и да се представи на пътя ви, вие трябва да я решите правилно. Мъчнотиите, препятствията, болестите, страданията — това са задачи за ученика. (86/стр. 113)

Болестите не са нищо друго освен задачи, които трябва правилно да се решават. Не се ли решават както трябва, тогава идат истинските болести, които мъчно вече се лекуват. Като знаете това, не се

страхувайте от болестите. Всеки бодеж в плешката, в гърба, в гърдите не е нищо друго освен поздрав... Колкото по-лесно и правилно човек се справя с болезнените си състояния, толкова по-дълбоко е проникнал в смисъла на живота. (86/стр. 114)

Кога изчезват мъчнотиите? За един способен ученик, за един способен математик мъчнотиите изчезват, когато изучи всичките правила и според тях решава задачите си. Той пак ще срещне мъчни задачи, но нему е приятно да се бори с тези трудности, понеже знае как... (27/лек. 13: стр. 7)

Когато влиза в клас, учителят извиква някой ученик да решава задачи. Ученикът излиза от чина, отива на черната дъска, взима тебешира, обръща се с гръб към учителя и започва да решава задачи. Щом реши задачите, той веднага се обръща с лице към учителя си. На същото основание ние казваме, че всеки човек е дошъл на Земята да решава сериозни, трудни задачи. Той взима тебешир в ръка — мотика, перо, четка, инструмент — и отправя погледа и вниманието си към земята като към черна дъска, и започва да решава. Докато решава задачите си, той е обърнат с гръб към Господа. Щом ги реши, той дига погледа си нагоре и се обръща с лице към Бога. Каквото да прави човек — копае, яде или пие, чете или пише, облича ли се — той е все пред черната дъска с поглед, отправен към земята. (77/стр. 29)

Всеки човек умира, но един напуска Земята с радост, а друг — с мъка. Първият е живял съзнателно и решил задачите на своя живот, а вторият нищо не е придобил. (77/стр. 31)

Трудни уроци

Чрез болестите и страданията човек се учи. Това са уроци, които той трябва да научи. (78/стр. 271)

От Божествено гледище, каквото човек преживява в съзнанието си, било колебания, съмнения, мрак, всичко това са уроци за него, предвидени от Невидимия свят; всички изпитания и страдания, които човек минава, също така са неизбежни уроци за него. (56/стр. 99)

Като се роди човек, Природата е крайно внимателна към него. Тя го слуша и изпълнява заповедите му. Щом види, че той започва да злоупотребява с правата, които му са дадени, тя взема пръчицата и започва да го налага, като му казва: „Понеже не си разбрал Божия закон, аз ще ти дам първите уроци“. Пръчицата представя страданията. Защо идат страданията върху човека? Защото не е изпълнил Божия закон. (90/стр. 189)

Когато човек... нарушава законите на Разумната Природа, или на Божествения свят, той върши престъпления. За всяко престъпление той получава

по един добър урок от своята Велика Майка. Хората наричат този урок наказание, изпитание. (78/стр. 315)

Съдбата не е произволна, но е строга, а понякога — безпощадна. Когато човек нарушава Божествените закони, съдбата го преследва до девети род. Тя иска да му даде добър урок, да го научи как да постъпва с великите закони на Битието. Временно тя може да отложи урока, който е предвиждала за даден човек, но никога няма да го забрави. (84/стр. 304)

Никой не може да избегне от ръцете на съдбата си. Какъвто и да е човек, прост или учен, цар или обикновен, съдбата ще му даде нужния урок.

(84/стр. 305)

...Вие... ще слугувате и на добри, и на лоши господари, ще ставате и ще падате, докато научите урока си. (82/стр. 134)

Много окултисти и адепти са се издигали на голяма височина, но понеже нямали основа, те са падали страшно, с главата надолу. До известно място човек може да се издигне без големи знания и опитности, но реши ли по-нататък да върви, веднага го връщат назад, като му дават добър урок. (79/стр. 252)

Когато благоприятните условия се сменят в неблагоприятни, това е Божият крак, който тъпче. Някой човек се издигнал до положението на гене-

рал, който командва цяла армия, но ако престъпи Божия закон, кракът на Бога започва да го тъпче: уволняват го от служба, лишават го от права, от пенсия, изгубва уважението на своите другари и войници. Той се чувства сам, изоставен, без никакво внимание от страна на приятели и познати. Такова беше положението и на цар Давида, който взе жената на Урия Хетееца. Бог му даде един добър урок. Синът на Давида започна да го гони и той трябваше да бяга бос, без царска корона на глава. С това Бог му напомняше положението, от което го въздигна. От прост овчар Давид стана цар, Божий избраник. Това, което стана с Давида, ще стане с всеки, който нарушава Божиите закони. (86/стр. 164, 165)

Като се натъкват на страдания, с които не могат да се справят, хората казват: „Господ не вижда ли страданията ни? Защо не ни избави от тях?“... Бог вижда и знае, че страдате, но като разбира причините за страданията ви, оставя ги да научите някакъв урок от тях. (90/стр. 116)

Господ казва: „Ще скрия Лицето Си от ленивите ученици и те ще останат в тъмнина“. Всеки човек има тази опитност: един ден е в светлина, а на другия ден е на дъното на ада в тъмнина... Цял ден ходи натук-натам, мъчи се, страда и казва: „Не вижда ли Господ как страдам?“. Господ го пита: „Научи ли урока си?“. (82/стр. 155)

Никой няма право да критикува Бога, нито да се съмнява в Него. Рече ли да Го критикува, той ще получи добър урок за своите постъпки. В това отношение Небето е безпощадно. (82/стр. 211)

Всички ние сме изпратени на Земята да научим един велик урок. Какъв е този урок? Да бъдем доволни и при най-голямото нещастие, което може да ни сполети. Например имате знание — може да го изгубите, имате богатство — може да го изгубите; може да изгубите и зрението си, и красноречието си, и някой свой любим човек — всичко може да преживее човек. Той може да изгуби и своите свещени идеи, но разумният човек при всички условия на живота ще каже: „Така е определил Господ. Такава е Неговата Воля!“. (80/стр. 181)

За да се освободи човек от някакво страдание, той трябва дълго време да се моли на Бога да изпрати Духа Си да смекчи малко страданието му. След това страданието пак ще дойде. После той повторно ще се моли да го посети Духът, да облекчи страданието му. Страданието ще дохожда и ще си отива, докато човек най-после научи урока си. Ето защо молитвата е необходимост за него. (81/стр. 70, 71)

Бури

Мнозина запитват: „Как ще се оправи светът?“. Светът ще се оправи, като мине през големи изпи-

тания, през големи бури. Бурята представлява процес на пречистване. Капитанът, който управлява сега парахода на целокупния живот, трябва да бъде много разумен, да разбира смисъла на живота, за да изведе парахода благополучно на пристанището. Всемъдър и Велик е Този Капитан! Всеки, който Му се подчинява, ще прекара всички изпитания и бури и ще влезе в новия живот. (71/лек. 4: стр. 21)

Казвам: Такъв параход представя и всеки човек отделно. Той е пуснат във великия океан — живота — всред бурите и вълните да се изпита, да се кали. И ако той като този параход със своите велики мисли, чувства и постъпки може да извърви своя път от единия до другия край на океана, и здрав се върне на пристанището си, той заслужава похвала като велик герой, като голям юнак. (61/стр. 24)

Когато някой голям параход се намери всред бурните вълни на океана, вълните искат ли нещо от него? Не, чрез тези вълни го изпитват само дали е здрав, или не. Щом оцелее в това голямо напрежение и стигне благополучно на пристанището, вълните казват: „Много здраво е направен този параход, не можахме да го пробием“. Успеят ли вълните да пробият парахода, значи той не е здраво направен. По същия начин се изпитват и хората. (80/стр. 129, 130)

Сега аз правя аналогия между света и морето. Каквото са бурите и ветровете за морето, такова нещо представят изпитанията и изкушенията в света. (40/стр. 398)

Щом влезете в живота, вън и вътре във вас ще се повдигнат известни бури и ветрове, като съмнения, безверие, подозрение, обезсърчаване и т.н. Тези неща са много естествени. Като влезете в океана, вие не можете да очаквате само тихо време. По същия начин живеете ли между хората, вие ще имате и приятности, и неприятности. (81/стр. 131, 132)

Дъщерята казва на майка си: „Добър е баща ми, но възгледите му не са прави“. ...Бащата не може вече да ѝ влияе. И да е прав бащата, всичко е свършено вече. Сега остава животът да влияе на тази дъщеря. По какъв начин? Чрез изпитания и страдания. Когато дойдат големите бури и изпитания в живота ѝ, тя ще разбере истината, ще разбере баща си, ще види, че той е бил прав в своите възгледи. (40/стр. 29)

Сега пътуваме през океана с един голям параход. Мисля, че след 2 — 3 години най-много ще ни сповети една голяма буря, от която параходът ще пука, ще се вълнува. Пасажерите ще повръщат, ще лягат и стават, но като мине този голям параход тези изпитания, тогава ще дойде нова светлина за всички. (13/стр. 386)

Огън

...Старата култура. Тя мина през вода, а сегашната култура минава през огън. (87/стр. 219)

Светът няма да се поправи, докато не мине през огън. Огънят, това са изпитанията, страданията, през които всички хора трябва да минат. Всички хора ще минат през този огън да се пречистят. (32/стр. 313)

Какво представят страданията? Огън. Следователно, колкото по-големи са страданията на човека, толкова по-голям е огънят, през който минава. Великите и гениални хора минават през големи страдания, поради което са изложени на изпитания. (70/стр. 157)

Кога се калява желязото? Когато минава през огън. Страданията са огънят в живота, през който всеки човек минава. (70/стр. 149)

Огънят изгаря нечистотиите в човека и го обновява. Когато златарят иска да пречисти златото, прекарва го през огън. Също така и човек минава през огъня на страданията и се пречиства. Щом се пречисти, той придобива живот в себе си. (90/стр. 314)

Всички хора трябва да минат през огън. Затова и Писанието казва: „Всичко старо трябва да изгори“. (13/стр. 393)

...Писанието казва, че всички ние сме домостроители. Щом Бог работи, и ние работим над великото Божествено здание. При съграждането на това здание някой е турил злато, друг — мед, трети — олово, четвърти — дърва и т.н. Обаче казано е, че работата на всеки човек ще се изпита чрез огън. Представете си, че аз... минавам покрай вас и виждам, че вие градите нещо. Питам ви: „Братко, какво ще направите, ако аз разруша вашата материална сграда?“. Ще ми кажете: „Остави се, не се шегувай, тъкмо съм взел малко слама и калчица да позакърпя къщата си“. Добре, но знаете ли, че това място, на което сте съградили дома си, ще се изпита чрез огън? Мине ли огън през това място, тогава и вие, и домът ви ще отидете. (81/стр. 91)

Казвам ви, в сегашния живот идат големи изпитания. Те ще дойдат и всички вие ще минете през огъня. (72/стр. 262)

Сега по този начин тълкуват и разбират: самоотричането, това е невъзможно. Че как ще се отречеш от всичко? Ти видиш пари, къщи и прочее, те не могат да не ти обърнат вниманието. Човек има лъжливото схващане, че това, което го привлича, може да му бъде полезно. А за да се отречеш един ден, ти ще минеш през Божествения огън. Тогава можеш да се отречеш. И в Божествения огън всичко, което е неустойчиво, изгаря. А пък това, което е създадено от Любовта, остава. Всичко, каквото имаш

неустойчиво, в Божествения огън ще изгори. И от това, което изгаря, ще остане пепел. Че как няма да се отречеш от пепелта? Някои работи ще се стопят, а други ще се организират. Тези, които ще се стопят, ще ви бъдат полезни; а пък тези, които ще се организират, през тях ще мине животът. (12/стр. 487)

Мъчнотиите и страданията, от които съвременните хора се оплакват, не са нищо друго освен процес на печене в пещ, през който всички хора неизбежно трябва да минат. Не минат ли през печене, пръстта, от която са направени, ще се разсипе и от тях нищо няма да излезе. (85/стр. 220)

Силата на човека се крие в издръжливостта му. Колкото повече издържа на огъня, толкова по-чиста е материята, от която е направен. (85/стр. 220)

Някой едва го напекли до 10° и започва да вика. Ако не може да издържа на 10° температура, какво ще прави по-нататък, когато температурата се увеличи на 120°, 500°, 1000°? Какво ще прави, като го нагреят до един милион градуса? (85/стр. 221)

Ти не си нито беден, нито богат. Ти си гърне, което трябва да се пече. Докато страдаш и се радваш, ти още не си опечен, пекат те в пещта. Щом те опекаат, скръбта ти ще се превърне в радост и радостта ти ще бъде постоянна. (85/стр. 221, 222)

Всички ще минете през огън, седем пъти ще минете през огън. Като казвам, че всички ще минете през огън, вас ви е страх. Трябва да се мине седем пъти през Божествения огън! Това е най-голямото благословение. (27/лек. 24: стр. 16)

Учителите, професорите, майките ще бъдат учени, умни хора, ще бъдат братя и сестри помежду си и Земята ще бъде едно място на благословение. Туй нещо скоро ще дойде, но докато дойде, хората ще минат през огън, през бури. Като дойде туй време, всичко ще се пречисти; всички стари парцали, дрипи, събрани от хиляди години, всичко туй ще се тури на аутодафе... Светът ще се пречисти с огън, изгаряне ще има. (30/стр. 183)

— Аз живея чист живот.

— От колко време?

— От 20 — 30 години.

— Това не е достатъчно.

Огън е нужен, за да изгори нечистото. Иде огънят, който ще пречисти съзнанието на обикновения човек и на праведния. Всеки трябва да бъде готов да издържи на този огън. (51/стр. 285)

Ангелите от горе наблюдават кой човек има доблестта и силата да влезе в огъня и да издържи. Огнената пещ е създадена с цел да изпитва човешкия характер. (68/стр. 113, 114)

Който иска да има Ангелска Любов, трябва да си служи с огън, на който температурата е 35 милиона градуса. Когато Ангелът обикне някого, поставя го в огнището и ако може да издържи тази висока температура, той започва да му преподава новата наука за живота. Който не издържи на този огън, превръща се на дим и пепел. Така ще постъпва Ангелът с него, докато го кали. Ту ще го туря в огъня, ту ще го вади. През девет реторти ще мине, но ще се кали. Ще плаче, ще вика, докато стане чист като Ангел. Ангелската Любов се отличава с чистота. Тя прекарва човека през огъня. (28/стр. 91, 92)

Който не работи върху себе си, ще се намери в пещта при високата температура. Като се пречисти и опече, той ще бъде готов да живее според великите закони на Природата. (85/стр. 228)

Съвременните хора са предоставили своето изправяне на Природата. Като метод за тяхното изправяне Природата е избрала огъня... Енергията, която действа в Природата, е огън, който пече хората. (85/стр. 174)

Много пъти ще минава човек през огън, ще слиза на Земята и ще се качва в Невидимия свят, докато научи уроците си добре. След това, пречистен и подмладен, той ще влезе в Новото Царство, дето не съществуват противоречия и недоразумения.

(90/стр. 71, 72)

В бъдеще Земята ще мине през такава атмосфера, че ще се запали, т.е. ще мине през огън. Всичките сухи, лоши и нечисти неща ще изгорят, ще остане само чистото на Земята. Всички хора, които имат низши трептения, ще изгорят. Някои ще се стопят, а други ще оживеят. Които оживеят, те ще минат през Новото Възкресение. Новото Възкресение показва, че тези хора ще минат през Нова атмосфера. Ние влизаме вече в тази атмосфера, в която хората се топят. Това, което хората наричат „нерви“, „нервни болести“, не е нищо друго освен горение. Топи се, гори вече този човек. И той не знае какво става с него. Казвам: Гориш, но трябва да издържиш. И тогава единствената броня, с която човек може да се запази от този огън, това е Божията Любов, Божията Мъдрост, това е Божията Истина, това е Божественият Живот, това е Божественото Знание и Божествената Свобода. Тия неща трябва да има човек, ако иска да се запази. (16/стр. 67)

Сега иде нова епоха на Земята, през която всички хора ще бъдат подложени на Божествен огън. Всички хора без изключение, и по плът, и по дух, ще минат през този огън, за да се пречистят. Всички неблагородни метали ще се разтопят, всички отровни утайки и наслоявания, които те са оставили в кръвта на човека, ще се преработят и човек ще се повдигне на по-високо стъпало от това, на което се намира днес. За това време именно говори и апостол Павел, като казва: „Всички ние няма

да умрем, но ще се изменим, ще се преобразим“. Само по този начин човек може да влезе в новия живот. Той ще бъде вече чист и свят. Това състояние наричат „Новораждане“. (80/стр. 188)

...На учениците Си Христос е обяснявал много неща за живота, като им казвал, че за да разберат Неговото Учение, те трябва да минат през голям огън, през големи изпитания. Само по този начин ще дойде новата епоха. (44/стр. 43, 44)

Христос не дойде в света да спаси хората, но да превърне душите въглени в души диаманти. За да стане това, те трябва да минат през висока температура и голямо налягане, които условия хората наричат страдания, мъчности и изпитания. За този огън се говори и в Свещените книги. Това е огънят на Божията Любов и налягането на Божията Мъдрост. Огънят и налягането ще пречистят човешката душа въглен, ще я кристализират. Когато се превърне в Божествена душа, в душа диамант, тя ще пречупва Божествената светлина и ще образува около себе си аура от светли, нежни цветове. Такава е душата на всеки съвършен. Към това съвършенство се стреми човешката душа. (46/стр. 337)

Ето защо всички хора трябва да бъдат готови за Божествения огън. Няма да мине дълго време и този огън ще дойде. Той ще трансформира света и ще донесе нов морал. (80/стр. 188)

Новата култура е велика, защото не търпи нищо отрицателно, никакви лоши мисли, чувства и действия. За да се приготви за тая култура, човек ще мине 77 пъти през огъня. Като те проверят и изпитат, ще кажат: „Тоя човек е чист, може да влезе в новата култура“. (68/стр. 33)

Реторти

Мнозина запитват: „Какво представляват страданията? Защо съвременното човечество страда тъй много?“. Казвам: Страданията не са нищо друго освен ретортите на Живата Природа, в които се поставят хората, за да се очистят от известни свои грешки, заблуждения и нечистотии на миналото.
(27/лек. 20: стр. 6)

Човек може да заповядва на Природата само при три условия: най-първо, сам той трябва абсолютно да се подчини на закона на Любовта, след това той трябва абсолютно да се подчини на закона на Мъдростта и най-последно, той трябва абсолютно да се подчини на закона на Истината... Не се ли подчинява човек на тези закони, тогава той ще бъде подчинен от Природата, и то по всички правила и методи, с които тя разполага. Тя ще го хване с щипците си, ще го свали до дъното на ада, дето ще го прекара през всички свои гърнета. Природата има милиони гърнета и реторти, през които прекарва

всеки човек, който иска да ѝ заповядва. Там тя ще го държи с милиони години, докато го възпита.

(81/стр. 171, 172)

Не мислете, че Природата е слаба, мекушава майка. Ако тя прекарва Ангелите през такива реторти, колко повече — хората! Ония Ангели, които не се подчиняват на нейните закони, тя по същия начин, както и хората, прекарва през своите реторти — не да ги мъчи, но да ги учи на ум и разум. Тя ги учи как да заповядват и как да слугуват. В Природата съществува пълен ред и порядък. Тя не търпи безредие, вследствие на което всеки, който се опитва да наруши с нещо реда ѝ, строго се наказва. (81/стр. 172)

...Природата... Тя е наша обща майка, която, като види някое от своите деца изцапано, окаляно, нечисто, туря го в една от своите реторти, подлага го на огън и следи кога ще трябва да прекрати този процес. Ти плачеш вътре, викаш, но тя си знае работата. Като те извади от ретортата и намери, че си чист, оставя те на спокойствие, но ако нямаш необходимата чистота, ще те тури във втора, трета и ред още реторти, докато придобиете необходимата чистота, чрез която ще разбирате правилно Божиите закони и повеления. (27/лек. 20: стр. 6, 7)

Като минава през мъчности и трудности, човек влиза в ретортата на живота, дето се подлага на

действието на киселини, на основи, на огъвания... Като мине през тия изпитания, като мине през огъния на живота, човек излиза чист, обновен и отива на другата страна на живота, дето цари радост и светлина, простор и свобода. (77/стр. 160)

...Оня свят е Божествен свят; населен е с хора, които са изучавали, които знаят всичките тия тайни. Знаят да възкръсват, знаят законите на безсмъртието, знаят от какво произтича злото и доброто... Като намерят някой лош човек, има реторти — турят го в ретортата, извадят всичкото зло от него, колкото има. Извадят туй, което прави пакост, и той стане светия, като мине през тази реторта на учения човек. Сега онези от вас, които сте лоши, очаква ви една реторта. Вие мислите, че тъй лесно ще минете. (4/стр. 160, 161)

Според съвременната наука всеки ден човек минава през три състояния, които отговарят на трите вида химически съединения. Например той може да бъде в съзнанието на Висшите същества или като основа, или като киселина, или като сол. Следователно тия Разумни същества ще правят с човека различни опити. Ако те искат да знаят какви са свойствата ви като елементи, ще ви подлагат на различни анализи. Тогава вие ще изпитвате душевни болки, мъчения, страдания, но тези същества не искат да знаят за това. Те си правят научни опити и

наблюдения. Те ви хващат със своите щипци, турят ви в ретортата си и след като свършат опитите си, пущат ви на свобода. Аз не говоря за adeptите на злото, но за adeptите на доброто, за adeptите на Бялото Братство. Понякога и Ангелите правят такива опити с хората. Всеки за себе си трябва да знае като какво участва в опитите: дали като елемент, като киселина, като основа или като сол... Ако искат да ви предадат по-голяма активност, ще ви превърнат в киселина; ако искат да ви направят по-пасивни, ще ви превърнат в основа; ако искат да ви направят по-морални, по-устойчиви, ще ви превърнат в сол.

(81/стр. 112, 113, 114)

Когато онзи железар вземе желязото, тури го в огъня, започва да духа със своя мех, нагорещява го, как мислите, какво ще бъде положението на това желязо? Ако то отначало е било спокойно, сега, като го нажежат, казва: „Какво зло съм направил, защо ме биеш?“. Коват те, не те бият. Турят ли те на тази Божествена наковалня, пекат те, ти ще се стопиш. Турят ли те в наковалнята, чукане има. Ако този метод не ти е приятен, Господ ще те тури в друг калъп; ако и на този метод не си доволен, ще те превърне на течност, след това — в парообразно състояние, а после обратното. Има хиляди методи, през които Господ може да те прекара. Ако някой мисли, че може да се освободи от Божествената реторта, той е на крив път. Аз не съм намерил досега

нито едно същество, което да е избягало от тази Божествена реторта. Всички ще минете през нея.

(34/лек. 12: стр. 17, 18)

Първо Бог поставя човека в ретортата на скръбта, т.е. в огъня на скръбта, дето ще се разтопи като руда. Сгурията не се отделя, докато напълно не излезе от метала. Значи, колкото и да вика човек, няма да го извадят от ретортата, докато сгурията не излезе вън от него. Като излезе от тази реторта, ще го прекарат през втора, трета, четвърта, докато свършено се освободи от сгурията, от примесите на живота и мине в другия полюс — в радостта. Преди да е влязъл в ретортата, човек мисли, че е изоставен от Бога, че никой не го обича, че няма ум, сърце, душа в себе си, че краката му не го държат и т.н. Щом излезе от ретортата, той се усеща силен, подмладен, готов за работа. (40/стр. 132)

Целият Космос иде в помощ на човечеството. Той разполага с разумни реторти, в които поставя човека да го обработи. Докато е в ретортата, човек страда, плаче, измъчва се, но в края на краищата той вижда, че това е неизбежен процес. По този начин само неблагородните метали се превръщат в благородни. Този процес се извършва постепенно. Когато огънят силно напече човека, дава му се възможност да излезе навън, да се разхлади малко. Разумният свят предвижда всички положения, вследствие на което е оставил в ретортите дупки,

през които човек може да излиза. Обаче постави ли го Невидимият свят в ретортата, преди да се е разтопил докрай, той не трябва да излиза... Някои хора едва усетят огъня, веднага бягат навън. С бягане въпросите не се разрешават. (86/стр. 225, 226)

И тъй, влезете ли в ретортата на Природата, не бягайте. Имайте търпение да минете през различните температури, при които металите се топят, докато стигнете температурата на топенето на платината. Следователно ще минете през температурата на топенето на всички метали: на калая, който се топи при 233° , на оловото — при 328° , на медта — 1063° , на желязото — 1500° , на златото — 950° и на платината — 1750° . През колкото по-висока температура човек минава, толкова по-добре и право мисли. (86/стр. 226)

Ученикът трябва да бъде кротък и смирен, да разработва в себе си вярата, надеждата, да ги усилюва, за да бъде готов на всички страдания. Той трябва да бъде готов да го поставят в реторта, да го трансформират, да се преобрази. Той трябва да развива в себе си възвишени и красиви чувства, да устоява на всички изпитания без никакви колебания. (60/стр. 81)

След като човек премине през всички реторти, нужни за неговото очистване, той ще се освободи от онзи тежък камък, който натиска душата му, ще се подмлади и ще дойде до онова състояние, което

Писанието нарича „Новораждане“ или „Възкресение на човешката душа“. (27/лек. 20: стр. 7)

Смърт

Всяко преждевременно заминаване за другия свят е свързано с ред мъчности и изпитания. Преждевременната смърт е нещастие за човека, а навременната — благословение. (85/стр. 292)

Христос казва: „Ще дойде смъртта. И Мен не послушаха, и за вас ще дойде“. Като дойде часът, трябва да минете през този изпит. И тогава какво ви очаква? Да бъдете герои, понеже, като умрете, да възкръснете. Това ви оставям сега. (12/стр. 117)

...Вие не искате да страдате. Не искате и да умирате, но ето, и Христос умря, без да иска. След известна борба в Себе Си Той каза: „В Твоите Ръце, Господи, предавам Духа Си“. Понеже постъпи правилно, Бог Го възкреси. Дръжте и вие тази мисъл в себе си, та като умирайте, да кажете: „Господи, помогни ни да оживеем и да възкръснем“. (66/стр. 117)

Да умре човек, това значи да държи матура. Ако издържи матурата, ще му дадат свидетелство за свършен курс. Ако не издържи, ще повтори класа, ще го върнат отново да учи. (42/стр. 271)

Египтяните са употребявали за понятието „човек“ знака „У“, с който започва думата „умира“. Каз-

ваме, че смъртта, умирането означава държане на матура. Оттук вадим заключение, че само старият, който държи матура, е човек. Младият, който не е дошъл до това положение, само расте и се развива. Значи, младият... не е дошъл още до фазата на истинския човек. (42/стр. 271)

Казват за Толстой, когато умираше, казал: „Тъмно е“. Не е така светло. Няма никой около тебе — какво ще правиш? Не е така светло. Ще минеш през една зона, никой няма около тебе, тъмно е. Ще минете един момент на най-голямо изпитание, ще бъдете големи герои. Като дойдете там, няма да има никой около теб, ще останеш сам; никакъв брат, ни Учител, всички ще се изгубят. (12/стр. 122)

...Като дойдат до умираше, викат ме, молят се: „Учителю, спаси ме, аз и домът ми ще повярваме“. Не, това е един изпит за тебе, ти сам ще опиташи силата си. Между тебе и Бога няма да викаш никого. Кажи си: „Между Бога и себе си не пушам никого! Ако е да умра, никого няма да викам, към никакъв лекар няма да се обръщам. Щом е да умра, и без лекар ще умра. Ако Господ ми каже да умра, ще умра — нищо повече. Ако Господ ми каже да повикам еди-кой си лекар, то е друг въпрос. Но ако не ми каже, никакъв лекар не ми е нужен“.

(34/лек. 3: стр. 33, 34)

Човек трябва да надмогне смъртта със своята воля, със своите чувства и със своя ум. (17/стр. 104)

И тъй, на вас ви казвам: Които отивате, юначество се изисква. Най-напред, ако приемете смъртта, животът ще дойде. Ако се откажете от смъртта, ще изгубите свободата си. Най-голямото разочарование в света, което не го искате, ще дойде. Туй да го знаете. Но ако приемете... смъртта, след туй ви очаква най-голямото благо Божие — Божията Любов, Вечният Живот, дето човек се освобождава от туй робство, в което сега е поставен. (12/стр. 122, 123)

II. БУДНО РАЗБИРАНЕ

1. Да обърнем внимание

Пропадане на изпитите

След като е живял няколко години на Земята, човек казва: „Дотегна ми вече да живея“. Защо му дотегнало? Защото не издържал изпитите си.

(2/стр. 237)

И тъй, каже ли някой, че е нещастен, това значи, че не е свършил с успех училището, пропаднал е на един-два предмета. (67/стр. 229)

Ученикът трябва да знае, че не може да минава от един клас в друг, ако не е заучил материала добре. Тук не се позволяват никакви хитрости да мислите, че ще минете без знания. В знанието не се допускат никакви празнини — всичко е свързано едно с друго. Ако не знаеш предишния материал, не можеш да вървиш напред. Ще се явиш на изпит и ще пропаднеш. (79/стр. 291)

Според окултизма всички слепи, всички сакати хора, които днес срещаме по Земята, са все учени-

ци, които не са издържали изпитите си, вследствие на което са напуснали Школата. И ако вие днес не издържите изпитите си, за в бъдеще ще имате някакъв недъг. (82/стр. 23)

Не мислете, че ако не можете да издържите изпитите си в Школата, ще можете да преминете в някакво друго Учение, било като теософ или евангелист, или православен и т.н. Дето и да отиде човек, той трябва да учи, да издържи изпитите си.

(82/стр. 23)

Всички изостанали ученици от окултните Школи са пратени именно на Земята да довършат своите знания, да държат своя поправителен изпит.

(1/лек. 33: стр. 5)

...Ако сте грешници, съгласен съм с вас, че Господ е милостив и благоутробен; ако сте вярващи, Той е взискателен към вас; ако сте ученици, Той е строг към вас. На ученика Бог казва: „Стани и свърши тази работа!“. Той ще му даде следната задача: „Иди да занесеш това писмо на еди-кой си беден, страдащ човек!“. И ти ще трябва през девет гори и планини да минеш, да намериш колибата на бедния и да му предадеш писмото в ръка. Кажеш ли, че тази работа може и друг да я свърши, ти си пропаднал в изпита си. (82/стр. 135)

Сега и религиозните, и светските хора не издържат изпитите си. На какъвто изпит и да ги по-

ставят, те пропадат. Невидимият свят изпитва днес всички хора. (53/стр. 39)

Когато хората се натъкват на любовта, те започват да спорят трябва ли да се жертват за нея. Любовта на сегашните хора не може да издържи изпита си — всякога пропада. Днес, в края на века, всички мъже и жени ще държат изпит за любовта си. Ако ме питате защо съществуват толкова противоречия, казвам: Противоречията се дължат на неиздържания изпит на любовта. Назначена е вече комисия да ви изпита. (68/стр. 265, 266)

Хората сами са създали ада. Там живеят души, които не са издържали изпита си. (68/стр. 114)

Значи, трябва да минете през всичките изпити. И когато изпитите дойдат, най-първо ще бъдат на физическото поле, после ще дойдат изпити на вашето сърце и на вашия ум. Аз следя сега, учениците, като се поставят на тия изпити, не могат да издържат един елементарен изпит... (11/лек. 22: стр. 12)

Ние ще ви дадем задачи и тия задачи трябва да ги разрешите. Вие трябва да разрешите закона на поляризирането. При известни изпити може да се раздвои умът ви — раздвояваш се и изгубваш мярката на живота. ...Тези задачи ви се дават от Невидимия свят. (11/лек. 27: стр. 9)

Та казвам: Сега ви предстои една трудна задача. По новия начин аз ви давам един метод. Ще държите изпит. Ако сте по стария начин, винаги ще ви късат; ако вървите по моя, по новия начин, винаги ще издържите изпита си. Докато сте в стария път, всякога комисията ще ви къса. И светия да си, и учен да си, все ще ви късат. Защото всеки ден вас ви късат. Аз гледам, всички съвременни хора са все скъсани. (12/стр. 368)

Най-малкото вътрешно смущение показва, че човек не е готов още да възприеме новото. Когато изпитанията дойдат, умът на човека се помрачава и той не вижда никакъв изход. (21/стр. 112, 113)

Всеки човек носи в себе си идеи, мисли, желания от своето минало, които днес го спъват в пътя му. Той чете, интересува се от новите идеи, минава за нов човек, но външно само. Щом го поставят на изпит, той не може да приложи новите идеи и постъпва по стар начин, според това, което е вложено от миналото в него. Дълго време трябва да работи той с новите идеи, докато станат плът и кръв за него. (33/стр. 299)

Някой мисли, че е добродетелен, но щом се яви на изпит, пропада. Значи, има нещо, което не е знаел. Не е лесно да бъдеш добър. Изкуство е да знаеш как и къде да проявиш доброто. (79/стр. 291)

...Покажеш ли се пред хората, че си по-добър, по-учен, отколкото си в действителност, веднага ще те подложат на изпит. Не издържиш ли изпита, сам се излагаш. (31/стр. 98, 99)

В Невидимия свят вие при слизание сте обещали да не се жените, като слезете на Земята. Така е писано в атестата ви. Но като сте слезли на Земята, яви се един княжески син и ти пише сладки думи, сладки писма: „Ти ще спасиш душата ми, ще ме повдигнеш!“. И тя се решава да се ожени за него. Питам: Издържала ли е тя изпита си, тази душа? (18/стр. 265)

Трябва да дойдете до онова състояние, че когато поискате да извършите нещо, да усещате присъствието на Господа тъй живо, че да се спрете, преди да го сторите. А сега вие казвате, че имате присъствието на Господа, но дойде някой изпит, не го издържите и се разкайвате после. Като се прекатури колата, намирате пътя си, но важно е, преди да се прекатури тя, да го намерите. Силата на живота е в това. (36/стр. 75)

Лошавината не седи в изпитанието. Лошавината седи в това, че когато те изпитват, не може да издържиш изпита — там е лошото. (16/стр. 574)

Ако... ви се даде някакъв изпит и вие се страхувате, не устоите, не сте го издържали, спирате се в

развитието си за 1 – 2 или 10 години, но след време ще продължите живота си оттам, гдето сте се спрели. (36/стр. 37)

И вие, като ученици на живота, ще минавате през всички перипетии: и ще пропадате на изпитите си, и ще минавате в по-горни класове. Ще ви пишат единица, за да ви покажат, че трябва да изучавате създаването и развитието на Космоса. От това число нататък започва растенето на Космоса.

(8/стр. 98)

Причини за пропадане на изпитите

На изпит отиваш. Без Любов ще те скъсат.

(17/стр. 260)

За да издържите изпита си благополучно, вие трябва да служите на един господар, а не на двама. Служите ли на двама господари, непременно ще пропаднете на изпита. (2/стр. 76)

Някой е обезсърчен, не разбира закона. Обсебили са го духове и не може да издържи изпита си.

(11/лек. 24: стр. 12)

...Някога обещанията, похвалите и хулите произвеждат един и същ резултат. Ти развиваш една тема, от която зависи твоето бъдеще. Дойде един приятел и започва да те хвали. Ти влизаш в разговор с него, изгубваш времето си и не можеш да

развиеш темата си. Отиваш на изпит и пропадаш. Започваш отново да работиш. Дойде друг приятел и започва да те укорява за нещо. Ти се оправдаваш и пак загубваш времето си. Не се поддавай нито на похвали, нито на укори. Работи върху темата си и когато свършиш изпитите, тогава ще се разговаряш. (28/стр. 255)

Когато студент или ученик пропадне на изпитите си, той пада духом и се намира в положението на болен. Защо е пропаднал? Много причини има за пропадането на ученика. Той може да не е учил достатъчно, но може да е учил и да пропадне; може да е неспособен, но може да е способен и пак да пропадне. ...Ученикът може да е способен, но да не е разумен. Тогава, ако разумността отсъства, ученикът може да пропадне. (9/стр. 97)

...Случва се, че способен ученик пропада на изпитите си. Защо? Времето, както и действащите сили в Природата са оказали влияние върху професора или върху ученика и последният пропада. (9/стр. 97, 98)

Божественият огън в човека трябва непрекъснато да се подклажда. У съвременните хора този огън още не е силен. Тази е причината, задето те не могат да издържат на големи външни и вътрешни напрежения. Щом се намерят пред някое голямо изпитание, те се провалят. За тази цел те трябва да

работят усилено върху себе си, да се калят в мъчностиите и страданията. (21/стр. 172, 173)

Положително мислене

Скоро ще държите изпит... Любовта изпитва учениците. Тя има съвсем друга задача от тази, която вие мислите. „Ами ако ме скъсат?“ Радвай се, ще научиш по-добре материала. Ако получа единица, аз ще си кажа: „Нагоре!“. (26/стр. 265, 266)

Тъй щото, ако пропаднете на изпита, не съжалявайте, защото ви се дава възможност да се подготвите по-добре и да поставите добра основа на учението си. Каква полза имате, ако случайно получите добра бележка, без да сте усвоили целия материал? (79/стр. 290, 291)

Някой студент се оплаква, че го скъсали на изпит. Значи, и неговата струна се скъсала. Той трябва да се радва, че струната му е скъсана, защото ще повтори материала още няколко пъти и ще го научи по-добре. (37/стр. 254)

Писали ми четворка. Това е стол за сядане... Писали ми петорка. Тя е съд, в който можеш всичко да поставяш. А шесторката? Боздуган, който удря по главата. Според мене най-хубавата бележка е единицата. Тя може да играе роля на писалка, с която пишеш хубави писма. (26/стр. 266)

Вие мислите, че като вас други хора няма. Като мислите така, няма да се минат и два дни, ще ви турят на изпит. Тогава ще видите, че имате големи слабости. Като съзнавате това, не трябва да се обезсърчавате, но да се радвате, че сте намерили една ваша слабост, и ще работите върху нея.

(34/лек. 22: стр. 23)

Какво трябва да прави човек, когато пропада на изпитите си? Той трябва да работи върху себе си, да се кали. (70/стр. 149)

Насърчаване и явяване отново на изпит

Ако си грешен, не се страхувай. Това е изпит, на който си пропаднал. Днес имаш слаба бележка, но утре, като научиш урока си, ще имаш шесторка. (23/стр. 13)

...За да се примири със съдбата си, човек трябва да бъде пасивен, да даде нещо. Той не трябва да се бори със съдбата. Обаче, ако ученикът пропадне на изпитите си, трябва ли да се примири с това положение? Ако се примири, той ще заглъхне, няма да стане учен човек. Ако иска да стане учен, той трябва да обиколи целия свят, но да издържи изпитите си. Това зависи от него. Друг е въпросът, когато съдбата изпраща някакво изпитание на човека, за да го смири. Там той трябва да търпи, да се помири с положението си. Способният ученик, и десет пъти да го късат на изпит, в края на краищата ще издържи

изпитите си. Неспособният лесно отстъпва. Като го скъсат един път, повече не се решава да се яви на изпит. Той казва: „Съдбата ми е такава, не искам да се боря с нея“. Значи, първият ученик е волева натура; той е способен да се бори с мъчнотиите, да ги преодолява. Вторият не е волева натура, той не е способен да се справя с мъчнотиите си. (9/стр. 170)

Който е издържал изпитите си, напред върви; който не ги е издържал, трябва още да учи, да свърши училището на Земята и тогава да държи матура. (51/стр. 297)

Като изправя погрешките си, човек се учи, докато един ден напише своята теза и се яви пред комисия от професори да я защитава... Понеже всички хора работят за получаване на докторат, те представят тезата си и я защитават. Някои ще пропаднат на изпита си — това нищо не значи; ще се явят втори, трети, десети път, докато най-после получат докторат. Не се позволява на ученика да не завърши работата си. (2/стр. 381)

Казва: „Да свършим тази работа“... Много зле се свършва, ако задачата остане неразрешена. Втори път ще държите изпит. Ще гледаш втория път да не те скъсат. (16/стр. 390)

Ще кажеш: „Ами нали сме от вашите?“. Ваши, наши няма, трябва да издържите изпита си. Който знае, той е от нашите; който не знае, не е от нашите.

В този закон няма отстъпки. „Но Бог е милостив.“ Снизхождението на Бога седи в това, че Той отлага изпита ви. Господ казва: „Изпитайте го още един път“. Може да ви скъсат и десет, и сто пъти и да се отложи изпитът ви с право да се явите пак. В това е милостта на Господа, че отлага изпита ви до сто пъти. (54/стр. 173)

Скъсали ви на изпит. Сега ви късат, но след 2000 години професорът няма да ви къса. Две хиляди години е дълъг период, но чрез вашата интензивност това време може да се скъси. Това може да бъде след две години, след два месеца, след две седмици, след два дена или след два часа. Не поставяйте в ума си никакъв срок, за да не се обезсърчавате.

(55/стр. 205, 206)

...Страданията не са нищо друго освен пропадане на изпит. Ще учиш, ще се явиш пак на изпит, докато го издържиш. След това иде радостта.

(79/стр. 291)

2. Да не допускаме

Съмнение

Питам: Можете ли, като минавате през изпитания, да не се усъмните? Много хора ще ви кажат, че сте на крив път, че сте заблудени. На тях ли ще вярвате, или на себе си? Ако духът в човека е силен,

той ще издържи на изпитанията; ако не е силен, ще тръгне по общото течение на живота. (66/стр. 165, 166)

Сега някои от вас искат да влязат като ученици, но като претърпите 10 несполуки, вие сте готови да се усъмните. Даже и вълка в света да сте, вие ще имате същите изпити. (11/лек. 30: стр. 31)

Злото не е там, че можем да се усъмним в Бога, в нашите близки и в приятелите си, но в това, че можем да се усъмним в себе си и да се спрем в развитието си. Ние мислим, че всичко можем да направим, но при един голям изпит усъмним се, падаме духом и веднага изгубваме половината от своята вяра. (11/лек. 30: стр. 4)

Обезсърчение

Всички хора са дошли на Земята да се готвят за великото бъдеще. Каквито изпитания и нещастия да ви дойдат, не се обезсърчавайте. Считайте, че те са дадени за ваше добро. (33/стр. 282)

Щом сте дошли на Земята, ще имате страдания, изпитания, нещастия, с които трябва да се справяте разумно. Не е въпрос да се обезсърчавате или отчайвате. Обезсърчението нищо не допринася. Радвайте се, че ви се дава светлина да разбирате нещата и да знаете как да разрешавате мъчнотиите си.

(33/стр. 129)

Когато се обезсърчите, спрете се в себе си и кажете: „Защо трябва да се обезсърчавам, когато имам глава, ръце, крака, с които мога да преодолеея всички трудности?“. Значи, Бог ми даде всички възможности да преодолявам мъчнотиите в живота.

(62/стр. 246)

Човек всичко може да постигне, но не трябва да се обезсърчава. Той ще пада, ще става, ще побеждава, ще го побеждават, докато разреши задачите си.

(82/стр. 199)

Отчаяние

Човек трябва да бъде смел, геройски да понася трудностите на живота, а не при най-малкото изпитание да се отчайва и да търси начин да се самоубива. (84/стр. 322)

Представете си, че сте ученик в гимназията или студент в университета и пропаднете на изпит. Какво ще правите? Да следвате, нямате средства. Благодареният ви отказва да ви поддържа. Трябва ли да се отчаеете, да мислите как да турите край на живота си? По-добре е да намерите начин да се справите с мъчнотията си. Приложете музиката. Започнете да пеете гамата във възходящата ѝ степен и мислете за живота като възходящ път. Като дойдете до горно „до“, започнете да слизате и кажете си: „Пропадането на изпита не е нищо друго освен низходящата

степен на гамата“. Следователно ще пеете гамата правилно и чисто както във възходящата, така и в низходящата степен. След това започнете да пеете отново възходящата гама. Когато научите да пеете правилно гамата и на качване, и на слизване, вие ще издържите добре изпита си. (79/стр. 290)

Някой се отчаял от живота, иска да се самоубие. Преди да пристъпи към реализиране на това си желание, нека изпее една песен за последен път. Щом изпее песента, ще си каже: „Ще поживея още малко“. Откаже ли се от това желание, всички мрачни мисли ще го напуснат и той ще изтрезнее. (62/стр. 76)

Не казвайте, както някога си един богат човек се произнесъл, че не иска Бог да го обича много. Защо не иска Любовта на Бога? Защото имал жена, която обичал, но наскоро след женитбата умряла. Останало му едно момиченце, което израсло, станало голяма мома. Той обикнал дъщеря си, привързал се силно към нея и я изпратил в странство да учи. По пътя се явила буря в морето, параходът потънал, а заедно с него и дъщеря му се удавила. След смъртта на дъщеря си той изгубил и богатството си. Като дошъл до пълно отчаяние, той си казал: „Ако е трябвало да мина през такива изпитания, за да видя, че Бог ме обича, по-добре да нямах Божията Любов“. Не, дойдат ли изпитанията, кажете като Йова: „Бог дава, Бог взима. Щом досега ми е давал, и от сега нататък пак ще ми даде“. В Бога няма об-

ратни решения. Който издържи на изпитанията, той ще получи двойно благословение. (40/стр. 270, 271)

Страх

...Великата Истина. Всеки, който се е отрекъл от тази Истина, който е скъсал връзката с Първичната Причина, се страхува от страданията и изпитанията в живота... Казвам: Дръжте връзката с Първичната Причина и не се страхувайте! (71/лек. 2: стр. 13, 14)

Представете си, че за вас специално е оставена на определено място торба със злато, която сами трябва да си вземете. Отивате да вземете торбата, но в същия момент излизат отнякъде разбойници и ви гонят да вземат златото. Това е устроено нарочно да ви изпитат заслужавате ли Божественото благо, или ще се уплашите и ще избягате. Ако избягате от разбойниците и не вземете торбата, те ще се възползват от Божественото благо... Страхът от разбойниците показва, че сте скъсали връзката си с Бога. Който пази тази връзка, той не се страхува. Той знае, че при получаване на едно благо винаги има изпитания, и е готов да се справи с тях.

(67/стр. 29, 30)

Ако пътуваш с параход по океана, трябва ли да се страхуваш да не стане някаква катастрофа? Страхуваш се да не се разбие параходът и да се намериш на дъното на океана. Кой човек се страхува?

Който не е свързан с Бога. Който има отношение към Бога, преди да се качи на парахода, ще Го запита да пътува ли с този параход, или да се качи на друг. Ако му се отговори положително, той няма защо да се съмнява. Ще влезе в парахода и през каквито изпитания да мине, в края на краищата ще излезе на спасителния бряг. Всичко може да стане с парахода, в който си ти, но няма да потъне. Защо? Защото Бог ти е позволил да пътуваш с него.

(67/стр. 30, 31)

Прекъсване на съзнанието

Какво съзнание е това, което при най-малкото страдание се прекъсва? Всяко прекъсване показва, че съзнанието не е будно. Истинският адепт, истинският ученик при никакви изпитания, при никакви болести не прекъсва съзнанието си. (61/стр. 197)

Когато съзнанието на човека се прекъсне, той не може вече да контролира своите мисли, чувства и постъпки. При тези прекъсвания на съзнанието човек губи своя дух, губи смисъла на живота. Изпитанията, страданията, сиромашията стават причина да се прекъсва съзнанието на човека. (56/стр. 138)

Представете си, че съзнанието на някой човек по степен се равнява на един тънък конец, с който може да се дигне тежест от един килограм. Това положение е добро дотогава, докато този човек има

изпитания, препятствия и страдания, които се равняват на тежест един килограм. Обаче този човек расте, развива се, вследствие на което и неговите страдания, изпитания и мъчности се увеличават. Какво трябва да стане с неговото съзнание, за да издържи на силата и на тежестта на тези страдания? Той постепенно трябва да удвоява и утроява силата, или степента, на своето съзнание, за да издържи по-голяма тежест, равна на два, на три и на повече килограми. Не удвои ли степента на своето съзнание, непременно в него ще стане някакво прекъсване. Това именно подразбира усиляване на съзнанието. Значи, съзнанието на човека постоянно трябва да се усилява. Или казано на духовен език: светлината на съзнанието у човека постоянно трябва да се усилява. (82/стр. 117)

Роптание

...Повечето хора... Докато получават блага в живота си, те вярват в Бога и Го славословят. Щом богатата им се отнемат, те започват да роптаят срещу Него. Не, човек трябва да бъде справедлив, да има едно мнение за Бога. При всички изпитания в живота си той да не се поколебае, да не измени отношенията си към Първата Причина. (78/стр. 72)

Ще кажете, че вие имате вяра и убеждения. Колко е силна вярата ви и какви са вашите убеждения, това се вижда във време на изпитания. Като

се намерите пред някое голямо изпитание, вие веднага се разколебавате, започвате да роптаете против съдбата си, против Бога и казвате: „Ако наистина съществува Бог, Който е Любов, как е възможно да изпраща такива големи изпитания?“. Какво показва вашето роптание? Щом роптаете, вие не познавате Бога... Човек трябва да изучава Бога..., докато един ден дойде до положение да се слее с Него и безпогрешно да изпълнява Волята Му. Дойде ли до това положение, човек никога не се колебае в своя Велик Баща, в своя Създател. (84/стр. 65, 66)

Казваш, че си търпелив, а като ти дойде едно изпитание, питаш: „Защо Бог допусна това изпитание? Защо ми даде тая лоша жена?“. Ти не подозираш, че по тоя начин роптаеш против Господа. „Защо Бог ми даде това лошо дете?“. Ти обиждаш Господа. Знай, че Бог не бива поругаем. И Йов задаваше такива въпроси, но мина през големи изпитания. Той изпи горчивата чаша на страданието до дъно и като научи урока си, каза: „Господи, прости ме. Разбрах, че съм правил неща, които не трябваше да правя“. (63/стр. 181)

Помнете: Каквото изпитание и да ви дойде, не бързайте да се произнасяте върху него, не роптайте против Бога. Който се е опитал да каже празна дума по адрес на Бога, той всякога се е намирал вън. Къде вън? Вън от Школата, вън от живота. (84/стр. 221)

Мнозина от вас страдат от неразбиране на живота и като дойдат изпитанията до тях, те се нахвърлят върху Господа като виновник за всичко. Знаете ли какво може да ви се случи? Разправяха ми за един млад човек от Видинско следното. Той бил доста разпуснат в езика. Каквото изпитание или нещастие му се случвало, все Христос бил виновен. Към Него отправял най-обидни думи, най-големи ругатни. Една сутрин станал от сън, но крайно неразположен и започнал да плаче. Майка му го запитала: „Защо плачеш, синко?“. „Снощи сънувах, че съм на черква. По едно време от олтара излезе Христос и ми удари две плесници.“ Какво станало след това? След две седмици този момък умрял.

(58/стр. 299)

Ние искаме сега всички хора... да хвалят Господа. Как ще Го хвалят? Като станеш сутрин, до вечерта целия ден да не роптаеш. Каквото изпитание ти дойде, не роптай. Дойде ли роптанието при тебе, кажи му: „Аз съм чиновник, имам работа. Като свърша работата си, тогава ще си поговорим“. Дойде второ, трето роптание — кажи им същото. Така ще ги удовлетвориш всички и ще бъдеш свободен. (16/стр. 70)

Неразумно питане

Трябва ви едно ново разбиране — никога не запитвай Господ защо ти е дал едно изпитание... Питането, то е едно съмнение... Ти във всичко може

да се колебаеш, [но] в Името на Бога [да] няма ни оттенък [от колебание]. Не тургай туй в Бога, което не съществува. Ти можеш да мислиш, че Той иска да те измъчи, ти можеш да мислиш, че Той за тебе не се грижи — значи като някой човек, зает със своите работи; значи не обръща внимание. Ти имаш много повърхностно понятие. (12/стр. 251)

Следователно само онези, които не разбират законите и реда в Природата, могат да задават въпроса защо съществуват изпитанията. Това показва, че тия хора имат особено разбиране за живота. Те искат да бъдат щастливи, без да знаят в какво седи щастието. (48/стр. 37)

„Защо трябва да минем през тези изпитания?“ Оставете този въпрос настрана. За вас е важно да знаете свършили ли сте си работата и как сте я свършили. (61/стр. 145)

Който не разбира смисъла на противоречията и изпитанията, като се намери пред тях, казва: „Аз ли съм най-големият грешник в света, че всичко най-лошо да се струпва върху моята глава? Аз ли съм най-лошият човек, че всички да говорят против мене?“. Нито си най-голям грешник, нито си най-лош човек, но Небето те изпитва. (80/стр. 129)

Досега нито един от учениците на Школата не е издържал изпитите си както трябва. Дойде ли някое изпитание, всеки казва: „Все на мене ли трябва

да се сгрупат тези изпитания? Все аз ли трябва да нося този товар? Все аз ли съм длъжен да страдам?“. Всеки човек е длъжен да живее по Божествен начин. Не живее ли такъв живот, той ще страда.

(82/стр. 121)

Хората често запитват: „Защо са нужни изпитания, препятствия в живота?“. Според мене този въпрос може да се задава само от хора, които не учат. Който учи, той непременно ще бъде изпитван. Комисията ще дойде и ще започне да изпитва учениците един след друг. (61/стр. 135, 136)

...Каквото да се случи в живота ви, на което не можете да отговорите, кажете си: „Божия работа!“. „Ама защо да е така?“ Колкото да запитвате защо е наредено така, никакъв отговор няма да получите. Когато страдате, Йов също така запитваше защо му са дадени толкова големи и тежки изпитания, но никакъв отговор не получи. След като мина през големите страдания, мътната вода изтече и той получи Божието благословение. (77/стр. 105, 106)

3. Да не се лъжем

Каква е тази вяра и любов към Бога?

Някой казва, че вярва в Бога. Вярваш, но вярата ти е относителна. Вярата се познава в изпитанията. Ако се натъкнеш на големи изпитания и започнеш

да се колебаеш и съмняваш в това, в което вярваш, вярата ти е слаба. Ти се разколебаваш и в Правдата, и в Любовта. (58/стр. 261, 262)

Някой казва, че люби Бога, а при най-малкото изпитание започва да се съмнява... Това не е Любов. (2/стр. 120)

Някой човек вярва в Бога, обича Го, но щом обърка работите си, щом изгуби нещо ценно в живота си, той се опълчва против Господа, държи Го отговорен за неуспеха си. Някой ученик пропаднал на изпита си — държи Бога отговорен за неуспеха си. (31/стр. 257)

Гледам, някой религиозен човек говори за Бога, а като го турят на един изпит, цял се разтреперва. (1/лек. 25: стр. 23)

Нека всеки направи опит да види вярва ли в Бога и доколко разбира живота. Ако при най-малкото изпитание ти се смутиш, изгубиш разположението си, това показва, че вярата ти е слаба. (2/стр. 270)

Казвам: Вие ще познаете верующия, когато е болен, когато е на смъртно легло. Ако роптае, когато е болен, той няма никаква вяра. Съмнява ли се, никаква вяра няма. Няма ли мир в душата си, той няма никаква вяра... Той не може да изнесе най-малките изпитания в света, не може да проя-

ви най-малкото търпение. Ние не вярваме в такава вяра. (1/лек. 17: стр. 6, 7)

Много християни са готови да се жертват за Христа, за доброто на човечеството, но само на думи. Щом дойдат изпитанията, те бягат назад и намират, че тази работа не е за тях. (45/стр. 152)

Какви са тези убеждения?

Някои религиозни казват, че обичат Бога. В сравнение с тях авиаторите са по-смели. Тия религиозни при едно изпитание се отказват от убеждението си. Авиаторите са смели, издържат и при най-големите мъчности. (5/стр. 61)

Вие вярвате, но всъщност имате ли една жива опитност, за която, ако ви хванат тази вечер, сте готови идейно да устоявате на всички мъчности и изпитания? Ако ви хванат и запитат: „Вярвате ли в своите убеждения?“, вие ще започнете да се колебаете. (34/лек. 20: стр. 18)

Говори се за Свобода, за Любов, но ако ви подложат на няколкодневен глад, веднага ще се откажете от идеята, която преследвате. (45/стр. 60)

Всички говорят за Любовта, но щом се натъкнат на изпитание, всичко забравят и проявяват старите си навици. (79/стр. 158)

Гледате, някой човек е весел, засмян, маха с ръце нагоре-надолу като актьор, после взима перото, съчинява стихове, проповядва на хората, казва им: „Тъй трябва да се живее!“. Не се минава дълго време, гледате, този човек изпаднал в някакво противоречие, намира се пред едно изпитание и не знае вече какво да прави — забравя всичката си философия. Какво е станало с него? Коя е причината за тази промяна на състоянието му? Някой писал във вестниците нещо лошо по негов адрес, което уронва достойнството му като човек от Новото Учение. На другия ден пак пишат във вестниците, че писаното не се отнасяло за него, но за друг някой със същото име... И този човек отново се успокоява.

(62/стр. 3, 4)

Съвременните хора проявяват волята си повече на физическия свят. Там те са силни. Вижте какво правят военните на бойното поле. Там те са смели, решителни, хвърлят се в огъня без страх. Дойдат ли до духовния свят, те отстъпват вече. Защо? Слаба е волята им. Ако поставят идеите и убежденията им на изпитание, те отстъпват. В духовния свят мисълта им е слаба. Ако човек не може едновременно да бъде силен и в двата свята, за предпочитане е тогава да бъде по-силен в духовния свят. (70/стр. 340)

Можем ли да разчитаме на тези неща?

Каквото знание или изкуство притежаваш, ако то не може да те повдигне, не е истинско. Каква

вяра е тази, която не може да ти помогне при изпитанията в живота? Какво е това знание, което не може да премахне облаците в твоето съзнание?
(20/стр. 362)

Какво верую е това, което не може да ви избави от изпитанията и мъчнотиите? (51/стр. 355)

...Някой минава за религиозен, но като срещне един безверник със силно отрицателна мисъл, той започва да се колебае. Безверникът отрича съществуването на Бога, аргументира го с различни доказателства и религиозният постепенно се разколебава във вярата и убежденията си. Вярa, която се разклаща от най-малкия ветрец, не е истинска. Любов, която отстъпва при най-малките мъчнотии, не е истинска. (31/стр. 312)

Ако вашето верую не може да устои на изпитания, каквито устройваха на мъчениците, какво верую е това? (22/стр. 178)

...Добротата трябва да бъде неизменна. Каква доброта е тая, която при изпитания се изменя?
(58/стр. 294)

Хората нямат онази абсолютна вяра

Ако... анализираме вярата на съвременните хора, ще видим, че те нямат онази положителна,

абсолютна вяра, която издържа на всички изпитания. Те вярват в някакъв Бог, Когото сами не познават. (44/стр. 26)

Каква вяра е тази, която от най-малкото изпитание се разколебава, и човек започва да се съмнява съществува ли Бог, или не, има ли душа, или не, има ли дух, или не. Ако човек се разколебава в съществуването на тия неща, къде остават убежденията му? (64/стр. 59)

Вие още не сте дошли до положителната вяра. Днес когото от вас и да поставят на изпит, да му отнемат всичкото богатство, да му отнемат общественото положение, което заема, и да го поставят в един чужд град, непознат на никого, той ще покаже колко силна е била вярата му. Верующият няма от какво да се плаши. (34/лек. 28: стр. 51)

Отричат се от Бога

Така постъпват съвременните религиозни с Христа. Докато работите им вървят добре, те казват: „Господи Исусе Христе, обичаме Те“. След това плачат за Него, че страдал, че Го разпнали. Обаче дойде ли им някое изпитание или страдание, започват да роптаят против Бога, искат да знаят защо им изпратил тези страдания. И като не могат да си дадат отговор, отричат се от Бога. (20/стр. 253)

Обичате Бога, но щом ви поставят на някакъв изпит, веднага се отказвате от Него — не можете да решите задачата си. Задачите на живота трябва да се решат. (28/стр. 107)

Ако дойдат изпитанията, вие напушате идеята за Бога и казвате: „Що ми трябва да ходя да страдам за Господа?! Да идем в света да живеем добре“. (13/стр. 529)

Не могат да издържат най-малкото изпитание

Съвременните християни мислят, че са разрешили въпросите на живота, че обичат Бога и Христа и са готови на всякакви жертви. Обаче натъкнат ли се на най-малкото изпитание, те са готови да бягат. (90/стр. 231)

Някои минават за благочестиви, но само външно са такива. При най-малкото изпитание те губят своето благочестие. Опитайте се да им кажете, че някой говорил лошо за тях, да видите колко са благочестиви. Те веднага скачат на крак и турят в действие своята картелница. Какво лошо има в това, че казали нещо за тях? Ако е вярно, нека се изправят; ако не е вярно, трябва ли да се сърдят? (51/стр. 397)

Срещам много братя и сестри, които минават за големи герои. Някои от тях са ходили на война-

та, минали са през големи изпитания. Но ако един каже обидна дума на някого, той не може да носи. Чудя се на този брат как е могъл да издържи на фронта, а тук пред една малка бомбичка като за увеселение не може да издържи. (66/стр. 271)

Казвам: Тоя брат е слаб, защото губи разположението си от малките изпитания. (58/стр. 246)

Колко пъти сте се спъвали от най-малките изпитания! (68/стр. 94)

Добър човек си, а не можеш да разрешиш най-малката мъчнотия. (20/стр. 79)

Не е учен онзи, който не може да издържи най-малкото изпитание и се отчайва... (2/стр. 219)

И аз гледам, от няколко години насам тия, които са чели окултни книги, говорят за онзи свят, но когато им се даде един малък изпит, колата им се върти навсякъде. Не може така! Колата трябва да се върти само в една посока! (11/лек. 22: стр. 12)

Сега астрономите мислят, че навсякъде през пространството могат да идат към Слънцето, към Месечината и прочее... Пространството е пълно с такава електрическа енергия, каквата никой човешки ум не може да си представи... Някои казват: „Да иска Учителя да ни заведе някъде“. Как, вие, които сте толкова страхливи, треперят ви гащите

от един най-малък изпит, как ще минете през едно
такова силно течение! (11/лек. 22: стр. 12, 13)

Заблуждават се

Всички християни казват: „А, ние, християните от тази култура, мислим като християните в Америка, като хугенотите, ние сме учени, културни хора — изучаваме математика, астрономия, знаем какво става по небето“. Бог казва: „Добре, поставете тия благочестиви хора на новата култура на един изпит!“. И сега беше първият изпит. Видяхме културата на съвременните християни във време на войната. (30/стр. 201, 202)

И сега вие седите и мислите някой път, че сте свършени, достигнали сте до края. Не е така. Колко слабости има един човек, само го поставете на един изпит... Та защо Господ постави светиите на голям изпит? Защото имат големи слабости.

(12/стр. 579)

Къде е неговата сила?

Ако в малките изпитания и страдания в живота човек не може да покаже, че има вяра и любов към Бога, къде е неговата сила? (2/стр. 88)

Ако вие сами не можете да си помогнете, да се освободите от страданията си, къде е вашата сила? (2/стр. 88)

Ако ти не можеш да издържиш една малка болест, една малка тежест, къде ти е силата? Защото някои болести са умни същества. Когато някой Ангел дойде от Небето, той стъпи на краката ви, а вас ви боли... (25/стр. 40)

Колцина биха издържали?

Вие от дълго време сте християни, всички Христа следвате, но ако Той ви повика на изпит сега, колцина от вас бихте издържали изпит върху търпението и смирението — ако ви даде да разрешите задачата не само теоретично, но и практично — или пък върху другите човешки добродетели: Правдата, Любовта, Истината, Мъдростта? Мислите ли, че не бихте пропаднали на изпита? (19/стр. 93)

„В никого не вярвам.“ Ами ти светец ли си? Трябва ли всички да имат доверие в тебе? Ако те поставят на изпит да видят имаш ли знание, сила, търпение, Любов, готовност за жертва, ще издържиш ли? (57/стр. 197)

...Всички вярвате, че има един Промисъл, нали така, Божествен Промисъл, но колцина от вас има, че ако ви поставят на изпит, да вярвате в туй, че е тъй? (12/стр. 300)

Сега, ако ви поставят на изпит да видят какво сте разбрали от тази лекция, колцина от вас ще из-

държат изпита? Вие ще пропаднете при най-малкото изпитание. (53/стр. 116)

4. Да познаем себе си в изпитанията

Човек не познава себе си

Някои от противоречията се дължат на непознаване на себе си. За пример, мнозина казват, че вярват в Христа, че са готови на всички жертви за Него, но ако Той ги накара да направят някаква жертва, едва ли ще Го послушат. В това отношение те приличат на мома или на момък, които казват, че за любовта са готови на всякакви жертви. Обаче поставят ли ги на изпит, не издържат. (90/стр. 15, 16)

Мнозина не се познават и отричат всичко, каквото другите им казват. Те не признават, че са горди, честолюбиви, упорити. Щом не признават, ще ги поставят на изпит сами да се уверят. (33/стр. 60)

Някой казва за себе си, че е търпелив. Обаче той не се е изпитал, не се е познал. Ако търпението му се подложи на изпит, ще види, че няма търпение. Търпението се изпитва само в скърбите и страданията, в мъчнотиите. (20/стр. 65)

Аз не говоря за обикновения грях, който всички хора виждат, но говоря за онзи префинен грях, който се таи дълбоко в човека, че и той сам не го

подозира. Докато този грях не се е проявил и никой не го вижда, човек е добър, но щом го поставят на големи изпитания, тогава може да се познае какъв е, дали е добър, или не. (62/стр. 80)

Всеки сам ще се познае

Какъв е смисълът на изпитанията? Чрез изпитанията човек познава себе си. Така се изпитват убежденията, вярата, любовта му. (31/стр. 312)

Човешкият характер се изпитва чрез мъчнотите и страданията. Който не е готов, той пропада на изпитите. Това не значи, че има право да отлага изпитите си. Готов ли е, или не, той ще бъде подложен на изпит сам да разбере какви убеждения има и доколко може да издържа. (79/стр. 279)

Всички хора някога са седели пред престола на Бога, пели са Му хвалебни песни, минавали са за светии. Днес Бог ги изпратил на Земята да ги изпита в противоречията на живота — сами да видят какви светии са. И вас, светиите на Небето, днес ви изпитват. Вашето светийство се подлага на изпит. Някога сте били светии на Небето, но на Земята не сте. Защо? Изгубили сте знанието, което сте имали там. (66/стр. 9)

Често хората имат крива представа за себе си, вследствие на което се мислят по-учени, по-силни,

по-духовни, отколкото са в действителност. Обаче, когато изпитанията дойдат в живота им, те виждат истинската си стойност. Може ли да се нарече силен човек този, който от една дума се обижда? Може ли да се нарече дълбок извор този, който от най-малкия дъжд се размътва? (85/стр. 35)

...Не може да определите благородството, докато не го опитате. Всеки човек ще бъде изпитан сам да познае благороден ли е, или не. (55/стр. 49)

Любовта изпитва хората. Тя никого не съди, не критикува, но дава възможност на човека сам да се познае и да разбере има ли любов и как я проявява. Няма човек на Земята, който да не бъде изпитан. Затова именно идат страданията и изпитанията. (79/стр. 194)

Има само един факт, по който може да разберете Божествената Любов. Как? Ако ти си слуга при един лош господар, при него може да познаеш себе си, да разбереш има ли Божествена Любов в тебе, или не. Ако ти можеш да издържиш на опърничавия характер на твоя господар, ще разбереш каква е твоята любов, ще разбереш работи ли Господ в тебе, или не. (30/стр. 501, 502)

Човек трябва да има характера на Йова да издържа на големи изпитания. Човек познава себе си, познава силата си само при изпитания. (64/стр. 236)

Както при радостите, така и при страданията човек изпитва, проверява и калява себе си. (7/стр. 219)

Чрез изпитанията и страданията човек може да определи степента на развитието си. Тогава той нито ще се надценява, нито ще се подценява.
(66/стр. 166)

...Човек ще бъде изпитван да познае себе си, да види кое е неизменното в него. (85/стр. 99)

Казвам на всички: Блажени сте, ако познавате пътищата Господни. Днес всички хора са поставени на изпит сами да разберат доколко познават Господните пътища. (87/стр. 259)

Всеки сам ще види докъде е стигнал

В най-големите изпитания вие можете да познаете докъде сте стигнали във вашето верую.
(13/стр. 422)

Дошло е време вече всички хора да се подложат на изпит, всеки сам да види докъде е стигнал. Кой където е, там да си остане — на този пост ще се изпита. Ако някой е министър, като министър ще се изпита; ако някой е военен, като военен ще се изпита; ако някой е ученик или учител, като такъв ще се изпита. (21/стр. 119)

Днес срещате един богат човек, доволен от положението си; утре го виждате беден, нещастен. Днес е разположен, с голям импулс за работа; утре го срещате неразположен, обезсърчен, не намира смисъл в живота. Тези смени в условията стават с цел да се изпита човек, да се познае, да види до каква степен на развитие е достигнал. Ако донякъде е придобил самообладание, той ще погледне на живота трезво, със спокойствие. Ако не е придобил самообладание, ще се уплаши, ще се откаже от живота. (33/стр. 91)

Представете си, че двама вярващи в Бога, в Христа срещат една млада красива мома и се влюбват в нея. Единият иска да се ожени за нея и другият иска същото. Преди да бяха я срещнали, те бяха готови да следват Христа, да прилагат Любовта. Щом я срещат, и двамата се борят за нея — никой от тях не отстъпва. Къде остава Любовта, готовността им за жертва? Защо поне единият от тях не е готов да отстъпи? В същото положение могат да изпаднат и две сестри, последователки на Христа. Щом срещнат някой красив момък, и двете се влюбват в него и започват да спорят помежду си коя има по-голямо право над него. Това е изпит и за братята, и за сестрите да видят докъде е стигнала тяхната любов, докъде са готови на отстъпки, на жертви. (32/стр. 78)

Не е достатъчно човек да знае да свири, да пее или да говори, но неговата песен, неговият говор

трябва да отварят сърца. В това отношение всеки ще бъде поставен на изпит да се види, да разбере докъде е достигнал в знанията си. Вие сте, за пример, добър цигулар или добър говорител. Дават ви следната задача: да отидете при един милионер, но голям скъперник, да му свирите и по този начин да въздействате на сърцето му да отвори касата си, да даде част от богатството си на нуждаещите се... Щом този скъперник отвори касата си и започне да раздава на нуждаещите се, той е отворил и сърцето си. Така трябва да действа всеки музикант, всеки говорител върху човешките сърца. (40/стр. 299, 300)

Когато развива едно или друго чувство, човек се поставя на изпит сам да види докъде е стигнал. Това значи: при свършване на всеки клас ученикът държи матура. Матурата определя положението на ученика. Ако не държи матура за всеки клас, ученикът ще изпадне в заблуждение да счита, че знае много, че има право да изправя другите хора.

(46/стр. 60, 61)

Всеки ще познае своите добри и лоши черти

Проучването на човека не е лесно нещо. Когато се натъкнеш на положителната страна на човека, ти изпитваш приятност, но отрицателната страна може да те доведе до разочарование... Представете си, че бъдете поставени при условие да видите всич-

ки положителни и отрицателни качества на вашия характер. Това е един изпит, който биха могли да издържат само смелите и решителни ученици.

(79/стр. 58)

Чрез страдания, чрез изпитания Провидението иска да покаже на хората де са слабите им страни. Всеки човек има слаби страни. В това няма нищо лошо. Аз считам гениален човек онзи, който изправя една своя слаба черта. (69/стр. 143)

За да познае човек своите добри и лоши страни, Невидимият свят го поставя на изпит. Като дойдат на Земята, хората се виждат пред изпитания сами да се познаят, да разберат какви добродетели и какви слабости имат. (21/стр. 186, 187)

Потребно е човек сам да се изпитва

Потребно е понякога човек да изпита своите убеждения и разбирания. (80/стр. 149)

Не е достатъчно човек да мисли за себе си, че много знае, но той трябва да се е изпитал. (82/стр. 128)

Някой иска да стане учен, силен, виден човек. Преди да очаква това, той трябва да се опита и провери има ли условия за постигане на тия желания. (85/стр. 44)

Често вие сами трябва да се подлагате на изпитания, за да видите до каква степен на развитие сте стигнали. (34/лек. 16: стр. 14)

Нали казвате, че вярвате в Христа? Изпитайте вярата си. Идете при някой тежко болен и в Името на Господа Исуса Христа пожелайте да оздравее... Значи, не е достатъчно само да казва човек, че вярва, но той трябва да изпита своята вяра. (46/стр. 269)

Като ученици, вие трябва да правите опити да познавате силата си. Не е достатъчно да казвате, че сте носители на Божиите мисли, но да правите опити да изпитате думите си. Отивате при някой болен и казвате: „Ще оздравееш, не се безпокой“. Щом кажете това, думите ви трябва да се сбъднат. Щом отидете при някой болен, кажете му: „След три дена ще оздравееш“. Ако след три дена болният оздравее, мисълта и желанията ви са били силни. Срещате един беден, страдащ човек и му казвате: „След три дена положението ти ще се подобри“. Ако наистина положението на този човек се подобри, мисълта ви е била силна. (84/стр. 88)

Някой казва: „Като се помоля, всичко става“. Помоли се тогава и кажи на тази могила да се мърдне от мястото си... И двамата отиваме при могилата — той казва на могилата да се премести, но тя не се мърда. Аз ѝ казвам да се премести и тя започва да

се движи. Кой от двамата има повече вяра? За да познава силите и способностите си, човек трябва да прави опити, да се изпитва, а не да ходи с пипане.
(64/стр. 246)

Когато някой ви каже, че сте силен човек, не си правете илюзии, че сте силен, докато не изпитате силата си. (48/стр. 84)

Често вие казвате за някой свят човек: „Този човек минава за светец пред хората, но не живее както трябва. Ние сме виждали такива прехвалени светци“. Казвам: Имате право да критикувате, но всеки, който иска критиката му да бъде вярна, нека се постави на изпит заедно с този светец и да провери не само на теория нещата, но и на практика в прояви на живота. Нека сравни своята чистота, готовност на жертви, своята любов, мъдрост и знание с тези на този свят човек и после да критикува.
(34/лек. 31: стр. 120)

Никога в сегашния живот не трябва да допускаме нито една фалшива мисъл в човешкия ум и (нито) едно фалшиво чувство в човешкото сърце. Нещата отпърво ще дойдат, но ти ще се изпиташ. Ще туриш една много ситна мрежа, ще филтрираш нещата. (38/стр. 297)

Когато свързваш съдбата си с някой човек, ти трябва да се изпиташ, не само външно, но и вътрешно, можеш ли да живееш с този човек и какви трябва

ва да бъдат отношенията ви. Това е задача на човека при всички случаи в живота му. Откакто се роди, докато замине за другия свят, човек непрестанно трябва да решава въпроса за връзките и за отношенията си с хората. (83/стр. 55, 56)

Опитай какво можеш да направиш. Туй, което в даден случай мога да направя, то е силата на човешкия характер. (25/стр. 260)

Казвате, че обичате Бога. Ако не обичате слабия, а казвате, че обичате Бога, вие не говорите истината... Като помагате на слабите, вие обичате Бога. Така вие сами изпитвате своята любов. (26/стр. 292)

Ти можеш да изпиташ своята вяра, своята любов, както и силата на своя ум, като ги проявиш. Веднъж си ги изпитал, има ли защо да се съмняваш? Проверявате ли се, изпитвате ли се, по този начин у вас ще се зароди красивият живот. (81/стр. 27, 28)

Никой няма право да изпитва брата си

Не изнудвай близките си, нито изпитвай търпението им. Само Бог и Христос имат право да изпитват хората. (45/стр. 30)

Човек трябва да търпи, но само когато Бог го поставя на изпитания. Брат брата няма право да изпитва. (60/стр. 170)

...Кой ви дава право да изкушавате своя ближен, като го поставяте на мъчности? Ако облечете нечистите си дрехи и отидете при своя приятел, и му кажете: „Дойдох при тебе с нечистите си дрехи, но ти си длъжен да ме търпиш, да ме приемеш такъв, какъвто съм в дадения момент“ — приятелят ти може да те търпи, но ти нямаш право съзнателно да го поставяш на изпит. Той ще бъде недоволен от тебе и ще трансформира недоволството си, но ти нямаш право да го изкушаваш. Бог е силен, дълготърпелив, но не е позволено на човека да изпитва Неговото търпение и сила. (79/стр. 385, 386)

Не се позволява на ученика съзнателно да изпитва съучениците си, да ги заставя да излизат от равновесието си. В случая нито вие печелите, нито той. (79/стр. 386)

Освен Бога никой друг няма право да изпитва брата си. Който си позволи да изпитва любовта на ближния си, той е оръдие на лукавия. (86/стр. 194)

5. Да погледнем ясно на живота

Да имаме ясна представа за нещата

...Да изучим онова, същинското значение на живота. Истински живот е само онзи, който, като мине през всичките изпитания, да си остане цело-

купен и неопетнен. На него можеш да разчиташ. А пък онзи живот, който не издържа, като минеш през всичките изпитания, този живот не струва.

(72/стр. 17)

Като ученици, вие трябва да си дадете отчет какво разбирате и какво не разбирате. Същевременно вие трябва да знаете с какви сили разполагате. Знае ли тия две неща, човек има стълб, на който може да уповава. И тогава, на какъвто изпит и да го подложат, той предварително знае може ли да го издържи, или не. (70/стр. 208)

Като изучава живота си, човек трябва да знае какви възможности се крият в него, за да разбере какво може да изисква от себе си. Някой иска да води чист и свят живот, говори за духовни работи и мисли, че всичко вече е придобил. Щом го поставят на изпит, разбира заблуждението си и се чуди как така, след като е живял добре, след като се хранил 20 години с вегетарианска храна, не е постигнал желанията си. Много естествено. Хиляди години той е бил месоядец, живял с дребнавостите и в 20 години иска да се посвети, да стане светия. Това е невъзможно. Преди всичко, той още не се е обърнал към Бога, а мечтае за Божествен живот. (51/стр. 380)

Възхищаваш се от търпението на някого. Да, работил е човекът, минал е през известни изпити и така е придобил търпение. (57/стр. 204, 205)

Религиозните... казват: „Господ може да подобри живота. Той ще уреди всички работи“. Питам: Знаете ли как Бог урежда работите? Вие взимате една изкривена ос и казвате: „Майсторът ще изправи тази ос“. Как ще я изправи? Първо той ще накладе огън и след това ще тури изкривената ос в огъня, дето ще я държи до нагорещяване. Като се нажежи добре, ще вземе чука и ще удря отгоре, докато се изправи. Майсторът пита ли оста колко е страдала? Той не иска да знае за нейните страдания. Задачата му е да я изправи, а колко ще страда, за това не се интересува. Тази е идеята, че Господ ще оправи всички работи. Ако гръбнакът ти е изкривен, Бог ще го оправи. Изкривеният гръбнак означава изкривения ум на човека. Бог ще вземе този изкривен ум, ще го тури в огъня, ще го обръща натук-натам, докато го изправи. Като го изправи, ще каже: „Хайде сега на работа!“. Казвате: „Няма ли друг начин за оправяне на работите?“. Има един начин, той се заключава в следното: никога не оставяйте Бог да оправя работите ви. По-добре е вие сами да оправите работите си, отколкото да заставяте Бога, Той да ги оправя. (83/стр. 100, 101)

...Ние се спираме върху благодтта на Господа и казваме: „Господ да ни прости“. Добре, Той ще ни прости, но какво трябва? Учителят в едно училище прощава веднъж, два пъти, три пъти, но ако ученикът никак не учи, най-после учителят никак не прощава. ...Учителят може да те извини, но казва:

„Ще държиш изпит. Ако можеш да го издържиш, има извинение; ако не можеш, няма извинение“.

(12/стр. 348)

Всички хора минават през три фази в живота си, според което аз ги разделям на три категории: едни, които страдат; втори, които се изпитват, и трети, които се учат. Тези, които страдат, са оглашени*. Тези, които се изпитват, са верующи. Тези, които се учат, са ученици. Щом кажеш: „Големи са страданията ми!“ — оглашен си. „Големи изпитания имам!“ — верующ си. „Трябва да уча, имам много да уча!“ — ученик си. (34/лек. 28: стр. 45, 46)

Страданията се занимават с материални работи. Изпитанията се занимават с духовни работи, а учението се занимава с чисто Божествения живот. Туй трябва да знаете всички! (34/лек. 28: стр. 46)

Истинският Бог... не се занимава с материални работи. На избраниците Си Той не дава големи богатства. Понякога прави изключение, но само когато иска да изпита човека. Тогава Той му дава големи богатства, къщи, красива жена, но в края на краищата този човек се е повече понижил, отколкото повдигнал. (2/стр. 396, 397)

Бог никога не осигурява човека за цял живот. Казано е в Господнята молитва: „Хляб наш насъщ-

* Оглашен — повикан в Учението.

ни дай ни го днес“. Ако Бог иска да постави човека на изпитание, само тогава може да му даде торба със злато. (31/стр. 87)

Казвам: Някои хора се интересуват само от физическата страна на живота... Духовният живот не ги интересува. Те се интересуват главно от обикновения живот, който носи най-големите изпитания, страдания и мъчения. (62/стр. 301)

Заекът и мечката са символи... Да уповава човек на заека, значи да уповава на удоволствията в живота. И в такъв случай както заекът бяга от най-малката опасност, така и човекът на удоволствията пада духом и от най-малките страдания и изпитания. (78/стр. 6)

Колко пъти човек се е каел за своята любов! Защо се е разкайвал? Защото любовта му не е била такава, каквато трябва да бъде. Дето има разкаяние, там любовта не е била истинска. Любов, която не може да издържи на всички изпитания в живота, не е истинска любов. Това е настроение, чувство или временно разположение. Това не е оная Любов, която носи живот. (68/стр. 211)

Да обичаш някого, значи да го освободиш... Ако любиш някого, а не го освобождаваш, ти не си в правия път. Това не е Любовта на Бога. Вие живеете по човешки, а искате да подобрите живота си.

Не само че няма да го подобрите, но ще ви дойдат такива изпитания, каквито не сте мислили...

(63/стр. 139)

Божественото прославя човека, а човешкото отнема всичко добро и възвишено, което е вложено в него, и го подлага на изпитания. (79/стр. 273)

...Всичките падения на хората произтичат от желанието, че искат да станат господари. Щом станеш господар, ти трябва да си един първокласен светия, да си минал през всичките изпити. (12/стр. 520)

Има разлика между живота на праведния и на грешния. През каквито изпитания и да мине праведният, всичко ще се превърне на добро. През каквито изпитания и да мине грешният, всичко ще се превърне на зло. (58/стр. 262)

Оставите ли се на света и на неговите влияния, той може да ви изкара от релсите на вашия живот. Всички отрицателни състояния, които имате в себе си, както и помежду си, се дължат на влияния на същества от този преходен свят. Затова попаднете ли под тяхното влияние, кажете си: „Заповядвам ви в името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост и в името на Божията Истина да мълчите!“. Може да кажете: „Дали и тези изпитания не са Волята Божия?“. Ще знаете, че Волята Божия е да

служите безкористно на Възвишената Любов, ако искате да бъдете мощни и силни. (82/стр. 189)

...Има прости хора, които по опитности са по-богати от учените. Учените са богати със знания, а простите — с опитности. Понеже простите са богати с опитности, във време на изпитания те издържат повече от учените. Защо? Понеже опитностите, през които човек минава, го правят дълбок и пълноводен, способен да издържа на големи бури и мъчности. (77/стр. 87)

Всяка любов е на място, но най-добра е оная, която се проявява с най-малко разноси. Разточителната любов лесно се изразходва. Тя не издържа на големи мъчности и изпитания. (58/стр. 319)

И тъй, ако искате да имате резултати, постижения, работете с малки величини. Започвайте с малки величини и постепенно отивайте към големи. Като работите по този начин, вие ще се натъкнете на малки изпитания и спънки, на малки страдания, които ще внесат и малки заоблачавания в съзнанието ви. Започнете ли изведнъж с големи величини, вие ще се натъкнете на големи спънки, на големи страдания, които издъно ще разклатят ума ви. По този начин вие ще изгубите основната мярка на живота и ще се разколебаете. При това положение човек ще изпадне в големи заблуждения.

(40/стр. 403, 404)

Има ненужни страдания и изпитания, които човек трябва да избягва, но има специфични страдания, които са нужни за неговото развитие.

(85/стр. 201)

„От Бога ли идат всички страдания и изпитания?“ Има страдания, които хората сами си създават. Те са тъй наречените ненужни страдания. Обаче има страдания, дадени от самата Природа. Те имат свой дълбок вътрешен смисъл. Натъкне ли се на такова страдание, вместо да роптае, да се ожесточава, човек трябва да си каже: „Божия работа е това“. Каже ли така, той ще възстанови своя вътрешен мир и ще започне да учи. (77/стр. 105)

Сегашните хора се страхуват от изпитанията, от сиромашията, защото са наплашени. Ако погледнат на живота с новата светлина, ще видят каква красота съществува във всичко. Човек трябва да разбира процесите, които се извършват в Природата, и да се въоръжи с търпение да дочака техния край.

(84/стр. 67)

Да разсъждаваме дълбоко

...Научете се да разсъждавате дълбоко. Не разглеждайте нещата едностранчиво. Докато не знаете дълбокия смисъл на нещата, не се произнасяйте върху тях и не питайте защо Бог е допуснал това

или онова. Колкото и каквито изпитания да имате, не правете прибързани и неправилни заключения.
(41/стр. 76)

Понеже Бог ви е създал и ви изпратил в земното училище, Той иска постоянно да успявате. Ако не успееш, както мислиш, това е за изпитание. Веднъж те е създал, Бог не може да те остави, без да успяваш. (55/стр. 206)

„Не може ли Бог да ни помогне да издържим на изпитанията?“ Бог помага, но не по механически начин. Той е съвършен, затова оставя човека свободен да се прояви, както разбира и желае. (67/стр. 98)

Питате: „Трябва ли човек да се жертва за една жена или за един мъж?“. Като ви поставят на изпит, сами ще видите трябва ли да се жертвате и можете ли да се жертвате. Човек трябва да се жертва само за Онзи, Който му е дал живота и Който всеки ден го кредитира. (54/стр. 94)

Сиромашия, страдание, мъчнотия с Бога са добре дошли. Радост и щастие без Бога не са добре дошли. Те носят скръб и изпитание. (88/стр. 389)

Съзнателният човек не се страхува от работа. Колкото по-трудна е работата му, толкова повече го задоволява. Човек се изпитва в мъчните работи, а не в леките. (85/стр. 68)

Добрият живот подразбира изкуство, което може да се изпита само при мъчнотиите. Новопостроеният параход не се изпитва на сушата, но във водата, и то не в някое езеро, ...но в някой голям океан... Силата на парахода се изпитва при големите бури. (3/стр. 7)

Че вие се изпитвате при тези лоши условия. Ако не можете да издържите, каква опитност ще имате? Какво са лошите ви условия? Тези, вашите лоши условия при живота на един светия — с мед да ги храниш! (72/стр. 38)

...Който се справя разумно с изпитанията и мъчнотиите си, той се мъчи в началото, накрая благува. Който иска да избегне изпитанията, в началото благува, накрая се мъчи. Кое от двете положения е за предпочитане? (90/стр. 183)

Ако вие имате дъщеря и я държите затворена в един замък, тя ще бъде чиста. Ако имате друга дъщеря, която, след като я пуснете в света всред всички изпитания и изкушения, остане чиста, питам коя от тях двете стои по-високо. Втората. Ако имате благоприятни условия и сте чисти, това е отлично, но трябва да знаете дали можете в изпитанията да запазите чистотата си. Онзи, който е минал през всичките нечистотии на живота, през всичките съблазни и е успял да запази своята чистота, той е ученик. (52/стр. 70)

А вие, когато влезете в Пътя, казвате: „Дано мъчнотиите и изкушенията да са по-малко“. Чудни схващания са това! Ще имате точно толкова изпитания, колкото са необходими за вашето развитие.
(52/стр. 70, 71)

...В лесното, което човек търси, там няма никаква придобивка... Човек се изпитва в мъчните работи на живота. Това, което не е мъчно, неговата ценност не е дълготрайна. (24/стр. 399)

Следователно, който иска да придобие Любвта, той трябва да мине през най-големи изпитания и страдания. Ако не може да мине през големите страдания, той не може да мине и през Любвта.
(46/стр. 98)

Ако разглеждаме тялото физиологически, когато има болки в крака, в главата, в гърба, човек още може да се лекува. Но когато престанат болките в крака, кракът изсъхва. Не може да се лекува. С изпитания е зле, но без изпитания — още по-зле.
(43/стр. 118)

Ние говорим за хора, които са дошли на Земята да учат и да се изпитват. Има души, които Провидението не е подложило на никакви изпитания. Тия души не се изпитват. Обаче, ако хората не искат да бъдат изпитвани, трябва да се изпратят в страната

на вечния мир, дето няма тревоги, няма безпокойствия, но няма и развитие. (44/стр. 126)

...Житото, оставено в хамбара, и житото, посято на нивата, са две различни неща. ...Житото, посято на нивата, страда, но същевременно се увеличава. В този смисъл житото, посято на нивата, може да се уподоби на страдащ човек. Страдащият има изпитания като житото, но има и придобивки. Житото в хамбара няма страдания, няма изпитания, но няма и придобивки. (48/стр. 4)

...Аз гледам на вас като на малки деца, които учат, и казвам: Много добре учите, но трябва да знаете, че след като сте издържали тази година изпита си отлично, догодина ви предстои друг изпит, на третата година — трети изпит и т.н. И след като издържите ред изпити, пред Бога вие пак няма да знаете нищо... Трябва да знаете, че развитието е един вечен процес, който няма свършване.

(1/лек. 31: стр. 34, 35)

Да поставим здрава основа в живота си

Казвам: Турете здрава основа на живота си. „Нямаме ли основа?“ Имате, но основата ви не издържа на бурите и изпитанията в живота. Турете за основа на своя живот трите неизменни величини — Любовта, Мъдростта и Истината. (66/стр. 167)

Та казвам: Първото нещо, което се изисква от всеки човек, е да тури като основа в живота си великата сила — Любовта — и да може при най-големите изпитания в живота да издържа, без да губи доброто разположение на душата и на духа си.

(71/лек. 1: стр. 18)

Разумен човек е онзи, който е съзидал живота си върху Свещения Огън. И дойдоха всичките изпитания на живота — той устоя. А неразумен човек е онзи, който съгради живота си върху димящия огън. Сега огънят вътре се разбира. И ако ти съградиш живота си само върху димящия огън, постоянно ще имаш пушек. И като дойдат изпитанията в живота, всичко туй ще изгори и ще се помете. И ти ще кажеш: „Животът нищо не струва“. Затуй градете върху Свещения Огън! (12/стр. 142)

Под „морален устой“ разбирам основа, върху която, каквато буря и да дойде от света, да издържите. Любов, която не може да издържи бурите на живота, е преходно състояние, което у всички хора съществува. (27/лек. 19: стр. 11)

Съвременните хора градят своето щастие върху една основа, която не издържа. Понятията, които хората имат в живота, при големите изпитания, които им дохождат, не издържат. (13/стр. 539)

...Във възгледите (ви) има толкова човешко, че един ден, като дойдете на изпитания, туй, човеш-

кото, не може да издържи. Вие ще работите и този материал, който събирате, с него ще трябва да построите един мост и за изпитването на този мост вие трябва първи да минете. Тези греди, които ще турите, няма да ви издържат. Затуй събирайте здрав материал. Не мислете, че други ще минат. В духовния свят кой каквото направи, той пръв минава по него. Та трябва едно пресяване на възгледите ви. (24/стр. 328)

...Човек се нуждае от една основна идея, на която да разчита във всички случаи. Ако няма поне една основна идея в живота си, човек може да има много знания, но като го подложат на изпит, той се разколебава в знанията си. (70/стр. 156)

Истинска идея е онази, която при никакви мъчнотии, при никакви страдания и изпитания не се изменя. Тя всякога остава една и съща. Върху тази идея именно се гради животът на душата. (69/стр. 97)

През колкото по-големи изпитания минава една Божествена идея, толкова повече тя расте и се укрепва. (6/стр. 204)

Божественото начало в човека е същественото

Питате: „Кое е същественото в живота?“. Това, което издържа при всички условия в живота. Щом

дойдеш до него, няма да казваш: „Това мога да направя, онова не мога“. Божественото начало в човека е същественото. (28/стр. 199)

Желанието на Бога не е да направи човека мекушав, нито суеверен, но да се стреми да пробуди в себе си Божественото начало, че като минава през вода и през огън, да остане чист като злато, да не се окислява. (64/стр. 157)

Съвременните хора се намират пред голям изпит и те трябва да го издържат. За да издържат изпита си, те трябва да дадат ход на Божественото в себе си. Божественото ще укрепи вярата на човека, ще внесе нова мисъл в него. (64/стр. 309)

Каквито мъчности и да имате, те представят условия, с които можете да опитате Божественото начало в себе си да видите доколко сте му дали ход да се прояви. (84/стр. 81)

Щом приложи Божественото начало в живота си, човек се справя с всички мъчности и противоречия. (90/стр. 51)

Божественото е, което постоянно повдига духа ти! Ние минаваме през областта на изпитания. И най-хубавото, което имаме, може да се отнеме, ако не сме силни. Та Божественото постоянно идва и ни поддържа. (38/стр. 36)

Не е лесно влизането в Царството Божие

Имайте предвид едно правило: докато един ученик не мине през всичките изпитания, той не може да влезе в Царството Божие лесно. (11/лек. 22: стр. 11)

„Не може ли без изпитания да влезем в Царството Божие?“ Не може. Изпитанията не са реални неща, но са необходими. Като те изпитват, ти страдаш, но в тебе страда онова, което може да се пожертва. Чрез страданията човек сам се опитва, но и други го опитват. (58/стр. 116)

През целия живот Господ изпитва умовете и сърцата ни. За да влезем в Царството Божие, да ни даде всички блага, Господ трябва да ни изпита.
(6/стр. 65)

Животът на ученика след пробуждане на неговото съзнание е живот на творчество, на работа — не живот на благодат. Благодатта се отнася само до пособията на ученика. От него обаче се изисква труд, усилия, работа. Дълго време ще изпитват и претеглят ученика, докато го пуснат в Царството Божие. За най-малкия недостиг веднага ще го върнат назад. (72/стр. 225)

Не мислете, че лесно можете да влезете в епохата на Сина Человеческаго. За да минете през тази

епоха, вие трябва да минете през един голям, тежък изпит. Не е лесна работа да влезе Царството Божие в човека... Защото, ако Царството Божие само влезе в човека и веднага след това излезе, въпросите не се разрешават. (13/стр. 324)

Всички хора искат да влязат в Царството Божие. На едни от тях ще се каже: „Влезте вътре, вратата е отворена за вас“. На други ще се каже: „Късно сте дошли, вратата е вече затворена“. Сега хората се изпитват да се разбере кой за къде е. (51/стр. 430)

Хиляди години още има да учим

Това, което Йосиф преживя, трябваше да стане. Така се изпитва всеки човек. Хиляди години трябваше да минат, за да се разбере защо именно Йосиф е пострадал от братята си и от фараона. Хиляди години има още да учите! (47/стр. 42, 43)

Като не знаят какво е предназначението им, хората казват: „Човек е дошъл на Земята да поживее малко и да умре“. Чудно нещо! Може ли човек да държи матура, без да е учил? Да умре човек, това значи да държи матура. Ще каже някой, че ще се яви на матура само да запази мястото си, да не пропусне срока, макар че нищо не е учил. Обаче Природата е строга към ученика. Види ли, че някой е подал заявление за матура, без да е учил, тя започва да го следи. Тя ще му създаде ред изпитания, докато

най-после го застави да учи. Ако учи, това още не значи, че веднага може да издържи матура. Тя му дава право да се явява хиляди пъти на матура, но докато не се приготви в съвършенство, не го пуца напред. Матура може да издържи само онзи ученик, който е развил в себе си всички добродетели, всички дарби и способности, които Природата е вложила в него. (42/стр. 276)

В университета на живота... Всеки сам трябва да учи. Ако те скъсат, ще повтаряш с години наред, докато най-после завършиш с успех. Учителите на Великата Школа са щедри на времето. Хиляди години можеш да учиш, докато научиш нещата така, че никога да не ги забравиш. (46/стр. 55)

Велика наука се придобива в Школата, но за това са нужни хиляди години. Ученикът трябва да следва Школата най-малко хиляда години, за да го приемат като кандидат да следва университета. Като се запише студент в университета, той трябва да следва две хиляди години, докато го допуснат на изпит по материала от първите два семестъра. Тъй щото за свършване на един факултет от Великата Школа нужни са осем хиляди години. (40/стр. 255)

Вие не сте дошли още до Възкресението. Дълъг път ви очаква. За да дойдете до Възкресението, вие трябва да свършите 48 факултета на бялата раса и още много факултети на Шестата раса. Учението на

Шестата раса е Учение на Братство и Любов. Като минете през това Учение, тогава само ще разберете защо е трябвало да страдате. (39/стр. 201)

Всичко става според Божия Замисъл

Щете-не щете, всички ще бъдете поставени на изпит, за да се реализира Великият Божествен план. Бъдете разумни да съдействате на този план, за да се ползвате от благата, които той носи в себе си.
(51/стр. 430)

Един човек ще бъде поставен на изпити известни, които трябва да издържи. Не трябва да се плашим от нищо. При най-големите страдания човек трябва да види Ръката Божия, Която действа в дадения случай. (38/стр. 34)

Мъчно се издържат изпитанията, но за да се понасят леко, човек трябва да разбере философията на живота. Като разбере тази философия, той ще види, че и в скръбта, и в радостта, и в мисълта има Велик Замисъл. (40/стр. 231)

Каквото виждате в света, добро или лошо, поучавайте се. Човек трябва да бъде търпелив, да се научи да слуша, да гледа, без да дава мнението си. Всичко, което става в света, е за изпитание както на отделния човек, така и на цялото човечество. Каза̀но е в Писанието, че Бог изпитва хората. (51/стр. 341)

„Потърсете Ме в ден скръбен!“ — се казва в Писанието. Кой е този ден? Денят на изпитанията и нещастията. Бог казва: „Аз съм, Който допускам бурите и земетресенията. Аз съм, Който допускам превратите в света. Аз съм, Който допускам богатството и сиромашията в света“. (71/лек. 2: стр. 13)

Питате: „Защо са тези изпитания?“. Бог се проявява по два начина в света. Той ще прати един разбойник да те обере. Казваш: „Що го изпрати Господ?“. Господ го прати да те обере и на тебе казва: „Не прави като него!“. Затова те обра. Не обичаш това, не прави като него. Ти си беден; прати друг човек, ще ти даде пари назаем. Казваш: „Защо ще го направи?“. Казва ти Господ: „Бъди като него!“. Дойдат ли крадци, Господ ви казва: „Не бъдете като тях!“. Дойдат ли добрите хора, бъдете като тях.

(43/стр. 74)

Христос казва: „Аз съм лозата, вие — пръчките, а Отец Ми — земеделецът“. Лозата представя доброто в света, пръчките — разумността, а Отец — силата. Силният създава и обрязва пръчките. Следователно не се страхувайте от изпитанията, т.е. от обрязването. Силният обрязва, т.е. изпраща изпитания на човека. Той знае кога и как да обрязва. Като обрязва, Той изхвърля непотребното, а потребното оставя на самата лоза... (41/стр. 195, 196)

Бог не ви е дал най-големите изпитания и страдания. Като наблюдавате живота си, ще видите колко голяма е милостта и благостта на Бога към вас.
(60/стр. 101)

Хората могат да седят само от лявата страна на Господа. Дясната страна е определена за Ангелите. Да седи човек от лявата страна на Господа, това значи да бъде поставен на изпитания и страдания. Тъй щото бори ли се за лявата страна на Господа, човек трябва да е готов за страдания и изпитания. (41/стр. 8)

Не питайте защо нещата стават така или иначе. Всичко става така, както Бог е наредил. Изпитите са определени от Бога, а човек пропада поради своята леност. (26/стр. 320, 321)

Натъкне ли се на някое голямо страдание, човек се отчайва, изгубва смисъла на живота и започва да мисли, че е голям грешник, че всички са го изоставили. Тъкмо в това време Бог ще изпрати някой човек при него, който ще му окаже голямо внимание и Любов. Чрез този човек Бог се проявява и помага. Ако разбере, че това е Божият Промисъл, той ще придобие нещо ценно. Не го ли разбере и прецени, той ще го изгуби и ще се натъкне на големи изпитания. (41/стр. 109)

Даже Христос пред изпитанието помоли да Го отмине чашата, но после каза: „Господи, знам, че всичко е от Тебе, да бъде Твоята Воля!“. Като мине-

те през големите страдания, и вие ще придобиете тази опитност — ще разберете, че всичко от Бога е дадено. И ще кажете: „Господи, да бъде Твоята Воля!“ . (79/стр. 25)

Казано е в Писанието: „Косъм няма да падне от главата на онези, които любят Господа“. Казано е още, че заради избраните ще се съкратят дните на изпитанията и скърбите. (40/стр. 413)

Казва Писанието: „Ако ония дни не се съкратят, нито една плът няма да издържи, но заради избраните тези дни ще се съкратят“. Искате ли да знаете какво ще стане? Тия дни на изпитание ще се съкратят. Защото Божиите решения не търпят обратни решения. (43/стр. 93)

Всичко е за наше добро

Който не разбира Божиите пътища, той всякога роптае против съдбата си, против Бога, че му е дал страдания, сиромашия, мъчности, а другите е облагодетелствал. Не, всички изпитания в живота на човека са предметно учение. Богатството, радостите са пак предметно учение. Всичко, което се случва в живота на човека, е за добро, но той трябва да се учи. (37/стр. 116)

Помнете: Всичко, което се случва в живота ви, е за добро. Радвайте се, че сте минали през страда-

ния, които са ви обогатили с опитности за новия живот. (87/стр. 176)

...Каквито изпитания, противоречия или заблуждения да преживява човек, в края на краищата всичко се обръща на добро. Разумният използва всички сили на Природата за добро. (37/стр. 10)

В цялата Природа има нещо, което се мъчи, въздиша и стене. При тези противоречия хората не знаят още какъв ще бъде крайният резултат. Обаче всички учени, всички велики хора и светии, които съзнателно са изучавали Природата, виждат, че всичко в нея работи за добро. (47/стр. 16)

...При човешкото, щом си помислиш, нещо мрачно ще ти се представи. Може да си богат, но си казваш, че то може да изчезне; може да си здрав, но си казваш, че може да се изгуби здравето. А при Божествения ред на нещата и да си болен, ще ти се каже от вътре: „Тази болест ще се превърне в полза, за добро. Тези лоши условия в тебе ще станат добри“. Вие сте поставени на един изпит. Да си издържите изпита сега. (38/стр. 70)

Окултният ученик, който иска да разреши своите мъчнотии правилно, щом се натъкне на някоя от тях, той трябва да каже: „Така е определил Господ“. Дръжте в ума си идеята, че всичко, каквото ви се случва, е за ваше добро. То е определено от Висши

Разумни същества, които имат присърце вашето развитие. (80/стр. 180)

Като се храниш със Словото, ще придобиеш Любовта. И тогава, като ти се случи голямо нещастие или изпитание, не се разколебавай, но си кажи: „Не зная защо Бог ме изпитва, но зная, че това е за добро“. (66/стр. 175)

III. БОЖЕСТВЕНА НАУКА

1. Божествената Школа

Изисквания към окултните ученици

Казвам: От вас, като ученици на Любовта, се изисква устойчивост в убежденията. На каквито изпитания и да ви подложат, вие трябва да издържате. Поддавате ли се на съмнения, няма да издържите изпитите си. (82/стр. 223)

Задачата ви, като ученици, е да създадете убеждение в себе си... Какво убеждение се иска от човека? Човек трябва да има такова убеждение, което да устоява на бурите и ветровете на този и на онзи свят. (85/стр. 148)

Всеки може да разреши въпросите си при условие да запази вътрешната си връзка с Бога. Това се изисква особено от учениците. Вие ще имате вътрешна борба — това е в реда на нещата. Едно е важно при този случай: пазете връзката си с Бога! (81/стр. 139, 140)

Някой казва: „Аз съм окултен ученик“. Лесно е да се каже, че си окултен ученик, но имаш ли качества на този ученик? Окултният ученик трябва да има гръбнак, по-силен от този на слона, за да издържа, да понася трудностите и мъчнотиите в живота. Издръжливостта е качество, което постоянно се развива. (83/стр. 115, 116)

Като ученици, от вас се иска характер да проявите търпение, да понасяте мъчнотиите и страданията с радост. Това не значи да правите неестествени усилия. Свободни и естествени трябва да бъдете в проявите си. (90/стр. 30)

Идат дни на скърби и страдания, за които Писанието казва, че Слънцето, звездите и Луната ще потъмнеят. Това означава, че всички религиозни схващания, всички религиозни вярвания ще изгубят смисъла си; светската власт ще се помрачи, ще изгуби своята сила. Ето защо окултните ученици трябва да работят върху себе си, да се облекат в броня, в шлем, да издържат на тази вълна на страдания и изпитания, през която ще мине цялото човечество. Тази броня не е нищо друго освен Любавта. (53/стр. 189)

Ученикът трябва да спряга глагола „мога“. Щом се намери пред някаква мъчнотия, той трябва да каже: „Всичко мога да направя в Името на Христа и на Бога“. (79/стр. 278)

Добрият навик е помощник на волята. Ученикът трябва да работи върху себе си, да си създаде добри навици, да понася всички изпитания и мъчнотии. (33/стр. 18)

Като ученици, вашата задача не е да се ровите в тайните на Природата, но да учите, да правите упражнения, да се справяте с мъчнотиите си. (79/стр. 298)

Ученикът трябва да бъде готов на всичко. Той трябва да носи изпитанията и обидите с радост. Могат да го обиждат, да го наричат невежа, глупак — това не трябва да го смущава. (79/стр. 172)

Окултният ученик трябва да издържа болките докрай. Щом го заболи зъб, той трябва да приложи волята си да не охка. Ако в това време дойдат другари при него, той трябва да се разговаря с тях свободно, спокойно, като че нищо не го боли. Че страната му била подута — нищо от това. Абсолютно ще се абстрахирате от болката си. Природата изпитва човека доколко е смел, издръжлив на страдания. (33/стр. 180)

...Окултният ученик не трябва да ходи нито със суеверия, нито с вярвания, но с вяра и доволство. Върне ли се вечер дома си, той трябва да е доволен от всичко, което е прекарал през деня. Той може да е падал и ставал — нищо от това. Нека благодари на Бога за всичко, което денят му е дал. Нека бла-

годари и за страданията така, както и за радостите. Страданията са привилегия за него. Когато някой човек страда, когато пада и става или когато греши, много същества от невидимия и от видимия свят се поучават от него. (81/стр. 10)

Когато някой ученик направи една погрешка и се отклони от пътя си, другите трябва да бъдат внимателни, да видят в какво седи тази погрешка, защото и те могат да бъдат подложени на същия изпит. (74/стр. 6)

Сега, като ученици, трябва да бъдете внимателни, да използвате знанието, което ви се дава. Това знание е необходимо да решавате правилно задачите и мъчнотиите на своя живот. Мъчнотиите, изпитания ще ви се дадат, но правилно трябва да ги решавате. (33/стр. 150)

Това е истинският ученик

Какъв трябва да бъде ученикът на Новото Учение? Ученикът на Новото Учение трябва да има сърце, чисто като кристал; ум, светъл като Слънцето; душа, благородна, обширна като цялата Вселена, и дух, мощен като Бога и едно с Бога! Като дойде някоя мъчнотия в сърцето ти, извади правилото за сърцето си и кажи: „Като ученик, аз трябва да имам сърце, чисто като кристал — без никаква нечистотия“. Като дойде мъчнотия в ума ти, кажи:

„Аз трябва да имам ум, светъл като Слънцето — без никаква тъмнина“. Като дойде мъчнотия в душата ти, кажи: „Аз трябва да имам душа, благородна, обширна като цялата Вселена — без никакви дребнавости“. И най-после дойде ли някоя мъчнотия в духа ти, кажи: „Аз трябва да имам дух, мощен като Бога и едно с Бога!“. Следователно, като се намериш в затруднение, извади според случая съответното правило и го произнеси няколко пъти наред.

(78/стр. 39, 40)

Истинският ученик не се сърди, не се отказва от желанието си да учи, не се обезверява. Той върви напред при всички условия, при всички мъчнотии и изпитания. (79/стр. 230)

Ако моралният гръбнак на ученика е здрав, неговата нервна система ще може да издържи и най-големите сътресения. (33/стр. 281)

В живота на ученика има силни бури, ветрове, но падания няма. При всички изпитания на живота си ученикът расте и постоянно се развива. По това именно се отличава животът на ученика от този на обикновения човек. (22/стр. 162)

— Кой е ученик?

— Който учи.

Да учиш, това още не значи, че си ученик. Много ученици учат, но пропадат на изпитите, повтарят класовете. Според мене ученик е този, който никога

не пропада на изпит и минава безпрепятствено от един клас в друг. (10/стр. 145)

Изпитите подразбират мъчности и затруднения в живота. Ученикът всякога свършва добре изпитите си, т.е. лесно решава мъчнотиите и затрудненията си. Каквато задача да дадете на ученика, той лесно я решава. (10/стр. 145, 146)

2. Превъзмогване на изпитанията, страданията, мъчнотиите и противоречията

Условия за превъзмогване

Изисква се сега при най-лошите условия, когато се изпитвате, да употребите Божията Любов в себе си и Вратата към Бога — това е запалената свещ. Докато човешкото сърце, докато човешкият ум не се запалят с тази Божествена Любов, човек всякога ще се намира в едно безизходно състояние. (13/стр. 532)

За да бъде силен, да издържа на мъчнотиите и изпитанията, човек трябва да има някакъв светъл образ, който да носи постоянно в съзнанието си. (10/стр. 179)

Докато човек остава верен на идеала на своята душа, дотогава той ще запази своята издръжливост.

Щом измени на този идеал, с него заедно ще изгуби и своята издръжливост. (44/стр. 178)

Всеки трябва да изработи нещо ценно в себе си, което да го отличава от другите хора. Ценното в него е капиталът му, силата му, с която той работи при всички мъчности и изпитания. Такъв човек лесно се справя с трудностите в живота. (21/стр. 182)

Да бъдеш добър при всички свои изпитания, в това е твоята сила като човек... Пуснете доброто да тече през вас. То ще ви освободи от всички утайки и наслаявания на миналото, които днес ви измъчват. (81/стр. 136, 137)

Който е дошъл веднъж на Земята, той неизбежно ще влезе в ръцете на Природата, която ще го постави на ред изпитания и мъчности. За да издържи на всичко това, човек трябва да бъде чист. (33/стр. 281)

Като се намерите пред някакво изпитание, вие питате: „Какво мисли светът за нас?“. Това не е важно. Светът е свободен да мисли каквото иска, но вие ще следвате своя път. (21/стр. 50)

...Апостол Павел казва: „Да напуснем, което е елементарните работи, да вярваме в Господа Исуса Христа“. То не е само това вярване. Вярата е една връзка, ...но за вас се изисква нещо повече. Вас ви трябва една връзка, която през всичките условия,

през които може да минете, през всичките изпитания тази връзка никак да не се скъса, нито да отслабне. (12/стр. 395)

Значи, не е достатъчно да вярваш в Бога, но трябва да придобиеш изкуство, с което да си служиш при всички изпитания и мъчности. (2/стр. 231, 232)

Мисълта, която обхваща човешкото съзнание, се нуждае... от мекота и пластичност да може гръбнакът ѝ да издържа и на най-големите бури и изпитания. (10/стр. 68, 69)

Като обичаш някого, ще носиш в ума си мисълта никога да не злоупотребяваш с добрината на този човек. Той не трябва да ти откаже на молбата, но и ти никога не трябва да злоупотребяваш с него. Щом спазвате тези правила, Любовта ви ще издържи на всички изпитания. (54/стр. 158)

Когато дойдат големите изпитания и мъчности в живота, човек трябва да има поне един добър приятел, който да му каже: „Дръж се! Не се плаши, ти ще устоиш“. (61/стр. 24)

Когато човек изгуби всичко в живота си, един след друг близките му го напускат. Само един ще остане при него. Кой ще бъде този един? Който го обича безкористно. Само неговият конец на Любовта ще издържи на всички изпитания. (21/стр. 63)

Издържане

Бог ви е дал условия и дарби да издържате на всички изпитания; на едно място ще ви гонят, на друго ще ви хокат, на трето ще ви презират, но вие трябва да имате вяра и силна воля, за да претърпите всичко. Каквото и да ви се случи, кажете си: „Аз зная, че това е велик изпит, който непременно трябва да издържа“. (82/стр. 144)

Някой казва: „Аз имам да държа изпит“. Издърж изпита си и тогава ела да ми кажеш, че си държал. „Ама някаква болка имам.“ Издърж болката си и като оздравееш, ела при мене. Ако разбираш болката като изпитание, ако разбираш страданието като изпитание, ако разбираш спънката в живота си като изпитание, издърж ги! (34/лек. 34: стр. 52, 53)

Много пъти ще грешите... Най-после ще дойдете до положение да издържате и на най-големи бури и ветрове, на големи мъчности и изпитания... (20/стр. 289)

Човек... Изкуство е да може да издържи най-големите душевни страдания. (16/стр. 151)

За да може човек да издържи изпитанията и страданията, Природата му дава известен запас сила... Наблюдавайте и ще видите как действа Природата. Всякога, когато ще даде някакво голя-

мо страдание или изпитание на човека, същевременно тя ще му даде и такава голяма радост, (че) да може да понесе страданието, което се готви да дойде. Голямата радост съдържа в себе си елементи на благословение, чрез които човек може да понесе страданията. (13/стр. 441)

Някой не издържа на големи мъчности, но има нещо вътре в него, което издържа. (58/стр. 273)

...Когато се намирате пред голямо затруднение, знайте, че не сте сами. От вас се изисква да издържите докрай. Щом издържите, помощта ще дойде. (61/стр. 231)

...Стойте и се молите; искате да знаете дали сте концентрирани, но някой идва и ви прошепва: „Днес имате да плащате полица от сто хиляди лева. Ако не я платите, отивате на смърт!“. Вие веднага се спирате, разтрепервате се и казвате: „Как ще я изплатя?“. Ами че вие сте на аудиенция с Бога, а мислите как ще плащате. Ушите ви трябва да бъдат запушени, макар да имате сто такива полици. Това е едно изпитание за вас. (52/стр. 57, 58)

Всички хора ще бъдат съдени. Защо? Защото не са употребили ума си намясто, защото не са употребили сърцето си намясто и защото не са употребили волята си намясто. Дойде ли ти някакво изпитание, кажи: „Аз не искам да бъда съден. Аз

искам да употребя ума, сърцето си и волята си на място“. (16/стр. 91)

И тъй, изпитанията, страданията, мъчнотиите и съблазните ще дойдат в света, но праведният човек не се смущава от това. Този човек мяза на кораб всред океана, блъскан от хиляди и милиони вълни, но в края на краищата той ще пристигне благополучно на своето пристанище. (29/стр. 89)

Свободният човек издържа на всички изпитания. (45/стр. 60)

Понасяне

Днес всички хора минават през големи изпитания, за понасянето на които се иска сила, разумна воля и вяра. (79/стр. 244)

„Станете като децата!“ Който има вярата на децата, той по-лесно ще носи страданията и изпитанията в живота си. (40/стр. 153)

За да не изразходва напразно енергията си, щом се намери пред известни неприятности, мъчнотии и страдания, човек трябва да трансформира състоянията си, по-леко да понася тия неща. (86/стр. 147)

Между хората най-умен е този, който може да понася мъчнотиите и изпитанията с най-голямо търпение. (67/стр. 91)

Да бъде човек герой, това подразбира да понася всичко с Любов. Любовта е сила, която осмисля нещата. Който носи Любовта в себе си, той е готов да целуне ръка на онзи, който му е ударил една плесница. (85/стр. 273)

Който е видял само за момент Светлото Лице на Бога, той може да понася страданията и мъчнотиите си с радост. Той има цел в живота си и знае защо живее. И в ада да слезе, той е готов да носи всичко с радост. Достатъчно е човек да помисли за Светлото Лице на Любовта, за да разгони всички мрачни мисли в ума си, да разсее всички облаци в съзнанието си. (90/стр. 260)

Търсете Бога като Любов. Търсете Светлото Лице на Бога и никога не се отказвайте от Него. Каквото да правят с вас, на каквито мъчнотии и изпитания да ви подлагат за Неговото Име, не се отказвайте. Бъдете готови да понасяте страданията като мъченици. Единственият, за Когото можете да се жертвате във всички случаи на живота си, е Бог. (90/стр. 260)

Справяне

И сега трябва да знаете, че всичко, каквото ви се случва в живота, е точно определено. Щом е така, справяйте се разумно с всички ваши мъчнотии.

(80/стр. 132)

Не се оплаквайте, нито роптайте, но се справяйте с мъчнотиите си... Дойде ли ви някакво изпитание, премълчавайте. (51/стр. 356)

...Като сте дошли на Земята, вие трябва да мълчите, за да мислите; вие трябва да търпите, за да издържате; най-после вие трябва да имате вяра, за да се справяте лесно с противоречията в живота си. (39/стр. 139)

Знаеш ли закона на милосърдието например, ти лесно ще се справяш с мъчнотиите в живота. Знаеш ли закона на търпението, пак лесно ще се справяш с мъчнотиите в живота. (81/стр. 70)

Въоръжете се с търпение и трудолюбие, за да се справяте лесно с всички мъчнотии и изпитания. (51/стр. 179)

Опасни места има и в мисълта, и в чувствата на човека. Който не знае законите на мисълта и на чувствата, лесно може да плати с живота си. Попадне ли в тия опасни места, мъчно може да излезе невредим. Който има Любов в себе си, лесно се справя с опасностите и изпитанията в живота си. (63/стр. 174)

Достатъчно е човек да възприеме минимална част от Любовта, за да почувства радост в душата си и подем в духа си. Любовта е онази велика мощ-

на сила в света, която е в състояние да се справи с всички мъчности, противоречия и разочарования в живота на човека. (83/стр. 243, 244)

И тъй, за да се справи с мъчнотиите и противоречията в живота си, човек трябва да следва Божествения път. За тази цел той трябва да бъде разумен, да изучава Първичния живот. (77/стр. 172)

...Когато сте в съгласие с Божиите закони, нищо не може да ви изненада; каквото и да ви се случи, ще знаете, че в един момент само ще се справите с мъчнотията си. (67/стр. 35)

За да разбереш какво е знанието ти и каква — любовта, ти трябва да минеш през изпитания. Сърцето се изпитва чрез страдания, а умът — чрез противоречия. Любовта се справя със страданията, а знанието и светлината — с противоречията.

(66/стр. 63)

Умът е, който дава начин как да се справиш с всичките мъчности. (89/стр. 327)

Който знае законите за трансформиране на материята, той би могъл да се справи с всички положения, с всички изпитания, които се отнасят било до храната, било до мислите или чувствата.

(40/стр. 340)

Дръжте в ума си стиха, който Христос казал: „Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи“. Ако разберете дълбокия смисъл на този стих, лесно ще се справите с мъчнотиите и противоречията. (79/стр. 280, 281)

Да носиш кръста, това е законът да се справиш с всичките мъчнотии, които животът създава по една вътрешна необходимост. (4/стр. 91)

Как се изявява съвършеният човек? Той се справя и с най-големите мъчнотии. За него няма нещо невъзможно. Той има съдействието на Бога, на Природата, на Ангелите, на всички добри и разумни същества. (67/стр. 235)

Щом дойдат изпитанията, вие трябва да се свържете с Невидимия свят. (12/стр. 161)

Намираш ли се пред известна мъчнотия, кажи: „Ще изпълня закона, ще изпълня Волята Божия“. Щом кажеш тази дума и мъчнотията изчезне, ти си казал думата както трябва. (84/стр. 85)

Мнозина искат да научат някоя молитва, която да повдига духа им, за да се справят лесно с мъчнотиите си. Каква трябва да бъде първата ви молитва? Молете се така: „Господи, просвети умовете ни, дай ни светлина и знание да разбираме Волята Ти и да я изпълняваме“. (79/стр. 316)

Преодоляване

Всеки ще бъде поставен на ред изпитания да се научи да преодолява. (40/стр. 145)

Наистина мъчнотиите, изпитанията, на които човек се натъква, до известна степен спъват неговото развитие, но той трябва да прави усилия да ги преодолява. (20/стр. 259)

...Човек трябва да прави ред опити. Намери ли се в известна мъчнотия като болния, който лежал 38 години при къпалнята, той трябва да си каже: „Стани и ходи!“. (86/стр. 115)

Всеки има мъчнотии в живота си, които той непременно трябва да преодолее. (81/стр. 148)

И тъй, иска ли човек да се освободи от някаква неприятност или мъчнотия, той трябва да направи невъзможното. Не прави ли големи усилия да преодолее лошите условия, вместо да се освободи от тях, те още повече ще се влошат. (86/стр. 151)

...Хората ще минат през известни изпитания, които могат да преодолеят с вяра и разумност.
(41/стр. 354)

Като ученици, вие се нуждаете от нова, абсолютна вяра, която превъзмогва всички мъчнотии.

Приложете вярата си, работете съзнателно върху себе си и не чакайте наготово. (90/стр. 224)

В ума ви всеки ден трябва да има нещо красиво, хубаво, за да превръщате и най-лошите условия в добри. Само по този начин можете да напредвате. (82/стр. 155, 156)

Знанието и молитвата в ръката на вярващия представят сили, с които той може да победи всички свои мъчности и страдания. (85/стр. 127)

Докато не изтърпите страданията докрай и не ги надделеете, не можете да придобиете новия живот. (28/стр. 205)

Ще направите първия опит в себе си да видите колко сте търпеливи. Болест дойде, една неприятна мисъл дойде, да се преодолеят. (30/стр. 161)

Виждате един човек, който работи съзнателно върху себе си, стреми се към духовен живот. След време той се натъква на някаква мъчнотия, на едно трудно място, и се отказва от работата си; той намира, че това не е постижимо за него. Според неговите разсъждения излиза, че ако продължава да работи, нищо няма да постигне. Ако спре работата си, какво ще постигне? За предпочитане е човек да преодолява мъчнотиите, отколкото да отстъпва от тях. Като прави усилия, все ще постигне нещо. Щом се върне назад, нищо няма да постигне. (90/стр. 9)

Най-големите мъчнотии за семето се заключават в живота му в земята, дето набъбва, изгнива, разпуква се и след време покъква. През каквито изпитания да мине, семето трябва или да преодолее тия условия, или да ги използва. (37/стр. 348)

Човек трябва да живее при най-благоприятни условия, които той сам може да си създаде. В това именно седи величието на човека. Щом се натъкне на известно изпитание, душата на човека веднага се смущава, вижда, че условията ѝ стават неблагоприятни, и започва усилено да работи да възстанови нормалните условия за развитието си, за постигане на знания. (69/стр. 24)

В Божия закон Любовта е единствената сила в света, която превъзмогва всичките мъчнотии, понеже злото служи на нея. (65/стр. 316)

...Върши само това, което е благоприятно на Господа! Само тогава ще имаш добро разположение, мисълта ти ще бъде светла, чувствата ти — възвишени, благородни, а волята ти — силна, за да преодолява всички мъчнотии. (66/стр. 246)

Задачата в живота ни е да преодолеем всички мъчнотии, спънки, препятствия, като се ползваме от Мъдростта и Знанието, което Бог ни дава. Всеки ден ни се дават известни упътвания. (83/стр. 260)

Бог трябва да живее във всички хора като вътрешна светлина, като вътрешно благо. Само по този начин човек ще може да преодолее всички свои мъчности. Вън от това ще има падане и ставане без никакви блага. (82/стр. 123)

Пророк Даниил беше в рова между лъвовете. Изядоха ли го те? Тримата момци, Седрах, Мисах, Авденаго, бяха в огнена пещ. Изгоряха ли там? Такъв трябва да бъде религиозният човек: нито лъвове да го ядат, нито огън да го гори! Истински религиозен човек е този, който има такава силна мисъл, която пред никакви препятствия не се спира. Като отиде при някой богат човек, той няма да му се моли за пари, но с мисълта си само ще го застави да даде колкото му трябва. Ще кажете: „Тогава ще стават големи злоупотребления“. Не, само мисълта на абсолютно чистия човек е в състояние да преодолява всички спънки и мъчности в живота.

(71/лек. 8: стр. 29)

Разрешаване

Изпитанията не са нещо лошо. Всяко изпитание добре трябва да се издържи и разреши. Защото, ако едно изпитание не се разреши добре, то ще образува в живота един прелом. (38/стр. 87)

Искате ли да подобрите живота си, непременно трябва да разрешите мъчнотиите на своя живот, а

те не са нищо друго освен задачи, по-сложни и по-прости. (80/стр. 187)

И тъй, намери ли насоката на своя живот, човек лесно разрешава мъчнотиите си. Щом намери насоката на живота си, той разумно се справя с мъчнотиите, недоразуменията, споровете и страданията си. (84/стр. 71)

Всички мъчнотии могат да се разрешат чрез разумността. В разумността е Бог. (84/стр. 185)

Бог разрешава и урежда мъчнотиите и противоречията на хората чрез самите тях. (84/стр. 185)

Сполети ви едно голямо нещастие или изпитание — важно е как ще го разрешите. Всеки знае как се разрешават изпитанията. Соломон казва: „Мек отговор дава успокоение, блага дума дава утеха, а Любов, изявена навреме, дава живот“. (68/стр. 211)

...Страданията, скърбите и мъчнотиите в живота се разрешават само с Любов. (86/стр. 111)

Няма мъчнотия в света, която Любовта да не е в сила да разреши. (84/стр. 171)

Всяка мъчнотия крие зад себе си нещо хубаво. Щом разреши мъчнотията си, човек придобива светлина. Как се решават мъчнотиите? С Любов. (84/стр. 83, 84)

Единствената философия, която може да разреши противоречията на човешкия живот и да го освободи от ненужните страдания, това е философията на Великата Любов, на Словото Божие... Обикновено тя започва само с една дума, различна за различните хора. Всеки трябва да намери тази дума и да я скрие в себе си. Тя е неговата обична дума. Произнесе ли я тихо, за себе си само, той изменя цялото си състояние: от скръбен става радостен и весел, от недоволен — доволен. Тази дума може да е за някого едносложна, за някого — двусложна или многосложна, но тя крие в себе си магическа сила. Няма мъчнотия в света, която тя да не разреши. Свещена е тази дума! Искате ли да запазите силата ѝ, на никого не я казвайте.

(76/стр. 120, 121)

Освобождаване

...При каквито тежки условия и да е поставен, човек ще види най-после, че има един естествен Божествен начин, по който той може да се освободи. (86/стр. 61)

Има един път, който може да освободи човека от страданията. Това е пътят на Любовта. (39/стр. 59)

Всички хора са били в рая и са излезли оттам поради непослушанието си. Като се намерят пред страдания и изпитания, хората се запитват какво

трябва да правят, за да се освободят от тях. Много просто! Като слушат, хората лесно ще се справят със страданията си. (39/стр. 21, 22)

За да се освободят от изпитанията, от мъчнотите и страданията си, хората трябва да се съблекат от старите си възгледи, както Мойсей събу обувката си и тогава стъпи на мястото, което Бог му посочи. Свято нещо е животът... (51/стр. 391)

3. Методи на Божественото Учение

Който носи Истината в себе си, той никога не може да произнесе Името Божие напразно. Обаче, щом се намери пред голямо изпитание или страдание, той казва: „Велики Господи на Вечността, заради Тебе съм готов да понеса всички страдания и изпитания“. Това е една магическа формула, с която можете да си служите. (2/стр. 99)

Името Божие... С това Име човек може да си служи при всички мъчнотии и изпитания в живота. Ако си болен и помислиш за това Име, болестта ти ще се махне; ако имаш изпити, като ученик или студент, достатъчно е да помислиш за това Име, за да можеш спокойно да се явиш на изпит. Ако имаш да даваш, пак помисли за Божието Име. Така ще смекчиш сърцето на кредитора си. (90/стр. 84)

Като се натъкнете на някаква мъчнотия, кажете си: „Няма Любов като Божията Любов. Само Божията Любов е Любов“. Щом изговорите тази формула в себе си, запитайте се: „Мога ли в името на тази Любов да направя всичко, каквото желая? Мога ли в името на тази Любов да се справя с мъчнотиите си? Мога“. Щом кажете, че с Божията Любов можете да направите всичко, можете да изговаряте и формулата. Обаче за това се иска вяра в Бога и в себе си, упование на Бога и на своята душа. (79/стр. 243)

Като видя болния при къпалнята, Христос му каза: „Стани и ходи!“. Това показва, че Христос е разполагал с положителна, с абсолютна наука. Който има тази наука, и той може да си каже: „Стани и ходи!“. Това е формула, с която човек може да преодолява всички мъчнотии и изпитания. Говори ли на разумността в себе си, човек може да стане, да ходи и да постигне всички добри и благородни желания. (86/стр. 115)

Като се намерят в известно затруднение, хората се питат какво трябва да правят, как да се освободят от мъчнотията, в която са изпаднали. Не е там въпросът. Важно е кои методи трябва да приложат, за да се освободят от затруднението. Един от методите, с който и Природата си служи, е пеенето. Чрез пеенето хората се тонират, примиряват, улесняват. Пеенето помага за здравословното състояние на чувствата. Който пее, той нарежда живота си добре. (85/стр. 149)

Питам ви: Когато човек скърби, може ли да пее? Когато се изпитва, може ли да пее? Когато учи, може ли да пее? При ученето човек може да пее за развлечение, но само когато е свободен. При страданието може да пее, за да се утеши. При изпитанието може да пее, за да се запази. (34/лек. 28: стр. 54)

Музиката повдига вибрациите на човешкия организъм, а от друга страна, събужда жизнените сили. Като знае силата и действието на музиката върху организма, човек трябва да пее при всички условия на живота — като болен или здрав, при мъчнотии, изпитания, страдания. (2/стр. 225)

Отиваш на изпит. Ако знаеш коя песен да изпееш и как да я изпееш, ще имаш успех. (54/стр. 304)

Чрез музика и пеене човек трансформира състоянията си. Освен вокална и инструментална музика съществува още и музика на живота... (86/стр. 153)

За да измени кармата си, или за да подобри съдбата си, при всички свои страдания, мъчнотии и изпитания човек трябва да вложи в себе си желанието да направи на някого поне едно малко добро. Това желание е в сила да привлече вниманието на Бога. Обърне ли внимание на вас, Той ще се намеси в работата и ще ви помогне. (84/стр. 204)

Който има силно развито въображение, той може да понася изпитанията с голямо спокойс-

твие... Когато се намерите в трудно положение, в някаква мъчнотия, започнете да работите с въображението си. Представете си, че сте си купили много земя, направили сте си къща, отишли сте в странство да учите езици и се връщате обогатен със знания. Като си представите тия неща, няма да забележите как ще се успокоите... (40/стр. 79, 80)

Прилагането на волята като метод за преодоляване на физически и душевни болки, на мъчнотии и изпитания не е нищо друго освен закон на внушение. Който иска да работи чрез този закон, трябва да бъде положителен. Най-малката отрицателна мисъл парализира действието на волята. (70/стр. 332)

Сега ще ви дам един метод за развиване издръжливостта на волята... Ще си представите, че сте студент, приготвили сте си 25 000 лева за издръжка, но по някаква случайност някой влиза в стаята и открадва парите ви. Започват ред изпитания: хазяйката ви изпъжда от къщата си, гостилничарят не ви дава да се храните в гостилницата му, приятелите ви изоставят и вие оставате на улицата сам без подслон, скитащ се от една улица в друга, без никаква помощ. Като си представите това нещо, ще се наблюдавате да видите какви чувства се събуждат у вас. Ако се уплашите и кажете, дано не ви се случи такъв изпит, вие сте пропаднали. Колкото и да се молите да не ви дават такъв изпит, има вероятност

да ви се даде, има вероятност и да не ви се даде. И едното е възможно, и другото е възможно. (74/стр. 33)

Сега ще ви дам един метод за приложение, чрез който лесно да се справяте и издържате, когато ви нападнат тежки чувства и неприятни мисли. Щом дойде в сърцето ви някое неприятно чувство, представете си, че живеете в първата епоха на християнството и ви измъчват за убежденията ви: преследват ви, изтезават ви, докато най-после ви турят на кладата, дето жив ви изгарят. И всичко това вие понасяте с твърдост. Кажете си тогава: „Ако един християнин може да издържи на убежденията си даже и пред огъня, защо аз да не мога да издържа на едно неприятно чувство?“. Бъдете готови да понесете страданието търпеливо. (83/стр. 138, 139)

IV. ВИСОКО СЪЗНАНИЕ

1. Да имаме основание в Бога

Беззаветна Вярa в Бога

Два начина има за служене на Бога: единият начин е служене с вярвания, а другият — служене с онази беззаветна Вярa, в която няма никакво съмнение, никакво колебание. Ако при това служене дойдат страдания и изпитания, човек се усмихва само и казва: „Такава е Волята Божия. Всичко е за добро“. (78/стр. 36)

...Човек чрез Вярата се крепи в Бога. Като се закрепвате силно, и Бог ще ви крепи. През всички времена и изпитания онези хора, които са имали Вярa в Бога, никога не са били излъгани. (36/стр. 42)

Ако ученикът е свързан с Бога и не се съмнява в Него, той ще мине през огън, без да пострада. Дойде ли съмнението, веднага се явяват мехури по краката му. Има хора, които правят опити в това направление да играят в огън, да го прескачат, без да им действат пламъците... (82/стр. 159)

Ние сме влезли в Пътя и казваме: „Господи, гледай да ни дадеш нещо такова, което да не ни сломи!“ . Даваме съвети на Господа, което означава, че не вярваме в Него. Това е изпитание, изкушение. Ще кажем: „Господи, ние ще изпълним програмата Ти така, както Ти си я наредил. Нека бъде Твоята Воля!“ . (52/стр. 71)

Ще дойдат изпитанията, никой няма да избегне от тях. Ако вярвате в Бога, всичко ще придобиете; ако не вярвате, всичко ще изгубите. (7/стр. 251)

Упование в Бога

Наистина няма по-велико нещо за човека от това, да има Един, на Когото да разчита във всички случаи на живота си. Той знае, че при всички изпитания Този, Единият, ще му проговори: „Не бой се, аз съм с тебе“ . (2/стр. 74)

Туй, което всякога в нас остава неизменно, то е Бог. Единственото нещо, което в нас остава неизменно, след като преминем всичките изпитания в света, то е Бог. Питате: „Защо трябва да преминем тия страдания?“ . За да остане Бог в нас. Като минем през всичките изпитания, Той да остане в нас, Който е всякога неизменен при всичките условия на живота. Затова трябва да минем всичките страдания, сиромашия, че онова, което остава в нас, неизменното, то е Бог, на Когото можеш да различи-

таш. То е Реалността, туй, разумното в нас, на което всякога трябва да разчитаме. Ако на него разчиташ, то никога не е преставало да ти помага. (43/стр. 71, 72)

Велика наука е да може човек да уповава на Бога и да знае как да възлага товара си на Него! Значи, за един месец ще направите опит във всичките си изпитания да уповавате на Бога. Каквито изкушения, мъчнотии или страдания ви дойдат, уповавайте на Бога! (53/стр. 51)

Като се намерят в затруднения, в смущения, мнозина казват, че уповават на Бога, Той да ги ръководи. Това ръководство се крие в техния ум, в тяхното сърце. (84/стр. 172)

Любов към Бога

Възлюбете Бога, за да станете силни, да издържате на всички условия. Любовта на човека към Бога е тил, който го пази от всички изпитания и изкушения. (2/стр. 413)

Преди всичко, изисква се Любов към Бога. Обикнете ли Бога, ще обикнете и своите ближни; обикнете ли ближните си, ще обикнете и всички наоколо и по този начин ще си създадете среда, в която ще можете да работите. Дойдете ли до това положение, страх няма да имате. Всички изпитания, всички страдания и нещастия, колкото и го-

леми да са, да ви не смущават. Най-голямото нещастие за човека е смъртта. Тя идва като бирник, задига каквото има и си заминава. Обаче Писанието казва: „За човека, който е свързан с Бога, смърт няма“. (71/лек. 2: стр. 18)

Мнозина мислят, че като кажат: „Да възлюбим Господа Бога твоего с всичкото си сърце“, че са Го възлюбим. Не е лесно да възлюбим Господа. Ти трябва да Го възлюбим с всичкото си сърце, ум, душа и сила. За да се постигне това, от човека се изисква вътрешно знание да може той да направи опит, който да даде добри резултати. В какво седи този опит? В издържането. Ако при най-големите изпитания, които сполетяват човека, той издържа, без да накърни с нещо своята Любов към Бога, това показва, че неговият опит е сполучлив. (22/стр. 63)

Любовта на човека към Бога се познава при най-големите изпитания, страдания или нещастия, които го сполетяват. (22/стр. 63)

За пример, някой човек става пръв министър, но наскоро след това започват да го гонят, да го преследват; турят го в затвор за някакво престъпление, лишават го от богатства, от слава, от почести и т.н. Ако при това положение той може да издържи и от позорния стълб, на който са го поставили, повдигне очите си към Господа с думите: „Господи, благослови тия хора! Благодаря Ти за привилегията,

с която си ме удостоил!“ — това значи Любов към Бога. (22/стр. 63)

Права идея за Бога

Дръжте в ума си една права идея за Бога. Знайте, че Бог е благ и в живота, и в смъртта, и в богатството, и в сиромашията, и в радостите, и в скърбите. И при най-големите ви изпитания Бог е неизменен. (66/стр. 13)

Каквито изпитания и да ви дойдат, кажете: „И сто пъти да се обезсърча, Бог е верен, в Него няма нито промяна, нито измяна. Това, което Той е определил, ще стане“. (82/стр. 200)

Изгубил си къща, жена, деца и приятели, всичко, и си останал най-после съвсем сам, кажи в себе си: „Бог не може да се измени! Великото в света не може да се измени, а малкото в света не може да се повреди... Ние сме двама в света, Бог и аз всичко можем да направим“. (34/лек. 2: стр. 24, 25)

Единственото нещо, което трябва да имаме предвид, е да поддържахме в себе си онази непреодолима вяра, че Бог е Любов. И при най-голямото изпитание ние трябва да кажем: „Онзи, Който е създал света, Той е промислил всичко и за мене“.

(16/стр. 190)

Познаване на Бога в изпитанията

Човек познава Бога и се свързва с Него само в трудни, тежки условия, когато е сам, изоставен от всички, без никаква външна помощ. Затова е казано, че вярата се усилва само при изпитания и мъчнотии. (79/стр. 201)

Някой иска Христос да го посети. Христос ще те посети само тогава, когато си свършено сам и никой не може да ти помогне. Ако искаш да познаеш Христа, това може да стане само тогава, когато се намираш пред най-голямото изпитание, когато никой не може да ти помогне. Христос е последният, Който ще те посети. Той е началото и краят на твоя живот. (87/стр. 17)

Бог се проявява през всички времена и условия, но човек Го вижда в трудните моменти на своя живот. Когато изпитанията дойдат в живота, тогава Бог се изявява най-силно. Затова е казано в Писанието: „Потърси Ме в ден скръбен!“. (77/стр. 122)

Щом се намери в известни изпитания, човек започва да търси Бога, да се моли по няколко пъти на ден. Като забогатее, като придобие знания, той пак Го забравя... (78/стр. 230, 231)

Някой страда и като не разбира защо е дошло страданието, започва да роптае, да се сърди на Бога. Не, в страданието и изпитанието трябва да се смириш, да видиш Бога. Само така ще видиш Неговото величие. (66/стр. 48)

В каквото положение да се намирате, през каквито изпитания и радости да минавате, навсякъде ще опитвате Божиата благодат. (85/стр. 127)

Какво направи Йов при големите противоречия? Какво постигна? Позна Бога. Следвайте неговия пример. Жена му, приятелите му го изкушаваха, искаха да го спънат, но той издържа.

(87/стр. 104, 105)

Връзка с Бога

Съвременните хора страдат, мъчат се, не знаят как да се справят с мъчнотиите в живота. Много просто. Трябва да се свържат с Бога. Няма по-реално нещо от тази връзка. Тя никога не се променя и нищо в света не е в състояние да я разкъса. Достатъчно е да насочите ума, сърцето и волята си нагоре към Първичната Причина, за да се свържете с Ней моментално. (74/стр. 225)

Издаднете ли в някакво тежко състояние, веднага повдигнете мислите си нагоре, свържете се с Бога и Той ще ви помогне да трансформирате ва-

шите енергии, да минете от по-ниско на по-високо стъпало. (82/стр. 16)

...За да се освободи от неестествените и анормални мисли и чувства в себе си, човек трябва да се свърже с Бога, с Първата Причина на нещата. Свърже ли се с Бога, каквито изпитания и изкушения да има, той лесно се справя с тях. Той има помощта на Възвишените и Разумни същества. (90/стр. 47)

Веднъж сте свързани с Първата Причина на нещата, вие трябва да пазите тази връзка и във всички моменти на изпитания и мъчности да съзнавате, че в нея е животът, в нея е свободата. (64/стр. 108, 109)

Като е дошъл на Земята, човек ще мине през различни драми, трагедии и комедии, но той трябва да бъде силен, да издържа. Щом е свързан с Първата Причина, през каквито мъчности и изпитания да минава, в края на краищата той ще излезе на спасителния бряг. (42/стр. 179)

Следователно човек трябва да пази свещено връзката, създадена между Бога и неговата душа. Никоя външна сила не е в състояние да скъса тази връзка освен самия човек. Никакви страдания, нещастия, изпитания, мъчности не са в състояние да скъсат връзката между човешката душа и Бога.
(86/стр. 94)

Щом сте свързани с Бога, никаква сила не може да ви измести от положението, в което се намирате. Каквито бури и ветрове да ви брулят, параходът ви ще излезе благополучно на пристанището. Това, което желаете да стане, ще се изпълни. Това е закон, в който няма никакво изключение. (67/стр. 36)

Щом вие пребъдвате в Бога и Той — във вас, молете се тайно в душата си. През каквито изпитания да минавате, не се обезсърчавайте. (48/стр. 58)

Ако не се безпокои и разбира смисъла на изпитанията и страданията, човек носи в себе си трезви, прави мисли, благородни и възвишени чувства, които го свързват с Бога и дават простор и полет на неговата дейност. (77/стр. 225)

Във всеки даден момент всяко изпитание, каквото и да е изпитанието — ти не може да разрешиш каквато и да е мъчнотия в света, ако не свържеш своята воля с Божията Воля. Бог е създал света и ти ще се отнесеш до Него как трябва да се разреши тази мъчнотия. (38/стр. 415)

Човек може да бъде свързан с Бога по четири начина: със съзнанието, със самосъзнанието, с подсъзнанието и със свръхсъзнанието. Ако е свързан едновременно и по четирите начина, той може да се нарече силен човек. Той носи всичките си изпитания с радост. (55/стр. 184)

Свещенодържие в Бога

Каквито изпитания да ви дойдат — сиромашия, болести, изкушения — дръжте се за Бога. (61/стр. 231)

Казвам: Дръжте се за силното. Само Бог е силен. За Него се казва, че е всесилен. Следователно, когато искате да разрешите мъчнотиите си, потърсете Бога. (63/стр. 292)

...Като се намерите в една мъчнотия, отправете ума си към Бога. (65/стр. 317)

Харесвам един наш брат. Отива за Габрово. Качва се на трена* и на гарата го заварва бомбардировката, запалването на бомбите е на 300 — 400 метра. Всички започват да бягат. [Той] казва: „Къде ще бягам навън? [...] Каквото Господ даде — отправих ума си към Бога“. Казвам: Човек трябва да има светлина във време на мъчнотии; ще почувства онава, Божественото. (89/стр. 184, 185)

Във всички мъчнотии през живота умът и сърцето да са отправени нагоре към Господа. (26/стр. 266)

Кога се моли човек от душа? Когато се намира на кладата, дето ще го горят. В този момент той забравя всичко около себе си, нищо не вижда и не чува. Съзнанието му е заето изключително с мисъл-

* Трен — влак.

та за Бога. Между Бога и неговата душа не съществува никаква преграда. Той има пряко отношение към съзнанието на Бога. (31/стр. 13)

Каквото Бог е определил, ние трябва да го приемем. Той може и сто пъти да те спусне до дъното на океана, но ти се дръж за конеца, с който те спуща. Ти можеш да изгубиш съзнание, не бой се, нищо няма да ти стане. Бог пак ще те изтегли на повърхността на земята. Той ще те спуща във водата и ще те вади, но ти всичко ще издържиш. Пуснеш ли конеца и пожелаеш ли сам да се спасяваш, работата ще вземе друг край — всичките нещастия ще се струпат отгоре ти и отнийде няма да ти дойде спасение. Всичката философия на живота седи в следното: дръжете връзката си с Господа! (80/стр. 181, 182)

Обръщане към Бога

Та казвам: Помни, че и при най-големите изпитания, когато никой не може да ти помогне, ти можеш да се обърнеш към Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и сила и макар да не Го виждаш, Той ще ти помогне. (16/стр. 134)

Като се намериш в някакво изпитание или лишение, обърни се към Бога с думите: „Господи, Ти, Който имаш грижа и за най-малките мушици, Ти, Който показваш и към тях Своята благост, покажи и на мене, като малка мушица, Своята благост

и ми помогни в този труден момент“. Помолиш ли се така, ти ще видиш Божията милост и благод.

(16/стр. 190)

За да се освободиш от болестта и страданието, потърси Бога. Само Той може да ти помогне.

(87/стр. 17)

Щом казвате, че всичко е от Бога, каквото и да ви се случи, трябва да го понасяте със съзнанието, че то е от Бога изпратено. Ако заболее, не търсете лекар, но първо идете при Бога и Го запитайте: „Господи, какво да правя? Ти ми изпрати болестта, кажи ми как да се лекувам“. Ако останете без пари, не тичайте веднага при някой банкер, но пак се отправете с молба към Бога, Той да ви помогне или да ви посъветва по какъв начин и отде да намерите пари. Най-после, ако се нуждаете от учител, пак се обърнете към Бога, Той да ви посочи кого да вземете за свой учител. Само по този начин човек ще може да се справи със своите мъчности. (80/стр. 184)

Та казвам: Писанието казва: „Призовете Ме в ден на най-големите изпитания и Аз ще ви покажа пътя, по който да излезете. Тогава ще Ме прославите на Земята“. (65/стр. 13)

Бог всякога помага на човека

...Бог говори на всички. Той е говорил и помагал на всички в миналото и сега помага, и в бъдеще ще

помага. Слушайте Неговия Глас... Вие няма да постигнете всичко изведнъж, но всичко ще ви върви с радост и лесно ще понасяте изпитанията и мъчнотиите. (16/стр. 53)

...Онзи, понеже никой не го гледа, за да не се отчае, Господ го утешава. Той гледа към него. Тъй щото, като дойдат ония изпитания в живота — има Един да ви гледа! (12/стр. 521)

Тъй щото при най-големите изпитания, страдания и мъчности за човека Бог ще му се яви в една или в друга форма да го утеши, да му помогне. (7/стр. 119)

Казано е в Писанието: „Бог ще ви бъде задна стража“. Това значи: като гледа човек напред, Бог ще бъде зад него, ще го пази. Потъва ли надолу под тежестта на изпитанията, той знае, че Бог е над него, ще го изтегли нагоре. Питам: Ако Бог е зад нас, над нас и пред нас да ни предвожда, трябва ли да губим присъствие на духа си и да се обезсърчаваме? (42/стр. 135)

Писанието казва: „Когато дойдат времената за изпитание, не се безпокойте какво ще кажете“. Казва: „Не сте вие, които говорите в дадения случай; Отец ваш, Който е във вас, Той ще ви научи“. Ама ще ви научи онези, които напълно вярвате. (12/стр. 264)

Някой човек е беден, поставен на големи изпитания, рискува да изгуби живота си. Веднага се явява неговият Ангел, подава му ръката си, усмихва му се, извлича го от това бедствие и му казва: „Иди си дома!“. Този човек се чуди кой е този, който в такъв тежък момент на живота му иде със своята помощ при него. Кой от вас не е минал през такава опитност? Вие се запитвате: „Кой беше този, който ми помогна?“. Казвам: Не е важно кой беше той; важно е, че в него беше скрит Бог. (62/стр. 263)

2. Да бъдем силни

Разумност

Съвременните хора са изложени на изпитания и страдания, с които трябва да се справят. За да се справят, те трябва да бъдат разумни, да поставят всяко нещо на своето място и предназначение.

(41/стр. 362)

...Хората... Когато се намерят в известни изпитания, те не трябва да питат защо е дошло това изпитание, но трябва да мислят как да излязат от това изпитание, какво се изисква от тях в дадения случай. Според мене да разрешавате защо ви е дошло известно изпитание, това е една от трудните задачи на живота. Не се спирайте върху разрешаването

на трудните въпроси. Това ще бъде една от вашите последни задачи. (6/стр. 253)

Сега хората знаят само да се оплакват и да казват: „Господи, не виждаш ли колко страдам, какви големи изпитания имам?“. Не, вие не трябва да призовавате Бога да вижда вашите страдания, но трябва да Го призовете да види какво сте посели, да види какво добро сте направили. (62/стр. 265)

Не разказвай за патилата си, но се учи. От всички твои изпитания трябва да остане само думата „търпение“. Ако си бил нетърпелив, кажи: „Научих се малко да търпя“. Ако си бил жесток, кажи: „Придобих малко милосърдие“. (66/стр. 135, 136)

Щом се намерят в мъчнотии и страдания, хората казват: „Човек трябва да бъде търпелив“. Кой може да търпи? Само разумният човек понася всичко с търпение. И през най-трънливи пътища да минава, разумният човек остава незасегнат. Тръните, т.е. страданията, го познават и не одират кожата му. Той минава и заминава край тях без никаква повреда. (77/стр. 171)

...Докато сте на Земята, вие ще получавате удари от различен характер — физически, духовен и умствен; ако сте разумни, ще ги използвате правилно и от ден на ден по-умни ще ставате. Глупавият обаче вместо да поумнява, по-глупав става. Следо-

вателно изпитанията могат да бъдат кармически или не, но човек трябва да бъде умен, да знае как да се справя с тях. (79/стр. 300, 301)

Това, което глупавият не може да понесе, разумният лесно го понася. За пример, глупавият не може да издържа на сто градуса температура, когато разумният издържа и десет хиляди градуса. На какво се дължи това? На знанието. Колкото повече знания има човек, толкова повече издържа на изпитания, мъчности и страдания. (70/стр. 157)

...Човек при всички мъчности и изпитания трябва да си служи с онова знание, което може да му помогне. (58/стр. 283, 284)

Сега, като наблюдавам вашия живот, виждам колко мъчно издържате изпитите си. Защо? Защото не се съобразявате с условията. Някой има да минава дълъг път и тръгнал с натоварена кола. Срещат го пътници, казват му да свали част от товара си. „Няма нищо, ще го изкарам, пътят ми е лек.“ Наистина той слиза по наклон, надолу, и колата лесно върви, но по-нататък пътят става по-труден. Той не предвижда това и си пее: „Горо ле зелена, водо ле студена“. По едно време пътят става равен и колата мъчно върви. Още по-нататък пътят се издига нагоре, колата спира вече, не върви. Какво да прави сега? Той трябва да снесе три четвърти от товара си.

– Де да оставя този товар?

– След тебе идат бедни хора с празни коли, те ще го натоварят.

– Как да оставя товара си, за който толкова труд съм употребил, докато го спечеля?

– Ако не оставиш товара си, колата ще оставиш, а то е по-страшно. Снеми част от товара си и Бог ще те благослови. Такова нещо представят бурите, мъчнотиите в живота на човека. (53/стр. 64)

Изпитът е тежест, която трябва да носиш на гърба си. Защо не можеш да вдигнеш тази тежест? „Слаб съм.“ Какво трябва да направиш, за да вдигнеш тежестта и да я пренесеш от едно място на друго? Можеш да я разделиш и да я пренесеш на два-три пъти. Да се натовариш с непосилна тежест, това не значи, че си много силен и много умен.

(67/стр. 91)

Всяка мъчнотия, всяко изпитание е ваш неприятел, с когото трябва да се справите. Не мислете, че лесно се излиза срещу неприятел. За да победиш, трябва да имаш предвид силите на своя неприятел. След това трябва да измериш своите сили и тогава да приемеш борбата. Иначе ще се натъкнеш на големи изненади, които не водят към добър край.

(8/стр. 212, 213)

За да не бъдете късани на изпитите си, да не бъдете бити и да не страдате, трябва да бъдете ра-

зумни, да превръщате правилно енергиите в своя живот, да не изпадате в статическо равновесие. За да бъдете щастливи, влезте в динамическото равновесие на силите в Природата. (9/стр. 148)

Будност

Белико и красиво нещо е човек да има всякога будно съзнание, та каквито изпитания и да му дойдат, той да не се подхлъзне, да не се поддаде и чист да си остане! Паднеш ли няколко пъти в живота, ти губиш вече вяра в себе си, обезсърчаваш се и започваш да се плашиш от новите изпитания на живота. (81/стр. 111)

Изпитания, смущения могат да дойдат от вън, но съзнанието на човека трябва да бъде винаги будно. (82/стр. 6)

Всеки един от вас, като му дойде едно малко мъчение, изпитание, да (му) бъде будно съзнанието. (13/стр. 532)

И тъй, първото нещо, към което човек трябва да се стреми, е да възстанови своята вътрешна връзка с Бога... Някой ще каже: „Толкова усилия правя в живота си, толкова работя и пак ли нямам връзка?“. Всички имате връзка, но слаба: най-малката мъчнотия, най-малкото страдание и изпитание в живота ви е в състояние да прекъсне тази връзка. Какво се

иска от вас, за да усилите тази връзка? Будност на съзнанието. (82/стр. 116)

Идват времена на изпитания, когато човек трябва да бъде буден. Не е ли буден, той ще се поддаде на чужди влияния, които ще го оплетат, ще го поставят на страдания. (40/стр. 412, 413)

Като ученици, вие трябва да пазите своето вътрешно богатство. Всеки човек е изложен на изпитания, на изкушения с единствената цел да го оберат. За да запази своето богатство, човек минава през ред вътрешни борби. Всеки чувства, че нещо го дебне... Като знаете това, съзнанието ви трябва да бъде будно. Будно съзнание има само онзи, който свещено пази връзката си с Първата Причина на нещата. Той винаги разчита на Божественото в себе си и му дава път да се прояви. (86/стр. 97, 98)

Когато и вашата душа бъде хвърлена при лъвовете, тя не трябва да спи, но да бъде будна, цяла нощ да се моли, да издържи изпита си. Христос казва: „Бъдете будни да издържите изпита, през който душата ви минава!“ (68/стр. 137, 138)

Христос казва: „Бдете и молете се! Плътта е немошна, а духът — бодър. Не знаете кога ще дойдат изпитанията“. (12/стр. 162)

Вглъбяване в себе си

Някой път, понеже човек се намира на изпитание, той трябва да се вглъби в себе си. (18/стр. 142)

За да се справи с известни мъчности, болести и изпитания, човек трябва да потърси разрешение-то им вътре в себе си, а не отвън. За пример, ако ви дойде някаква болест, вие прибягвате до лекари. И лекарят помага, но ако човек сам не си помогне, никаква външна помощ не може да го спаси. (2/стр. 60)

Когато се намира в някое голямо изпитание, човек чувства, че е изоставен от целия свят. Обаче тъкмо в момента, когато си най-обезсърчен и отчаян, виждаш една малка светлина, едва мъждееща, чувстваш една топлинка в себе си и нещо отвътре ти казва: „Не се смущавай, ще се оправи тази работа“. (16/стр. 151)

И когато дойдат големите изпитания, не пращай знанието вънка, а вътре чети онова, което Любовта е написала; четете онова, което Мъдростта е написала във вас, онова, което Истината е написала във вас. А това, написаното, това е вашият Вечен Баща. (12/стр. 464, 465)

...Когато се натъкнете на някакво страдание или изпитание, обърнете се към Синовете на Светли-

ната. Достатъчно е един от тях да ви посети, за да имате една реална опитност... „Къде са Синовите на Светлината?“ Те не са на Небето, далеч от хората, но между тях. Ако искате да срещнете някой Ангел, Светия или Син на Светлината, не ги търсете далеч от себе си... Достатъчно е да се вгълби човек в себе си, да започне да размишлява, за да се свърже с тях. Да се свържете с едно Разумно същество, това значи да ви посети една светла, възвишена мисъл.

(2/стр. 117, 116)

Увереност в себе си

Разумният човек е над страданията, над мъчнотиите. Човешкият дух е над всичко. Няма сила в света, която може да го съкруши. Знае ли това, човек трябва да прави усилия да побеждава мъчнотиите.

(88/стр. 214, 215)

Като ученици, вие трябва да имате силна воля да преодолявате мъчнотиите. Колкото пъти да паднете, вие трябва да сте готови да станете и да продължите пътя си. В човека има нещо непобедимо. То е Божественото начало в него. (90/стр. 63)

Заради Божественото в себе си човек трябва да бъде готов на всичко. Каквито изпитания да има, колкото мъчнотии и страдания да го налягат, той трябва да знае, че има нещо в него, което е над всичко... Докато се държи за Божественото, и да умре,

човек пак ще възкръсне; и да изгасне, пак ще се запали; и да остарее, пак ще се подмлади. В Божественото начало на човека живее Бог. Държи ли се за това място, човек лесно може да изплува от вълните на живота... (90/стр. 63)

Питам: Като ученици, от какво се нуждаете вие? От вяра. Стремете се да не изгубите вярата си и знайте, че през каквито изпитания и да минете, в края на краищата пак няма да пропаднете: и в огън да ви турят, и във вода да ви хвърлят, и на бесилка да ви закачат, вие всичко можете да преодолеете. И целият свят да се опълчи против вас, едно трябва да знаете: от вас човек може да стане! (82/стр. 143, 144)

Ученикът трябва да има вяра в себе си, да знае, че може да се справи с мъчнотиите на своя живот. (79/стр. 243)

Има едно разбиране и то е следното. Когато ти разбереш една Божествена мисъл, в тебе ще настане един вътрешен мир, вътрешна самоувереност, една вътрешна радост, която не може да се опише с човешки език. Една самоувереност знаеш ли каква? С тази самоувереност ти можеш да минеш през най-голямото изпитание в живота. (12/стр. 252)

При тежки изпитания вярващият минава по косъм, но той трябва да каже: „Аз ще мина по този косъм благополучно!“. (22/стр. 54)

3. Да бъдем непоколебими

Велик характер

Най-ценното нещо в душата на човека е неговият характер, който трябва да мине през огъня — изпитните*. И само когато мине през тоя огън и устои на всички изпитни, само тогава може да се каже, че човек има характер ценен, устойчив, вечен — има вечен дом, в който може да живее; характерът, това е човешкият дом. (19/стр. 73)

Характерът подразбира устойчивост. Тя е най-важната негова черта. Устойчив характер е оня, който при всички условия на живота е един и същ, т.е. не се изменя. Ако при изпитанията човек мени характера си, казваме, че той няма характер.

(23/стр. 19, 20)

Който има устойчив характер, той издържа на всички мъчности и изпитания. Каквито бури и ветрове да го брулят, той ще се огъва на една и на друга страна, но никога няма да се счупи. Ще се огъне малко и пак ще се върне в първото си положение.

(90/стр. 145)

* Изпитни — изпитания.

От изпитанията вие ще се учите, ще се калявате. Само така ще можете да изработите характер в себе си. (82/стр. 144)

Човек трябва да има характер. Каквато работа започне, да я свърши докрай. Дойдат ли страданията в живота му, да ги носи с търпение и Любов. (90/стр. 31)

Не е лошо желанието на човека да бъде красив, но красотата трябва да бъде вътрешна. Аз говоря за красота на душата, на характера — да издържа и на най-тежките изпити. (68/стр. 113)

Величието на човека в света трябва да се прояви в неговия характер. Величието на човека се показва само във време на страдания. Кога се показва ученият човек? Когато решава най-мъчните задачи. (1/лек. 17: стр. 7)

Самообладание

Човек трябва да дойде до голямо вътрешно самообладание, да понася изпитанията и страданията разумно. Иначе той ще изпада в големи противоречия. (84/стр. 323)

Като дойдат ред изпитания върху тебе, да не се помръднеш — не само привидно, външно, но и вътрешно. (1/лек. 21: стр. 27)

Като наблюдавате движенията на човека при всички изпитания, на които той се натъква, вие можете да кажете има ли самообладание той, или няма. Да се самообладает човек, това не значи да има само външно самообладание. Истинското самообладание подразбира едновременно и външно, и вътрешно владение на силите в организма.

(31/стр. 151, 152)

Колкото повече злато има човек в кръвта си, толкова по-благороден и устойчив е той. За такъв човек казваме, че има самообладание. Значи, той има такова количество злато в кръвта си, че може да издържа на големи изпитания, без да се разколебае, без да измени убежденията си. (70/стр. 95, 96)

...Самостоятелен човек е онзи, който при всички изпитания, при всички случаи в живота си запазва своето първоначално състояние, не се разколебава, не се обезверява, нито се обезсърчава. Да бъде човек самостоятелен, това значи да е придобил самообладание. (78/стр. 291)

Хиляди страдания ще дойдат за вас. Ще имате изпитания, изкушения, не само външни, но вътрешни — не им обръщайте внимание. Ама вън вятър имало. Ти ще седиш вкъщи, ще се занимаваш, ще си четеш. Ама гръмотевица, дъжд имало вън — не им обръщай внимание. Когато дойдат меките тонове, ще им обърнеш внимание. (34/лек. 34: стр. 81)

Като се изучава, човек вижда, че при всички изпитания в живота си има нещо в него, което се безпокои и смущава, но има нещо, което остава спокойно и гледа на нещата философски. (86/стр. 147)

...Човек може да гледа на всички неща в живота стоически като Сократа, геройски да издържа на всички изпитания. (35/стр. 281)

Едно трябва да пази човек — да не се озлобява и ожесточава. През каквито изпитания и да мине, трябва да остане тих и спокоен. (49/стр. 147)

Спокойствие се иска от човека, за да издържа на изпитанията. (40/стр. 79)

Дойде ли в ума ви една тъжна мисъл, усмихнете се. Това е характер! Срещнете мечка, не се плашете. Усмихнете се насреща ѝ и продължете пътя си. Ако запазите присъствие на духа си, лесно ще се справите и с най-голямото изпитание. Духът е сила. Щом се уплашите, губите силата си. (8/стр. 196)

Допуснете, че се намирате в Лондон, съвсем чужд град за вас; английски не знаете, познати нямате, но в джоба си имате 500 — 600 английски лири и на тях упоавате. По едно време бръквате в джоба си, но виждате, че парите ви липсват. Веднага изпитвате ужас, отчаяние, обезсърчение, не знаете какво да правите. Не е лесно при това положение да запазите присъствие на духа си. И философ да сте,

и религиозен да сте, все ще изгубите сила и кураж в живота си. Малцина могат да издържат това изпитание. Те трябва да бъдат духовни хора с високо съзнание и да кажат: „Бог дал, Бог взел“. (33/стр. 76, 77)

Като се намерите пред изпитание, трябва да издържате. Изпитанието да те пече, а ти да седиш спокойно, както става с недопечения хляб. Щом хлябът е недопечен, турям го на скаричка и го препичам. Жена ти те пече — търпи. Ти си на скара, ще се опечеш добре. Още си суров, не си за ядене. (58/стр. 67)

Гледам някоя майка, като се разболеят децата ѝ, тя се уплаши, изгубва всякаква надежда и свършено отпада. Мъжът ѝ се разболеє, пак същото обезсърчение я обхваща. Така човек се изпитва. Вие трябва да бъдете като ясновидците, да виждате края на нещата. Бъдете тихи и спокойни. Нещата отвън и отвътре могат да се менят, но вие трябва да останете неизменни. (53/стр. 40)

Следователно, в пълния смисъл на думата, духовен човек е онзи, който остава неизменен при всички изпитания. Каквито бури и ветрове да срещне на пътя си, каквито сътресения да го сполетят, той всякога остава тих и спокоен. (85/стр. 35)

Че си паднал някъде, не се обезсърчавай. Божественото в човека не пада. Че си изгубил богатството,

знанието, силата си, не се обезсърчавай. Човек не седи нито в богатството, нито в знанието, нито в силата. През каквито изпитания и да минава, човек трябва да запази своя вътрешен мир. (64/стр. 236)

Изкуство е да те бият, а ти да стоиш тих и спокоен, да запазиш пълно самообладание. Такъв пример даде Христос. След като Го биха и разпнаха на кръста, Той запази пълно самообладание и се обърна към Господа с думите: „Господи, прости ги“. (85/стр. 232)

Търпение

Като ученици, вие трябва да работите върху своите добродетели, да ги развивате. ...Ако развивате търпението си, вие ще бъдете силни, ще понасяте разумно изпитанията и ще се учите от тях. (31/стр. 46)

Търпението показва силата на човека. Който търпи, той е силен човек. (21/стр. 60)

Следователно, като се натъкне на известно изпитание, човек не трябва да мисли как да се бори с него, но трябва да се въоръжи с търпение, да го осмисли и да научи нещо от него. (77/стр. 107)

Ако в началото на живота ви Бог излее благостта Си към вас, приемерте го. Ако пък в началото на

живота си имате изпитания, чакайте търпеливо до края на живота си да получите благостта, която ще ви освободи. (32/стр. 389, 390)

Когато дойдат изпитите, изпитанията в живота ви, радвайте се не защото ги искате, но те ще ви дадат възможност да проверите силите си, да видите доколко можете да приложите Божията благост и да пренесете всичко с търпение. Не подразбирам да пренесеш всичко с пасивно търпение, но с разумно търпение. (1/лек. 10: стр. 19)

Мъжът може да каже най-лошите неща на жена си. Ако тя усети една приятност в себе си, това търпение е морално. Но ако усети в себе си една обида, това търпение не е морално, в него има вече личен елемент. И в моралните чувства човек усеща едно разположение... Опитайте се някой път, когато някой ви обиди, да запазите съзнание. Аз съм следил този закон на моралното чувство. Какви големи тънкости се изискват, за да се спази той! (27/лек. 18: стр. 27, 28)

Няма човек, който да не знае неволята. Обаче малко хора съм срещнал да познават търпението. За да научите търпението, за да го придобиете, изисква се не един живот, но 10, 15 живота. Търпението е разумна сила. Търпеливият човек... всичко може да издържа. (30/стр. 152)

Устояване

Любовта изисква издръжливо сърце, светъл ум и силна воля, с които да се устоява на всички мъчнотии и препятствия. (85/стр. 77)

Силата на твоя характер ще се определи, когато дойде една болест — да я изкараш. Болестта е жива. Тя трябва да прояви и развие всичката си мощна сила; ако можеш на най-големия пристъп да устоиш, ти си силен. Ако ти още при първите атаки не можеш да издържиш, каква ти е силата? (25/стр. 264)

Колкото е по-високо съзнанието на човека, толкова той е по-устойчив. Защо? Той знае и предвижда нещата. Този човек не се съмнява в нищо. Той е човек с характер, издържа на всички изпитания и мъчнотии в живота. (56/стр. 38)

Божествените чувства нашепват на човека кое е право и кое — не. Те го ориентирват в областта на възвишения морал, който го прави здрав и силен да устоява на всички бури и изпитания. (2/стр. 268)

За да изпълни Волята на Своя Отец, Христос вярваше в Него и Го обичаше. Така Той устоя на всички изпитания. Ако вярвате и обичате Бога и Христа, и вие ще издържите на всички изпитания и страдания. (90/стр. 340)

Какво значи да има човек равновесие? Ако при всички изпитания и противоречия в живота си човек не се усъмни и разколебае, не изгуби Вярата и Любовта си, ние казваме, че той има равновесие. Той е дошъл до онази точка на равновесие, от която никоя сила в света не може да го измести.

(31/стр. 302)

Вяра

...Човек се нуждае от Вярa. Вярата му трябва да бъде толкова силна, че при най-големите изпитания да не се разколебае. Колкото повече издържате на изпитанията, толкова повече Вярата ви ще се усилява.

(64/стр. 37)

Някои от учените, от изобретателите, от носителите на велики идеи в света... са били подлагани на мъчения, но те са знаели, че ако не днес или утре, ще дойде ден, когато тяхното изобретение или тяхната идея ще се приеме. През каквито изпитания да минавате, важно е да създадете в себе си положителна Вярa. (61/стр. 236)

Аз правя сравнение между вярата, която се колебае, и онази, която устоява на всички мъчности и изпитания. (51/стр. 188)

...Вярa е нужна на съвременните хора, не умствена, но абсолютна Вярa, в която няма никакви изключения. Какво означава Вярa без изключения?

Ако се качиш на параход в океана и се яви буря, параходът ще мине през големи люшкания, ще потъва във водата и ще излиза на повърхността, ще залива пътниците с вода, но пак ще излезеш на брега здрав и читав. И през всичкото време на изпитанието трябва да останеш тих и спокоен, с пълна Вяра, че ще стигнеш до брега благополучно... (67/стр. 31)

Любов

Като придобие Любовта, човек става толкова силен и мощен, че е в състояние да устоява на всички бури, на всички изпитания и препятствия.
(46/стр. 100)

...Човека... Разбиранията му зависят от Любовта, на която той служи. Само при това положение той може да бъде силен. За такъв човек няма нещо невъзможно. За човека на Любовта няма мъчнотии, няма изпитания. (53/стр. 190)

...Помнете следното: Каквото да се случи в живота ви, през каквито изпитания и страдания да минавате, пазете връзката си с Любовта. Никога не прекъсвайте връзката си с Любовта. Искате ли да запазите силата си, не губете Любовта си. Любовта прави човека силен. (39/стр. 57)

...Силата на човека, с която може да преодолява всичко, се крие в неговата Любов. (39/стр. 57)

Само Любовта дава сила и мощ на човека да издържа на всичко. (28/стр. 81)

Павел казва: „Любовта не отпада“... Любав е това, което издържа на всички изпитания, на всички човешки грехове. Казано е за Христа: „И понесе греховете на хората“. Това е Любав. Любав, която не може да издържи на греховете на хората, не е никаква любав. (79/стр. 177, 178)

Някой казва: „Що е Любав? Що е Истина?“. Когато човек се намери пред най-големи сътресения и изпитания в живота си и сърцето и умът му не се разколебаят и разклатят, казваме, че този човек има Любав, има Истина в себе си. (62/стр. 112)

Имате ли нужната Вярa? Аз говоря за онази положителна, абсолютна Вярa, която пред нищо не се разколебава. Тъй щото, докато придобие тази Вярa, човек непрекъснато ще бъде изпитван. За тази цел той трябва да пази равновесието си. Това се постига само с беззаветна Любав. (69/стр. 30)

И тъй, бъдете силни в Любавта. През каквито изпитания и мъчности да минавате, Любавта ви да не се изменя. (63/стр. 146)

Воля

Аз наричам волев човек този, който като си тури един идеал, да няма мъчнотия в света, която може

да му попречи. Трябва да има воля като тази на онези мъченици — макар 100 гвоздеи да му забият, да каже: „Христос пострада така и аз мога да постъпя по Неговия пример“. Това е идеал! Един ученик, който е минал през всичките тия изпитания, само той може да устои. (11/лек. 22: стр. 11)

Големи изпитания ви чакат. Представете си, че някой от вас свърши университет и се назначи на работа при някой груб господар или началник, който по цели дни ви ругае, нагрубява, а вие трябва да търпите всичко, да не губите равновесие. Не е ли изпитание това? Воля се изисква от човека, за да издържи това изпитание. (33/стр. 68)

Кой има силна воля? Който не се изненадва от нищо и може да издържа на всички изпитания. Че го ограбили, че ходи бос и окъсан, че боледува — нищо не го плаши. Ще кажете, че днес дрехите и обувката са скъпи, че животът е тежък. За волевия човек и това не е страшно. (20/стр. 131, 132)

Смелост

Каквито изпити и да ни дойдат, човек трябва да бъде смел, да понесе всички скърби, да извади опитност от тях и накрая да придобие една малка радост. (34/лек. 6: стр. 25)

Материята създава големи мъчности и страдания на хората, но това са маски само, чрез които

Невидимият свят ги изпитва. Страхливият ще се уплаши и ще бяга, ще се крие от живота, а смелият ще се ползва от мъчнотиите и страданията, ще се учи от тях. Като изучава уроците си добре, той ще извлече от материята онова богатство, което Бог е вложил. (84/стр. 86)

Казва се, че на смелия Бог всякога помага. Щом е така, човек трябва да бъде смел, да решава трудните си задачи. Има случаи, когато само с тояга в ръка човек може да разпръсне многобройна тълпа. След това всички се чудят какво стана, че толкова хора не можаха да се справят с един човек. Смелият действа бързо, решително и с Вяра... Вярата върши чудеса. (86/стр. 56)

Едно е вярно: окултният ученик не може да бъде преследван с цел да го убият. Ако някой от вас е подложен на такъв изпит, това е негова карма, с която той трябва правилно да ликвидира. Ще бъдеш смел: ще излезеш един, два, три пъти срещу неприятеля си и на четвъртия път той непременно ще избяга. И да стреля, няма да улучи. Защо? Безстрашието е сила, която отбива куршума от неговия път. Ако успеете да се срещнете лице с лице с неприятеля си, ще турите ръката си върху рамото му и ще кажете: „Слушай, приятелю, няма защо да стреляш; ако си обиден нещо от мене, аз съм готов да изправа погрешката си; ако ти дължа нещо, готов съм да се изплатя с лихвите отгоре“. (74/стр. 294, 295)

Смел трябва да бъде човек... Ако неприятелят ви вдигне револвер да ви убива, достатъчно е да погледне лицето ви, да види вашето безстрашие и Любов, за да свали моментално ръката си и да се откаже от намерението си. По този начин вие минавате спокойно, защото сте издържали изпита си. Този човек е изпратен от Невидимия свят само да ви изпита. Не е лесна тази задача, но може да се реши.

(74/стр. 295)

Бог помага на истинските герои, а не на фиктивните и на страхливите. Ако иска да успява в живота си, човек трябва да бъде смел, решителен, да уповава на Божественото в себе си.

Един млад човек заболял от някаква болест, която се отразила на крака му. Той отишъл при един лекар да му даде някакъв съвет за лекуване. Лекарят му казал, че трябва да отиде в някоя болница, там да го лекуват. Като прекарал десетина дена в болницата, лекарите му казали, че кракът е гангрениясал и трябва да се отреже. Болният бил смел човек, но не се съгласил с предложението на лекаря. Той се обърнал към него с думите: „Господин Докторе, аз не давам крака си. Ако е дошъл часът на заминаването ми, ако трябва да дам някаква жертва за Бога, предпочитам цял да се пожертвам, отколкото да дам единия си крак. Бог не се нуждае от моя крак“. След това болният се облякъл и напуснал болницата. След шест месеца той се върнал в болницата и се представил на лекарите със здрав крак. Как се из-

лекувал? Това не е важно. Важно е, че се излекувал. Когато е смел и решителен, човек лесно се справя с мъчнотиите в живота си. (90/стр. 66, 67)

Геройство

Има една Велика Истина в живота. Герои трябва да бъдете — всичко да понасяте. (28/стр. 229)

Като живее на Земята, човек трябва да бъде герой. Като страда и като се радва, като се обезсърчава и насърчава, като губи и печели, той еднакво трябва да е доволен. Светът се нуждае от герои. И ученикът трябва да бъде герой. (85/стр. 273)

Истински герой е онзи, който с радост понася всички изпитания и страдания. (64/стр. 149)

Носете страданията геройски, с вяра и упование в Божествения Промисъл. Каквото преживеете, всичко е за добро. От страданията и изпитанията вие трябва да се учите, да станете силни. (39/стр. 229)

Когато Господ ви даде изпитания, издръжте ги с геройство и след това ще ви се даде благословение. (36/стр. 130)

Вяра е нужна на всички хора днес, защото те минават през дъното на ада. Герои трябва да бъ-

дете! Ако не сте герои, големи колебания, големи падания ще преживеете. (40/стр. 94)

Според мене герой е онзи, който може да падне и да стане. Като стане, той трябва веднага да продължи пътя си. Не може ли да продължи пътя си, никакъв герой не е той. (90/стр. 61)

Тъй щото решите ли веднъж да служите на Любовта, никакво връщане назад. Бъдете герои да издържите на всички изпитания и страдания за Любовта. На кръст да ви разпнат, кажете: „За Любовта готов съм на всичко!“ (79/стр. 80)

Който минава през тесния път, за да се домогне до своята свещена идея, той е истински герой. Този човек има Любов в душата си, вследствие на което побеждава всички мъчности на пътя си. Да върви човек по широките пътища и така да побеждава мъчнотиите си, това всеки обикновен човек може да направи. Обаче да минава през най-големите мъчности и препятствия и така да постига своите желания, това само героите правят. (86/стр. 54)

...Праведният, светията носят геройски страданията и изпитанията, а грешните и обикновените хора падат, стават, колебаят се. Един ден и те ще станат праведни и светии, но докато дойде това време, ще минат през големи изпитания. (51/стр. 297)

Като срещна човек, който е гладувал, питам го:

— Колко време си гладувал?

— Три дена.

— Нищо, ти си герой, има още време до 40 дена.

...Който иска да бъде истински герой, да се кали, нека отиде в пустинята като Христа и там да прекара 40 дена в пост и молитва. Там той ще научи много неща и ще издържи изпита си. А тъй, да ходите тук-там да искате милостиня, това не е правилно. (60/стр. 183)

Когато страдаш, трябва да се раздруса цялото ти тяло, душа, ум, сърце, цялото ти естество, и като се намериш в тази тъмна нощ, геройски да издържиш! (34/лек. 2: стр. 24)

Четете историята на великите хора да видите през какви страдания и изпитания са минали, докато родят нещо ново. Щом е така, не мислете, че вие ще избегнете страданията. И вие ще минете през страдания и изпитания, съответни на вашето развитие. Като знаете това, не трябва да се смущавате. Бъдете герои да понесете всичко, каквото ви е определено от Провидението. (61/стр. 309)

Борба докрай

Герой е този, който е готов да се бори. А сегашните хора, като чуят за страдания, настръхват им

косите. Ще се бориш докрай. Страдания идват, те са изпити за вас. (6/стр. 83)

...Вие казвате: „Страх ни е“. Когато не може да победи, човек страда. При победа той изпитва голяма радост. Значи, в живота човек се бори да преодолее мъчнотиите. Не успееш ли, ще се бориш, докато докараш борбата до крайна победа. (6/стр. 83)

...Всички религиозни хора и окултни ученици изпадат в слабостта да мислят, че веднъж влезли в този път, ще дойде такова просветление в тях, което моментално ще премахне мъчнотиите им. Това отчасти е вярно, но има и друго нещо: учениците, които са влезли в този път, се натъкват на ред мъчнотии и изпитания. Те трябва да ги преодолеят. Те трябва да се борят с тях, да се сражават, докато ги победят. (6/стр. 235)

Напред!

Силата на ученика седи в това, да преодолява мъчнотиите и препятствията. Вървете напред без страх, без съмнения, без колебания. (90/стр. 94)

Като ви наблюдавам, у всички виждам добри желания, стремеж към изпълнение Волята Божия. Имате ли този стремеж, каквито изпитания, колкото падания и ставания да преживеете, вървете напред! (81/стр. 164)

Когато умът и сърцето работят заедно и вървят в права посока, човек среща на пътя си големи препятствия. Колкото по-големи стават мъчнотиите и препятствията му, той трябва да знае, че е на прав път, и да върви напред, без да се спира. Спре ли се като уморен пътник под някое дърво или при някой извор да си почине, той ще се простуди и ще закъснее в пътя си. (79/стр. 141, 142)

Съвременните хора минават през големи изпитания и въпреки това проявяват голямо геройство. Ония, които отиват на бойното поле, са смели, геройски постъпват. Те се движат, вървят напред, а отгоре им се сипят бомби, отстрани падат снаряди и куршуми. Те вървят напред и все напред... (76/стр. 105)

...От вас се изисква безстрашие. През най-големите бури на живота да минавате, ще вървите напред. Космите ви могат да настръхнат от страх — важно е да не спирате по пътя, нито да се връщате назад. Напред трябва да вървите! (61/стр. 144, 145)

...Ние трябва да имаме такова присъствие на духа, че без страх да преминем през всичките мъчнотии. Казвате: „Знаете ли какви мъчнотии имам?“. Казвам: Каквито мъчнотии да имате, колкото и да се клатушкате на една или на друга страна, никой няма да ви съди, никой няма да ви намира погрешки, само вървете напред. (62/стр. 196)

Ще минавате през страдания, през мъчнотии; ще плачете, ще се смеете, но при всички положения напред ще вървите. Като минете през всички изпитания, един ден ще кажете: „Плаках, страдах, сълзи проливах, смях се, радостен бях, но свърших най-после определената за мене работа“. (61/стр. 145)

4. Да бъдем достойни

Благодарност в изпитанията

И при най-големите страдания и изпитания в живота си обърнете се с благодарност към Бога и кажете: „Господи, благодаря за всичко, което си ми дал“. Винаги да благодарите на Бога за всичко, което ви е дал — този е смисълът на вашето идване на Земята. Благодарите ли съзнателно на Бога, всичките ви работи ще се оправят. (80/стр. 71)

Да е благодарен човек от всичко, което му е дадено, това значи при всички противоречия, при всички изпитания да запази своя вътрешен мир. Той може да се бори в себе си, без да се поддава на отрицателни състояния. Остане ли верен на Божественото в себе си, на своите вътрешни убеждения, той е придобил онази велика благодарност, която го прави истински човек. (86/стр. 220, 221)

Като ученици, вие трябва да благодарите за всяко изпитание и съзнателно да го използвате. Щом го използвате съзнателно, то ще ви повдигне.

(33/стр. 73)

И дали си разположен, или неразположен, отпрати мисълта си към Бога и благодари за всичко, което ти е дадено. Ако си неразположен, благодари и за неразположението си. ...Като благодариш, ще се освободиш от него. (73/стр. 35)

...Ако страдате, благодарете, че сте удостоени със страдания. (90/стр. 194)

Човек трябва да благодари, че е минавал и минава през страдания, защото те представят перо, с което той пише придобитите знания и опитности. Без страдания няма наука, няма знания и опитности, няма живот. (85/стр. 272)

Приеми скръбта и радостта като благословение, изпратено от Бога, и благодари за него. Като благодариш, ти ще придобиеш някакво благо. Доволният всякога се възнаграждава. (90/стр. 224, 225)

Дойде ли страданието, кажи: „Благодаря Ти, Господи, че ми изпрати това страдание“. Дойде ли радостта, кажи: „Благодаря Ти, Господи, че ми изпрати тази радост“. Всеки ден за всичко благодари. Когато човек се научи да благодари на Бога както трябва, той ще научи урока си. (81/стр. 20)

Благодарете и за най-малката радост, както и за най-голямата скръб, които ви сполетяват. Знайте, че Бог всичко ще превърне за ваше добро. (81/стр. 103)

...Каквото и да ви се случи, казвайте: „Такава е Волята Божия!“. Дойде ли ви някаква болест, обърнете се към Бога с дълбоко съзнание за всичко, което става наоколо ви, и кажете: „Господи, благодаря Ти за всичко, което ми изпращаш!“. Кажеш ли така, няма да мине дълго време и болестта ти ще изчезне. (80/стр. 188, 189)

Като станеш сутринта, и болен да си, пак да благодариш на Бога. Да благодариш на Бога, че болестта ти е поносима. Че Бог те изпитва колко можеш да търпиш. (38/стр. 189, 190)

Дойде ли ви някоя болест, кажете: „Господи, благодаря, че ми дойде тази болест да се изпитам и Ти да ме изпиташ. Помогни ми да се освободя от нея, за да изпълня Твоята Воля. Не изпълня ли Волята Ти, пак ми изпрати болестта“. (82/стр. 198)

Казвам: Благодарете на Бога и като здрави, и като болни. Кой се моли по-добре: здравият или болният? (87/стр. 105)

Вярвайте във всичко, което ви подига, и благодарете за всичко, което ви се случва. Дали сте здрави или болни, богати или сиромаси, учени или просити, благодарете, че ще научите нещо. Боли ви крак,

благодарете, че не ви болят двата. Боли ви глава, благодарете, че краката и ръцете ви са здрави. Като благодарите за всичко, няма да забележите как ще изчезне болестта ви. (85/стр. 230)

Да благодари човек за всичко, което му е дадено, добро и лошо, това значи да е научил урока си. Като научи урока си, ученикът дава добри отговори и минава от едно отделение в друго, от по-долен клас в по-горен. (77/стр. 119)

...Бог може да каже някому да ме хвали. Аз ще благодаря за това. Друг път може да изпрати някого да ме кори. Аз пак ще благодаря. (80/стр. 190)

Дойде ли сиромашията при мен, аз ще ѝ благодаря; дойде ли богатството, пак ще благодаря. Ако придобивам знания, ще благодаря на Господа за условията, които ми е дал; губя ли знанията си, пак ще благодаря. (80/стр. 190)

Духовният човек е доволен от всичко. Велик човек може да се нарече този, който след като претърпи една загуба от сто хиляди лева, той се обърне към Бога с всичкото си смирение и каже: „Господи, благодаря Ти за това, което спечелих чрез загубата на тия пари“. (82/стр. 209)

Ядеш или постиш, благодари на Бога; страдаш или се радваш, благодари на Бога; боледуваш или

си здрав, пак благодари на Господа. Кажете си: „Добър е Господ; всичко, което Той ми изпраща, е за мое добро. Аз не съм от много добрите хора, имам нужда малко от Божията корекция!“. Нека остане в ума ви мисълта да бъдете благодарни от всичко.
(82/стр. 222)

Благодарете на Бога не само за доброто, но и за изпитанията и мъчнотиите, на които се натъквате. Няма зло в света, което Бог да не е превърнал на добро. (87/стр. 104)

...Който иска да се жени, свободен е, но трябва да носи всичко с благодарност. Когато мъжът дойде неразположен, кисел, жената трябва да благодари на Бога за това положение. Така ли правят днешните жени? (82/стр. 217, 218)

...Благодарете на Бога, че живеете на Земята, която, от една страна, е пълна с противоречия и мъчнотии, а от друга — интересна. Това, което научите на Земята, никъде другаде не бихте могли да научите. (90/стр. 197)

Най-хубавата мисъл, която трябва постоянно да държите в ума си, е следната: каквото ви се случи, да знаете, че това е Волята Божия. И тогава, ако осиромашеете, нека душата ви се изпълни с вътрешна благодарност към Бога, че Той ви е удостоил с внимание да ви изпрати сиромашията. Той казва

някому: „Вземете богатството на този човек“. Това значи: вземете товара на този човек. Аз благодаря на Бога, виждам, че това е Неговата Воля, и казвам: „Волята Божия за мене струва повече, отколкото богатството, което ми отнемат“. Ако придобия богатство, аз пак благодаря, защото такава е Волята Божия. Щом Волята Божия е такава, душата ни трябва да се изпълни с благодарност, с благоговение, че Бог действа навсякъде в света. (80/стр. 191)

Доволство в мъчнотиите

Няма по-хубаво нещо за човека от това, да бъде доволен от положението си не за целия си живот, но само за дадения момент. И тогава кой как погледне на положението си, да каже: „За този момент съм доволен“. Този момент е извън времето и пространството. Благодарим на Бога за положението, в което си поставен. Той те е поставил при тази обстановка, за да те изпита. Щом бъдеш доволен и издържиш изпита си, положението ти моментално ще се подобри, но пак за даден момент. В това именно седи красотата на живота, че нещата не са постоянни и ние живеем във вечно разнообразие. (3/стр. 53)

Бъдете пъргави, пластични и подвижни като числата, че дето и да ви поставят, да бъдете доволни от мястото си... Вие трябва да знаете, че местата, на които се намирате, са временни. Затова, каквито мъчнотии и страдания да ви дойдат, бъдете доволни.

Знайте, че само тялото страда, а не и душата. Физическият човек страда, но не и духовният. (86/стр. 30)

И като ти дойде голямото нещастие, върни се тогава, бъди доволен, че Господ ти е дал ум, че можеш да мислиш; бъди доволен, че можеш да чувстваш; бъди доволен, че можеш да говориш. Какво похубаво от туй? Ако говориш, хората ще намираш; ако мислиш, Ангелите ще намираш; ако чувстваш, Херувимите и Серафимите ще намираш. Че те са големи постижения! (12/стр. 534)

Радост в страданията

Привилегия е за човека да има разумни страдания. За тези страдания именно е казано в Писанието: „Радвайте се, когато страдате“. Докато страда, човек е в правия път. Няма ли страдания, той още не е влязъл в пътя. (90/стр. 194, 195)

Да приемеш страданието с радост, с будно съзнание и търпение, това значи, че е дошъл моментът на твоето пробуждане. Пробуждането на човешкото съзнание подразбира връзка на човека с Бога. Само тогава човек може да каже: „Това е Живот Вечен да позная Тебе, Единнаго Истиннаго Бога“. (90/стр. 26)

...За да се развивате правилно, не се оплаквайте от страданията, от мъчнотиите си, но радвайте се, че имате привилегията да страдате заедно с Бога.

Макар и велик, и Бог страда, не като човека, но по Свой начин. (90/стр. 29)

Ако страдаш и с радост понасяш страданията си, имаш Любов. Ако страдаш без радост, нямаш Любов. Следователно страданията са пробен камък за изпитване на човешкия характер. (83/стр. 38)

Писанието казва: „Винаги трябва да се радвате“. И когато скърбите, скърбете, но пак се радвайте. Не може ли човек да се радва, когато небето е облачно? Може. Не може ли човек да пее, когато небето е облачно? Може. (12/стр. 244)

Като ученици, вие трябва да работите върху търпението, да понасяте изпитанията с радост.
(49/стр. 281)

...Които скърбят и не се радват на скръбта си, те са готовановци. Който иска да не е готованец, щом дойде скръбта при него, той ще я приеме учтиво, ще се зарадва и заедно с нея ще отиде на нивата да работи... Който иска да бъде работник на Божиата нива, той трябва да се радва при всички условия на живота. (88/стр. 329)

Станеш сутрин, скръбен си — радвай се; забелязваш в себе си, че умът ти се взима — радвай се; речеш да ходиш, усещаш краката си слаби, не те държат — радвай се. Искаш да си купиш нещо, пи-

паш джоба си, пет пари нямаш — пак се радвай. Радвай се на всички състояния, през които минаваш. Опитвай ги, поучавай се от тях. Те са в реда на нещата. Така постъпва разумният човек. (81/стр. 122)

Гениален човек е всеки, който понася страданията и мъчнотиите в живота си с радост. (84/стр. 59)

Бъдете радостни при всички противоречия на живота. Само при големите противоречия се изявява Божията Любов. Само при големите противоречия се изявява Божията Мъдрост. Само при големите противоречия се изявява Божията Истина. Следователно, когато изпаднете в големи противоречия, тогава именно действа Божественото. Така Бог създава великото в света. (87/стр. 104)

Щом дойде новото, човек става силен и може да носи всички изпитания, мъчнотии и страдания с радост. (88/стр. 389)

Щом изпълни Волята Божия, човек изпитва радост. Тази радост осмисля неговия живот и той съзнава себе си като човек. Този човек е готов на всички страдания. Той понася страданията и изпитанията в живота си с радост и съзнание, че изпълнява Волята Божия. (64/стр. 109)

Казано е в Писанието: „Радвайте се, когато минавате през изпитания“. Така ще опитате силата

си. Бог се радва и весели с онези, които са минали и минават през изпитания. (55/стр. 119)

Божествен Подход във всички трудности

...Бъдете готови да посрещнете с радост страданията, които Провидението ви изпраща. Сложете богата трапеза, облечете се с нови дрехи и поканете страданието на трапезата. Разговорете се с него любезно, кажете му, че сте доволни от неговото посещение. (84/стр. 181)

Дойде ли ви някое страдание или изпитание, не бързайте да се освободите от него, но започнете да го разпитвате отде иде, с какви намерения, колко време ще остане при вас и т.н. Страданието не е нищо друго освен жива душа, която е дошла при тебе да сподели скръбта си... Вслушвайте се в радостите и скърбите на душите и ако можете, помагайте им. (31/стр. 53)

Тъй щото вие трябва с помощта на меките тонове да разрешите всички мъчнотии, всички изпитания и задачи. Казваме: „Бог е Любов“. Де ще се прояви тази Любов? Ако двама ученика се карат, защо единият от тях да не се обърне към Бога и да каже: „Господи, Ти живееш в мене, нека Твоят мек Глас, нека Твоята Милост се изяви чрез мене“.

(34/лек. 34: стр. 82)

Казвам: Онзи, който се е сърдил 25 години, да дойде един ден, да е поставен на същия изпит и да се не сърди повече. Може да го обиждаш, да му казваш нещо — той само да се позасмее. Казва: „25 години се сърдих“. „Ти си това, ти си онова“ — му казват и той казва: „Много ти благодаря и има ли още да ми кажете?“. (75/стр. 312)

Един благороден господин ми се оплака, че се пропи́л. Защо се пропи́л? От една тежка дума, която жена му казала... Казвам му: Ще ти дам един съвет да се справиш с тежката дума. Ще напишеш на жена си едно любовно писмо, с което ще ѝ благодариш за думата, която ти причинила най-голямата скръб... Считай, че тая дума ти е казана от Господа. Той ти казва, че си даровит човек, но трябва да работиш, да се усъвършенстваш. Ти си изпратен при своята жена като при професор да те учи.

(87/стр. 220)

Представете си, че сте беден студент и сте принудени да си изкарвате прехраната при някоя сърдита, лоша по характер богаташка или сте чиновник при много взискателен и педант началник. И тук ще имате изпитания, но ако владеее закона за трансформиране на енергиите, щом видите господарката или началника си сърдита, отдалеч още ще започнете да отправяте към тях добри мисли. Ще апелирате към тяхната доброта, към благородство-

то на тяхната душа и ще видите, че те ще се изменят, ще бъдат добри и внимателни към вас.

(33/стр. 68, 69)

...Човек... Дойде ли до някаква мъчнотия, нека започне да ѝ пее, докато мъчнотията се умори да го слуша и си замине. (88/стр. 215)

Силният човек се познава по това, че и при най-голямата скръб пее. Може ли при скръбта и недоволството си да пее, той е силен човек. Ако във време на болестта си тежко болният може да пее, той непременно ще оздравее. Не може ли да пее, оздравяването му е проблематично. Следователно, дето ходите, каквото правите, каквито скърби да имате, пейте в себе си и хвалете Господа. (85/стр. 335, 336)

Какво трябва да правиш, като дойдат изпитанията? Да пееш. Дойде беднотията при тебе, пей; дойде болестта, пей. (76/стр. 24)

...Боли те кракът, пей: „Всичко в живота е постижимо“. Ти му попей. Той като те боли, ти седи спокоен. Учиш се на търпение. Ти ще кажеш: „Откъде дойде, сега ли намери, ще ми осакати крака“. Ти му попей. Кажи: „Хубаво е, ще го издържиш“. Кракът те боли, ти се поусмихни. Какво трябва да му кажеш на ревматизма? Ще видите, че при ставния ревматизъм е дошъл един понижен живот и следствие на това се образуват болките. Ако може

да подигнете този живот, а вие може да го подигнете... (38/стр. 360, 361)

Ако не сте ученици и заболее от ставен ревматизъм, за пример, вие ще търсите лекар да ви помогне. Обаче ученикът не търси никакъв лекар. Като заболее от ставен ревматизъм, той трябва да научи езика му и да се разговаря с него... Ще ви се види чудно как е възможно човек да говори с ревматизма. Когато ревматизмът започне да стяга ту крака, ту ръката на човека, трябва да знаете, че това е неговият език. Разбере ли човек езика му и започне да му отговаря, те стават приятели. Когато отношенията между двама души, които някога не са се обичали, се смекчат, те стават приятели. Щом ревматизмът се смекчи, това показва, че той се готви да напусне своя приятел. (86/стр. 113, 114)

...На каквито изпитания и страдания да се натъквате, благодарете на Бога. Дойде ли сиромашията в дома ви, попейте ѝ малко. Дойде ли ви някаква болест, пейте и на нея. (37/стр. 244)

Трябва да имаме едно Свещено чувство, когато дойдем на изпитанията, на които сега хората се намират. (43/стр. 135)

V. СВЕЩЕНО ПОУЧЕНИЕ

1. Предания, разкази, случки

Един персийски светия имал много последователи — млади и стари. Един ден той решил да ги постави на изпит да види каква е вярата и любовта им към Аллаха. За тази цел той им казал: „Аллах е решил да ви заколи. Утре в 11 часа елате всички пред къщата ми, дето един след друг ще бъдете принесени в жертва“. На определения час всички били събрани пред къщата на светията, разговаряли помежду си какво означава тази жертва, защо е нужна, но никой не се решавал да влезе вътре. Двама млади, момък и мома, които се обичали и мислели да се женят, казали: „Хайде да се пожертваме двамата. Вместо да се женим, нека се предадем на Аллаха“. След решението им да се пожертват и двамата влезли при светията, но треперели от страх. „Къде са другите? — запитал светията. — Само вие ли се решихте да се принесете в жертва на Аллаха?“ Те мълчали и чакали момента, когато светията ще ги заколи. Той взел един нож и вместо да посегне към тях, забил ножа в един овен, който лежал на земята пред краката им. Кръвта от овена потекла

навън. Последователите на светията, които чакали отвън да видят какво ще стане с двамата млади, видели кръвта и веднага избягали. Младите, които останали при светията, получили неговото благословение. Той им казал: „Идете сега по домовете си и живеете. Вие сте достойни ученици на Аллаха. Той ще ви благослови“. (37/стр. 203, 204)

Един християнин индус описал една своя опитност. Една вечер той замръкнал в една пещера. На сутринта видял пред входа на пещерата една голяма кобра, свита на кълбо. Трябвало да излезе на работа, но входът бил задръстен от кобрата. Да мине край нея, било рисковано, кобрата може да го клъвне и умъртви. Какво да прави? Да разчита на имунитет в кръвта си, не може — нямал такъв. Той могъл да разчита само на Бога, на своята вяра. Затова се обърнал към Бога с думите: „Господи, помогни ми да мина край кобрата, без да ме ухапе. Кажй ѝ да се отстрани малко да мина“. След това той тръгнал към входа. Кобрата го погледнала и внимателно се оттеглила настрана, направила му път да мине. Всеки не може да мине през кобрата безопасно. Този индус бил истински християнин със силна вяра в Бога. Питам: Какъв вярващ е този, който при едно силно положение, при голямо вътрешно изпитание не може да види Силата Божия? Какъв вярващ е този, когото кобрата може да ухапе и умъртви?

(46/стр. 330, 331)

Един индус описва... своя опитност. Той изпаднал между чужденци без никаква пара в себе си, без познати, без знание на език и след дълго лутане, гладен и уморен, дошъл най-после до пълно отчаяние. По едно време намислил да се обърне към Христа с молба да му помогне да излезе от това положение. Той си казал: „Господи, ако ми помогнеш да се справя с това положение, обещавам, че ще тръгна в Твоя път“. Един ден, като се молел, стаята му се изпълнила с голяма светлина и той чул глас: „Аз дойдох да спася света и се пожертвах за него. Трябва ли сега при това малко изпитание, в което си изпаднал, да се самоубиваш? Започни да работиш и Аз ще ти помагам“. След това светлината се изгубила. Като дошъл на себе си от тази опитност, той изпитал голяма радост и решил да изпълни обещанието си да тръгне след Христа. Думите, които чул от устата на Христа, произвели преврат в душата му. (70/стр. 86, 87)

През последните години в Русия имаме един такъв силен пример. За някаква измяна болшевиците осъдили 250 офицери на смърт. Като дошъл определеният ден за изпълнение на присъдата, всички тия офицери един след друг излезли пред ексекутивната комисия, която ги застреляла. Като дошъл ред на последния, той излязъл пред комисията, прекръстил се и казал: „В Името на Господа Исуса Христа“... Те му казали: „Ти ли единствен се намери да вярваш в Бога? Щом имаш такава вяра

и упование в Бога, ние не можем да дигнем ръка върху тебе. Бъди свободен!“. Този офицер е запазил своя договор с Бога. Който пази договора си с Бога и не го нарушава, при каквито изпитания да се намери, той благословен ще бъде. (44/стр. 185)

...Онзи евангелски проповедник... Той искал да изпълни Христовия закон и затова всяка неделя довеждал по едно бедно дете вкъщи да яде с него. И понеже изпълнявал точно закона, преди да ядат, трябвало е да прочетат „Отче наш“. И всяка неделя правел така. Един ден извиква едно бедно дете от улицата. Преди да седнат, коленичат. По евангелски трябва да се коленичи. Той казва: „Отче наш“. И детето казва: „Отче наш“. Той казва: „Който си на Небесата“. А пък детето не казва нищо. Проповедникът казва: „Да се свети Името Ти“. Детето пак мълчи. Проповедникът му казва: „Няма да ти дам да ядеш“. Детето мълчи, разсъждава и казва: „Истина ли говориш, че Бог е наш Баща, наш Отец?“. Проповедникът му казва: „Че така е казано. Така е!“. Детето казало: „Как е станало, че този, нашият Баща тебе те тури тук, а мен остави на улицата?“. Как Бащата оставил проповедника на хубавото място, а него оставил вълн?... Проповедникът се намерил в трудно положение. Той чувствал, че има противоречие... Проповедникът казал: „Господ те тури на пътя, на онова място, за да ме изпита доколко аз те обичам. От сега нататък няма да бъдеш така, както си било досега. Ти ще бъдеш тук, в моята къща ще

живееш като брат. И каквото аз върша, и ти ще го вършиш. Както аз живея, и ти така ще живееш“.

(72/стр. 180)

Когато видя някой човек пред изкушението, казвам: Опасно е човек да се отклони от пътя, който му е предначертан. Ще приведа един пример от Стария Завет за лошите последствия на отклонението от правия път: Бог изпратил един от младите пророци при израилския цар Йеровоам да му предаде Неговото Слово. Той казал на пророка: „Не яж хляб и не пий вода, и не се връщай през пътя, по който си дошъл“. Настигнал го по пътя един стар пророк и му казал: „Дойди с мене в къщата ми, та яж хляб!“. „Не мога да се върна с тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода, нито ще се върна през пътя, по който съм дошъл. Така ми се говори чрез Словото Господне.“ „И аз съм пророк, както и ти. И Ангел ми говори чрез Словото Господне, и рече: „Върни го с тебе в къщата си, за да яде хляб и да пие вода“.“ Старият пророк излъгал. И върнал се младият пророк от пътя си, влязъл в къщата му да яде хляб и да пие вода. И като седнал на трапезата, старият пророк му казал: „Понеже не послуша Гласа Господен и не опази заповедта Му, тялото ти няма да влезе в гроба на отците ти“. И тръгнал младият пророк да си отива, но срещнал го лъв на пътя и го разкъсал. Старият пророк намерил тялото му на пътя и го занесъл в града, за да го оплаче и погребее. Питам: Защо трябвало старият пророк да излъже младия,

да го постави на такова изкушение, за което лъв да го разкъса?... Има една вътрешна причина, заради която трябвало старият пророк да постави на изкушение младия, да изпита неговата стабилност. От този изпит се видя, че младият пророк не бил стабилен, не бил устойчив характер. (48/стр. 24, 25)

Когато Истината дойде между хората, тя всички ще изпита. За обяснение на тази мисъл ще ви приведа следния пример. Един богат французин прекарал много време в странство, дето забогатял. Като се почувствал вече стар, решил да се върне в родното си място при своите близки. Обаче най-близките му роднини били двама негови братовчеди, на които решил да остави всичкото си богатство. Връща се той в родния си край, отива при един от братовчедите си и му казва: „Аз ходих в странство, дето прекарах дълго време. Там спечелих много пари, но ето, голямо нещастие ме сполетя и изгубих всичкото си богатство. Вие знаете, че освен вас нямам други близки. Ще ви помоля да ме приемете, между вас да прекарам старините си“. „Ще видим, ще си поговорим с жена си.“ Като прекарал при този си братовчед 5 — 6 недели, един ден той му казва: „Много съжалявам, драги ми, че не ще можеш да останеш у дома за постоянно. Ние нямаме свободно място. Опитай се да останеш при братовчедата ми, може би той да има място за тебе“. Тогава богатият отива при втория си братовчед и нему разправя същото, каквото на първия: че е останал беден човек

без всякакви средства в живота си и се надява да го приеме между домашните си да прекара някак старините си. Братовчедът казал: „Добре, на драго сърце, остани между нас! И аз не съм богат човек, но между всички ще минеш и ти“. По този начин той изпитал доброто сърце на втория си братовчед и като награда за това оставя нему всичкото си богатство. Първият братовчед, като се научил за това нещо, започнал да се докарва на богатия си роднина, но вече било късно. По същия начин Истината постъпва с всеки едно от нас. (35/стр. 194, 195)

Трима младежи се влюбили в една красива и умна мома и всеки искал да се ожени за нея. За да провери любовта им, тя ги поставила на следния изпит: направила една преграда от картон, която изглеждала стоманена, и на нея забила три остри ножа. Кандидатът трябвало да дойде с велосипед до стената и да я премине. Който от тях се реши да направи това, той ще притежава красивата мома. Първият кандидат се засилил, но като дошъл до стената и видял трите остри ножа, веднага отстъпил назад: „Не искам да умра!“. Вторият кандидат се засилил, дошъл до известно място и като видял остриите ножове, помислил си: „Какво ще получа от момата, ако направя тази жертва за нея?“. При тази мисъл той се разколебал и се върнал назад. Третият кандидат се засилил, без да мисли за последиците. Той имал само едно желание — да се ожени за красивата мома. Какво се оказало? Преградата

и ножовете били от картон. Той дошъл до стената, пробил я и излязъл на отвъдната ѝ страна. Той спечелил любовта на красивата мома. Като видели това, двамата кандидати казали: „И ние можехме да направим същото“.

Днес всички хора са подложени на същия изпит. Като дойдат до книжната стена, всички отстъпват. Ще се намери някой беден, прост човек, който не мисли много за последствията, и ще мине преградата. След това ще дойде вторият изпит — мианаване през огън. Преградата, през която трябва да мине човек, ще бъде желязна. За да я пробие, човек трябва да има голяма топлина да я стопи. Не се ли реши да мине през нея, той не може да издържи изпита си. (41/стр. 113, 114, 115)

Двама царе имали по един добър приятел. Те се хвалили с приятелите си, че били готови да направят за тях всичко, каквото им се заповяда. Един ден царете решили да подложат чувствата им на изпит. Първият цар казал на приятеля си: „Качи се на тази канара и се хвърли оттам“. Той чул думите на царя, но си мислел: „Възможно ли е моят господар да ме подлага на такова изпитание? Не знае ли, че като се хвърля от канарата, ще се убия?“. Той тръгнал към канарата, но постоянно се обръщал назад да види няма ли царят да му заповяда да се върне. Като видял това, царят му казал: „Спри! Достатъчно е толкова“. Вторият цар направил същия опит с прия-

теля си. Като чул заповедта на своя цар, приятелят му веднага се отправил към канарата без никакво колебание и се хвърлил от горе. В подножието на канарата стояли двама души, слуги на царя, които веднага го поели. Вторият приятел издържал изпита си, защото не мислил за себе си. Той не мислил и за крайната цел на своя господар. На същото основание казвам и на вас: Възлюбете Господа с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила и не мислете за крайната цел на живота. Като живеете, ще страдате, ще се мъчите, ще воювате, ще падате, ще ставате, но не се стремете да си обяснявате защо става това. (85/стр. 248, 249)

...Ще приведа едно предание, което датира още от времето на християнската епоха. Един от окултните ученици по това време решил да се посвети на Бога, в кратко време да стане светия. Според разбиранията, които имал, той се уединил на една планина, дето прекарал цели 20 години в молитва и размишление. Един ден, като се разхождал, една мечка излязла срещу него, хвърлила се отгоре му и започнала да го души. Той преживял голям страх. Когато мечката се отдалечила от него, той станал от земята, но от страх ослепял. С пипане едва успял да намери колибата си. Влязъл вътре и започнал да размишлява върху въпроса: кой му е създал това изпитание — Бог или Сатаната. Ако Бог му го е създал, каква цел имал, какво искал от него? Ако пък Сатаната му е създал това изпитание, навярно

той имал намерение да го унищожи да не пръска светлина в тъмния свят. Ако наистина Сатаната му е устроил това преमेждие, как той не е могъл отдалеч да забележи мечката и да я избегне? Значи, и в него има някаква вина. Дълго време размишлявал върху този въпрос, искал сам да си отговори, да знае къде е истината.

Един ден, като седял пред колибата си, покрай него минало някакво живо същество, човек, който му проговорил с мек, кротък глас: „Братко, защо не се движиш?“. „Не мога да се отдалечавам от колибата си, защото съм спял.“ „Искаш ли да прогледаш?“ „Това е най-голямото щастие за мене.“ Непознатият човек веднага турил ръцете си на очите му и той прогледал. Какво било учудването му, когато видял пред себе си млада красива мома като Ангел. Сърцето му трепнало и тъкмо искал да ѝ проговори, тя му казала: „Сбогом, служи на Бога с Любов!“ . Като се видял сам, отшелникът отново се почувствал нещастен и си казал: „Какво стана с мене? Порано бях нещастен в тъмнина, а сега съм нещастен в светлина. Кой изпрати тази мома, този Ангел, да ми отвори очите? Кой допусна да се влюбя в нея и да страдам? Защо не остана малко време при мене поне да ѝ целуна ръка и да ѝ благодаря, задето отвори очите ми?“ . Докато си задавал тези въпроси, той се запитал: „Защо искам да целуна ръка на този Ангел — от благодарност към него или по друга някаква причина?“ .

Сега аз оставям настрана противоречията, които възникнали в душата на отшелника. Важно е, че когато е спял, човек се счита нещастен. Когато прогледа, пак се счита нещастен. И едното, и другото нещастие показват, че човек не разбира дълбокия смисъл на живота. Но с това преданието не се свършва. Един ден същата мома се явила при отшелника и му казала: „Идвам при тебе да ти станa ученичка. Ти ще ме учиш, а аз ще ти слугувам“. Наистина тя изпълнявала работата си много добре: мела, чистила къщата му, готвила, но той страдал. По цели дни се молил на Господа и питал: „Господи, защо ми изпрати това страдание? Защо ме постави на този огън? Как мога да се справя с него?“.

Как може човек да разреши това противоречие? Докато не се откаже от себе си, докато не възлюби Господа с всичката си душа и сила, с всичкия си ум, с всичкото си сърце, човек не може да разреши това противоречие. (78/стр. 277, 278, 279, 280)

Един от видните ученици на древността трябвало да се яви на последния си изпит. За тая цел учителят му дал следните правила, които трябвало да изпълни: „Вода няма да газиш, по трева няма да ходиш; като стъпваш, прах да не вдигаш; месен хляб да не ядеш, вода от чаша да не пиеш, под сянка на дърво да не седиш, пари със себе си да не носиш, с тояга да не се браниш, право в Слънцето да не гледаш, през светъл ден да не ходиш, в тъмна нощ

да не се скитащ, въздух да не дишаш, никога да не се петниш, край воденица да не минаваш, красива жена да не гледаш, на силен мъж гръб ще обръщаш, от учен човек ще бягаш, с невежия няма да се занимаваш“. Като изслушал тия правила, ученикът казал: „Учителю, не мога да изпълня нищо“. „Щом не можеш да изпълниш правилата, които ти давам, това показва, че има още много да учиш.“ Сега и на вас казвам: Още много има да учите. (63/стр. 105, 106)

2. Опитностите на Напредналите същества

Учителя

Като иска да знае кой съм, казвам: На Небето съм бил един от първостепенните светии. Изпратен съм на Земята да се изпита светийството ми. Понеже знам, че съм на изпит, внимавам да не направя някаква грешка. На Небето съм голям светия, затова на Земята съм на големи изпитания. (66/стр. 9, 10)

...Когато някой ми забива губерка в ръката, аз мълча, нищо не казвам. Чувствам болката, много дълбоко я чувствам, но си казвам: Такъв е Божи-ят закон, ще понеса всичко с Любов. Заради мене са носили и аз ще нося за другите. Това е изпит за всеки християнин. Когато опитваш жилото на своя

брат, живият Христос ти казва: „Не бой се, тази отрова ти е необходима. Аз ще ти покажа Истината“.

(23/стр. 272)

И на мене са казвали, че хората, които ме обикалят, са много опакави. „Как ги търпиш!“ Това е за мене изпитание, което трябва да реша правилно. Ако ги съдя, значи Господа съдя. (66/стр. 239)

Ако вие минете през изпитанията, които аз съм минал, досега главата ви десет пъти да е побеляла. Моята глава само веднъж е побеляла. Вие нямате представа какви трудности се срещат в живота, но те са красиви. (55/стр. 120)

Най-първо Истината смъква долу. Слънцето, като пекне, не смъква ли надолу снега?... Аз съм минал през тия фази на смичане. Вие не знаете какво е смичане. Вие минавали ли сте 9 пъти през Божествената реторта? Писанието казва: 7 пъти. Но знаете ли какво нещо е да минете 9 пъти през Божествената реторта? (30/стр. 80)

Великите хора

Всичките велики хора минават през велики изпити. (4/стр. 313)

Изучавайте живота на великите хора да видите как са придобили те своите дарби. При всички условия на живота си, добри и лоши, при големи

изпитания и страдания те са работили, постоянствали са с пълна вяра и надежда за успех. Само по този начин те са дошли до положение имената им да бъдат записани в книгата на великите хора.

(78/стр. 74)

Като проследите живота на великите хора, на гениите, на светиите, ще видите, че те са минали през големи изпитания и страдания. Днес всички хора говорят добре за тях, но върнете се назад, в тяхно време, да видите как са ги тъпчели техните съвременници. (39/стр. 226)

Не само Сократ, но всички велики хора са имали по една опърничава жена да ги пържи. Всички велики слуги са имали по един опърничав господар да ги пържи. Всички велики господари са имали по един опърничав слуга да ги пържи. Всички велики Учители са имали по един опърничав ученик да ги пържи. Всички велики ученици са имали по един велик Учител да ги пържи. Всички велики хора все са имали някой, който да ги пържи. Да издържиш на това нещо — туй е характер! (30/стр. 502)

Не може гениалният да мине без мъчнотии. Колкото по-велик и гениален е човек, толкова по-големи са изпитанията му. (2/стр. 223)

Колкото по-високо се подига човек, толкова и изпитанията стават по-трудни. Най-великите и гениални хора са имали най-големи изпитания и

страдания в сравнение с тия на обикновените хора. Те са имали такива изпитания, каквито вие не можете да си представите. (16/стр. 151)

Ако проследим историята на развитието на човечеството, ще видим, че най-великите хора са имали най-големи страдания и изпитания. Те са прекарвали по цели дни, месеци и години в затвори, дето са написвали най-великите си произведения. И Христос прекара едно велико страдание на кръста. Всички апостоли, всички велики хора са минали през големи изпитания и страдания. Няма велик човек в света, който да не е минал през големи изпитания и страдания. (69/стр. 62)

Адептите

„Какво да правим с кармата си?“ Ще плащате и ще вървите напред. Не само обикновени хора, но и адепти се спъват в своята карма... И тях ги притискат, но те прилагат Вярата, Любовта и Мъдростта и преодоляват своите изпитания. (84/стр. 174)

Като ученици, вие трябва да знаете, че страданията, изпитанията, сиромашията, болестите неизбежно ще ви следват. За учения, за адепта тия неща са почивки. Като дойде сиромашията при него, той ляга под крушата* и си почива. От време на време

* Крушата — положителният мисловен подход.

хапва по една круша и разхлажда устата си. Като дойде богатството при него, той го туря на гърба си като раница и тръгва с него по света да раздава на бедни, на страдащи. (84/стр. 66)

Защо са създадени тия пустини, като Сахара и други някои? Защо са създадени тия високи планински върхове, дето нищо не расте? Пустините и високите планински върхове са създадени за най-разумните същества в света. Когато искат да изпитат някои адепт или някои учен човек дали той е разбрал живота, пращат го да живее в някоя пустиня, дето нищо не живее, дето всичко умира. Изпращат го там, при най-бедните условия, дето никой не може да живее, и там го изпитват. Освен в пустините този адепт го пращат още и по най-високите места, по най-високите върхове на планините, дето само мъховете и мъхообразните растения живеят — от тях да се учи как да расте, те да му бъдат професори. Мъховете имат тия знания. И наистина, колкото се качвате по-нагоре, виждате, че млекопитаещите, разните животни, птиците и всички останали растения се намаляват все повече и повече, докато стигнете до най-високите върхове, и виждате, че там живеят само мъховете. Само те могат да живеят по тия места, те са много учени. Там трябва да отиде този адепт, да потъне дълбоко в своето съзнание и да се научи на великите закони как трябва да се живее. (1/лек. 5: стр. 12, 13)

Светиите

Светиите, които идват сега, са ученици на Ангелите и те завършват сега своето развитие. Туй е един кратък курс от битието на Земята. Те сега ще държат изпитите си... (30/стр. 511)

Светията слиза на Земята да помага на хората, да ги учи. Същевременно и той се изпитва. Колкото повече време прекарва на Земята, толкова повече се изпитва. (31/стр. 39)

Мнозина бързат, искат веднага да станат светии. Това е невъзможно. За да стане светия, човек трябва да мине през ред изпитания и мъчности. Това е въпрос на време. (85/стр. 102)

„Да станем светии!“ Добро нещо е светийството, но има светии, които са станали такива преждевременно. Светията има големи изпитания. Как ще се справите с тях? Обикновеният човек се изпитва с малки изпитания, а светията — с големи. На светията не се прощава и най-малката грешка. За нея говорят и вековете. Ето, цар Давид направи една грешка, за която и хилядолетието не му прости.

(63/стр. 21, 22)

...Казват: „Ние се обърнахме, вярваме в Христа, вярваме в Бога, вярваме в онзи свят“. Не е въпрос само да вярваме. Някой път се явяват мъчности в

живота. След като си живял 20 години един благочестив живот, дойде едно голямо изпитание и един светия повидимому като че е изгубил всичко — опетни се. След като е живял 20 години чист живот, в него проникват най-лошите мисли и желания, от които е бягал. И той мисли, че всичко е разкъсано вече. (72/стр. 12)

Обикновеният човек не може да си представи изпитанията, през които светията минава. (32/стр. 70)

Някои описват положението на светиите. Но описват най-хубавата страна — как е станал светия. Живели ли сте вие новия живот, за да видите колко е мъчно да стане човек светия? Страшно е! Даже не подозирате онези мъчения, онези страдания, през които светията е минал. Тези страдания не можете и да ги сънувате! Ще кажете: „Светия е станал“. Този светия, ако знаеше през какво ще мине, десет пъти щеше да се откаже и щеше да каже: „Не му искам светийството!“. Но като влезнал вътре — нито напред, нито назад може. Назад не може и напред не може. И тогава се явяват най-големите противоречия. И колко светии са загубили своето светийство! Двадесет, тридесет години са живели така и в последния момент, когато този плод се ражда, вземат му плода и пак остане за едно друго свое съществуване, за да стане светия. И не може да се освободи. Този светия прилича на онзи, който следвал университет — отива на изпит и го скъсват.

Като го скъсат, пак идущата година ще се яви по същия предмет да държи изпит. (72/стр. 27, 28)

То са най-големите изпитания на светиите в света. Че те трябва да дойдат до положение да не желаят любовта на никого. Те я желаят, но постоянно трябва да се отказват... А той и като го одумват, и като лошо мислят, и като не го обичат, той ще мине, като че го обичат. То е най-трудното състояние: да не те обичат и ти да мислиш, като че те обичат. Не те обичат, хукат те, плюят те и ти да мислиш, че хубаво говорят, и да се усмихнеш. То е най-трудното положение на светиите! Някой казва, (че) иска светия да стане. Този е най-тежък изпит на светиите. И всички светии там пропадат. Малко светии има такива големи светии. Другите, дотам като дойдат, все са светии, а като дойдат до този изпит, на 100 светии един издържа изпита! А другите се повръщат назад. И на светията му е жалко. На един светия се позволява(т) 99 повторения. Господ е много снизходителен към тях, понеже е трудно туй изпитание. Че ако той пропадне, 99 пъти може да пропадне, но на стотния път, като дойде, той трябва да преодолее, да издържи. На стотния път, като дойде, и първокласен светия става!

Та вие, ако сте направили първия опит и не сте го издържали, имате още 98; ако сте държали два пъти, имате още 97... До 99 пъти имате шанс да правите, да издържате. Та не се обезсърчавайте.

(12/стр. 518)

...На изпита... Светията ще го скъсат за прости работи наглед — например, че дошъл някой при него и светията не е знаел как да говори, не го приел както трябва. Ще го скъсат. Някой път, като дойде някой при него, светиите са горделиви. Светията ще стане, ще го посрещне и ще му каже: „Какво искаш ти? Я си върви, не съм разположен“. Тогава го скъсват. Той трябва да стане, когато идва някой. Той всякога трябва да бъде разположен. Нему не се позволява ни най-малката погрешка. Другите могат да правят погрешки, но светията, като го хванат, скъсват го. Той никакви погрешки не трябва да прави. Малките деца могат да правят колкото погрешки искат, но най-малката погрешка на светията ще я извадят на показ. Светията не бива да греши. (72/стр. 28)

Защо трябва отшелникът да се изкушава с мисълта за красивата мома? За да се изпита любовта и вярата му. Красивата мома е неговият професор, изпратен от Разумния свят да го изпита да види какво е научил в пустинята. (67/стр. 180)

Пазете се от съблазните на живота. Те са огън, който гори и изгаря. И светията се плаши от този огън. Красивата мома е огънят, чрез който изпитват светията. Тя е неговият професор, който ще се върне при Господа и ще Му каже дали Неговият син е способен и може ли да учи, или не. (67/стр. 191, 192)

Има някои жени, които хвърлят око на чужди мъже... И мъже има, които хвърлят око. Ако един светия хвърля такова око, ще го скъсат на общо основание, макар и 30 години да се е подвизавал. Законът е: Не пожелай! Ти, ако погледнеш на една жена, да прославиш Бога. Но ако я погледнеш, за да я имаш, да я пожелаеш — скъсан си. (72/стр. 31)

Един светия ще го скъсат, ако той мине само през някъде, погледне някоя ябълка и пожелае да я има. Той няма право да погледне плод и да го пожелае. Светията трябва да е доволен от най-лошите условия, при които може да се намери. Щом се яви най-малкото недоволство, ще го скъсат. (72/стр. 31)

Интересна картина е да гледате как отляво и отдясно на човека се борят светли и тъмни сенки с цел първите да го спасят, а вторите да го унищожат. Голяма борба става около един праведен човек или един светия, когато се намери пред големи изпитания. Ако борбата се свърши в полза на светията, лицето му започва да свети и той благодари, че се е освободил от мъките и терзанията на душата си. Това става не само с праведни и свети хора, но с всички хора. Обаче, колкото по-напреднал е човек, толкова и борбата около него е по-голяма. (84/стр. 73)

Апостолите и мъчениците

Щастието се дължи на особени закони. Докато човек живее в тия закони, никаква сила не може да

му отнеме щастието... Вие знаете през какви страдания и изпитания са минавали мъчениците. Те били изгаряни, разпъвани, набивани на колове, но въпреки това били доволни и щастливи. Те заминавали с песни за онзи свят. (70/стр. 42)

Аз не говоря за човешката, но за Божествената Любов, заради която всеки е готов да направи всичко. Тази Любов носи радост за човека. Това виждаме в живота на апостолите, на мъчениците, на великите хора в света. Апостолите са били бити, измъчвани, поругавани, но се връщали дома си радостни и весели, че са удостоени да страдат за Христа, за Бога. (61/стр. 236)

Един от апостолите казва: „Ще се похваля с кръста си“. Това значи: ще се похваля със страданията, които понесох за Господа. Ще се похваля със страданията, чрез които Бог ме изпита. (83/стр. 38)

Духовният човек, и като страда, пак се радва. Такова е било състоянието на мъчениците във времето на християнската епоха, когато били изгаряни за своето верую. Понеже разбирали смисъла на страданията, те се радвали, че били удостоени да страдат за своята идея. (84/стр. 213)

Когато мъчениците отиваха на кладата, радваха се. Те знаеха закона, че скръбта им ще се превърне на радост. Те горяха в огъня и пееха — знаеха, че смърт не съществува. (87/стр. 115)

...Светиите, мъчениците, апостолите. Те са били подлагани на мъчения, на изгаряне, но не са прекъсвали връзката си с Бога... Хората са се учудвали на държането, на поведението, на устойчивостта на тия мъченици. Това означава вътрешен израз на живота. (84/стр. 163, 164)

Библейските образи: Мойсей

Животът на Мойсея представя история на човешките изпитания. Всеки човек трябва да мине през тези изпитания, за да може един ден, когато Бог му се яви, да знае какво да прави. (7/стр. 122)

Мойсей, един от видните адепти, който беше свършил Висша окултна Школа, изпита голям страх, след като уби египтянина и го зарови в пясъка. За да се скрие от Лицето на Бога, той избягал в пустинята, дето прекарал 40 години като овчар... Мойсей прекара 40 години в пустинята, за да изкупи греха си, и след това трябваше да се ожени, за да даде възможност на убития египтянин да се прероди чрез него... Мойсей беше подложен на големи изпитания, но всичко преодоля. В това отношение той служи за пример на човечеството. Това, което го подига в очите на хората, седеше в силата му да изправи всички свои погрешки. (64/стр. 253, 254)

От пребиваването си в пустинята Мойсей придоби нови знания и издържа изпита си, вследствие на което ликвидира със своята карма. (7/стр. 125)

Питам: Каква беше опитността на Мойсея, който чу онзи Глас пред горящата къпина? Какъв беше този огън? Видя Мойсей една къпина, която гореше и не изгаряше. Като се приближи, чу един Глас да му говори... Казва: „Изуй обувката си, защото мястото, на което стоиш, е свято. Чух въздиханието на Моя народ и ще те пратя да го избавиш“. Когато дойде онова изпитание в живота, на големите мъчнотии, както тогава беше израилският народ, както хората сега — тогава ще чуеш Гласа. Господ ще ти се яви. Ще чуеш Гласа Му. (75/стр. 322, 323)

Когато Мойсей отиде при фараона да иска освобождаването на еврейския народ... Фараонът съзнателно изпитваше Мойсея да види доколко той ще издържи на Истината, доколко ще изпълни Волята Божия. Така се изпита вярата на Мойсея. Каквито чудеса направи Мойсей, такива направиха и мъдреците на фараона. Обаче, като дойдоха до четвъртото чудо, египетските мъдреци отстъпиха. Те казаха: „Тук е намесен Божият пръст“. Питам: Какво ще правите вие, ако Бог ви изпрати при фараона, но същевременно ожесточи сърцето му и го накара да ви се противопостави? Всеки ученик ще бъде поставен на такъв изпит. (64/стр. 232)

Авраам

...Човек... трябва да има характера на Авраама и неговата готовност за жертва. Бог му каза да на-

пусне бащиния си дом и да отиде в Ханаанската земя и той послуша. Бог му каза да отиде в Египет и той послуша. Най-после Бог му каза да принесе единствения си син, Исака, в жертва и той го принесе. Бог не прие тази жертва, но само го подложи на изпитание да провери неговата вярност. Големи изпитания мина Авраам, но изпълни Волята Божия.

(82/стр. 13)

Ние трябва да имаме характера на Авраама. Авраам беше бездетен... Обаче Бог му каза, че ще му даде наследник. Кой беше наследникът на Авраама? Исаак. Баща му и майка му имаха една светла идея. Бог каза на Авраама: „Ще принесеш сина си в жертва“. Ако вие бяхте на мястото на Авраама, щяхте да кажете: „Това не може да бъде! Бог ме изпитва. Такива работи не върша“. Авраам обаче не направи така. Каза: „Да бъде Волята Божия!“. Той взе сина си, тури дърва на гърба си и отиде точно на мястото, дето му бе казано да го принесе в жертва. До последния момент бе на изпитание. Когато дигна ножа, Господ му каза: „Познах, че ти си човек на послушанието, затова няма да принесеш сина си в жертва“. Ето една похвална черта на Авраама! С това той показа, че е готов да пожертва и най-ценното, което имаше. Затова Авраам се нарича „приятел Божи“. Аз го наричам „отец на верующите“, понеже беше човек на Абсолютната Вяра, човек без никакво съмнение. (27/лек. 24: стр. 15, 16)

Йосиф

...Тази жена... го изпитва доколко е целомъдрен и Йосиф даде много добър изпит — остави дрехата си, избяга чист. (19/стр. 80)

Йосиф имал известни слабости, за които трябвало да отиде в Египет, а после да лежи две години в затвор. Когато бил в дома на фараона, Невидимият свят го поставил на изпит да се опита целомъдрието му. Той избягал от изкушението, но вината му се заключавала в това, че не събудил в жената възвишени и благородни чувства, а лоши, низки чувства. Това показва, че и в него имало нещо криво. (47/стр. 42)

Пророците

Всеки пророк е поставен на изпити. Ако не издържи изпитите си, той се излага на страдания. Страданията са резултат на неиздържани вътрешни изпити. (35/стр. 130)

Пророкът е казал: „Опитай ме, Господи!“. Той иска да бъде изпитан... (46/стр. 144)

Пророците, които помагаха на хората, минаха през големи изпитания, но придобиха големи опитности. (87/стр. 260)

Да издържат пророците на големите противоречия, които съществували в техните времена, това говори за тяхната сила. Гиганти са били те! (86/стр. 182)

Йов

Ще прочета 17-та глава от Йова. В тази глава се описва състоянието, през което е минал един велик праведен човек. Голяма драма е преживял той. Йов се чуди как е възможно човек, който служи на Бога, да мине през такива изпитания. Във всяко отношение той бил изправен, считал себе си за образец на послушание и благочестие. След всичко това трябвало да мине през такива страшни страдания. Изоставен от Бога, от приятелите си, от близките си, Йов се чуди защо трябва да бъде така. Като изрежда изпитанията си, той дълго време размишлявал, търсил причината за това, но не могъл да я намери. Не е лесно за човека да мине през такива изпитания. Всеки, който изпадне в положението на Йова, като него ще плаче, ще се моли, ще запитва за причината на своите нещастия. (90/стр. 99, 100)

Казвам: Пренесете се във времето, когато е живял Йов, да видите през какви изпити е минал. Първо той минал през областта на съзнанието, после — на самосъзнанието, т.е. в областта на най-големите противоречия. Не е лесно да мислиш, че си божество, и да те поставят на изпит да провериш доколко си такъв. (54/стр. 270)

Йов бил голям богаташ, минавал за мъдрец пред хората. И поставиха Йова на голям изпит: постепенно изгуби всичко. Камилите и овцете му измряха. Дойде голям циклон, който събори къщата му и уби синовете и дъщерите му. Най-после го нападна тежка болест като проказа: кожата му се надупчи, отвориха се големи гнойни рани — никой не можеше да се приближи до него, отдалеч миришеше. Как ще си обясните това нещо?... Ако го разглеждате с погледа на религията, ще кажете, че това е необходимо като път на ученика, който минава през последния изпит на самосъзнанието... След големите страдания Йов получи всичко отново: богатството си, синовете и дъщерите си. И той влезе в новия живот. (54/стр. 270, 271)

Един Ангел, който идва да се роди на Земята, той идва да покаже, че има любов към Бога. Любовта изисква да направиш големи жертви. Йов беше забравил защо се е родил. Той беше се родил, за да покаже любовта на Земята. И Бог го похвали, и каза: „Като Йов няма друг на Земята. Съвършен е той в любовта си“. А онзи княз каза: „Любов ли, оставете! И той е като другите в любовта си. И той е един човек на удоволствието. Я му вземи всичките тези блага и ще видиш. И неговата любов е като на другите“... И Господ му каза: „Изпитай го“. И Йов мина през много изпитания. (72/стр. 32)

Когато дойде онзи изпитателен човешки дух, Сатана, в съвета Господен, Господ му обърна внимание и казва: „Ти обърнал ли си внимание на Моя раб Йов? Като него няма друг“. Казва (Сатана): „Не си го изпитал. Дай ми аз да го изпитам“. Разговора ще ви кажа, който не е писан в Библията. „Зная, ти си много строг. Ще го осакатиш нещо, като ти го дам да го изпиташ.“ „Не — казва. — Бъди уверен. Аз като го изпитам, той ще Те люби два пъти повече, отколкото сега Те люби. Аз като го поставя натясно, той ще разбере Твоето Слово и ще каже: „Господи, каквото Ти казваш, е право“.“ Казва (Бог): „Хубаво“. И тогава го туря Бог на изпит... Казва: „Всичко можеш да туриш на изпитание — имота му, богатството му, но не и живота. Божественото в него няма да буташ, защото, ако буташ, последствията ще се върнат на тебе“. И виждаме, че туй, което е казал, става. После Йов казва: „Слушал съм много пъти за Тебе, но сега виждам, че моите разбирания не са такива, каквито бяха едно време“. (13/стр. 593)

Защо подложиха Йова на изпитание? Има едно предание, то е следното. Йов даде угощение на приятелите си и пошушна на един от тях: „Няма на Земята друг, който да обича тъй Господа, както аз“. Пък дяволът го дочул. Като имало съвет при Господа, дошла тази вест до Бога, че на Земята няма друг човек, който да обича Господа като Йова. Дяволът искал да обърне внимание на това. Казва му Господ: „Ти ходил ли си да видиш тази работа, че няма

друг човек да Ме обича като Йова?“. Той казва: „Ти не си го поставил на изпит да видиш любовта му. Дай го на мене, аз да го изпитам този самохвалко“. Една хвалба на Йова „аз обичам Господа“ какво му струваше? Отиде имането му, отиде къщата му, отидоха децата му, дойдоха болести върху него. Той се слиса... Та работата е там, че и вие казвате: „Колко обичам Господа!“... Дойде времето и пак наново рече Бог да изпита Йова. На втория път, като дошъл, Йов дал пак угощение на приятелите си, но казва: „Колкото за любовта си към Бога, ще си помисля малко дали да се изкажа“. Разбрал той и казва: „За любовта си към Бога ще помисля дали да говоря“. Има нещо вътре в него. Казал му Господ: „Не говори за Свещени работи, но само ти да си ги знаеш“. (25/стр. 166)

Наистина, след като мина през големи страдания и изпитания, Йов научи много нови неща. Съзнанието му се пречисти, мина през огън. Докато дойде до това положение, Йов понякога роптаеше, проклинаше часа на своето раждане. (39/стр. 247, 248)

Като изгуби богатството си, Йов каза: „Бог дал, Бог взел“. Като изгуби синовете и дъщерите си, пак каза: „Бог дал, Бог взел“. Обаче, като заболя и тялото му се покри със струпеи, той не каза, както в първите два случая, но прокле деня на раждането си... Казвате, че не е божествено да проклена човек съдбата си. С това искате да кажете, че Йов е бил

мек, слабохарактерен човек. Кой от вас, ако го поставят в положението на Йова, може да даде подобър пример? (58/стр. 98, 99)

След като прекара големи страдания и мъчения, Йов изпадна в положение да иска отговор от Бога защо, като отне богатството му, синовете и дъщерите му, най-после посегна и на тялото му. В първо време той носеше страданията мълчаливо, но след като се засегна и тялото му, взе да пита Господа къде е Божията правда, къде е Божественият ред на нещата. Той не можеше повече да си дава отговор на страданията, които го сполетяваха едно след друго, и се обезсърчи. Най-после, когато разбра смисъла на страданията, Йов мина в нова фаза на живота, дето страданията придобиха нов смисъл. Йов мина от човешкия в Божествения живот, във Висшия порядък на живота, свободен от съмнения, от противоречия. (40/стр. 321)

Когато Йов издържа изпита си, даде му се всичко в двоен размер. (21/стр. 71)

Давид

...Не знаем да е имало един цар, толкова нещастен, колкото Давид... Ако Давид не беше минал през всичките тия изпитания, той нямаше да напише нито един псалм. Но като мина през тия

страдания, той написа тия псалми. Но той трябваше да мине през тези големи изпитания. (12/стр. 153)

Тримата момци

„А тези трима мъже, Седрах, Мисах и Авденаго, паднаха вързани сред горещата огнена пещ.“ (Даниил, 3: 23) ...Трима младежи имали особено убеждение от духовен характер, което не се съгласявало с убежденията и вярванията на тогавашните хора. За наказание те били хвърлени в огнената пещ... Това беше изпит, който те издържаха добре... Тримата момци казали на царя: „Да знаеш, царю, че на боговете ти не служим и на златния образ, който си поставил, не се кланяме. Твоя воля е, може и да ни изгориш, безразлично е за нас. Ние ще останем твърди на убеждението си“. (68/стр. 107, 112)

Задайте си въпроса: бихте ли издържали изпита на тримата момци. (68/стр. 123)

...Тримата младежи, които бяха хвърлени в пещта, не изгоряха. Казват: „Само нашият Бог може да ни избави. Ако не ни избави, ние не се кланяме (и) тогава на вашия бог“. ...И дойде тогава онзи Ангел, и им помогна. Казват: „Здрав ли си?“. „Здрав съм. Този Господ, на Когото служа, прати Своя Ангел и ме запази.“ (13/стр. 641)

Даниил

„Докараха Даниила и го хвърлиха в рова на лъвовете.“ (Даниил, 6: 16) ...В тая глава се изпитва само един човек — Даниил. В миналата беседа говорих за изпита на трима мъже. Заставяха ги да се поклонят на златния образ. А на Даниила забраняваха да се моли на своя Бог. Казваха му: „Нямаш право да следваш своето убеждение. Ще постъпваш според нашите изисквания“. Неприятелите му го предадоха на царя, който издаде следната заповед: „Ако в продължение на 30 дни някой направи прошение на какъв и да е Бог или човек освен на царя, да се хвърли в рова на лъвовете“. Понеже Даниил не изпълни тая заповед, молел се по три пъти на ден на своя Бог, царят заповяда да го хвърлят в рова на лъвовете... Когато хвърлили Даниила в рова на лъвовете, той успял да ги укроти. (68/стр. 130, 132, 133)

Казва се, че цар Дарий, който заповядал да хвърлят Даниила в рова на лъвовете, не могъл да спияла нощ. Рано сутринта той отишъл при рова и с плачевен глас извикал: „Данииле, Бог твой, на Когото служиш непрестанно, можа ли да те освободи от устата на лъвовете?“. „Можа, царю! Да си жив във век!“ Тогава Дарий заповядал: „Извадете Даниила от рова и хвърлете там неговите неприятели с жените и децата им!“. (68/стр. 137)

Като четете живота на Даниила, виждате, че той е разполагал със Знание и Мъдрост. От предсказанията, които Даниил е дал преди хиляди години, виждаме неговата Мъдрост... Той бил кабалист. Като издържал изпита, той заел едно от най-високите места във Вавилонското царство. (68/стр. 135)

Петър

Преди да бъде изпитан, Петър казваше на Христата, че всички да се отрекат от Него, той никога няма да се отрече, ще Му остане завинаги верен. Обаче Христос познаваше добре човека, външно и вътрешно, знаеше каква е силата му, за да издържа на изпитания, и каза на Петра, че преди да пропее петелът, той ще се отрече от Него три пъти. Петър не можа да издържи изпита, на който беше поставен, и наистина, преди да пропее петелът, той три пъти се отрече от Христа... Съвременните хора се поставят на същите изпитания като Петра. Така се изпитват убежденията им. (20/стр. 136, 137)

Докато не беше се изпитал и познал, Петър беше готов да защитава Христа докрай. За да покаже своята готовност, той отсече ухото на един от римските войници. След това, когато го повикаха при първосвещениците, на въпроса: „И ти ли си Негов ученик?“, Петър веднага се отрече. Но след тези думи той се замисли. От този момент в живота му

стана преврат. Той излезе вън и горко плака. Разкажанието на човека не е нищо друго освен пробуждане на Божественото съзнание в него. (20/стр. 141, 142)

...Петър казваше, че е видял Бога, но всъщност той Го видя, след като мина през изпитания.
(10/стр. 179)

Йоан

...Йоан... минавал за носител на Любовта. Когато Любовта го срещна за пръв път и го постави на изпит, той избяга, като остави дрехата си. Йоан е един от апостолите, който е живял най-дълго време на Земята. Защо остана дълго време на Земята? За да си изработи дрехата, която остави в чужди ръце. (41/стр. 317)

Павел

...Първите християни бяха гонени, преследвани и измъчвани... За да се калят, трябваше да бъдат подложени на големи мъчения и страдания. Апостол Павел стана герой, след като му удариха три пъти по 39 тояги. (40/стр. 231)

Великият изпит на Христос

Светията, геният, Учителят са завършили своето развитие. Те слизат на Земята между хората да дър-

жат матура. И Христос дойде на Земята да държи матура. Кървава пот излезе от порите на челото Му, докато свърши матурата Си. (42/стр. 165)

През голям изпит мина Христос. Лесно се говори за страданията, но мъчно се понасят. Христос мина през такива страдания, като че Вселената се рушеше. (67/стр. 322)

Питам: Бог, Който създаде толкова светове, не можа ли да намери друг начин да спаси човечеството, но трябваше да изпрати единствения Си Син на Земята да бъде бит и поруган от хората?... Защо трябваше именно Христос да пострада? Значи, Христос трябваше по този начин именно да се изпита да се види доколко може да издържи. Силата и величието на Христа седи в страданията, които Той понесе. (62/стр. 99)

Аз ви задавам следните философски въпроси: Каква нужда имаше да бият Христа? Небето не беше ли силно да Го освободи от тези римски тояги? В дадения случай Христос беше ученик в Школата. Той напусна Небето, забрави високото Си място и дойде със смирение на Земята, дето биде подложен на изпит. (27/лек. 8: стр. 15)

...Христос като слезе на Земята, Той минаваше един Велик изпит. Какъв беше този изпит? Че върху Неговите плещи трябваше да се сложат греховете

и пороците на цялото паднало човечество и Той почувства, като че сам Той ги е извършил.

(11/лек. 16: стр. 32, 33)

...Питате се: „Нямаше ли Христос сила да се справи с мъчнотиите в живота, че трябваше да бъде разпнат?...“. Христос беше силен, но трябваше да мине през най-големите страдания да се изпита Неговата Любов. (58/стр. 271)

Той показва Любовта Си към Бога, показва на хората как тя работи. Ако нямаше Любов в Ума, в Сърцето и в Душата Си, Христос не би издържал на тия големи страдания. Работата, която Той свърши, се основаваше на Любовта. (58/стр. 320)

Христос видя Светлото Лице на Бога и задържа този образ в Себе Си. За този образ Го разпнаха, но Той не се отказа от него. Христос казваше, че е готов на всички жертви за Светлия образ на Любовта. В това седи силата и величието на Христовия характер. (90/стр. 262)

Бъдете готови да се жертвате заради тази Велика Любов — заради Господа, Който съизволява да се ограничи, да дойде да живее в нас! Бъдете готови в дадения случай всичко да пожертвате заради Него! С това се е отличил Христос: „Дойдох да изпълня Волята на Онзи, Който Ме е изпратил“ — казва Христос. Най-после, когато Му казаха, че трябва да

понесе кръста на страданията, каза: „Аз ще направя всичко, което Отец Ми е казал“. (27/лек. 24: стр. 18)

Христос... Той се е молил вечер по цели часове, но въпреки това всеки ден е минавал през големи противоречия. Даже най-близките са Му създавали големи изпитания. (55/стр. 182)

Христос не знаеше ли какво имаше да Му се случи? Знаеше... Той знаеше, че има една много трудна работа, която Му предстои да свърши. Понеже учениците Му даваха съвет да не се излага толкова, да постъпва по-умно, по-сдържано с хората, от тяхно гледище, Той се допита до Господа, като се обърна към Него с думите: „Ако е възможно, Господи, да Ме отмине тази чаша, да мине по друг някакъв начин“. И от горе Му казаха: „Не е възможно. Тази чаша трябва да я изпиеш“. Тогава Той каза: „Няма какво, ще я изпия“. (13/стр. 11, 12)

Христос... И в най-големите изпитания в живота Той отиде да се моли. И се молеше така усърдно, че пот излизаше от Него, кървава пот излизаше от Него. (12/стр. 387)

Щом се убедите в правотата на нещо, ще издържате докрай. Христос направи този опит. Много тояги се сложиха на гърба на Христа, но Той не каза защо Бог Го постави на този изпит да Го бият. В ударите, които се сложиха върху гърба на Хрис-

та, се крие някаква тайна. Ако тия удари не бяха се сложили върху гърба на Христа, човечеството нямаше да върви напред. (69/стр. 168)

...Христа. Той трябваше да понесе тия страдания, за да прокара път към Божествения свят. С всеки удар, който идеше от камшиците на римските войници, Христос правеше връзка с Разумния свят. Всеки удар служеше на Христа за път, по който Божествената енергия течеше към Него. (84/стр. 222)

Сега от вас се изисква геройство. Геройство се изисква, както прояви Христос. Вярата Му и Любовта Му към Бога не се поколебаха. При всички тези изпити, които претърпя, не се поколеба Неговата Вяра. Не постъпи както един обикновен човек, който казва: „Прави си Господ каквото иска“. Христос казва: „Всичко, каквото прави Отец, е за добро!“. Не само това знаеше Христос, но знаеше, че и това, което Той издържа, е за добро. Той знаеше, че това, което става с Него, е за добро. Той знаеше, че това, което Той изнася, е за добро! Казва: „Сега е време! Ако Аз сега не покажа Своята сила, кога ще (я) покажа? И ако временните работи Ме поколебят в Любовта, какъв образец ще дам? И ако в Мене се поколебае силата, че не мога да видя Ръцете на Онзи, Кой(то) ще Ми вземе Душата, тогаз каква Душа имам?“ (17/стр. 104, 105)

Представете си, че вие се намирате в положението на Христа, закован сте на кръста. Какво ще

бъде разрешението на вашия въпрос? Да виждаш делото, всичко това разрушено, учениците ви избягали и при вас идват римските войници, и ви заобикалят. Ще кажете: „Всичко е свършено!“. Не, не, тази Възвишена Душа знае, че в света има един жив закон, че не е всичко изгубено. И от този момент започва силата на християнството, но тази сила седеше в самия Христос, а не във външните условия. Всички Души трябва да имат тази мощна сила.

(30/стр. 487)

И при най-големите Си страдания Христос мислеше добре. Като видя майка Си, Той каза: „Жено, не мога да ти помогна сега, но един от Моите ученици ще заеме Моето място“. Като беше на кръста закован, и оттам Той направи едно добро. Когато при Него дойде един прокажен да го излекува, Христос каза: „Отковете гвоздеите“. Те отковаха гвоздеите и Той излекува прокажения. После пак каза на войниците: „Заковете сега“. Как мислите, слаб човек ли е Този, Който може да заповяда да отковат ръцете Му от кръста да излекува един болен и после пак да каже да Го заковат? (16/стр. 151, 152)

В лицето на Христа ние виждаме един Велик пример на онова Велико любовно чувство, на онази Велика Божия Любов! Характер имаше в Христа! Той казваше: „Прости им, Боже, прости! Ако те знаеха нещата тъй, както Аз ги знам, ако те разбираха нещата тъй, както Аз ги разбирам, и ако те

са готови да изпълнят Волята Ти тъй, както Аз съм готов да я изпълня, не биха сторили туй. Един ден те ще научат това, прости им!“ (27/лек. 8: стр. 15, 16)

До времето на Христа не се явил друг човек да люби тъй, както Христос е любил. Няма друг такъв характер като Христа! Да Го качат на кръста, да понесе всички страдания и в туй мъчение да каже: „Господи, прости им!“. Питам: Сегашните последователи на Христа имат ли такъв характер, че като ги закачат на кръста, да кажат: „Господи, прости им!“? (30/стр. 502, 503)

Когато поставиха Христа на кръста, Той каза: „Господи, в Твоите Ръце предавам Духа Си. Прости на тия хора, защото са в невежество. Благодаря Ти за привилегията, с която си Ме удостоил!“. В този момент Христос написа на ръката Си линията на съдбата. Тя съществуваше до това време, но тогава Той я коригира. С това Христос показва на човечеството пътя към спасението. (22/стр. 63)

Какво направиха, за да накарат Христа да спаси човечеството? Заковаха Му два гвоздеа на ръцете, заковаха Му два гвоздеа на краката... „Защо си Ме оставил, Господи?“ „Не съм Те оставил, но Те заковах, за да Ти покажа, че има друго движение в Любовта, че в Любовта има сили.“ И какво казал Христос? „Господи, ...Ти, Който си Любов, да бъде Твоята Воля, в Тебе се вливам.“ (28/стр. 77)

Някои светии считат, че Бог ги е забравил. И Христос, като се намери на кръста, извика: „Господи, защо си Ме оставил?“... Най-после Христос обърна погледа Си вътре в Себе Си и там намери Господа. Тогава въздъхна дълбоко и каза: „Господи, в Твоите Ръце предавам Духа Си“. Така Христос намери Истината. (55/стр. 273, 274)

Христос носеше в Себе Си три четвърти от нишките на тъмнината. Той се бореше само с една четвърт от нишките на виделината срещу три четвърти от нишките на тъмнината. Защо имаше толкова много нишки на тъмнината? Защото Той понесе греховете на хората. Вие не знаете какво значи да носите греховете на хората. (13/стр. 378)

Когато се намери в безизходно положение и не можеше да разчита на Себе Си, Христос каза: „Господи, в Твоите Ръце предавам Духа Си!“. (55/стр. 42)

Йов е един адепт, един първокласен светия, когото от рая туриха на изпитание: взеха му всичко... И Христос, и Той повтори същия изпит. Че Той на кръста, след като погледна всичко, казва: „Да бъде Твоята Воля. Тази работа не я разбирам. Каквото можах, направих в света, но виждам, никакъв резултат няма. В Твоите Ръце предавам Духа Си и оставям всичките противоречия“. Въздигна Го Бог. Това е изпит. Едно голямо противоречие. Моли се да мине тази чаша, да не дойдат страданията, а стра-

данията дойдоха от горе. Той не казва: „Господи, как тъй? Аз направих толкова добрини, а Той да Ме излага и да Ме извадят на туй поругание, да Ми се смеят хората“. (12/стр. 224)

Като те сполетят всичките нещастия в света, ще кажеш, както Христос каза. Христос се моли, моли и казва: „Господи, не разбирам, но да бъде Волята Ти. Каквото ще става с Мене, Аз полагам Душата Си в Твоите Ръце. Прави с Мене каквото Ти е угодно. Каквото Ти си решил, приемам всичко“. Ето Човека! „Приемам всичко.“ (75/стр. 16)

Между страданията на Йова и на Христа имаше разлика. Йов не дойде до крайния предел на страданията; имаше нещо, което не опита. Взеха му всичкото богатство, взеха му синовете и дъщерите. Засегнаха и тялото, но до живота му не се докоснаха. Йов проклинаше съдбата си. Казваме, че това беше слабост. Не е слабост това, но израз на всичко, което го беше налегнало. При страданията на Христа отнеха Му всичко, отнеха и живота Му. Разпнаха Го и Го погребяха. Но Бог е верен и истинен. Той показва, че в Него нищо не се губи. Христос издържа и последния изпит. След това дойде Възкресението. И до днес християнството се крепи благодарение на последния изпит на Христа. Ето, сега се връща на Христа всичко, каквото Му беше отнето. (54/стр. 286)

Смъртта е изпит, през който всеки човек трябва да мине да разбере какво нещо е животът в онзи свят. И Христос трябваше да мине през този изпит, но три пъти се моли да го отложат. Обаче молитвата не се прие и Му отговориха, че непременно трябва да се яви на изпит. Колкото е научил до това време, с него ще се яви. Срокът за изпита е последен и никакво отлагане не се позволява. Който не разбира вътрешния смисъл на живота, ще се намери в голямо затруднение. Обаче Христос разбираше живота и каза: „Господи, на Тебе предавам Духа Си. Да бъде Твоята Воля“. Като изрече тези думи, Той се яви на изпит, издържа го отлично и на третия ден възкръсна. Христос разбра живота като велика загадка. (2/стр. 308)

Вие казвате: „Като умираме, Учителя ще бъде при нас“. Лъжете се. Лъжете се вие. Христос казваше: „Отец е в Мене и Аз — в Него“. Но като Го туриха на кръста, казва: „Защо си Ме оставил?“. Няма Го, значи! Онзи, Който беше в Него, Го няма. И казва: „Защо си Ме оставил?“... След туй Христос се опретна, каза: „Неразбрана е тази работа. Тази работа е неразрешена. Каквото и да става, поставям Духа Си да бъде тъй, както Ти си определил“. (12/стр. 122)

...Христос рече в един момент: „Сега познах...“, че всичко Ми е дадено от Тебе“. Това беше в момента, когато умираше. (13/стр. 531)

...Христос дойде до дъното на ада, за да се изпита и Неговата Любов. (1/лек. 17: стр. 28)

Христос повидимому умря, за да слезе при умрелите. И като слезе при умрелите, Той ги извади оттам... След това Христос се яви на учениците Си, за да им покаже, че има един живот на Любовта, в който хората не умират. (13/стр. 204)

„Кога ще възкръснем?“ Когато минете през големи страдания. Христос възкръсна, защото мина през най-големия изпит и го издържа. (63/стр. 212)

Не мислете, че нещастията в живота ви са лош признак. Не, те представят едно велико благословение за вас. Надали досега е имало човек на Земята, който да е страдал като Христа... И най-после Той каза: „Господи, в Твоите Ръце предавам Духа Си“. И след това възкръсна. Надали е имало човек в света, който да е бил толкова щастлив като Христа. Няма човек в света, към когото Бог да е изпратил Своето благословение така изобилно, както към Христа. И ако вие имате тази Любов и Вярa в Бога, както Христос я има, така и вие ще имате всичката чест и слава, всичките Божии благословения. (13/стр. 94, 95)

Нов живот е нужен на хората. В какво се изявява новото? В следните думи на Христа: „Даде Ми се всяка власт на Небето и на Земята“. Преди да Му се даде тази власт, Той премина през големи из-

питания... Който иска да изпълнява Божията Воля, непременно се изпитва. (26/стр. 204, 205)

Ако вие се намирахте във времето на Христа, когато страдаше, когато минаваше през този голям изпит, можете ли да си представите каква перспектива е имало пред Него? Той не е виждал никакъв успех. След 2000 години обаче ние виждаме перспективи за нещо велико. (13/стр. 606)

Христос беше поставен на големи изпитания... Но има ли по-почетен човек от Христа днес? Днес петстотин милиона хора вървят в Неговите стъпки. Всичката сила в света се дължи на Него. Цялата съвременна духовна култура се дължи пак на този човек... Христос се възвиси, защото имаше Любов. (16/стр. 203)

Христос беше поставен на голям изпит... Ако християнството се крепи до днес, това се дължи на факта, че Христос и досега още живее между хората и ще продължава вечно да живее. (7/стр. 57)

3. Всички ще минем през техния път!

Вие ще опитате Бога и Той ще ви изпита. Да не мислите, че Той няма да ви изпита! Ще ви изпита като Авраама, ще ви изпита като апостолите, ще ви изпита като пророците. (27/лек. 24: стр. 16)

Някой иска да има опитностите на пророците, на апостолите, даже и на Христа. Искан ли опитностите и знанията на великите хора, човек трябва да мине през техния път. Трънлив и труден е пътят на великите хора. Човек може да достигне този път, но чрез големи страдания и изпитания. Мисли ли, че без страдания може, той се самозаблуждава.

(31/стр. 134)

Някой иска да прояви Христовата Любов, да бъде като Христа. И това е възможно, но той трябва да мине през страданията на Христа. Христа заковаха на кръста. Готов ли си и ти да бъдеш закован като Него? (87/стр. 134)

Колко души днес са готови да отидат на кладата за Словото Божие, за Новото Учение? Колко души могат като Хуса да се качат на кладата и да изгорят за своите убеждения? Обаче трябва да знаете, че хората, които истински служат на Новото Учение, не изгарят, нито лъвовете ги изяждат. Например тримата момци, за които се говори в Стария Завет, бяха хвърлени в огнена пещ, но не изгоряха. Пророк Даниил беше хвърлен в ров между лъвовете, но те не го изядоха. Защо? Праведни, духовни хора бяха те. Същото може да се каже и за окултния ученик: той нито изгаря, нито лъвовете могат да го изядат. Ще дойде време, когато всеки ще се постави на такъв изпит да се провери, да опита себе си. (56/стр. 229, 230)

Тримата младежи — Седрах, Мисах и Авденаго, хвърлени от Навуходоносора в огнената пещ... Тия младежи се отличаваха с високо умствено, нравствено и духовно развитие, което се провери в живота им. Те останаха верни на своите убеждения. Когато вавилоняните искаха да им наложат своите обществени и религиозни възгледи, те не се подчиниха. В живота има принципи, на които човек трябва да остане верен. Само така той може да се развива правилно. ...Индивидът, домът, народът и цялото човечество днес се поставят на тоя изпит. От кого? От Новия свят, или от Бога. Всички минават през изпита на тримата младежи. (23/стр. 18, 19)

Имаме примера с тримата младежи в огнената пещ. Те не се поколебаха във вярата си, не се поклониха на идола, поставен от вавилонския цар. Той ги хвърли в пещта, но те не изгоряха. Има много подобни примери. Всеки, който вярва, ще излезе на добър край. Питам: Какво ще бъде вашето положение, ако поставят вярата ви на изпит? ...Ще ви турят в огнената пещ да се опита вашата вяра. Човек сам трябва да знае доде е стигнал. И любовта ви ще се изпита. (5/стр. 212)

„Докараха Даниила и го хвърлиха в рова на лъвовете.“ ...И вие минавате през изпита на Даниила. Ще ви хвърлят в рова на лъвовете, между грубите сили, и ако издържите тоя изпит, т.е. ако се спра-

вите с грубата сила на вашата природа, ще излезете от рова на лъвовете и ще влезете в новата култура. Това значи да бъдете господари на положението си. Кои са лъвовете? Човешките страсти. Няма по-груба сила от страстите. Няма по-страшни лъвове от човешките страсти. Те са разрушавали и царе, и владици, и учени, и философи. Никой обикновен човек не може да устои на страстите. (68/стр. 130, 135)

Когато хвърлили Даниила в рова на лъвовете, той успял да ги укроти. Вашата душа е хвърлена вече в рова на лъвовете. Може ли да ги укротите, или те ще забият ноктите и зъбите си във вашата кожа и ще я одерат? Трябва ли да излезете от рова на лъвовете и да признаете, че нямате убеждение? (68/стр. 133)

Помнете, че колкото повече учите, колкото повече ви се говори, толкова повече се изисква от вас. Ще дойде ден, когато и на вас ще се даде задача, подобна на тази, която се даде на Йона, да проповядва в Ниневия. Да проповядвате на хората, това значи да ги обърнете към Бога, да се разкаят за греховете си и да тръгнат в правия път. Как ще изпълните тази задача? Който се е опитвал сам да се обърне към Бога, той знае колко мъчно може да изпълни тази задача. Въпреки това, щом задачата е дадена от Бога, човек трябва да я приеме и приложи.

(39/стр. 222, 223)

Всеки човек трябва да мине през страданията на Йова, да бъде изпитан. Като издържи изпита си, тогава ще влезе в новия живот. (40/стр. 321, 322)

И поставиха Йова на голям изпит... Като изнасям живота на Йова, искам да ви предупредя да знаете, че всички ще минете през неговите изпитания. Няма да остане човек в света, който да не мине през тях. Въпросът е кой по-рано, кой по-късно. Не може да влезеш в духовния свят без страдания. Който мисли, че без страдания ще влезе в духовния свят, той е на крив път. (54/стр. 270, 271)

Казвате: „Да не дава Бог да минем през изпитанието на Йова!“. Ако Бог спре вниманието Си върху някого, че е много напреднал, че любовта му е силна, веднага Сатаната ще дойде при Бога да Го съветва да подложи този Свой раб на изпит да провери любовта му. Всеки е минал и минава през изпитанието на Йова, макар и в най-слаба форма: богат е бил, но изгубил богатството си. Жена, деца, приятели имал, но и тях изгубил. Ако сте издържали този изпит, вие сте се повдигнали. Ако не сте го издържали, пропаднали сте и отново трябва да го държите. (21/стр. 58)

Правете маневри, за да се калявате. Представете си, че сте богат като Йова, че изгубвате всичкото си богатство, изгубвате синовете и дъщерите си, здравето си, и ако при това положение можете да запа-

зите духа си, да останете тих и спокоен, само така ще опитате вярата си и ще я калите. И най-после, ако можете да издържите и вътрешните изпитания — да се засегне вашето здраве, вашият живот, вие сте дошли до областта на Любовта, Вярата и Надеждата. (26/стр. 178)

Изпитанието на Йова ни показва как можем да намерим Господа... Той викаше към Бога, молеше се, но отникъде не получи отговор. Той се разкая, съзна всичките си заблуждения, вгълби се в себе си и там намери Господа. Тогава струпеите изчезнаха от тялото му и каквото беше изгубил — синове, дъщери, волове, овце, имот — всичко му се върна двойно. Казвам: Всички ще минете през страданията на Йова. Ще минете през изпит, за да се освободите от заблужденията си. Всичко ще изгубите, но като намерите Господа, загубеното ще се върне двойно. Неизбежни са изпитанията. Ще стане голяма промяна във вас и като се обърнете към Господа, ще Го намерите вътре в себе си. Това е най-хубавото състояние, през което човек минава. (67/стр. 258)

И вие сте кандидати за страданията на Йова. След това ще бъдете кандидати за страданията на Христа. Щом минете през този изпит, всичко ще ви се върне и ще дойде Възкресението. (54/стр. 286, 287)

Като влиза в Божествения свят, човек се чувства ученик. Там му се дават условия за учене. Като свър-

ши този университет, той се подлага на последния изпит – разпятието. Христос мина през този изпит и разреши правилно задачата Си. И вие трябва да минете през същия изпит. „Кога ще бъде това?“ Не е важно кога. Важно е да бъдете готови. За някои изпитът иде тогава, когато не са готови. Те предварително започват да треперят и казват: „Да ни пази Господ от страдания!“ (54/стр. 277)

Имате един Човек, Който дошъл и очаква едно, а Го сполетява друго. Че Го сполетява, се вижда, че в страданията Си не е очаквал това. Той идва със светли мисли и идеали, че хората ще приемат Неговото Учение. А вижда едно от най-големите разочарования, които човек може да срещне в живота си. И то не един обикновен човек, но един, Който се нарича Син Божий. Той се вижда изоставен от всички... Вие казвате: „Не ми говори за това, то е за Христа. За нас по-другояче ще бъде“. Все същото ще бъде. Не може с вас да не се случи същото. Те, когато сте на кръста, няма да ви се присмиват. А на Христа, когато беше на кръста, Му се присмиваха. Той седя три дена в гроба. Ти, като влезеш в земята, ще седиш като един герой, ще те тъпчат. Колкото и да се молите, няма да ви извадят из земята. Даже и вашите близки, които са ви обичали, ще пророчният няколко сълзи, ще кажат: „Това заслужаваше“. Нищо повече. (12/стр. 112, 113)

Всеки ден вие се приближавате при Христа, казвате: „Господи, Ти пострада за нас. Пък [защо] искаш от нас този кръст?“. И... се молите, молите да не дойде голямата беля до главата ви. Какво ще ви каже Христос? „И Аз се молих, и Мене не послушаха; и за вас да се помоля, пак няма да Ме послушат. Тази беля ще дойде до главата ви. [...] Мене не послушаха и за вас ще бъде същото. Тази работа може да се поотложи малко само.“ (12/стр. 117)

Каква нужда има Христос да съжалявате, че Той е умрял? То е един изпит, който Христос го издържал, и Той се радва, че го е издържал... Той казва: „Всички като Мене трябва добре да държите изпита си, трябва да го издържите“. (75/стр. 37, 38)

...Не значи, че разумният всякога ще бъде покровителстван от Бога. Ще дойде ден, когато и той ще бъде изоставен. Христос, Когото наричаме Син Божий, като се намери в голямо изпитание, каза: „Господи, Господи, защо си Ме оставил?“. Всеки човек трябва да мине през това изпитание да научи нещо. (39/стр. 148)

Знаете ли какво значи да те изостави Бог и да се обърнеш към Него с думите: „Отче, защо си ме оставил?“? Велико беше търпението на Христа. Той издържа всички страдания, без да се усъмни и поколебае в Господа, заради което на третия ден

възкръсна. Който иска да следва Христа, трябва да мине през Неговия път. (31/стр. 224)

...Като окачиха Христа на кръста, нямаше никой. Всички се разбягаха. Нямаше нито един. Даже те (не) бяха, които Го обичаха. И те побягнаха... И във вашия живот ще се случи някой път, ще минете през една такава опитност на Христа, мистическа, че ще усетите такава празнота, като че всички са ви изоставили, никой за вас не мисли. (12/стр. 569)

Де седеше силата на Христа? ...Той каза: „Боже Мой, защо си Ме оставил?“. Когато каза тези думи, както са в Евангелието, Той премина през най-голяма тъмнина, която се мъчеше да проникне в светлината на ума Му. И Той в този момент се насили, за да запази светлината на ума Си. И в какво запази светлината? Като каза думите: „В Твоите Ръце предавам Духа Си“. За да предаде Духа Си, Той имаше светлина... Че това е характер, воля, устойчивост на чувствата и светлина... Та всички вие ще минете през този изпит. На вас ви трябва сега силна воля. (17/стр. 101, 102)

„Господи, в Твоите Ръце предавам Духа Си“ — след тези думи Христос видя Своя Възлюбен, Който на третия ден Го възкреси. Когато изпадне в мъка и отчаяние, човек се чувства изоставен от своя Възлюбен. Това не е изключено, всеки ще бъде изоставен, за да придобие известна опитност — това не е

признак, че няма Любов, но необходимост: за да се прояви по-високата Любов, нужно е вашият Възлюбен да скрие Лицето Си от вас, временно да ви изостави. (59/стр. 529)

Въпреки всички изпитания и страдания Христос не се усъмни в Бога. Това именно Бог изисква от онези, които Го любят. Тяхната Любов трябва да бъде тъй обширна, каквато е Божията. Засега Бог ни изпитва на Земята, но от нас се изисква абсолютно доверие към Него. (22/стр. 204)

...Приложете търпението на Христа и кажете като Него: „Не дойдох да изпълня моята воля, но Волята на Онзи, Който ме е проводил“. Ще дойде ден, когато ще се намерите пред изкушение и ще кажете: „Господи, ако е възможно, да ме отмени тази чаша“. Ще се молите, но отговор няма да получите. Тогава пак ще кажете: „Да бъде Твоята Воля, Господи!“. След това ще ви поведат към Голгота, дето ще ви турят на кръста. Тук ще ви подиграват и ще чувате гласове: „Слез от кръста, покажи, че вярата ти е силна“. Вие ще слушате всичко това и ще кажете: „Да бъде Волята Божия!“. Най-после ще ви турят в гроба и след три дена ще възкръснете. Тогава ще разберете какво представя Великата Любов, към която всеки човек се стреми. (39/стр. 201)

И тъй, да познаете Христа, това значи да минете през Неговите страдания. Щом минете през стра-

20. Дали може — НБ, изд. 1942 г. — София
21. Да им дам живот — СБ, изд. 1936 г. — София
22. Мнозина казваха — НБ, изд. 1933 г. — София
23. Да възлюбиш Господа — НБ, изд. 1946 г. — София
24. Петте врати — ООК, изд. 2002 г. — София
25. Вземи детето — НБ, изд. 1993 г. — Бургас
26. Красотата на душата — УС, изд. 1948 г. — София
27. Високият идеал — ООК, изд. Русе
28. Живият Господ — НБ, изд. 1948 г. — София
29. Влизане — НБ, изд. 1930 г. — София
30. Двата природни метода — НБ, изд. София
31. Божият глас — ООК, изд. 1940 г. — София
32. Лъчи на живота — РБ, изд. 1937 г. — София
33. Добри навици — МОК, изд. 1936 г. — София
34. Абсолютна справедливост — ООК, изд. 1927 г. —
Русе
35. Затова се родих — НБ, изд. 1929 г. — София
36. Аз ви избрах — ИБ, изд. 1995 г. — София
37. Двигатели в живота — РБ, изд. 1938 г. — София
38. Единственото богатство — ООК, изд. 1999 г. —
София
39. Учение и работа — УС, изд. 1939 г. — София
40. Малки и големи придобивки — ООК, изд. 1936 г. —
София
41. Езикът на Любовта — РБ, изд. 1939 г. — София
42. Естествен ред на нещата — ООК, изд. 1939 г. —
София
43. Обичайте и радвайте се — УС
44. Ни мъж, ни жена — НБ, изд. 1933 г. — София

45. Великите условия на живота — НБ, изд. 1944 г. — София
46. Царският път на душата — РБ, изд. 1935 г. — София
47. Великото в живота — ИБ, изд. 1998 г. — Варна
48. Бъдещото верую на човечеството — СБ, изд. 1934 г. — София
49. Възможности за щастие — СБ, изд. 1941 г. — София
50. Две свещени положения — СБ
51. Ценната дума — УС, изд. 1941 г. — София
52. Аз съм истинната лоза — СБ, изд. 1992 г. — Варна
53. Възможни постижения — ООК, изд. 1934 г. — София
54. Новата мисъл — ООК, изд. 1947 г. — София
55. Работа на Природата — ООК, изд. 1948 г. — София
56. Четирите кръга — ООК, изд. 1934 г. — София
57. Трите посоки — ООК, изд. 1948 г. — София
58. Той създава — УС, изд. 1947 г. — София
59. Разговор с Учителя — Сила и живот, том 5 — НБ, изд. 2011 г. — София
60. Неразрешеното — ООК, изд. 1933 г. — София
61. Великото и красивото — ООК, изд. 1935 г. — София
62. Вехтото премина — НБ, изд. 1931 г. — София
63. Старото отмина — УС, изд. 1947 г. — София
64. Крадецът и пастирят — НБ, изд. 1937 г. — София
65. Благословен — НБ, изд. 1998 г. — Кърджали
66. Ликвидация на века — УС, изд. 1948 г. — София
67. Събуждане — ООК, изд. 1944 г. — София
68. Новият човек — НБ, изд. 1947 г. — София

69. Синове на Възкресението — НБ, изд. 1934 г. —
София
70. Служене, почит и обич — МОК, изд. 1940 г. —
София
71. За съдба доход — НБ, изд. 1928 г. — София
72. Изпитът на Любовта — УС, изд. 1998 г. — София
73. Новият светилник — ООК, изд. 1946 г. — София
74. Допирните точки в Природата — МОК,
изд. 1935 г. — София
75. Като роди дете — НБ, изд. 1998 г. — Стара Загора
76. Вечно подмладяване — НБ, изд. 1944 г. — София
77. Определени движения — ООК, изд. 1938 г. —
София
78. Ключът на живота — ООК, изд. 1937 г. — София
79. Трите живота — ООК, изд. 1942 г. — София
80. Козативни сили — ООК, изд. 1930 г. — София
81. Светлина на мисълта — ООК, изд. 1930 г. — София
82. Условия за разумния човек — ООК, изд. 1930 г. —
София
83. Простите Истини — ООК, изд. 1933 г. — София
84. Смени в Природата — ООК, изд. 1938 г. — София
85. Степени на съзнанието — ООК, изд. 1939 г. —
София
86. Форми в Природата — ООК, изд. 1938 г. — София
87. Новото начало — УС, изд. София
88. Ценното из Книгата на Великия живот — РБ,
изд. 1932 г. — София
89. Прав път — ООК, изд. 1998 г. — София
90. Просветено съзнание — ООК, изд. 1940 г. — София

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

БОЖЕСТВЕНО УЧЕНИЕ ЗА ИЗПИТИТЕ И ИЗПИТАНИЯТА

Българска, първо издание
Формат 60х84/16
Печатни коли 27,5
ISBN 978-954-9734-60-7
Издател: •Логос-16• Варна

Вие сте дошли на Земята да учите. Дадени ви са задачи, които непременно трябва да решите. Ще решавате и ще ви изпитват. Животът на Земята е красив, докато има изпити. Без изпитания животът няма смисъл.

Най-ценното нещо в душата на човека е неговият характер, който трябва да мине през огъня – изпитанията. И само когато мине през тоя огън и устои на всички изпитания, само тогава може да се каже, че човек има характер ценен, устойчив, вечен – има вечен дом, в който може да живее; характерът, това е човешкият дом.

Учителя

Цена: 16 лв.

www.svetanaknigite.com

ISBN 978-954-9734-60-7

9 789549 734607 >